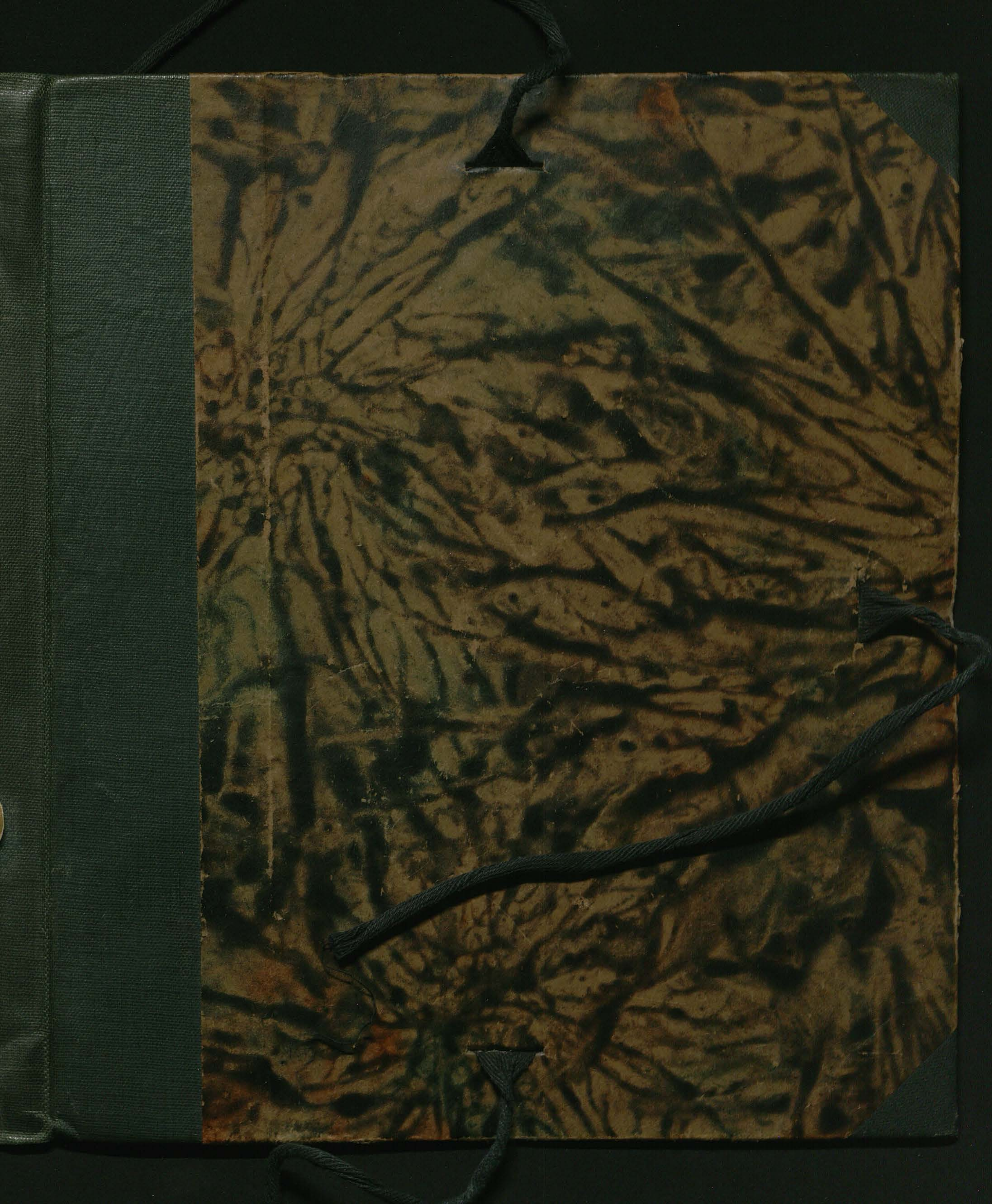

<u>Sienkiewicz</u> Petrus in Acad. Crac. a. 1684 Baccal., a. 1686 Mgr. Art. Senior Scholae OO. SS.

1) Viridarium academicum IX primae laur. (eae) candidatis ~~[illegible]~~ dedicatum. Cracoviae 1684. fol. typ. Univ. Poez 3058.

2) Acroama gratulat(orium) ad festivam annuae celebritatis diem d. Stanislai episcopi (rev. Stanislao Ksiąski canonico Tarnov. concentu lyrico dedicatum.). Cracoviae 1685. fol. typ. Univ. Paneg. 432.

3) Seraphicum vitae amphiteatrum S. Francisci confessoris (Francisco Oborski cul. colleg. OO. SS. decano dedicatum). Cracoviae 1686. fol. typ. Universit. Poez. 2615.

4) Solennia secundarum primitiarum ab (ill.) Nicolao Oborski episc. Laodic. celebrata. Cracoviae 1686. fol. typ. Univ. Paneg. 833.

5) Fasciculus ex amoenissimo Hyacinthino viridario collectus (et Hyacintho Brzyszkiewicz Ord. Praemonstr. Praeposito Zwierzynecensi dedicatus). Cracoviae 1687. fol. typ. Alberti Gorecki. Teol. 5101.

6) Posthumus dolor ex obitu (olim) d. Joannis Puszynski expressus. Cracoviae 1688. fol. typ. Franc. Cezary. Paneg. 1070.

7) Columna domus Oborscianae gentilitia (ill. olim Nicolao Oborski erecta). Cracoviae, 1689. fol. typ. Nicolai Alexandri Schedel. Paneg. 832.

8) Sacrum praesulei honoris fastigium Stanislao Szembek (episcopo Dionysiae suffraganeo Crac. erectum). Cracoviae 1690. fol. typ. Nicol. Alexandri Schedel. Paneg. 1416.

9) Lilium ex amoeno d. Casimiri viridario excerptum Casimiro Theodoro Dąscicki eccl. colleg. SS00. Canonico, parocho Lulicensi oblatum. Cracoviae 1691. fol. typ. Nicol. Alex. Schedel. Paneg. 1136.

10) Plausus et planctus dioec. Cracov. aeternae memoriae Stanislai Dąbski episc. Crac. sepulchrali obsequio dedicatus. Cracoviae, 1700. fol. typ. Schedelianis. Paneg. 199.

11) Spes bona dioecesis Cracoviensis in capite gentilitii Bisontis armato Casimiro Lubienski episcopo Heracleensi dedicata. Cracoviae 1701. fol. typ. Nicol. Alex. Schedel. Paneg. 676.

12) Agnus gentilitius Constantino Felic. Szaniawski episc. Crac. exhibitus. Cracoviae 1721. fol. typ. Jacobi Matyaszkiewicz Paneg. 1374.

13) Triumphus dioecesis Cracoviensis d. Casimiro Lubienski episcopo Cracov. exhibitus. Cracoviae, typ. Franc. Cezary 1711. fol. Paneg. 677.

Sienkiewic Petrus Dr. Phil. et Prof. Senior Scholae OOSS.

1) Fasciculus ex amoenissimo Hyacinthino Viridario collectus et inter festivam S. Hyacinthi solennitatem perill. d. Hyacintho Bryszkiewic ord. Praemonstr. can. reg. praeposito zwierzyn. dedicatus. Cracoviae ex off. Alberti Goreckii 1687 d. 17 Augusti. fol. k. 5 (Epigrammata Łaciń. z życia S. Jacka)

Sienkiewic Petrus Dr. et Prof. Philos.
Senior Scholae OO. SS. 1686.

1) Seraphicum vitae amphiteatrum S. Francisci confessoris sacris adumbratum virtutibus stylo poetico productum ac Francisco Oborski eccl. colleg. OO. SS. decano dedicatum A. 1686 d. 4 Octobr. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 6. (wierszem)

1

Sienkowicz Adamus Baccal. Art. 1644 in Univ. Crac.

1) Autumnus vindemians in florentissimae Academiae Cracoviensis vinea. Cracoviae in off. Valeriani Piątkowski 1644. 4to

Encz. 2832.

Siennik Marcin zwany także Hairecher, Heirecher i Pelczman mieszczanin krakowski mieszkający r. 1565 na przedmieściu Garbarach, gdzie nawet r. 1578 był ławnikiem (scabinus suburbii Cerdonum) zajmował się najprzód pracami literackiemi dla drukarzy, później różnemi pełnomocnictwami jako zastępca przed urzędami. Akta [pod r. 1573] wspominają także jego małżonkę Annę. Wskutek pieniactwa, popadł w końcu w długi, za które nawet r. 1585 do 1587 osadzony był w więzieniu. Żył jeszcze r. 1588 poczem wkrótce jak się zdaje zmarł, bo już go akta więcej nie wspominają. – Pierwszą wzmiankę o nim czynią r. 1565 akta ławnicze krak. jako o mieszkańcu przedmieścia Garbary. R. 1566 Marcin Hairecher alias Siennik składa w urzędzie ławniczym krak. litery drukarskie (litteras chalcographarias), które Katarzyna wdowa u niego w 10 zł. zajęła. – R. 1572 ręczy w sądzie za Walentym Zagródką nożownikiem. – R. 1566 (feria 6ta post festum Epiphaniarum) ręczy w urzędzie radzieckim za drukarza Łazarza (Andrysowicza?) – R. 1566 Marcin Hairecher alias Sziennik jest egzekutorem testamentu po Agnieszce wdowie Jana Sienika. – R. 1570 jest plenipotentem Jana Strubicza mieszczanina wrocławskiego. [– R. 1578 [jest oraz gwarkiem olkuskim.] jest ławnikiem garbarskim (Martinus Pelczman dictus Syenyk scabinus suburbii Cerdonum). – R. 1581 Wójt i ławnicy krakowscy wydają świadectwo, iż Martinus Siennik alias Pelczman, należy do ludzi niespokojnych, rzucający się niepohamowanym językiem na wszelkie urzęda (morsu suo lacero solitus est omnia Officia

diffamare. – Acta Consul. Crac. Tom 25). – R. 1588 tenże Martinus Silennik Pelczman pienia Stefana Bogacza (Divès – Riche) Francuza Księgarza Krak. ponieważ tenże, podczas gdy Siennik w więzieniu miejskiem był osadzony w r. 1583 – 1587, rzeczy jego z mieszkania wyrzucił, przyczem mu zgniła skóra Smoka (krokodyla?) zastawiona u niego w 100 talarach (Acta Consul. Crac. Tom 26). Jest to ostatnia wzmianka o Sienniku. Zdaje się iż był Luteranem. [f]

Marcin Siennik wydał:

1) Lekarstwa doswiadczone. Kraków, w druk. Łazarzowej 1563. 4to (?),

– (toż) [f] Kraków, drukował Łazarz Andrysowicz 1564. 4to ded. Walentemu Dembińskiemu. Kart 256 i 12.

2) Herbarz to iest ziół tutecznych, postronnych i zamorskich opisanie. Kraków, w drukarni Mikołaja Scharfenbergera 1568 fol. (przerobienie Zielnika Spiczyńskiego, z dodaniem tłomaczenia Alex. Pedemontana – nieudatnego, jak wspomina Heżkowski powtorny tłomacz Pedemontana). Kart 6, str. 628 i K. 51 ded. Janowi Herburtowi kasztelanowi sanock.

3) Koncilium Trydentskiego nowo skonczonego Wyroki i Ustawy, wydane przez Jana Baptystę Bosolę łacinskim ięzykiem, a Marcin Siennik same Ustawy przełożył. Kraków 1565. 8vo Kart 56.

4) Sposób a porządek słusznego modlenia wedle nauki starych uczycielow swiętych, z niemieckiego przełożon przez Marcina Siennika. Kraków, u Mateusza Siebeneychera 1566. 8vo (dla Luteranów). K. 32. sprawiać się mają noszące płód mikoł.

5) Nauka, jako brzemienne panie i t. d. Kraków, u Ostrogorskiego (Scharfenbergera) 1568 (Zdaje się być wyjątkiem z Herbarza)

---

[f] Doktorem Medycyny ani też lekarzem niebył wcale – tylko tłumaczem i korrektorem.

[f] Lekarstwa doświadczone, które zebrał uczony lekarz p. Jana Piteckiego. K temu są przydane lekarstwa końskie z uwierzeniem tego lekarza. Przydaliśmy i figury ziół rozmaitych... Teraz znowu wydane. (jest to Nauka rządzenia ciała człowieczych)

Syepracius Foelix (Sieprski Felix Łazarowic)
kształcił się w Padwie w medycynie – wróciwszy do Polski został Prof. medycyny w Krakowie. – Bawiąc w Rzymie został wpisany w poczet Doktorów medycyny i praktykujących lekarzy tamże – lecz dla otrzymania professury wrócił do Polski. – Umarł w Łowiczu d. 9 lutego 1573.

1) I. D. O. M. A. – D. Foelix Syepracius lectori candido salutem.... Quaestio: An Medicina artium ingenuarum utilissima, adjectione et subtractione consistens, e Graecorum authorum voluminibus foelicius petita quam Arabum, non modo triplicis ordinis rerum, verum etiam et coelestium motuum, atque adeo ipsius Astrologiae cognitionem requirens, varia et multiplici eruditione indigeat; eamque ob rem professores suos honore dignos et hominibus admirabiles faciat: pro subjecto adaequato habeat corpus humanum sanabile, universim et secundum omnes passiones ejus consideratum?.... Cracoviae die ultima Aprilis, hora XI in Auditorio D. Theologorum disputabitur. Folio patenti po jednej stronie K. 1. (same tezy)

2) Examen thematum S. Stanislai Zawaccii Pici Cracoviensis An. 1563 d. 13 Novembr. in Academia Crac. disputandi gratia temere productorum. A. 1563. Cracoviae 8º. (Nauki przyr. 1604)
(Juszyński II. 212)

3) O morowej zarazie przestroga i nauka. W Krakowie w druk. Łazarzowej 1564. 8°. (Juszyński)

(Wierzb. p. 54 № 242)

2) Examen thematum D. Stanislai Zavacii Pici Cracovi. Anno Domini M.D.LX.III. die xiij Novembris, in Academia Crac. disputandi gratia temere productorum. Per D. Felicem Syeprcium in eadem alma universitate Medicinae ordinarium Professorem et interea temporis Decanum, veritatis causa indagandae exhibitum. Veritas, qua nihil fortius, vincat. Cracoviae, LXIII. (1563) 8° min. kart nieliczb. 5, kart liczb. 93 i nieliczb. 1.

Na odwrocie tytułu: Lectori candido S. P. — ded: Petro Posnaniensi Phil. et Med. Doct. peritissimo, canonico Cracov. Praeposito S. Floriani, Physico regis Sigismundi Aug. praeceptori... discipulus D. Felix Sieprcius Lazarides. 3 Kal. Januar. 1563.
(pisze że został Bacal. art. za dziekaństwa Petri Posnaniensis *)

*) brak Liber promot. od r. 1542–1560

Jacobus de Siradia

Coll. min.

1522. A. R. p. 926.
1524. A. R. p. 1038. R. 1527 ibid. s. 1085 wspo-
mniany jako collegiatus, et praepositus domus majo-
ris Collegii artistarum.
1526. d. 20. decembris Mgr Jacobus de Siradia ad
minus collegium vocatur. p. R. XII. 7. 1

z Sieradza

8

Sebastianus Siradiensis. Coll. min.
Siradius

1589. A. R. 144. takie w 1598. A. R. p. 190.

jestto Sebastianus Nagrodius Siradiensis
w r. 1614. p. 488 jako Coll. major. i Custos S. Flor.
był prokuratorem uniwersytetu od r. 1606 13 marca do
1609 8 kwiet. ibid.

1613. na protestacyi wielu a zwłaszcza opata
tynieckiego od Karnodziejstwa na zarzut z powodu
ii karania jego z urzędu był urząd dla uniwersyte-
tu przez rektora usunięty ob ingravescentem ae-
tatem et alios defectus minus ad concionem in
cathedrali eccl. Crac. habitam, impertinentia
lapsu linguae, et erronea, defectu memoriae,
proferentem.

† jako altarista OO ss.

1617. w maju jeździ na sejm lubelski w interesie uni-
wersytetu (A. R. p. 596.)

1617 otrzymał praepositum S. Flor. d. 12. junii (Acta
rect. p. 599.)

z Sieradza Wawrzyniec 9

Laurentius Siradiensis.

wydał dyssertacyą r. 1563. Cracoviae.
Nie wiem czy to tego samego wspomina Głicki pod ogólnem nazwiskiem „Siradiensis ad Collegium minus vocatus 1588. 10 czerwca (Głicki w Ex Leon:) Te dyssertacyą wspomina Starowolski w Hekatontas pag. 57 ed. wen.

z Sieradza Wojciech 10

Albertus de Siradia

1519 die 6 Junii Senior Bursae Jerusalem ad Collegium minus vocatur. /: Pertaczki Almanach:/

11

Sierakowski Ignacy

fil. dokt. i prof.

1762 wysłany na dyrektora Coloniae Academicae Gnesnensis. /p. A. K. str. 557./

12

Sierakowski Sebastyan
Kustosz Koronny

1790 d. 7 marca Kommissya Edukac. przeznaczyła X. Sierakowskiego i Lelewela, kassjera generalnego, do poznania wielkości i natury funduszów szkoły głównej. /: N. 6. korespond. str. 172:/

[illegible]
mawr als man mit czigeln flegt an die
mawern biz hinoff das yr itzlicher gantz ziben
elen habe und nicht mer noch Kortzer sey.

Sierakowski Sebastian hr.

1) Niedowiarstwo ~~[illegible]~~ zdrowym rozumem po-
konane przez Króla filozofa z francuskiego przez X. S.
H. S. Kraków w druk. Józefa Mateckiego 1824. 8o str. 52
ryc. sztych: Stanisław Leszczyński Król Polski (rysował) Jan Lewicki
sz r. 1824 w Krakowie.

Sierakowski Sebastian hrabia ur. 9 Styczmia 1743, exjezuita proboszcz katedr. krak. Kustosz Koronny + 1824 rektor Uniw. Krak.

1) O pospolstwie krajowem. Kraków, w druk. Akademickiej 1811. 8vo str. 40.

2) Architektura obejmująca wszelki gatunek murowania i budowania. Kraków, w druk. Akademickiej 1812. fol. Tom I (text) i T. II (ryciny) — (tłomaczenie z Milicyi)

* 3) Systematyka dziecinna czyli proba dowcipów dzieci. Kraków, w druk. Akadem. 1813. 4º oblong.

4) Prosba do Senatu W. M. Krakowa o udzielenie wakującej dziekanii Katedralnej krak. 1815. fol. iark.
Prawo 4347.

5) Projekt do Zgromadzenia Reprezentantów W. M. Krakowa 1817 w Lutym. fol. k. 2.
Prawo 4220.

6) Rzecz o łatwym i niekosztownym sposobie murowania w Krakowie domów na przedmieściach. Kraków w druk. Akadem. 1817. 8º str. 15.

7) Zachęcenie do przyjęcia sposobu w krótkim czasie i małym kosztem nauczenia dzieci czytać pisać i rachować. Kraków w druk. Akademick. 1818. 8vo

8) Krótkie wspomnienie o starożytnych grobach i celniejszych pomnikach królów polskich w Kościele katedralnym krak. znajdujących się. (Kraków) 1818. fol. k. 2.

Siermantowski Simon Joannes Cantius
Phil. Dr in Acad. [illegible] Posnan. Prof. – Bandt. Art. 1811
Prof. Gramat in Acad. Posnan. 1713.

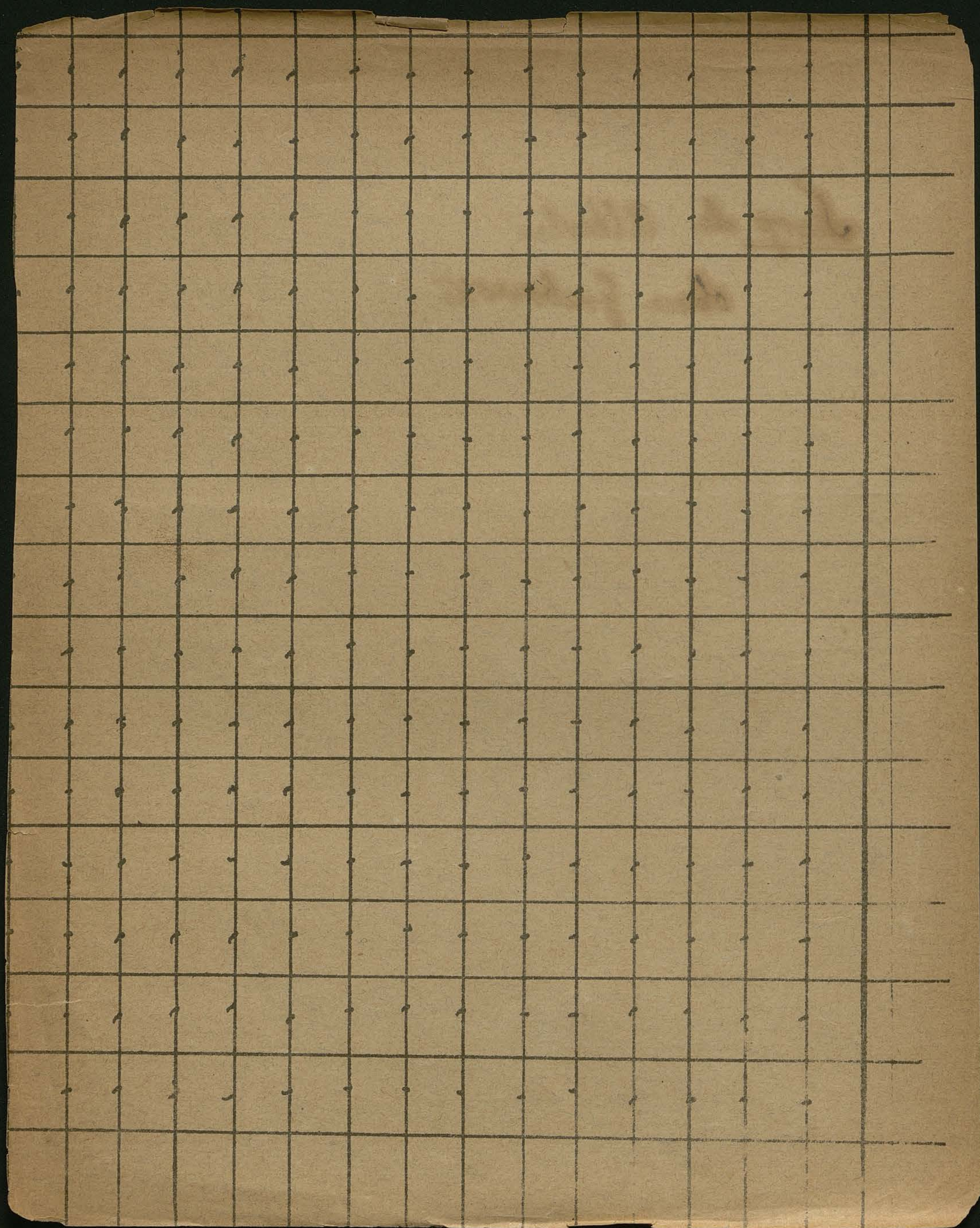
1) Amphion ad petram Majoris Poloniae canens b. Joannes Cantius d. 19 Octobr. 1713 in ecclesia cathedr. Posnan. cultu panegyrico demonstra: tus. Typis Acad. Posnan. fol. K. 7. Teol. 5212.
na odwrocie tyt. herb. sztych. Kapituły poznan. który trzymają 2 figury Philip Pfeil fecit.
ded. Canonicis cath. Posnan. (oratio)

2) Floralia amoris divini in d. Philippo Nerio in ecclesia S. Margaritae ad Posnaniam devoto orationis cultu observata. A. 1715 Posna: niae typ. Academic. fol. K. 7. ded. Francisco Kaz: nowski praelato cathedr. posnan. (Orat. pros.)
Teol. 5334.

3) Foedus crucis cum gladio [illegible] dum Franciscus Wolinski eccl. cathedr. Posnanien. Canonicus, Colle: giatae Lancicien. Primicerius, Praepositus Sanicensis, Utriusque Juris Doctor in Universitate Cracov. d. 20 m. Maij ritu solenni renuntiaretur, per Majorem Poloniam publicatum. Posnaniae typis Academicis 1713. fol. K. 8. (styl. lapid) Hist. pol. 5550.

116

Sierp de Albertus
obacz Grabowski.

17

Jacobus de Szyepsz (Szyeprz.)

Coll. mi~~paris~~ minoris Coll. (r. 1527)

także z drugim potrzeba jako Coll. major p. 1098.

1527. A. R. p. 1087 jest jego własny podpis. Na okładce rękopismu w bibl. pod znakiem DD. III. 46. fol. verso. czytam: Jacobus de Sziepsz A. M. Coll. maj. collegiatus et S. Flor. in Clepardi canonicus obiit 1540 mense majo. Sołtykowicz o st. Akad. na str. 253. tego Jakuba myślnie ze Stupy nazywa, bo wyraźnie stoi de Sziepsz. †

w konkluzyach z r. 1540 p. 163. Jacobus de Szyepsz canonicus olim S. Annae.

A. R. 1527 p. 1087 napisano znowu Jacobus de ~~Szye~~ Szyepsz minoris coll. collegiatus.

1530. Jacobus de Syepsz Coll. major A. mag. (: Concl. Coll. maj. p. 79:)

† I z nowszego rękopismu DD. III. 46. mylnie napisał: Dono datum per D. Jacobum de Stupsie Artium Magistrum.—

1527. 8 Novembr. Jacobus de Szyepsz ex pluralitate factus est majoris collegii collegiatus (: Notatka w Almanachu Stoefflera XI. 8. 47:)

1540. Jacobus de Syepsz (sic) coll. mai. S. Flor. Canonicus quinta die mensis Junii mortuus est. (: Mart. Ilkusz R. VI 7. Dupl.

z Szepra

18

Jacobus de Szeprcz
zob. Szeprcz.

1539 A.R. p. 82, iako S. Th. Bac. C. s. flor.
1537. 6 Iulii praesentavi mgrum Jacobum de Szepcz ad cursum legendum (: Mart. de Ilk. R. VI. 7 dupl.:)
1539. Cond. Univ. p. 162 Mgr Jacobus Szeprcz, iako Canonicus S. Annae (: tamże pag. 163.)
1527. 8 Novembris Mgr Jacobus Szeprcz ex pluralitate factus est maioris Collegii Collegiatus. (X1.8.47.)

19

mag. Simon de Szyczyp (albo Szeprcz)

Coll. maj.

1507. 17 febr. wraz z Janem ze Stobnicy został przybrany do kollegium wielkiego i zapłacił introitalium tres fertones (Lib. perceptor. Coll. maj. p. 131.) i R. XI. 14.

1495. A. Rect. p. 610.

1510 wspominany jako Collegiatus coll. maioris.

1512 13 Junii umarł. (Rejestr. wyciąg. w Arch. Uniw. N. 69. p. 37.)

1507. jako Collegiatus maioris Collegii (A. R. st. 733.) napisano Simon de Sieprcz.

mag. Simon de Szieprcze

obdormivit in domino 1512 XIII. Junii (: Rege-
strum supellectilis Coll. maj. N. 69. str. 37:)
Starowolski w Laudatio Academiae pisze o
nim: Simon Siebrcius linguae utriusque pa-
ta peritus, summa et ingenii acrimonia et
iudicii praeditus. pag. 29.

21

Albertus Sebrcius Coll minor.
i Siebrcius

1594. A R. p. 176.

wydał: Annotationes in M. Tullii Ciceronis Dissertationem in C. Verrem e Jacobi Gorsii Praelectionibus et aliorum Commentariis ab Alberto Seprcio collectae. Cracov. ex off Garvolini 1585. 8°

1587 d. 12 in Baccal theol promotus (Stelb Ef Leon.)

1587 1. Julii principiatôo Alb Sieprcii minoris collegae (ibid)

Dedykacya powyższej książki datowana do Jędr. Batorego, ex collegio minori 1585 roku III. Non febr. – Mialem to dzieło, albo teraz znajduje się bądź u hr. Tyt. Działyńskiego, bądź też w bibliotece Raczyńskich w Poznaniu, bo nie pamiętam, komu je odstąpiłem.

Albertus Sieprcius scripsit de horis canonicis (rob. Starowolski Hecat. 129). Ale którykolwiek czy ten czy starszy zmarły 1571.[2]

Brzydki charakter tego profesora i jego prawdziwie księżą chciwość najlepiej maluje r. 1598 d. 3 sierpnia wniesiona do sądu Rektorskiego skarga przez Jakuba Turobojskiego, proboszcza Kolegijum większego, wraz z konsyljarami, iż Sieprski bona villae Szydrina

damnificaret et desolaret. Uciemiężał nadzwy-
czajnie włościan obciążając ich pańszczyzną, tak iż
gdy za Alberta Wędrogowskiego duas tantum dies la-
borabant, tertia die gratuito faciebant, quae vole-
bant in favorem Dni et possessoris sui, Steprzu-
ut singulis diebus eos ad labores et servitutem
cogit, etiam festis diebus nec sacratissimo diei
Pentecostes parcit. Deinde uno labore ex una
domo contentus non est, omnes ad labores com-
pellit et diurna opera non contentus, noctur-
na etiam extorquet, utpote custodias laboriosas,
cohem nere mulieres, aliasque operas facere cogit.
Deinde non tantum in fundo proprio Szydłna la-
borare coguntur, sed etiam in fundo alterius vil-
lae, in plebanatu eius in Gaj willa; deinde pa-
scua, quae semper erant communia, sibi usur-
pavit, et ab eisdem arcet pecora subditorum;
deinde rusticis ex villis aliis concedit compasce-
re in bonis villae Szydłna, suis subditis hoc de-
negat; deinde quod semel concessit et scriptis su-
is testatum reliquit, ut subditi sic laborent,
sic solvant, idem ex levi occasione, quaecunque
gratia mutat et cassat; deinde subditos punit
non poena tantum pecuniaria aut carceris,
sed vulneribus, quod officio Collegii maioris
notum: et ea omnia, quae sunt proposita, revi-
sione ad id destinata, testimoniis et iuramentis

testimoniis et iuramento dicebant se esse paratos con
firmare. Addebant subditi alia infinita cum fletu et
lachrymis, quae ob reverentiam sacerdotis tacere de
bent. Wyżej wspomnieli, że ubyło trzech poddanych z
wsi, że pola te Sieprski dla siebie zabrał, subditi vero
~~[illegible]~~ ad pauciores redacti, eos arare coguntur. Na po-
wyższą skargę Albertus Sieprcius dicebat se domi-
num esse, illos servos; licere sibi, quae vellet in ser-
vos statuere. Et villam istam nobilium esse, vel a iure
nobilium collegio datam, non ex sacerdotum: propter-
ea uti se debere nobilitatis iure in subditos. Rektor
nie chcąc sam tej sprawy rozstrzygać odesłał ją do Kon-
systorza i wyznaczył rewizorów do Szydłowy, i zaka-
zał, żeby póki się proces nie rozstrzygnie Sieprski ża-
dnych zmian pod karą dziesięciu grzywien nie czynił.
Nihil tamen praestitum nam Sieprcius singulis septi-
manis aliquid innovabat supra consuetudinem, quae
fuerat sub V. D. Alberto Vędrogovio, census, labores
augebat, subditos vulneribus afficit, ut cogeretur
praepositus chyrurgos accersere; ex domiciliis eos
pellebat, aratra confringebat illorum, a cultura
agrorum prohibebat, et quod pactus cum illis fue-
rat, ut avenam pecunia solverent certa, videns
avenam cariorem esse, non tam pecuniam pactam
sed avenam extorquebat; fingere aliquis videretur,

si omnia referret facta atque dicta in subditos et magistratus.

Nakoniec na zebraniu Konsyliarzy uchwalono jednozgodnie po rozpoznaniu sprawy i wysłuchaniu rewizorów: eos subditos, qui laneum possident, ut tres dies laborent cum vectura, alios tres dies sibi ipsis, septimo divinis operentur iuxta synodum provincialem. Erant, qui vellent, ut duos dies tantum, secundum constitutionem thorunensem regis Stephani, verum prior sententia praevaluit. Ceterum, qui dimidium lanei possident, laborent dimidium temporis dictum tridum; sic alii secundum proportionem. i t.d.

(: A. R. str. 229:)

1603 r. 10 Jan. Mathias Brucinius, praepositus maj. Coll. et Mag. Joannes Godecius consiliarius eiusdem domus graviter conquesti sunt in et contra Mag. Alb. Stepsicium, quia is non cessat contra decretum consiliariorum et universitatis villae Szydlina crudeliter tractare, census et labores maiores ab illis extorquendo, verberibus et vinculis, quae ex re fieri, ut desolentur bona et successori deteriora fiant cum Academiae infamia. Rektor wskazał go na karę 80 grzywien, które według nie- stawa pod zagrożeniem kary stoiyło być podwaiona, co też uczynił. (: A. R. 266:)

R. 1616 zaskarżyło go włościaństwo z Szydlowy quod illos ad in-

quod illos ad iuramenta inconsueta sibi praestanda compel-
lit, quod illis prata et agros, quos ex patribus et maioribus
suis semper quiete possidebant, adimit, quod ad solutionem
census maiorem, quam eis constituta est, et quam soliti sunt
solvere cogat; quod fustibus et aliis gravioribus verberibus
eos affligit; quod poenis pecuniariis eos exhaurit. Gdy
pozywanemu Sieprcowi Rektor czynił przełożenia, ten
odparł z pogardą: se esse absolutum dominum suorum
rusticorum, nec quidquam sibi praescribi a quoquam
posse, quomodo illos regat et gubernet. /A. R. str. 379./

1611. 10 Aug. Rector attendens, quod D. Sieprcius
monitus sit multoties, ut cum subditis humanius
procedat et contra vocationem et sacerdotalem
consuetudinem in magnum probrum et ignominiam
accedendas suos subditos toties premat et in dies
nova onera et durissimas conditiones in eos exco-
gitat, asperasque leges fingit atque refigit, decre-
vit eundem ablatum ab administratione eiusdem
villae Szydłowae removendum et eidem curatorem
dandum /A. R. str. 412./

Bedela Wacława przybyłego do Szydłowa z pozwem do siebie od rektora
uniwersytetu psami szczuł, quos idem Sieprcius voce
propria instigavit et ussit, ut lacerarent praefatum
Venceslaum — qui coram officio Rectoris ostendit duo

vulnera /: A. K. str. 408:/. Bis citatus noluit contumaciter comparere, imo neque se compariturum in causis subditorum asserebat /: 409:/

1615. 24 marca w skutek ponowionych skarg przeciw gratton i kazdom jakich się Stepcius na poddanych szydłowy dopuszczał, bytto dla nich prawdziwy bicz Boży, rektor Jakub Janidło, auditis his querelis de quibus plene antea sibi tam ex arbitramentis, quam ex sententiis per Antecessores suos Magnificos Rectores latis constitit, inhaerendo conclusioni Universitatis de removendo D. Stepcio ab administratione villae, et de dando eidem curatore per Communitatem maioris Collegii decrevit. /: A. K. p. 555:/

1615. 23 maja znowu oskarżony o operacyi o tłoczenie, o lekceważenie wyroku prezydenta rektora, zajmowanie mieszkania, stopów, więzienie ich, i t. d. niektórzy przez rektora... się bytta, bicia ich, i t. d. Twierdził on się, se plenum ius in ... habere et dominum villae illius; et aliquid faceret cum rusticis non pertinere id ad D. Rectorem. /: A. K. str. 562:/. Tegoż dnia wie... Szydłowskim Rector in eodem iudicio serio praecepit, ne levi ex causa ad officium suum conquestum veniant, dominum ut parentem honorent et reverentur, mores eius et affectus, in quantum possunt, ut servi, tolerent, sub poena 30 plagarum. /: A. K. str. 5(12:/

23

M. Albertus Sepcius Coll. minor.
pleb. villae Bortoliere.

1582. obrany plebanem Coll. min. d. Postulie p. C. U. p. 344.
1588. A. R. p. był ~~zapisany~~ wspomniany jako
Sicepcius
1595 A. R. p. 190.
wielokrotnie skarżony przez p. kollegów o srogie
obchodzenie się z włościanami wsi Szydliny
(Sridrina) crudeliter tractare, census et la-
bores majores ab illis extorquendo verberibus
et vinculis, qua ex re fieri ut desolentur bona
et successori deteriora fiant cum academiae
infamia A. Rect. p. 266. niespokojny, umkwał
bedela wzywającego go by się stawił przed rektora wi-
nie z włościanami Szydliny zelżył ~~i pobił (+~~
~~292)~~ et fustibus acriter in caput tundens et graviter
percussus, ita ut vetro in parietem caderet. p. K. tr. 292.)
1615. zaskarżony przed rektorem przez instygatora
o srogie obchodzenie się z włościanami w Szydlinie i
że w kollegium nie mieszka, neque publice prout sta-
tuta praecipiunt et munus professoris exigit lecti-
ones legat. (A. R. p. 361.). Jednakże wiele razy o to
był zaskarżony.
Był on Theologiae Doctor Romanus. f. Regestrum su-
pellectilis N. 69. p. 73. darował Coll. maior 9 łyżek
srebrnych z tych sześć były wezyów złoconych.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

z Sierpca

Albertus Sierpc Ph. et M. D.

eximius ac excellens vir, Can. eccl. cath. Viln. memor acceptorum beneficiorum a praeceptoribus maioris Collegii legavit huic Collegio centum et triginta aureos ungaricos et cyphum deauratum, qui potest divendi. Agens Vilnae mortuus est anno 1571. v. Registrum supellectilis w Arch. Nro 69 p. 73.

[illegible]

Den Herrn Professor Muczkowski, Hochwohlgeboren, beehrt sich den 27ten August c um 3 Uhr zum Mittagessen ergebenst einzuladen.

Pape.

25

Seprcius Albertus, in Univ. Crac. a. 1577 Baccal. Art. creatus, a. 1583 Decanus facult. artist. (Sierpski) Dr. Theol. 1596.

1) De poenitentia sermones tres. Cracoviae 1619. 4to

2) Exhortatio de causis malorum praesentis saeculi et eorundem remediis habita in aede S. Annae 1592... Cracoviae, in archityp. Lazari 1592. 4to

3) De horis canonicis libellus, opera et studio Alberti Sepcii S. Th. Doct. editus. Cracoviae 1596. 12mo K. 60. ded. Georgio Radivilio cardinali. Teol. 4632.

4) Annotationes in M. T. Ciceronis Divinationem in C. Verrem, e Jacobi Gorscii Praelectionibus et aliorum Commentariis ab Alberto Sepcio in Acad. Crac. Professore collectae. Cracoviae ex officina Mathiae Garwolinii 1585. 8vo K. 8. 88. (pierwsza edyc. 1575 tamże u Łazarza 8o Sig A–L7) ded. Andreae Bathory Cardinali... ex Collegio minori III Non. Febr. 1585.

2) Exhortatio M. Alberti Sepricii S. Theol. Baccal. in con:
gregatione totius Universitatis Cracovien. feria quinta post
dominicam Invocavit habita in aede D. Annae a. 1592, De
causis malorum praesentis saeculi et eorundem remediis.
Cracoviae in architypogr. Lazar. 1592. 4to k. 7.
ded. Paulo Szczawiński castellano Lancicien.

Sieprski Lucas

Coll. minor.

1642. A. k. f. 8. v. / rezygnuje z kanonii przemyślskiej dla słabości zdrowia.

27

Sieprski Lucas Dr Phil. Collega minor
– A. 1627 Mgr Art. creatus

1) Quaestio de actione et passione in Acad. Crac. publice ad disputandum proposita A. 1638 m. Octob. Cracoviae in off. typogr. Stanislai Bertutowic. 4o K. 4. na odwrocie tyt. piękny drzeworyt herb Topica – ded. priori conventus tinecens. (filoz) Filoz. 302.

Sierzycki Simon Erasmus professus con:
ventus Miechovien. Baccal. Art. 1672, Mgr. Phil. 1674
Univ. Crac.

1) Amphitheatrum magnificentiae laureatae XXIII.
columnis ad ritum prisci aevi cum symbolis et
lemmatibus virtuti et honori XXIII secundae lau:
reae Candidatorum consecratum. Casimiriae ad
Cracoviam in off. typ. Balthasari Smieszkowic
1674. fol. Pocz. 3056.

M. Sigonius Daniel Lelovienses. C.C.C.

umarł 12 lipca 1637.

r. 1597 w overw. facult. phil. decanus A. k. p. 213.

r. 1619 został licencjatem z theol.

1599 był praep. Coll. maj.

1620 dokt. theol.

r. 1625 po post mortem Golinii C.C. eligitur (na co?) Daniel Sigonius.

Exekutorami testamentu Sygoniusza byli Jakób Najmanowicz i Adam Opatowczyk kanonicy krakowscy. Ci w dopełnieniu woli zmarłego lokowali u Hieronyma Konstantyna młodszego z Przybysławia, bonorum Grodków et sortium in villa Psary in ducatu Severiensi jacentis (czy tium?) summę trzy tysiące złp. od których tenże obowiązał się płacić czynsz 210 flor. pecuniae communis polonicae monetae et numeri in Regno currentis, florenum quemlibet grossis triginta polonicalibus computando, census annui w dwóch ratach na rok: tojest na B. N. Narodzenie i S. Jan po 105 fl. płacić obowiązuje się, idque sub vadio trium millium florenorum pecuniae polonicae. Akt ten zapisu zeznanie uczyniony w grodzie krakowskim Sabbatho ipso die festi Transfigurationis Christi Dni 1629. Potwierdzony ten zapis przez władzę duchowną w Krak. die Mercurii vigesima octava Junii. Oryginał potwierdzenia przez Wojciecha Lipnickiego kanonika i Administratora biskupstwa krak. podpisany znajduje się w Rad. Annales.

Cel fundacyi jest: altaria duo et anniversarium tertium. Et quidem super prima sorte (procent na trzy części podzielono) seu parte census suprascri-

pti, videlicet septuaginta flor. polon. altare
quarti ministerii titulo Annunciationis B.V.M.
ad altare praesentationis B.M.V. in capella
Szafrancorum Ecl. Cath. Crac. sita et alta-
ristam, qui debebit esse vicarius Canonici fundi
Zethowska pro tempore existentis, et instituetur ad
hujusmodi altare per Illm et Rdm. loci ordinarium
et non alius quispiam. Qui altarista tenebitur et
erit adstrictus missam unam lectam Requiem di-
ctam pro anima fundatoris census suprascripti se-
mel in hebdomada, die qua voluerit, festo non im-
pedito, ad altare praefatum quarti ministerii
perpetuis futuris temporibus legere et absolvere.
Super secunda vero sorte seu parte census supra-
scripti septuaginta aliorum florenor. polon. iti-
dem altare quarti ministerii titulo Conceptionis
B.M.V., ad altare SS. Corporis Christi in Ecl. Coll.
S. Annae Crac. sita, et Altaristam, qui debebit
esse actu presbyter et instituetur ad hujusmodi
altare canonice et vicarius Ecclesiae Collegia-
tae S. Annae. Qui Altarista tenebitur et erit ad-
strictus missam itidem lectam, Requiem dictam,
pro anima fundatoris census suprascripti se-
mel in hebdomada, die non impedito festo cele-
bri, alias proxime ac immediate sequenti, perpe-
tuis futuris temporibus absolvere. Super ter-
tia vero et ultima sorte census suprascripti
septuaginta florenorum polonicalium. Anniver-

anniversarium per universitatem Almae acad. Crac. singulis annis semel in die obitus fundatoris suprascripti census, videlicet 18 Julii decantandum et absolvendum in Ecclesia Collegiata S. Annae Crac. sita erigendum, fundandum dotandum, onera intuitu hujusmodi distincti census altaristis suprascriptorum duorum altarium et Clarissimis, Excellentissimis, Doctoribus, Professoribus, omnium facultatum Almae acad. Crac. respective imponendo et ad explendum sub onere conscientiae obligando. Ius patronatus duorum dictorum altarium, et quidem altaris Annunciationis B.M.V. Adm. R. Canonico fundi Lettowska Eccl. Cath. Crac. altaris vero Conceptionis B.M.V. Adm. Rdis Decano et Canonicis Ecclesiae Collegiatae S. Annae Crac. nunc et pro tempore existentibus reservandum, et attribuendum duximus, prout approbamus, confirmamus etc.

Był on bibliotekarzem, bo 1638 d. 1 grud. przy innych wyborach czynnościach z powodu jego śmierci wymienionych czytamy ad eligendum bibliothecarium post decessum ejusdem (: Concl. Coll. maj. z r. t. p. 118:)

vid. Bucrkovii Matth. Theatrum acad.

R. 1602 d. 11. września obrazy kanonikiem 1. flor. (Arch. Univ. Lib. N. 265 p. 276.)

1615. 23 octob. Ad instantem et importunam petitionem Danielis Szymonii J.U.D. concessit Magnif. facultatem discedenti in Italiam

Sigonius Daniel Leloviensis.

1) Jego Miłości X. Stanisława Sokołowskiego Czci i chwale Pana Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, naprzeciw dzisiejszego wieku błędom pociezne Kazanie, przez M. Daniela Sigoniusa z Lelowa na polskie przełożone. W Krakowie drukowano u Wojciecha Kobylińskiego 1590. 4to K. 23

ded. Marcinowi Wacławowicowi miesz. Krak. ... D. Sigonius.

Sikorski Antoni. fil. dokt.

1743 18 wrześ. czytano na posiedzeniu Uniwersytetu list od księcia Czartoryskiego bisk. pozn. za Sikorskim piszący. Uniwersytet uchwalił, iż go prawem laboranta professorowie tak długo uważać będzie, dopóki syna starościny łęczyckiej edukacyą zajmować się nie przestanie.

33

<u>Sikorski</u> Fabianus Sebastianus Baccal. Art. 1735, Dr. Phil. 1737 in Univ. Crac.

1) Praedicatum laureati in philosophia honoris XIII secundae laureae candidatis celebratum. Cracoviae, typ. Universit. 1737. fol. Poez. 3048.

Sikorski Joannes Bacal. Art. 1599 - expost Carmelita

1) Reverendissimo Christophoro Kazimirski episcopo Kiioviensi novi honoris gratulatio. Cracoviae 1599. 4to K. 4. Poez. 370.

Sikorski (Marian od S. Stanisława) trynitarz

1) Honor cum debito cultu B. Stanislao Casimiriensi carmine poetico exhibitus a P. F. Mariano a S. Stanislao olim Philosophiae Sacraeque Theologiae Professore Ordinis discalceatorum S. Trinit. Redemptionis Captivorum 1761. Cui adjungitur anteriori tempore S. Patriarchis nostris Joanni de Matta et Felici Valesio panegyris sacrata. Leopoli typ. Confrat. SSS. Trinit. fol. k. 12. na odwrocie miedzioryt S. Stanisław Casimiritanus wiersze i proza na pochwałę świętego. Jocher II 466
Teol. 5310.

2) Brevis notitia rerum Ordinis Sanctis. Trinitatis de redemptione captivorum. Leopoli typ. Collegii Soc. Jes. 1754. 8vo k. 8 str. 224. (Hist. 2887)

3) Hypomnema Ordinis discalceatorum Sanctissimae Trinitatis redemptionis captivorum in regnum Poloniae introducti. Varsaviae in typ. Schol. Piar. 1753. fol. Hist. 4089

4) Compendium antilogiarum seu contradictionum Sacrae Scripturae. Leopoli typ. S. Trinitatis 1759. 8o Teol. 700.

5) Rok odkupienia biegiem kaznodziejskiej pracy uremonstrowany. Lwów w druk. bractwa S. Trojcy 1747. 4to k. 4 str. 207. ded. Kuropatnickiemu. Teol. 3613.

36

Sylvius Amatus Siculus Jur. Utr. Dr. - został Dr. Praw w Padwie, profesor w uniwers. wiedeńsk., nauczyciel prywatny królewicza Zygmunta Augusta

1) In augustissimum Sigismundi regis Pol. et reginae Barbarae connubium Andreae Critii Carmen. Cracoviae ex aedibus Joannis Haller 1512. 4to K. 6
Ded. Christoforo Sidlovetio castel. sandomir. vicecancel. Regni: ... Joannes Sylvius Amatus.

37

Mgr. Ioannes Silvius
de Sziecziechow

umarł r. 1553 po 9. marca. O nim napisał Mikołaj z Pińczowa w Regestrum supellectilis „spes studii nostri bona, nuper ad collegium maius vocatus."
1546 wspominany w Conel. Univ. p. 181. jako Abdz. et Ph. Doctor i prof. zwyczajny.

Ioannes Siculus Silvius

Italus

1508. 30 marca. Johannes Siculus, Italus, animo et intentione litem contestandi contumaciamque in eundem pridie latam purgandi, negavit narrata prout narrantur, et quod almam Universitatem Crac. personasque de et in gremio eiusdem Universitatis existentes nunquam infamaverit, dehonestaverit, aut infamare et dehonestare cogitaverit, quin potius eam ipsam Universitatem indistincte in omnibus et singulis eius membris et suppositis, tam in publicis lectionibus, quam etiam in privatis sermonibus plurimum laudaverit, commendaverit, clara, intelligibili ac expressa voce dixit et allegavit. Et nihilominus idem Johannes Siculus statim et incontinenti in eodem iudicio personaliter existens in quantum eandem Universitatem verbo aut facto ex improviso et indeliberate offendisset, gratiam, favorem et veniam humiliter et debita cum instantia sibi dari et concedi postulavit. Memoratus vero d. Rector visa humilitate et instantia praefati Ioannis Siculi, Itali, et praesertim Rndi Patris domini

Johannis de Lasko, Posnaniensis Ploczensisque Eccle-
siarum praeposito ac Cancellario Regni Poloniae,
qui cum dicto Siculo personaliter tunc ad dictum
iudicium venerat, pro eodem plurimum intercedente,
et quem tunc suum familiarem ascribebat, eun-
dem in favorem et gratiam pristinam recepit
ac eidem veniam de quibusque exorbitantiis contra
Universitatem praedictam aut personas singulares
eiusdem patratis concessit, cum eadem Universita-
te ipsum reconciliando et confoederando. etc. /Acta
R. str. 735./. – Z osnowy tej ugody zdaje się wynika,
że Jan był profesorem Uniwersytetu.

Matthias Lisinius S. T. D. Can. Vladisl.

exekutor jego testamentu Grotkowski Archidiakon i Offycyał Włocławski. Dwie cessye zapisane r. 1641 feria sexta in vigilia festi purificationis B. M. V.

— Ordinatio Contubernii Lisiniani.

10,000 złp. przez niego na fundusz tejże bursy wyłączonych było lokowanych na Mokrsku a dawniej na Czarnocinie w województwie Sandomierskiem s. M. 34 przez stracono str. 300 s. z procentów 700 złp. rocznie. —

Sisinius Mathias, rodem z Piotrkowa

r. 1594 Baccal. Art. a

został r. 1590 w Akademii Krak. Drem Filoz., później

Dr Teol. 1604 – Canonicus Vladislaviens., Protonotar. Apost.

8 lipca 1625 / mając 52 lat

+ ~~...~~ 16~~..~~ odkazawszy znaczne fundusze na założenie

Bursy Sisiniana – wysłany kosztem kardynała Radziwiłła do

Rzymu, jeździł z Hieronimem Solikowskim opatem wąchockim do

Francyi, był sekretarzem Rudnickiego bisk. warmij. – Kaznodzieja

przez 17 lat w katedrze włocławskiej, Wojciech Baranowski biskup kujaw.

mianował go kanonikiem

1) Adjunctum Testamenti Joannis Demetrii Solikowski. Cracoviae, in off. Jacobi Sibeneycher 1603. 4to. (Paneg. 907)

2) Verus Martini Lutheri triumphus contra Thrasonicum ejusdem Triumphum a quodam Lutherano confictum A. D. 1568 ab illustr. Joanne Demetrio Solikowski archiep. Leopol. olim conscriptus, nunc vero in lucem editus [opera et studio Matthiae Sisinii S. Th. Doct. C. S.] Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1604. 4to

3) Panegyricus ill. d. Andreae Lipski [episcopo Vladislaviensi pro ipsius primo adeuleam Vladislaviensem adventu scriptus.] Varsaviae in off. Joannis Rossowski 1624. 4to. Kart 14 (prozą) (Paneg. 461)

4) Oratio gratulat. ad Paulum Wołucki episc. Vladislav. Cracoviae 1617. 4to

41

Sixtus Erasmus
Leopol.

r. 1598. 21. czerwca obrany seniorem bursy Jerusalem. potem do koll. mniejszego powołany, ale ~~później~~ otrzymał pozwolenie pozostania przy seniorstwie cum regressu in collegiaturam minorem loco et ordine suo, tam ad beneficia, quam ad habitationem usque ad unius anni spatium.

wpisany w album Univ. comment. aestiv. r. 1591. Erasmus Thomae Sixti de Leopoli.

1596 20 marca Mistrzowie Marcin Vadovius i Jan Klobucensis, Collegae Collegii minoris, zapozwali do sądu rektorskiego Mistrzów Fabiana ze Lwowa i Sixta Lwowczanina, propterea, quod in classibus illos non permittant suos docere discipulos, et quia scriptos libellos alias pasquillos contra se satis inhonestos publice scripserunt, quos in iudicio monstrarunt. Co do paszkwilów każdy miał dowieść, iż oskarżeni je napisali. Ceterum de classibus ob spem concordiae prorogavit terminum ad primum iuris, et nihilominus minores collegae

primas partes, tanquam ordinarii professores habere debent in docendo in classibus. D. M. Fabianus et D. Sixtus, et admittitur, per gratiam admittitur. /: A. K. str. 197:/
Zapisany w matrykule 1591r. str. 114 f. v.

42

Sixt Erazm (Lwowianin) + 1635 Dr. Med.

1.) Publii Syri Mimi Selectae sententiae opera et studio Erasmi Sixti Leop. editae..... Cracoviae in officina Andreae Petricovii Anno Domini 1599 (CIƆ IƆIC) ~~[illegible]~~ 8r. st. 90.
~~[illegible]~~ ded. generoso juveni Nicolao Boguslawski Erasmus Sixtus Leop. sal. (mówi że jest professorem w akad. krak. Datum ex Musaeo nostro A. D. Kal. Januar A. D. CIƆ IƆ IC. jest tu st. 7–8.
1) Vita Publii Syri Mimi collecta ex A. Gellio, Macrobio, Gyraldo, Petro Crinitio 2) Testimonia clarissimorum virorum de Publio et scriptis ejus st. 9–10. 3) Publii Syri Mimi seu sententiae selectae st. 11–22. — 4) Des. Erasmi Roterodami in Publii mimos paraphrasis st. 23–40 — 5) Josephi Scaligeri in Pub. Syri selectas sententias notae st. 40–43. 6) In mimos Publii ab Erasmo Sixto Leop. editos 10 wierszy przez Joannes Czechovius Leop. st. 43. — Ad Erasmum Sixtum Leop. de mimis Publii a se editis.... Adamus Stephanides (8 wierszy) — De libro Mimorum ab Erasmo Sixto Leop. edito..... Hieronymus Doliński Leop. (12 wierszy) st. 44 — 7) Erasmi Sixti Leopoliensis in Publii Syri mimos collectanea (wykład) st. 45–87. — 8) Index scriptorum qui citantur in hoc libro st. 88–89 10) Epigramma de Mimis Publianis ad Erasmum Sixtum Leop. (6 wierszy) — Aliud (2 wiersze) Valentinus Ztarnus Lubominius Errata (strona ostatnia czyli 90)
— — eadem editio 1600 ibidem. 8r.

drukował Ch

2) O cieplicach we Skle; Ksiąg troje. Zamość, w druk. Akad. Krzysztof Wolbramczyk. 1617. 4to k. 8 str. 206 i rejestr. k. 3.

Ded. Janowi hr. z Ostroroga wojewodzie poznan.

2a ed. Warszawa i Lwów u Jana Aug. Posera 1780. 4to k. 1 str. 407

(z tłomacz. łacińsk. wydał Mizler)

3) Commentarius medicus in L. Annaei Senecae opera. Leopoli, in off. Joan. Szeligae, 1627. 4to str. 106.

Sixt Erazm urodzony we Lwowie z ojca Tomasza stolarza lwowsk. ~~i Elżbiety Szubartowny~~, Kształcił się w Akad. Krak. gdzie r. 1593 został Baccal. a r. 1596 Mgr. Art. – był Dr Filoz. i Medycyny, fizykiem miasta Lwowa i rajcą. †1635. R. 1633 pojął drugą żonę Elżbietę córkę Jana Bapt. Segni kupca lwowskiego. Pierwszą była Elżbieta Szubartówna.

Syxt Erazm Medycyny i Filozofii Doktor rajca lwowski miał herb (Połamana podkowa krzyż i 2 gwiazdy pod nim.) R. 1630 Erazm Syxt Dr med. córkę swą Zofię wydał za Alexandra Fabrycego który będąc rodem z Piotrkowa kształcił się w Krakowie (miał krewnych w Rzymie).

(Ob: Apollo z Muzami winszującemi szczęśliwego powodzenia w stan małżeński szczęśliwie wstępującym Uczciwemu młodzieńcowi P. Alexandrowi Fabrycemu i sławnej pannie Zophiey Syxtownie przez Jakuba Kosnikla Nauk Wyzwol. i Philoz. Bakałarza. We Lwowie w drukarni Jana Szeligi J. M. X. Arcybisk. Kupa lwow. typogr. R. P. 1630. 4o. K. 10 wierszem – jałowe)

44

Stanislaus Sartorius Doctor
Theol Doctor.

1606. A. R. p ~~298~~. 286. 298.

Sixt

Sixt Tomasz syn Erazma kształcił się w akad. krak. gdzie r. 1629 został bakal. filozofii. Umarł młodo w Krakowie 1631 pochowany tamże u Dominikanów.

1) Sertum academicum virtuti et labori eximii viri Andreae Abrek Leop. dum in Alma acad. Cracov. a D. matthia Wonieys-ki Philos. et medicinae Doct. Consule. Crac. Acad. procancella-rio dignissimo artium et philosoph. licentiatus solenni ritu renunciaretur contextum a Thoma Sixto Leop. Stud. Crac. 1629 mense Aprili die 4 Cracoviae typis mathiae Andreoviensis.

4º. K. 4. oda.

Paraenesis ingenuo juveni Thomae Sixto Leopoliensi dum primam in artibus et philosoph: lauream in Acad: Crac: publice obtineret M. Jacobi Vitellii Philosophiae Professoris. Cracoviae in off. typ. Franc. Caesarii 1629. 4º. K. 5.

na odwrocie tytułu 10 wierszy greckich: Εἰς τὴν Λεωπολιν περικλυτην και επιφανεστατην przez Adama Draskiego profesora języka greckiego. dalej wiersz łaciński D. Erasmo Sixto Phil. et Med. Dri Consuli Leopol. Fautori – dalej Ode tricolos do Tomasza Sixta, który był synem Erasma.

ze Skarbimierza

46

Johannes a Scarbimiria

theologus et predicator scripsit sermonum librum plurium annorum. habentur in arce (?). (Notatka własnoręczna Mikołaja z Pradka do Trithemiusa N. VI. 5.)

[Skawinka Stanisław] 47

1527. 30 Marca

hac nocte Skawynka doctor sacre theol. et concionator in arce obiit (Almanach kr. BJ. XXII. 23.

ze Skawiny

48

Joannes de Schkawyna S.D.

1479. Conel. 29.

1483. Conel. 33 wspomniany jako prokurator uniwersytetu.

1490. ibid. 1k. 41.

1495. jako Can. Scarb. w Aktach rekt. p. 123

49

Johannes de Skawina d.d.

lector novorum jurium

r. 1495.

1497 jako Canon. Scarbim. A. K. f. 622.
1498.

1504.
1507. w r. 1508 darował akademii mediam quartam marcae a zwołany na posiedzenie uniwersytet 27 stycznia t. r. uchwalił, żeby tej summy na potrzeby i budowy uniwersyteckie tak długo używano, [illegible] dum donec dominus Universitas aliter disposuerit et ordinaverit.
1512. jako vicedecanus, ale jakiego wydziału?
1457. decretorum doctor in curia Romana promotus in vigilia S. Andree apostoli tak napisano w Rękopisie Joannis de Skawina lectura tercii decretalium w bibl. Univ. ale czy to rękopism tytuła jego, czy jego synowca nie umiem oznaczyć, bo to trzeba z innemi lektorami porównać.

Skibiński X. Wawrzyniec

nauczyciel niemieckiego języka.

W podaniu swojem do Rektora d. 20 maja 1788 r. w którem prosi o podwyższenie pensyi (gdyż za lekcyje niemieckiego języka dla kandydatów tylko 300 zł. pobierał) wspomina, iż w obcych krajach uczył się filozofii niemieckiego i nieco greckiego i włoskiego języka wróciwszy do Polski w r. 1765 zabawiał się w tutejszej szkole o stopniu akademickim i tu różne nauki także i w Chełmnie wykładał. (p. N. 5 Protokół nos. Nota 77.)

1792. d. 3 kwietnia szkoła gł. na przeniesienie X. Skibińskiego chorego ze szpitala ś. Łazarza do szpitala duchownego ś. Ducha, gdy już na takowe przeniesienie poprzednio konsens Officii ze swej strony zezwala. (p. N. 8 Prot. obrad. str. 458.)

1796 r. na posiedzeniu d. 6 listopada na podanie Skibińskiego księdza o powiększenie mu pensyi emerytalnej szkoła gł. odpowiedziała: "Ponieważ winą mianej chwalebnej przyczyn postępków X. Skibińskiego stało się, iż mimo zdatności swej ze strony wieku do różnych posług w szkole akad. nie jest użytym, nie jest zatem szkoła gł. obowiązana powiększać

mu pensyją, którą chlubnie ciągle i chwalebnie od-
bytych prac w stanie nauczycielskim był zyskał. /: K.
12. Protok. obrad str. 53:/
1771. d. 21. listopada przez Czyżtowskiego prof. fil. i dotąd
tudzież Uniwersytetu syndyka oraz prof. Liebmana
plenipotenta zostaje substytuowanym przez tegoż Lieb-
mana plenipotentem. /: A. R. str. 917:/
1791. 14. marca Rektor zapozwał go przed swój sąd, że bę-
dąc prerogatywą stanu akad. zaszczycony, tej nie umiejąc,
czyli raczej nie chcąc szanować, na karczmy się podawał i
innym czynił zgorszenie, a zapomniawszy niby, że jeszcze
był w odpowiedzi za przewinienia dawniejsze, nie prze-
stawał nowych przyczyniać, kiedy się w domach szynk-
kownych trunkami zabawiał, którymi im bardziej gło-
wę zagrzał, tym bardziej się w oczy publiczności, mia-
nowicie na operę zgromadzonej cisnął, a nie mając
czem zapłacić biletu, laskę, tabakierkę i tym podobne
rzeczy na zastaw dawał, i na tych operach nieprzystoj-
nie zachowywał się. Nakoniec mimo poprzednie napo-
mnienie o takie nieprzyzwoitości w obec godnego świad-
ka z zagrożeniem przykładnego ukarania uczynione,
przeciwnie postępując i niby na wzgardę uczynionego
napomnienia, znowu bezwstydnie dawszy z siebie na
zastaw za bilet płaszcz z futrem na operę poszedł i o-
karaniem płochych gestów granice skromności przestąpił.
/: A. R. str. 149:/

Skibiński

1771. 20 listop. na dyrektora do szkoły Grodzieńskiéj przeznaczony. (J. P. A. f. 138.)

52

Skoryna Franciszek z Połocka Doktor

53

Petrus Skotnicki I. D.

Senior Bursae Jurisperitor. Cam. Lacon.
1572 in doct. jur. can. promotus 14 lut. (: Eph. Leor.)
1573. kiedy wakowała porada novorum juristarum,
na posiedzeniu senior. d. 21. paźd. Skotnicki alle-
gans privilegium bursae juristarum senioris asper
ascensu ad collegiaturam in Collegio prima quaque
occasione vacantem, et conclusionem universitatis
eodem in negotio et petiit se circa utrumque
conservari in ascensu. Jego współzawodnik Stani-
sław Radoszyc wspomniawszy o swoich zasługach
dodaje: praefatum vero d. doct. Petr. Skotnicki ejus-
modi impensas non fecisse, nec labores tantos perpes-
sisse, utpote qui atque gradibus in artibus et
philosophia simpliciter sit promotus in baccalau-
reum primum deinde in doctorem jurisprudentiae
et post susceptam promotionem nondum duos
annos completos in universitate laboraverit.
(Concl. p. 297.)
1577. 16. stycznia na zebraniu uniwersytetu czytano
list (literis et mandato S. R. M. pro parte Egregii D.
Petri Skotnicki doctoris juris ac collegae Collegii Ju-
ristarum, lectoris ordin. pisanym do universitata
missis, ut haberet absentiam a Collegio et asce-
nsus omnes ad beneficia ac alia omnia illius Col-
legii in ordine et ut privilegium collegiaturae
suae conservaretur. Ex omnium unanimi sen-

consensus non est illi data, nec concessa, sed ab omnibus et per omnes denegata absentia, et nullus ascensus in et sub absentia ejus est illi concessus, et indignum hoc omnibus esse videbatur, et contra omnes fere leges et consuetudines, conclusumque est, ut et super hoc s Rmo scriberetur, et ut rex bene informaretur, prout universitati melius expediet. /: Concl. p. 314./

1581. obrany kantorem katedry przemyskiej, ze zobowiązaniem rezygnowania z katedry novor. jur. co też uczynił /: Concl. 341./

1584. r. umarł przed 8 czerwca, bo w tym dniu była sesya wydziału wyboru na jego miejsce kan. przem. /: Concl. 351./

1575 7 martii gdy uniwersytet naradzał się de diuturna vacatione lectionis Institutionum iuris civilis, Skotnicki prosił, by mu tę katedrę oddano. Uniwersytet przychylił się, była z tego urząd seniora bur. Został on lektorem prawnej. /: Concl. Univ. p. 307:/. a Jacobus Carvinius professorem Institutionum imperialium. rem novorum iurium /: ibid. 310:/ /: ibid:/

Stanisl. Radomyski Col. min.
1562. ad Recepta
1564. prob. professori

Skowronkowic Andreas Stanislaus
Vidaviensis Baccal. Art. 1647 in Univ. Crac.

1) Circulus academicus decennario numero magnae spei adolescentum primum in artibus et philosophia honorem in Jagellonis archilyceo capessentium comprehensus. Cracoviae in off. Valeriani Piątkowski 1647. 4to k. 8 (wierszem)

ded. Demetrio Georgio et Constantino Christophoro Korybut in Wisniowiec et Zbaraż Ducibus . . . A. S. Skowronkowic.

(Loez. 2839)

55.

Skowroński Christophorus Baccal. Art
1771 in Univ. Crac.

1) Conclusiones theologicae de iustificatione impii et merito justorum; pro disputatione expositae Cracoviae. 1774. 4. Teol. 3143.

56

Jacobus Scrobiszovius Iur. Bac. p. 275

1602. 22 martii vocatur ad maius coll. (arch. Univ. l. 265)

1606. A. R. p. 297 tegoż r. jako senior contubernii juristarum (ibid p. 301.). Tegoż r. d. 5 sierpnia otrzymuje pozwolenie udania się do Rzymu voti exolvendi causa (ibid p. 302.)

1608. d. 29 września wyjechał do Lwowa na 7 tygodni ibid. p. 333.

1614. d. 13. paźd. w Acta rect. p. 472. jako JUD. et prof. Canon. Leopoliensis

1614. 15 grudnia mianowany przez rektora itd. wracał do obowiązków (A. R. p. 531.)

1615. 7 lutego personaliter constitutus praeveniendo terminum pro 20 febr. imminentem ex off. Rectoris per publ. edictum sibi assignatum ad videndum contra se proponi occasione non residentiae in sua collegiatura, et alias ad videndum dicta collegiatura se privandum, libere ac sponte dictam collegiaturam novorum jurium in collegio DD. Iscc. consistentem in manibus Md. Rectoris resignavit, petens nihilominus, ut literarum Illmi moderni D. Archiepiscopi Leopol. habeatur ratio, ut pro laboribus suis in acad. susceptis unicum hoc solatium referre cupiendo, ut titularis collegae nomen perpetuo retineat atque ullo tamen regressu, accessu et beneficii obtentione in univ. Cracov. nullatenus se contendere velle, ut ceria metropolitanam suam residens universitati quam fide

lissime inserviat (. A. R. p. 523.)
r. 1608. 5 grud. Htórowna do prośby swojéj et ad responsionem pro loco inter doctores juris admissus et vacans collegiatura novorum jurium est illi collata, ubi incontinenti resignavit senioratum Contubernii Iuristarum. (. z Konkluzyj 2 n 1589. i nast. rozpatrzonych wyjątek z Synopsis Statutor. Univ. N. 15. p. 26.

Skrobiszewski Jakób

r. 1614. od capitulum Posn. pro festo s. Petri mości m. d. Jacobus Skarbiszewski (?) vel Skrobiszewski.

58

Skrobiszewski Jakub † 1635. Kształcił się w akad. krak. gdzie r. 1593/4 został Drem fil. najprzód był professorem (Collega minor) r. 1604 mianowany seniorem bursy Jurisperitorum. r. 1606 został Drm prawa r. 1610 mianowany Kanonikiem kat. lwowsk. i kaznodzieją † 1635 we Lwowie.

1) Panegyricus Ad Ill. et R. DD. Joannem Tarnovium Archiepiscopum gnezneñ. Legatum natum, Regnique Poloniae primatem, primumque principem: M. Jacobi Scrobissevii in Academia Cracovien. professoris Cracoviae in off. Lazari Basilius Skalski. 1604. 4o. ark. 20. wydruk. 10 (proza na wstępie na arcybiskupstwo) (Paneg. 1012)

2) Quaestio ad c. Ex literis ext. de dolo et cont. a M. Jacobo Scrobissevio pro assequenda prima in juridica facultate laurea die 4 Jul. hora 10 in Coll. DD. Jurist. publice ad disputandum proposita praesidente Cl. D. M. Thoma Eustachio a Piątek J. U. Doctore et Professore. Cracoviae apud viduam Jacobi Sibeneycher. 1606. 4o. K. 4. (Prawo 2710)
ded. Hieronymo Solicovio abbati Wąchocensi patrono
patruus jego (stryj) był Jan Dymitr arcybiskup.
jest to: Quaestio de Dolo et Contumacia (z prawa natury?)

3) Ad magnanimum heroem Joannem de Zamoscio regni cancellarium et exercituum ducem supremum ob victoriam livonicam gratulatio M. Jacobi Scrobissevii in Ai. Crac. profess. Cracoviae in off. typ. Lazari 1603. 4o. K. 6. proza. (Paneg. 1219)

4) Piis manibus Magni Joannis de Zamoscio Supremi Regni Pol. cancellarii et exercituum ducis generalis Musa Milesque Mnemeion Jacobus Scrobissevius f. Cracoviae apud viduam Jacobi Siebeneycher 1605. 4o. K. 12. oda ded. Nicolao Zebrzydowski palat. Cracov. (Paneg. 1220)

(Congratulatio?)

5) Jacobi Scrobissevi J.C. Ευγχαρμογη ad excellentem virum et amicum D. Gabrielem Joannicium Phil. et Med. Doctorem S.R.M. Professorem et Medicum pro loco inter Doctores Medicinae in alma academia Cracoviensi obtinendo, disputantem Anno Domini 1610 die 16 Febr. Cracoviae in off. Andreae Petricovii typographi S.R.M. 4º K. 6

(Panég. 359)

oda

6) Trium clarissimorum virorum Basilii Golinii praep. S. Flor. Stanislai Bothcovii can. crac. Adami Falecii Decani S. Flor. laureae doctorales S. Theologiae quibus in alma academia cracoviensi publice ornabuntur 30 Januarii A.D. 1603 a M. Jacobo Scrobissevio jambis praetextae. Cracoviae in officina typographica Lazari 1603. 4º K. 4. (nie całe wierszem także)

(Poez. 2829)

ded. Bernardo Maciejowski episcopo crac.

7) Vitae Archiepiscoporum Haliciensium et Leopoliensium. Leopoli 1628. 4º in off. typ. Joannis Szeligae.

(Hist. 3212)

8) Quaestio ex C. Canonum Statuto ext. de Constit. Cracoviae apud viduam Jacobi Siebeneycher 1605. 4º

[Skrobkowic]

59

Gregorius Skrobcowic A. B. et I. L.
Senior bursae Iuristarum.

1584. 23. listop. collegiatura novorum jurium et concessa propter privilegium seniori illius bursae competens. (Concl. p. 356.)

1585 doktoryzował się z prawa 6. lutego wraz z Goryczyną i Dobrocieskim.

1594. A. R. p. 169. jako U. I. D.

1598 jako U. I. D. (A. R. p. 219)

1603. jako JUD. i utriusque juris professor. A. R. p. 268.

1606. jako I. U. D.

1620. jako prof. acad. et consul Cracov. ibid p. 381.

1584 2 martii w Akt. rekt. wspomniany jako juris stud. Baccal. et senior bursae Iuristarum (A. R. ir. 60.)

Skrobkowicz Ludovicus.

popadł r. 1625 na febr. do bisk. Krak. (Illmo Rmo Crac. a literis concessit cum praecentura laboris in academia.

61

Skrobkowic Joannes Ludovicus Cracoviensis, Baccal. Art. 1618, Mgr. Art. 1620 in Univ. Crac. Collega minor, Secretarius episcopi Crac., canonicus S. Georgii in Arce Crac., Praeposit Zarnov. ingressus Ord. Bernardinorum.

1) Żywot błog. O. Symona z Lipnice zakonu Bernardyńskiego. Wydany przez jednego kapłana tegoż zakonu. Kraków w druk. Wojciecha Kobylińskiego 1611. 4to kart 3, str. 43. Hist. 4582 br.

ded. Janowi Niemscie z Krzeżeic..

2) Vita gloriosi servi Dei b. Simonis de Lipnica ord. Min. de observ. Brunsbergae 1636. 4to k. 3, str 48 i 1 ryc. Hist. 3633 br.

3) Korab na morzu Jakuba Żadzika bisk. krak. pokazany z ambony na exequiach d. 2 Maja 1642. Kraków, w druk. Andrz. Piotrkowczyka. 4to

Teol. 3145.

4) Spelunca duplex, to jest Jaskinia dwoista przy braniu possesyey w nię dwoch zacnych ciał Piotra Szyskowskiego kasztelana wojnick. starosty wareck. i Xiężny Theophile Koributowey Wiśniowieckiej małżonkow wystawiona z ambony w kościele katedr. krak. d. 26 Czerwca 1643. Kraków w druk. Andrzeja Piotrkowczyka 1643. 4to str. 35.

Paneg. 997.

5) Peregrynacya szczęśliwa dwoch biskupow krakowskiego (Piotr. Szyszkowskiego) i Warmińskiego (Jak. Zadzika) dwojem kazaniem pogrzebowem ogłoszona. Warszawa, w druk. Piotra Elerta 1644. 4to Paneg. 996.

6) Śmierć strojna pod wiosnę przy wyprowadzeniu ciała Konstancyey z Bobrku Lubomirskiej. Kraków, w druk. Franc. Cezarego 1648. 4o (ark. 3)

Paneg. 474.

62

Skrzetuski Jakób mag.

1513. 8 paźd.

63

Jacobus de Skrzatusch A. M.

1513. 3 Nov.

Jacobus de Skrethow

1522. Coll. minoris profess.

ze Skrzyny

M. Melchior Skrzinensis
J. U. D.

1574 9. września ~~rozpo~~ zaczął wykładać teologję [p. Giżki w Ep. Leon.]
1584 Melchior Skrzinno Can. Premysl. et concionator 2. Aprilis defunctus doctor Jurisprud. z tabeli promotionis [p. ibid.]
1572 w konkl. Coll. maj. p. 136 ~~stoi~~ wspominany jako praepositus Mag. Melchior Petricius Skrzinensis [p. a w Conl. Univ. pod r. 1581 p. 340 stoi Melchi
1578. A. R. p. 501.] oris Skrzynensis Petronii.

[Skwierniewita]

Stanislaus Sqwierniewius.

Coll. maior.

1483. a. R. p. 47.

Inny Mag. Stanislaus Squiesnievius, Collega maior wspominany w aktach rektorskich z r. 1586 str. 103 jako Med. Doctor, Collega maioris Collegii et in Acad. Crac. publ. professor. Ten sam Skwirniovius.

67

M. Stanislaus Skwierniewscius. Med. ~~mag~~
majoris Collegii Med. Italicus.

1578. 11. Julii otrzymuje pozwolenie udania się do Włoch na lat dwa. - propter studium bene merendi semper inter fratres, zobowiązkiem dawania zastępcy. (Concl. 318.) ponowiono 23. Sept.

1581. d. 17 maja prosi rektora ~~o pozwolenie~~ Zawadzkiego o pozwolenie udania się do obozu królewskiego do Moskwy medicinae exercendae causa. Rektor pozwolił mu udalić się, ad finem commutationis propter amorem ejus erga academiam saepius declaratum

1582. 26. styc. recitatae sunt literae regiae ad Universitatem datae intercedentes et postulantes ut Universitatem doctoris Stanislai de Squiernowicze, medici M. d. Cancellarii ratio in omnibus ut praesentis habeatur. Uniwersytet odpowiedział, iż to uczyni (Concl. 342)

1584. d. 17 kwiet. na sessyi univ. czytano list króla Stefana postulantis absentiae prorogationem V. Mag. Stan. Skwierniewicio Med. Italico doctori, cum reservatione loci et ascensus, quum causa S. R. M. et Magnifici Cancellarii atque magistratuum antea abiit. Przychylono się z obowiązkiem dawania zastępcy i iżby interesa Univ. Kollegiów i pewnych takich professorów, gdy o to będzie proszony popierał (Concl. 354)

w aktach rekt. z r. 1586. p. 103. zapisany jako Skwir-
niowius.
1594. 16 jan. postanowiono żeby za miejsce do
obowiązków swoich powrócił. (A.R. p. 167.) albo
pod utratą porady. Ten zaś swego pełnomo-
cnika składając że chorobą otrzymał przedłuże-
nie do dwóch miesięcy (ibid.) A gdy i potem
czasie nie przybył rektor do 15tu dni wyrok
odroczył. Ten nazwany Stanisł. Squernovius (: 167.)
1577 15 marca ad majus coll. vocatus (: Elie
ki. Ef. Leon.)
1580. w Koll. większ. (: Concl. Coll. maj. p. 155.)
1586 starającemu się o miejsce kanonika s. Flor.
reservatur locus z warunkiem ut dispensationem
habeat accipiendi sacros ordines a loci ordinario vel
a legato Summi Pontificis (Concl. Coll. maj. p. 158.)

68

Stanislaus Skwierniewicensis
Collega maior

1578 jako decanus facult. philos. /A.K. p. 505:/
1578 11. lipca otrzymał pozwolenie wraz z Janem Wielogorskim udania się do Włoch, a to propter studium bene merendi semper inter fratres concessa est facultas absentiae ad biennium et ascensus reservatur in loco et ordine vocationis ipsorum z obowiązkiem dania zastępców. /Concl. Univ. pag. 318:/
1581. d. 17 maja za rektorstwa Stanisława Zawackiego Vicex Magister Stanisl. Sqwiernovius a d. Rectore privatim petiit absentiam discedendi ad castra regia in Moschoviam medicinae exercendae causa, cui gratificari volens d. Rector absentiae facultatem concessit. /Concl. Univ. p. 338:/
1586. 9 sept. Mgr Stanisl. Skwierniovius M.D. collega maioris Collegii et in Acad. Crac. publ. professor. /A.K. str. 103:/ Był on w obozie pod Pleskowem wraz z Janem Wielogorskim profesorem s. T. D. i Karnowi...

tę hetmana Zamojskiego (: A. K. st. 103:). I tu mówiąc
o śmierci wziętego z sobą przez Wielogórskiego młodego
Sebastyana Szwarca dodaje, o sobie, że ipse cum do-
ctore Bucella et Doctore Mathia Vnetorio tamen
stopen omnia medicamenta propinabat. (: K. st. 104:)

69

Martinus Stachurski S.T.D.
Phil. prof. Decanus S. Annae

1590. A-R. p. 139.

1595 jako S.T.D. Coll. majoris can. S. flor. A.R. p. 191.

Porównaj Bartosza Paprockiego i Marcyana w Liście do Zamojskiego.

1590 Magistro Mart. Sta Sztachurinsky plebanatus in Zielonky collatus ea conditione, ut a proximo quartuali S. Crucis sacros ordines gradatim assumat et ad sacrosanctum festum Paschae compleat /: Coml. Coll. maj. p. 169:/

umarł r. 1600 d. 24 Januarii. /: Arch. Univ. Lib. N. 245 pag. 274:/

70

Slachcinski (Slachcinius) Martinus (herbu Nowina)
Mgr. Phil 1577 in Acad. Crac., Decanus facult. artist. 1584 et 1588 – Canonicus Colleg. S. Annae.

1) De felici Cracoviam adventu Sigismundi III electi Poloniae et Sueciae regis Carmen gratulatorium. Cracoviae, typis Lazarianis 1587. 4to K. 16. ded. Joanni Zamoscio R. P. Cancel. (Poez. 2108)

2) In felicem Cracoviam ingressum Sigismundi III electi Poloniae et Sueciae regis Carmen gratulatorium. Cracoviae, typis Lazarianis 1587. 4to K. 16
ded. Joanni Zamoscio R. P. Cancel.

71

Stachetka Stanisław

Żrowdanin.

fil. dokt. Coll. min.

1653. 1. marca ad Coll. minus vocatus (. Conl. Coll. maj. p. 274.) do koll. wielkiego d. 24 maja 1658 (. ibid. p. 330.) był on ordinarius eloquentiae in minori Collegio (. ibid.)

umarł 1666 r. (. metrica fac. Phil. N. 90 str. 35.)

W r. 1656 miał proces z wydziałem, przed którym przez Instygatora o opieszałość i niedopełnianie swych obowiązków dziekańskich oskarżony w d. 9. marca na posiedzeniu 20 marca za karę od wszystkich przywilejów, swobód, urzędów, & dochodów i t. d. w wydziale filozoficznym odsądzony z tejże wydział wykreślony, ale po kilkolet[ni]m dalszym procesie do wszystkich praw członków akademii służących został przywrócony (. Łuk. III. 174.)

Sztachetka Stanislaus, Leopoliensis.

73

Ignatius Leopolitan.

Słachetka (Stanislaus (Philos. Dr Collega minor

ordin. eloquentiae professor 1657. — A. 1641 Baccal.; A. 1644 Mgr. Art. —
Collega major, Canon. S. Annae — A. 1655 Decanus facult. Art. et eloquentiae
— A. 1653 vocatus ad Colleg. minus — 1666 — Prof. Dialectices 1653 — Collega major ab
a. 1658

był jeden z lepszych poetów

1) Ancylia Palladis academicae VV. DD. primam in artibus et philosophia lauream prensantibus in divi Jagellonis aula ab Ignatio Stanislao Słachetka Leopolien: ejusdem primae laureae candidato ... dedicata 1641 Mense Octob. hora 15. Cracoviae typ. Francisci Caesarii . 4º K. 8. na odwrocie tyt. herb: 8 wierszy

ded. Andreae Tarło Cracov. Canonico Maecenati

wiersze tez na pochwałę Joan. Vincent. Mucharski, Aurel. Alnpeck Leopol. Joan. Woszczyna, Joan. Bujakowic, Sebast. Machowic, Stephan Szumowic, Jacob. Smolinski; Jacob. Medonowic, Joan. Muchowiecki Leopol. Stanis. Krzczonowski Leopol., Casimir. Turzyk.

(Pocz. 2838)

za rektorstwa Jakuba Najmanowicza.

2) Obeliscus Apollineis metrorum corymbis laureatus et in auspicatissimum reditum e nationibus exteris Ill. Andreae Szołdrski episc. posnar. ab Ign. Stan. Słachetka Leopolitano Phil. et Juris in Acad. Crac. auditore excitatus. Cracoviae in off. Francisci Caesarii 1641. 4º K. 8 prozą i wierszem (mowa) (Paneg. 979)

3) Stephanoma triumphale in amoenissimo almae academiae Cracovien. Helicone a Musis contextum et Joanni Wulphowicz Phil. et Med. Doctori Jasoni vigilantissimo e nationibus exteris cum aureo sapientiae vellere redeunti ab Ign. Stan. Słachetka consecratum 1641. Mense Jun. Cracoviae in off. Andreae Petricovii. 4º. K. 4 wiersz

Wolfowicz Jan rodem ze Lwowa wtedy wrócił z Padwy, gdzie medycyny słuchał

(Paneg. 1173)

na odwrocie tytułu: Wiersz: Applausus Apollinis, Mercurii, Stagiritae, Aesculapii przez Aurelius Joannes Alembek Leop. Phil et Juris Studiosus.

4) Cupressus funebris ad mausoleum Ill. Jacobi Zadzik episcopi cracov. ab Ignatio Stanislao Slachetka Leop. Art. et Phil. Baccal. posthumae memoriae apposita. Cracoviae in off. typ. Francisci Caesarii 1642. 4º. k. 6. oda. (Paneg. 1189)

ded. Alexandro de Brzezie Brzeski canonic. cracov. patrono i exekutorowi testamentu zmarłego

5) ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ seu Corona militaris ex pretiosis et Illustribus contexta unionibus quam ingenuo Jacobo Kraus Leopolitano cum in Universitate Cracov. publice secunda Philosophici honoris laurea ~~[illegible]~~ coronaretur Stanislaus Slachetka Artium Liberalium Magister et Philos. Dr. Amicus et indigena dedicavit. 1646. 4º k. 6.

na odwrocie tytułu herb Lwowa i 10 wierszy

Prologium ad Jacobum Kraus (prozą) dalej wiersze Lwów nazywa: Roxolaniae metropolis, Ducum sedes, Romanae ecclesiae graecae et armenae domicilium, fecunda ingenuorum genitrix ingeniorum, militum benigna mater, pauperum asylum, hospitalitatis arx, acerrima haereseos expultrix... (Paneg. 421)

(Scholcius?) mówi że avunculus Krausa był sławny mówca: prawnik w Lwowie

Krausie si Patria cupis inclarescere, suadam
Junge tuis studiis, Scholcius alter eris.

6) Quaestio Astronomica de motu Lunae publicae velitationi in Acad. crac. a Stanislao ~~D~~ Slachetka Leopoliensi Phil. Doctore exposita in Theologorum lectorio Cyclo solis VI Cyclo lunae XVI Indictione II Septembri 20 hora. 14. Cracoviae 1649. 4º.

ded. Georgio Alexandro Comiti Ostrorog (na odwrocie tytułu herbowego i 8 wierszy p. Andreas Betza studiosus jurisprudentiae) Quaestio deprompta e Theoriis Planetarum Georgii Purbachii. Szlachetka skarży się na upadek astronomii i nauk matematycznych którymi dziś uwika lubo dawniej miała sławnych martinos de Ilkus, Latosios, Zebrovios, Brudzevios, Kobylinios, Samotulios, Leopolitas, Pilsnenses, Copernicum, Vratislavienses, Glogovienses, Jovios, Fontanos, Ludovicos, Hercios, Joan. Broscius, Joannes Tonsius, Rajmundus Strażyc. (matem. 592)

[ładnie sztychowany

[Stanisław

7) Phoenix alter sive oratio de S. Thoma Aquinate quam anniversaria ejusdie in Sanctissimae Trinitatis Basilica dixit M. Stanislaus Machetka Leopolien. Phil. Dr. in Acad. Crac. Profess. 1649. d. 8 Martio Cracoviae in off. Christophori Schedelii. fol. k. 12. (Orat. pros.)

ded. Alexandro Brzeski Canonic. Cracov. patrono (gdzie mowi że pisał Hymenaeum Pauli Brzeski (fratris ejus) zaś etiam celebraveram metrice)

na odwrocie tytułu herb Brzeskich Jastrzębiec: 10 wierszy przez Andr. Betza Stud. Acad. Crac. (Fol. 5410)

8) Hortus academicus pulcherrimis et amoenissimis Hesperidum decoratus ornamentis et ingeniis XL viris secundae Laureae in Artibus et Philosoph. candidatis dum in Jagellonis Archilycaeo Artium et Philosophiae licentiati renuntiarentur, a Stan. Machetka Leopolien. ejusdem secundae laureae candidato exhibitus. Cracoviae ex off. typog. Francisci Caesarii 1644 die 17 Mart. fol. k. 18. ded. Jacobo Vitellio rectori na odwrocie tytułu na herb Uniwers. Krak. 8 wierszy Tac. Nicolaus Hyacinthus de Siemian Branicki Studiosus philosophiae

dalej ody na młodzież: Simon Zimankowic, Bartholom. Adamowski, Bartholom. Laetinius, Albert. Watkowic, Stanisl. Lasocki, Joan. Zieliński; Stanisl. Zimnicki, Joseph. Szidlecki, Stanisl. Rap, Joan. Bapt. de Bulowice Nyez, Lucas Zegartowic, Andr. Barankowic, Joan. Czechowic, Venceslao Ostrzeszowski, Joan Kopciowic, Joan Szechowic, Joan. Mucharski, Joan Woscyna (zedwana), Joan. Bujakowic (z Przemyśla), Joan Januschowic, Thom. Kołorkowic, Joan Czyrnek, Carol. Zabrzeski, Dominic Kłosowic, Albert Wosniowski, Joan Sobiński, Benedict. Więczkowski, Valentin Szymański, Mathaeus Orliński, Stanislaus Zyznowski (Cracoviensis), Casim. Łapuszyński, Alexander Młodnicki, Georg. Januschowic, Adam Rozycki, Matthias Gradysz, Petr. Janikowski, Joan. Neapolitanus, Adam Zaliński, Andreae Grabianowski, Alberto Gladisewic. . .

7 wierszy ~~[illegible]~~ Stanislaus Zimnicki Stanislao Machetka ex ordine XX Concandidato

Oda: Joannes Baptista de Bulowice Nyez Stanislao Machetka concandidato

10 wierszy Joannes Woscyna Andreovien. Canonicus Curelovien. Stanislao Machetka amico. (Poez. 3055)

[Uniejoviensis Ord. Canon. regul. Cust. SS. Sepulchri Hierosol. convent. Miechov.

[Ord. Can. r. C. S. Sep. Hier. conv. Miechov.

9) Applausus gratulatorius quem Camoenae et Charites D. An-
dreae Kucharski S. Theol. Doct. et Profess. Collegae majori S. Flori-
ani et ecclesiae Cathedralis Cracov. Canonico electo contubernii hierosoly-
mitani provisori instituerunt dum pro loco inter S. Theol. Doctores
in Univ. Crac. obtinendo: Quaestionem gravissimam et dificillimam
de Praedestinatione in theologico Vladislai Jagellonis Archily-
ceo proponeret a M. Stan. Machetka Lopol. collega minore ac
ordinario eloq. profess. senecianis expressus metris 1658 d. 3
Januar. hora 15. Cracovia in off. viduae Lucae Kupisz fol. K. 2.
oda Kucharski był guwernerem u Marcina Kalinowskie-
go, został kustoszem skarbu koronnego na polecenie
Władysława IV w Sgczu uczył teologii (Paneg. 516).

12) Wesoła harmonia
na wesoło fortunny
związku małżeńskiego
akt Wojciechowi Slesz-
kowskiemu Med. Dr.
i Annie Zuzannie Mu-
charskiej (córce Piotra
i Zuzanny Schilderowny)
od St. Sl. C. M. ryth-
mem ogłoszona R.
1654 d. 15 Listop. 4to
(wiersz) (Paneg. 883)
(ten Wojciech Slezykowski
był synem Sebastiana
Doktorat ożenił się
wróciwszy z obcych
krajów)

10) Hyacinthus ob pulchritudinem corporis et animi, Chorago Musarum
et Medicinae parenti Apollini dilectus ad auspicata solennis
responsionis Hyacinthia, Clarissimo D. Hyacintho Łopacki Phil.
et Med. D^ri Consuli Cracovien. viro de literis et literatis quam
maxime merito dum inter Medicinae Doctores in Univ. Cracov.
cooptaretur, publice ad disputandum praemissa quaestione de
Epilepsia – a M. Stanisl. Machetka Filos. D^r. &... praesentatus
(Paneg. 498)
1658 Cracoviae in off. Schedeliana. 4to K. 4. prosa a na koń-
cu oda.
Kształcił się w Akad. Krak. gdzie został Dr. filoz.
Jacek Łopacki pisał wiersze po pol. i łac. Kształcił się w Padwie
w medycynie pod Benedykt. Silvatico, Joan. Cottunio, Joan. Veslinga – był rajcą
krak. [illegible] biegunkę chorych

11) Syncharma gratulatorium quod D. Joachimo Speronio S. Theol. Doct
et fundationis Oblancovianae ordinario cursus theologici [illegible] pro-
fessori ecclesiarum collegiatarum O. Sanctorum et S. Floriani Decano, Ma-
riano in ecclesia cathedrali Cracov. Concionatori regalis contubernii Jagello-
niani provisori ac inclytae domus collegii majoris Seniori Patri dum
pro loco inter S. Th. Doctores in Acad. Crac. consequendo gravissimam
Quaest: De satisfactione Christi Domini publicae velitationi proponeret
M. Stanislaus Machetka... patrono et praeceptori colendissimo exhi-
buit. 1658. Cracov. in off. Schedeliana fol. K. 2. Oda
Speronowie doktoryzował się w Rzymie z teologii pisał panegiryki.
(Paneg. 1327)

75

Slachetka Stanisław

12a) Przy lutnie brzmiące na fortunny weselny akt Alexand. Giszy. Kraków 1642. 4to

12b) Cynthius laurowym wiencem otłoczony na wesoło fortunny weselny akt p. Pawła Brzeskiego, przez Stanisława Leopolitę. Kraków 1641. 4to

12) Threny żałosne przy smutnym pogrzebowym akcie wielkich cnót matrony pobożnie zmarłej J. M. Paniej Zuzanny Mucharskiej P. Wincentego Schildera i Justiny Temberkowej ukochanej corki dożywotnego zaś przyjaciela J. M. P. Piotra Mucharskiego Filoz. i Med. Doktora w Akad. Krak. profesora J. K. M. Phisyka od jednego z życzliwych przyjaciół St.(anisława) Sl.(achetka) K(ollega) W.(ielkiego) na oświadczenie kondolencyey prostym na prędce wyrażone rytmem.... ofiarowane w Kościele farnym Krakowskim u P. Maryey w Rynku W Krak. u wdowy i Dziedzic. Franc. Cezarego. (1659) fol. K. 2

poezyja dość dobra.

(Paneg. 798)

? 13) Philantropion literarium quod D. Theologiae Professori P. Philippo a Sanctissima Trinitate Carmelit. Discalceat. praeposito generali Sancti Montis Carmeli priori dignissimo, Sacrae Congregationis Indicis consultori meritissimo in primo et auspicato ad urbem Cracoviensem Regni Poloniae principem adventu sub vernales ferias M. Stanisl. Slachetka obtulit. Mense Junio die 14 Cracoviae in officina haeredum Francisci Caezary 1666. fol.

K. 8 prozą i wierszem.

autor mówi że we Lwowie wstąpił jego avunculus frater Anselmus do Karmelitów; ten umarł w Przemyślu.

?

Adheymar du Monteil

Filip od S. Trojcy generał urodził się we francyi koło Grignan z familii Adheymariis castrum, był w Rzymie, a r. 1629 w Persyi i Indyi wschodniej; napisał w Goa: Summa philosophica ex D. Thomae doctrina wydał `się` Itinerarium orientale. Chronikę Karmelitów, Kronikę świata, żywoty ś. Karmelitów

(Paneg. 933)

14) Praemium virtuti et honori debitum quod P. F. Philippo a Sanctissima Trinitate Carmelit. Discalceatorum Congregationis praeposito generali, Cracovia in provincias Germaniae abeunti M. Stanislaus Slachetka Leopoliensis Phil. Dr Coll. Maj. in Univ. Crac. reginsac interea ordinarius graecarum literarum professor, ecclesia S. Annae Canonicus pleno devotionis affectu exhibuit in Cracoviensi Conventu S. Trinitatis PP. Praedicatorum sub tempus Disputationis in praesentia P. Generalis habitae 1666 Mense Junio d. 25 hora 3 post meridiem Cracoviae fol. K. 2. wiersz (Paneg. 934)

15.) Prosphonema syncharmaticum quod D. M. Alberto Papenovio Ustiensi S. Theol. Doct. et proff. S. Sedis apost. protonotario Custodi S. Floriani, Cancellario Lanciciensi, Curato Coraciensi Contuberni Staryngieliani provisori dum pro loco inter S. Theol. Doctores et Proff. in Univ. Crac. gravissimam et dificillimam quaestionem ~~[illegible]~~ De relationibus divinarum personarum publicae velitationi proponeret M. Stanislaus Slachetka Phil Dr Coll. Major S. Annae Canon. Regius et Sylicianus eloquentiae professor patrono colendissimo exhibuit 1666 Febr. d. 22. hora 14. Cracov. in off. Christoph. Schedel (Paneg. 920)
fol. K. 2. proza.

16) Επικροτησις gratulatoria quam Cl. Domino M. Joanni Gynerski Rachtamovio S. Theol. Bac. et prof. dum felicissime explanationem librorum Petri Lombardi aggrederetur M. Stanislaus Slachetka Leop Phil. Dr professor. Contub. Staryngieliani Senior Bertuto 1650 Julio d. 7. Cracoviae typ. Stanislai Lenczewski wic. 4º. K. 6. w przedmowie dziękuje za posługi oddane dawniej za pochwałę na pogrzebie Gasparis Gelasii Leopol. professoris za Προτελεια in nuptiis Erasmi Siati Phil. et Med. Dr. Consulis Leop. – Dalej Oda (Paneg. 120)

17) Phoebus post nubila academico refulsit haemisphaerio dum Franciscus Rolinski Phil. et Med. Dr. et Prof. ordinar. Consul. Cracov. in generalem rectorem Univers. Crac. renuntiaretur [Cracoviae in off. viduae et haered. Francisci Caesarii (1657) fol. K. 2. oda (gdy po wyjściu Szwedów z Krakowa nauki w akadem. Krakow. znowu otwarto)

[, Metris lyricis applausus.
(Paneg. 1135)

76

Słachetka Stanislaus

Wesoła harmonia którą urodziwe Jowisza cory Charites, wespół z ślicznemi Hesperidami w rozkwitłym Chloridy wirydarzu wydały na związku małżeńskiego akt nowym oblubieńcom Wojciechowi Sleszkowskiemu Phil. i Med. Dokt. i Pannie Annie Zuzannie Mucharskiej Piotra Mucharskiego M. D i Zuzanny Schiderówny córze ogłoszone. [illegible] 4° Paneg. 887.

Todst. Sl. C. M.

Slachtowic Walenty Alexander z Przemyskiego, 1631.
uczeń Akademii Zamojskiej 1622.

1) Mars żałobny na pogrzebie J. W. J. M. P. Ostaphia Tyszkiewica wojewody Brzesckiego, Kamienieckiego starosty przez Walentego Alexandra Slachtowica wydany 1631. We Lwowie w druk. Jana Szeligi 1631. 4º. k.

ded. synom zmarłego Jeremu, Kazimierzowi Antoniemu, Krzysztofowi, Felicjanowi

wiersz pochwała zmarłego poezya miérna

(Paneg. 1051)

Quaestio metaphysica de prima intelligentia In Academia Zamoscensi pro renovatione studiorum anno Dni 1622 ad disputandum proposita ab Alexandro Szlachtowic Philosophiae Studioso. Praeside magistro Jacobo Skwarski Ploceński Phil. Doc. Canon. Zamosc. ac Professore ordinario Zamosci In typ. Acad. 4º. k. 10.

na odwrocie tytułu herb Węzyków: 6 wierszy łac. przez Christopherus Stupecki Castellanides Lublinens studiosus poes. Acad. Zamosc.

ded. Joanni Wezyk Episcopo Praemisliaensi patrono tu się zowie dioecesanem Węzyka.

(Filoz 528)

78

Mag. Stawczyki Stanislaw.

1548 (. A k. p. 246.)

79

<u>Sławek</u> Antonius Franciscus, Baccal. Art. 1668, Dr Phil 1672 in Acad. Crac.

1) Arcana philosophiae rationalis scire volentibus communicata A. 1670 d. 20 Aprilis publicae eruditorum virorum crisi exposita. Cracoviae, in off. haeredum Christ. Schedel 1670. 4to k. 8.

Filoz. 504.

80

Sławiec Andrzej został r. 1610 Baccal. Art. w Uniwers. Krak., później kaznodzieja w Tarnowie.

1) Kolęda, Nowe lato, Szczodry dzień na r. 1611. Kraków 1610. 4º. Kart 3. (wierszem)

81

Steczkowski Jędrzej Kanty

fil. dobr. dyalsk. in Chęsp. Nowok.
prof. Coll. minor. vicatus
S. T. D. et prof. Coll. maior.

r. 1763. 25 lutego. Placuit Universitati ut ad negotia per Rectorem expedienda assumatur unus ex incorporatis professoribus ad latus Rectoris secretarius. Et in continenti electus est ad hoc munus Clmus M. Andr. Steczkowski. / C. U. p. 787. /

r. 1763. d. 17 marca incorporatus Universitati / C. U. p. 790. /

1764. 14. ~~lut~~ marca post resignationem Soltanski ex unanimi consensu electus est in oratorem Sylvestanum. / C. U. p. 810 /

1767. 6 lipca opradza się z chęcią pisania panegyryku na cześć Podoskiego Prymasa nominata

1777. dostał się do wydziału teologicznego / C. U. p. 264. /

O Steczkowskim napisał Kołłątaj w dziele Stan oświecenia w Polsce: Ksiądz Steczkowski uchodził za dobrego mówcę między Akademikami, lecz jego prace nie odłają mu tego świadectwa".

Był on sacra autoritate apostolica publicus Notarius, S. R. M. Secretarius, Insl. Archipresb. B. V. M.

in circulo Crac. poenitentiarius Grodzianus.
/: metrica fac. philos. N. 90 p. 581:/
Steckowski był kan. koll. s. flor., proboszczem proszowickim.
1769. wspominany jako Collega maior. /: h. k. str. 862:/ ale tak tu, jak i niżej na str. 865 piszą: Ślęczkowski, także str. 1089. 1090 gdzie odpis jego testamentu umieszczono!
1775 był oratorem Tylickiego fundacyi.

82

Sleczkowski Andreas Cantius (syn Stanisława, rodem z Krakowa, wpisany do Metryki 1744, r. 1750 został Baccal. Art, a r. 1751 Mgr Art.) Phil. Dr.

Collega Major, Prof. regius et Tylicianus eloquentiae, canon. curelovien. et S. Annae. praepositus ilkussien. Poenitentiarius in ecclesia archipresb. B. Mariae 1765, Notarius apost. publicus, Secret. S. R. M. (Scholasticus Kurzelov.) — Bacc./1763 Collega minor; Prof. Dialectices Praeses Scholarum novodvorsc. Senior contub. Gelonian 1769/1770 Decanus Facult. philos. — ord./1765 Collega major — Notarius apost. — 1772 Profes. Eloquentiae Tylicianus — Dr. theol. Curatus in Proszowice + 1780 in Octobri.

1) Vende pallium, eme librum. Proverbium antiquitus academicum; quod litteratis sequendum (circa prim. in Art. Lib. et Phil. laur. 17 Candidatis confer.) oratione suasoria propos. A. 1775 d. 31 Januarii. Typis Collegii Majoris Univ. Crac. 4o. K. 16. (na czele wiersz do Kandydatów Bonifacii Garycki Phil. Doct.) ded. Benedicto Nepomuceno de Falęcin Falecki abbati Trocensi Ord. Bened. (herbu Korwin) Literat.

/: Biblioteki Krakow. fundacyją wspomogli: Hieronim i Andrzej Olszowscy, Jan Lonetkowski, Miroszewski — Księgami zaopatrzyli: Thomas de Obidzino, Benedictus a Kozmin, Martinus Radziminski, Joannes Broscius, Jacobus Vitellius, Makowski, Waleszynski profesorowie)

2) Dissertatio politica de felicitate Rerum publicarum pro loco in Collegio Majori obtinendo ad disput. proposita A. 1765 d. 31 Augusti. Ex typographia Collegii Majoris Univers. Crac. 4o. K. 37. ded. Stanislao Kostka in Dębiany Dębinski (herbu Nieczuja) castel. wojnic.

3) Quaestio physica de forma substantiali ... pro loco in Colleg. minori ... exposita A. 1763 d. 12 Martii. Cracoviae typ. Seminarii episcopalis Academico Dioecesani. fol. K. 2. Filoz. 851.

16) Chwała Bogu w czci Świętych jego kazaniem na uroczystość WWŚŚ. w Kollegiacie ich ogłoszona 1770 d. 1 listop. Kraków w druk. Koll. większego. 1770. 8o. Teol. 1159.

17) Andreae Stanislao Młodziejowski ep. Premisl. in refferum gratulatur Universitas officio & donatione. Cracoviae typ. Acad. 1767. 8o. Panegyr. 558.

4) Agere et pati Sapientis institutum dum Andr. Cant. Sleczkowski primam in Artibus liber. et Philosophia lauream VII ejusdem laureae Candidatis conferret, oratione academica deductum A. 1770 d. 10 Aprilis. Typis Collegii majoris Universit. Crac. 4to K. 6.

5) Laudatio theologiae circa solennem ad Doctoratum in Sacra Facultate inaugurationem Josephi Antonii De Clos, Joannis Josephi Rygalski, Josephi Michaelis Marcissewski dicta A. 1768 d. 9 Febr. Typis Collegii Majoris Univ. Crac. fol. K. 12. (oratio) Teol. 4320.

6) Summa honoris theologici ex virtutum et meritorum tractatibus Adalberti Joan. Cant. Biegaczewicz collecta, dum S. Theol. Doctor renuntiaretur exposita d. 25 Januarii 1762. Cracoviae typ. Seminar. Academ. fol. Kart 20 styl. lapid. (Paneg. 63.)

7) Agnus Podoscianus in Joanne Gabr. Podoski archiep. Gnesn. laureato vellere praefulgens. Cracoviae 1767. fol. typ. Acad. (Paneg. 960)

8) De morte Dei hominis orationes quinque. Cracoviae 1775. 8vo Teol. 1157.

9) De S. Stanislao episc. et mart. Orationes VI. in cathedrali Cracov. basilica recitatae Cracoviae 1773. 8vo typ. Colleg. Major. (Sign A–L.) ded. Cajet. Ignatio Soltyk. Teol. 1158.

10) Ill.mo Stanislao Kostka in Dembiany Dembinski 1769 VI Calend. maii Cracoviae 1765. 4to

11) In justis funebribus aetis (S. Theol. Doct. et Prof.) Mich. Czyrnicki oratio. Cracoviae 1769. 4to typ. Acad. Collegii Maj Kart 18 (Paneg. 137.)

12) Miłość ojczyzny z sprawiedliwością złączona w rewolucyi rzymskiego państwa przez Młodz Krak. Akademii na scenie pokazana. Kraków 1761. 4to w druk. semin. bisk. akad.

13) Seren. ac potent. Stanislao Augusto P. R. coronationis dies Universitas Cracov. applaudit 1764 d. 25 Novembr. Cracoviae 1764, fol. typ Coll. major. (Paneg. 434)

14) Testimoniales aeviternae gloriae (Antonii Sarii Wilkoszowski lucubri penna transmissae) U. J. Dr. Cracoviae 1762 fol. in typ. Semin. Episc. Acad. Paneg. 1598

15) Vita virtute et sapientia Casimiri Stulowski S. Th. Doct. et Prof. post fata superstes. A. 1772 d. 27 Maii. Cracoviae, typ. Seminarii acad. fol. K. 9 (Philos. D.) Paneg. 1845.

83

Sterzkowski

Zdanie o jego opinii względem Żydów czytaj w Rozpr. Czack. o Żydach 14. 96. 97.

Sleszkowski Alexander Sebastianus
nobilis Samogita

1) Elogia divi Joannis praecursoris exhibita ab... in gratiam Gentis Italicae, Natalem Divi sui tutelaris celebrantis in Sacello Italico. Cracoviae ex off. Christophori Schedelii 1645. fol. K. 6. (wierszem Tainski) ded. Sebastiano Zacherla, Philippo Forzoni, Joanni Bottini, Joanni Bapt. Fachinetti sacelli Italici S. Joanis B. moderatoribus.

85

Sleszkowski Carolus minorennis Studio:sus Acad. Crac. (Nepos ex sorore Joannis Vincentii Wucharski Med. Doctoris)

1) Melos epithalamicum dum Joannes Vincentius Wucharski Phil. et Med. Dr. S. R. M. Physicus et Secret. (ordinarius medicus Christianae de Lubomirskie Radziwiliae Cancellariae Lithv.) cum virgine Anna Szendzimirowna celebraret. Cracoviae in off. Alberti Siekielowic (1664) 4°. Paneg. 572.

Fleszkowski Seb.

1612. A. R. p. 433.

Iosephus ~~Urzedovius~~.

Coll. maior. 1. flor. Cam.

1587. A. R. p. 66.

Sleszkowski Sebastian urodzony w Wieluniu, kształcił
się w Akademii Krak. gdzie r. 1612 otrzymał tytuł Magistra in Artibus –
następnie zwiedził Włochy gdzie został Drem Med. Wróciwszy do Kraju
był najprzód około 1620 nadwornym lekarzem Szymona Rudnickiego bisk.
warmijsk. w Heilsbergu – następnie r. 1630 lekarzem nadwornym Zygmunta
III. W końcu osiadł w Kaliszu gdzie umarł d. 7 Maja 1648 mając przeszło
lat 79. Żonę miał Agnieszkę z Demianowiczów. (Starowolski Monumenta
p. 551. – Bentkowski II p. 450. – Janociana II. p. 259 – Siarczyński Obraz
II p. 195. – Chodynicki III p. 126) Syn jego Wojciech Dr Med. padewski
Prof. Med. w Krakowie i rajca † 1718 miał za sobą Annę, córkę Piotra Mucharskiego.

2a ed. x) Alexego Pedemontana Medyka y Philosopha
Taiemnice, wszystkim oboyga płci nietylko ku le=
czeniu rozmaitych chorob, począwszy od głowy aż do
stop barzo potrzebne; ale y gospodarzom, rzemieśl=
nikom zwłaszcza przednieyszych y subtylnieyszych
robot do ich rzemiest y innym wielce pożyteczne.
Z Łacinskiego na Polski przełożone .... do ktorych
przydane są lekarstwa na rozmaite choroby .... Auctore
Sebastiano Slescovio Doctore illustr. ... Simonis Rudnicki ....
Episc. Varmien Medico-Physico. W Krakowie w dru=
karniey Franciszka Cezarego. M.DC.XX. 4to
K. 18 (425. K. 1) (na odwrocie tyt. herb Niemierów lilija, Gozdawa, u wierszem pod.) dedyk. Woj=
ciechowi Niemierze (na Ostrowieczynie wojewodzie podlask. starościc mielnick.) w Heilsbergu 14
Listop. 1620. – Approbationes Rektorów Jakoba Zhurobojs=
kiego i rektora Jakóba Janidło, rektora – Sebastian Sleszkowski Czytelnikowi
– mówi że się nie trzymał przekładania Marcina Siennika, 1568 bo
w nim gruba polszczyzna – Alexy Pedemontan Czytelnikowi
(Przedmowa) – Dostateczny Regestr Kart. 17. – Tajemnic Ksiąg 8 –
Wykładów trudniejszych od str. 407 na odwrocie str 425
Omyłki – Na ostatniej karcie: Sebastian Sleszkowski przełożył,
przydał y wydał. W Krakowie w drukarni Franciszka Ceza=
rego R. P. 1620.) Taiemnice .... przez Sebastiana Sleszkowskiego M. i Ph. Doktora.
w Krakowie w drukarniej Franciszka Cezarego, 1620. – (na końcu zaś:)
1a Ed. a edyc. W Krakowie, w drukarni Macieja
Andrzejowczyka 1620, 4to K. 16 (425. K. 1 (Dedykacyja
Wojciechowi Niemierze w tej edycyi datowana w Krakowie d. 25
Czerwca 1620.

(poprzednio tłomaczył Pedemontana Marcin Siennik w Zielniku z r. 1568)

Przedmowy obie drukowane gotyką również tytuły i napisy w pojedynczych rozdziałach druk gotycki – cały druk ozdobniejszy, i papier lepszy.

Przedmowy drukowane kursywą, również i napisy przy pojedynczych rozdziałach kursywą

1a ed. defekt. 4to tyleż stron – tem się różni że Przedmowa Słeszkowskiego ~~[illegible]~~ i Ledemontana drukowana kursywą ~~[illegible]~~ – a wedycyi Cezarego gotyką – Tytuły i napisy na pojedynczych stro: nach druk. kursywą; a wedycyi Cezarego: Księgi = Rozdział druk italiką, napisy zaś gotyką.

3a ed. W Supraślu w druk. WW. OO Bazylianów 1737. 4to K. 4 str. 491. K. 11 (z opuszczeniem dedykacyi i przedmowy Słeszkowskiego)
4a ed. W Supraślu w druk. OO. Bazylianów 1750. 4to str. 491 (tylko nowy tytuł dodany do edycyi z r. 1737)
5a ed. W Supraślu w druk. WW. OO. Bazylianów 1758. 4to K. 3, str. 406, K. 9.
6a ed. W Supraślu 1786. (?)
7a ed. ...: Doktor wyjawiający sekreta medycyny obojey płci służące, tudzież taiemnice gospodarzom i rzemieślnikom... potrzebne przez S. S. W Supraślu 1788. 4to str. 406 i K. 9 (jest to tylko tytuł dodrukowany do edycyi z r. 1758)

2) Opera medica duo: unum Praxis Phlebotomiae, alterum de febribus liber. Cracoviae typographo Stanislao Germański 1616. 8to K. XI, 114, XII, III, 85. (Med. 416)
(Medyc. 416) ded. ~~[illegible]~~ Hieronimowi Ossolińskiemu opatowi Koprzywn.
2a ed. Cracoviae in chalcographia Antonii Wosiński 1617 i 1618. 8o tyleż stron (Med. 415)

3) Medicorum tetras operum (De natura venenorum – Praecepta polyhistorica de praeservatione a venenis per victus rationem – Alexicacus seu de praeservatione a venenis per medicamenta – Fuga bestiarum virus ejaculantium.) Cracoviae in chalcographia Math. Andreovien. 1618. 8o
2a ed. Cracoviae in chalcographia Math. Andreovien. 1619. 8o K. 167
ded. Joanni Rozrażewski castellano posnan.

4) Incomparabilis thesaurus alexitericus in quo scilicet remedia... contra omnis generis venena mortifera proponuntur. Brunsvigae in chalcographia Georgii Schönfels 1621. 8o K. 9 i 271 (przerobione i pomnożone; 3) (Med. 417)

(3a ed.) Jasne dowody o doktorach żydowskich, że nie tylko duszę, ale i ciało swoie w niebezpieczeństwo zginienia wiecznego wdaią, którzy Żydów, Tatarów i innych niewiernych przeciwko zakazaniu Kościoła świętego powszechnego, za lekarzów używaią.... od niektórego Zakonnika, Pisma Św. Doktora.... z Pisma Świętego i Kościelnego zebrane i spisane, a przez M. Sebastyana Śleszkowskiego Doktora R. P. 1623 z dokładem i drukiem wydane. A teraz powtóre R. P. 1649 przedrukowane. (b. m.) 4o str. 24. (czyli kart 12)

(2a ed.) Dostateczna Genealogia Żydów[ska a zatym i przedniejsze ustawy Talmutu żydowskiego] .... W Brunsberga [ale in off. typogr. Georgii] Szenfelsa 1622. 4o str. 108. (Ob. Bentkowski II p. 451). (Janociana II p. 262)

O ustrzeżeniu i leczeniu morowego powietrza. Kalisz 1623. 4to (z dodaniem pisma: Jasne dowody... 1623. 4o.

Metodyczna nauka o poznawaniu i leczeniu morowego powietrza. W Kaliszu w druk. Stanisława Gedelinsza 1623. 4o. ded. Rajcom Krak. (Ob. Bentkowski II. 451) (Janociana II p. 262)

2a ed. (b. m.) 1635. 8o. (z dodaniem Jasnych dowodów)

3a ed. (b. m.) 1638. 8o. (także)

O ustrzeżeniu i leczeniu morowego powietrza także gorączek nauka. Kalisz 1623. 4to.

Oratio panegyrica Janussio Duci in Ostrog dicta. Cracoviae 1612. 4to typ. Symonis Kempinii. (Paneg. 662)

Praxis phlebotomiae. Cracoviae 1617. (właściwie Opera medica) in chalcograph. Wosinski) 8vo [... Praxis: toż Cracoviae, Sybeneycher 1615. 4to.]

Vaticinia de A. D. 1612 et 1613. Cracoviae in officina Simonis Kempinii 1611. 4to Pierwsza edycya (w bibl. Ossolin.)

Vaticinia ex natura et moribus deprompta de Anno Domini 1613 et 1604. (sic pro 1614) aliisque sequentibus. Cracoviae, Calcographo Nicolao Lobio Anno Domini 1612. 4to Kart 32 (Sign A - H.) (Literat. 986)

Ded. Nicolao de Komorow Komorowski Comiti in Liptow et Orawa Capitaneo Oswiecimen.... Sebastianus Sleszkowski, - Cracoviae 1612 d. 7 April. (mówi że to druga edycyja, że pierwszą niedawno wydał, teraz drugą pomnożył. — Wiersze łacin. na pochwałę dzieła przez Jana, Stanisława, Samuela, Gabriela, Piotra Silnickich, Stanisława Siemianowskiego, Jana Gniewosza, Grzegorza Czaradzkiego)

(Tu wyszydza Prognostyki kalendarzowe i Przepowiednie)

Ad illustrem d. Joannem Jastrzembicium Baranowski pala: tinum siradien. De fugiendis mediis et chirurgis Ju: daeis. Epistolarum Pentas. Varsaviae typ. Joannis Rossowski 1630. 8vo (Ob. Janociana II pag. 259)

Sebastiani Sleszkowski Phil. et Med. Doctoris De febribus liber, in quo earum causae, signa, prognoses, curatio traduntur. Cracoviae, typographo Stanislao Giermański 1616. 8vo Kart nieliczb. 11 i 85 (czyli razem 96) —

Ded. Petro Komorowski Comiti in Liptow et Orava capi: taneo Oswiecimensi ... Sebastianus Sleszkowski.

(1a ed.) Odkrycie zdrad, złośliwych ceremoniy, taiemnych rad, praktyk szkodliwych Rzeczypospolitey, y straszliwych zamysłow żydowskich, także wytknienie niektorych pomocnikow żydowskich, przytym zdrowa rada iako zdradom, praktykom i przedsięwziętym zamysłom żydowskim, ieśli chcemy wcale bydz, przed czasem zabiegać mamy. Z siedmidziesiąt y osmi nieomylnych Autorów i z samego doświadczenia krótko zebrane a teraz nowo na przestrogę wszystkim Stanom Królestwa Polskiego z pilnością wydane, auctore Sebastiano Slescovio Doctore .... D. Simonis Rudnicki .... Episc. Varmien. Medico Physico. Brunsbergae in officina typographica Georgii Schonfels 1621. 4to arkuszy 29 i kart 2 (Sign. A - XX A - Cc) czyli razem kart 118 dedyk. Burmistrzom i pp. Radnym miast: Krakow, Wilno, Lwow, Poznań, Warszawa, Lublin Kalisz, Przemysl (ktorych herby drzeworyt. na odwrocie tytułu) (: między autorami cytuje Sebastianus Miczyński Dr Phil. in Acad. Crac. Astronomiae Prof. ordin. Collega minor :) w 31 rozdziałach.

(tej edycyi nie zna Gruchot Hermann: Zur Geschichte des Jesuiten-Kollegiums zu Braunsberg. Verzeichniss der Braunsberger Drucke. Braunsberg, Heynes Buchdruckerei (R. Siltmann) 1887. 4o str. 30. - Jahresbericht)

2a ed. tamże 1622. (u tegoż) 4to str. 108.
3a ed. Kraków 1623. (Ob. Wiszniewski: Pomniki T. III p. 191)

Jasne dowody o doktorach żydowskich, że nietylko duszę ale i ciało swoje w niebezpieczeństwo zginienia wiecznego wdaią, którzy Żydów, Tatarów i innych niewiernych przeciwko zakazaniu Kościoła świętego powszechnego za lekarzow używaią, abo radą, perswazyą, zaleceniem, promocyą abo iakimkolwiek innym sposobem do tego powodem są; aby ich drudzy używali. Od niektorego Zakonnika Pisma świętego Doktora, Kapłana świątobliwością y nauką wielkiego, z Pisma świętego i Kościelnego zebrane i spisane, a przez Ks. Sebastyana Miczkowskiego Doktora Roku Pańskiego 1623 z dokładem i drukiem wydane. (b.m)

Kalisz, w druk. Stanisława Gedelinsza 4to str. 24 czyli kart 12. (jest to przerobienie obszerniejsze jednego rozdziału z dzieła: Odkrycie zdrad 1621)

2a ed. ... -a teraz powtore R. P. 1649 przedrukowane (b.m) 4to str 24 czyli kart 12. (Wed: 661)

90

Alexego Pedemontana Medyka i filozofa Tajemnice wszystkim obojej płci nietylko ku leczeniu rozmaitych chorób począwszy od głowy aż do stóp bardzo potrzebne ... z Taliańskiego na polski język przełożone ..... do których przydane są lekarstwa wyborne i doświadczone na rozmaite choroby .... przez Sebastiana Sleszkowskiego Med. i Fil. Dokt. 1619. 4to (?)

— — (na końcu:) Sebastian Sleszkowski przełożył, przydał i wydał w Krakowie w drukarni Franciszka Cezarego R. P. 1620 4to Kart 19 (tytuł, dedyk. regestr) (Sign [crossed out] *—****) str. 425. 1. i na końcu Karta 1 (gdzie drukow. miejsce i rok)

|: na odwrocie tyt. herb Niemirów — ded. Wojciechowi Niemirze na Ostrowieczyznie wojew. podlask. starościę mielnick .... Seb. Slęszkowski M. i Ph. D^r w Krakowie d. 25 Czerwca 1620. — Regestr kart niel. z. :| dalej text: str 1—425. 1 i Karta 1. (Od str. 403—425 wykład słów trudniejszych)

— W Krakowie w druk. Fr. Cezarego 1620. 4to K. 17. str. 425. 1. i K. niel. 1. na tytule odmiana ... auctore Sebastiano Slescovio Doctore illustriss. Simonis Rudnicki Ep. Varmien Med. Phifico. W Krakowie w druk. Fr. Cezarego 1620. 4o. Karta 1—4 tytuł i dedyk. Wojc. Niemirze ... S. Sleszkowski, w Heilsbergu 14 Listop. 1620. Karta 5a 6a i 7a Aprobata Cenzora Jacobi Janidlovii Rectoris Univ. Crac. — [crossed out] Seb. Sleszkowski Czytelnikowi (tu pisze iż Marcin Siennik przełożył

| Są exemplarze z dodaną jeszcze na końcu drugą firmą: Kraków w drukarni Macieja Andrzejowczyka 16..

są edycye z r. 1620 z Dedykacyą do Anny Królewny, (gdzie mówi iż była kopja na Sieńnik Syreńiusza)

Pedemontana z włosk. i łacińskiego r. 1568 wydał. Sleszkowski poprawił to tłomaczenie co do języka i przydał wiele rzeczy, oraz zmienił – (łacińskie tłomaczenie zrobił z Pedemontana Jan Jakub Wekker, a z łacińskiego tłomaczył Sieńnik)
„Karta 8ª i 9ᵗᵃ Alexy Pedemontan Czytelnikowi
Kart 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17ª Regestr rzeczy
dalej text str. 1–425. i k. 2.
W tej edycyi drugie tytuły w pojedynczych rozdziałach dawane są kursywą, a poprzedniej gotyką. – zresztą obie edycye zgodne, nawet co do stron, okrom tych napisów w tytułach.

Janocki Janociana II. 263 cytuje z dedykacyą Annie Królewnie – tę edycyą.
(ob. Lekarstwa w XVI wieku)

— — Suprasl w druk. OO. Bazylianow 1737. 4º. K. 4 str. 491. K. 11
— — Suprasl w dr. OO. Bazylianow 1750. 4to str. 491. (tylko nowy tytuł dodany do edyc. 1737)
— — Suprasl w dr. OO. Bazylianow 1758. 4º K. 3 str. 406 i K. 9 (spis)
— — Suprasl 1786. (?)

— — Doktor wyjawiający sekreta medycyny obojej płci służące. Tudzież tajemnice gospodarzom i rzemieślnikom do potrzebniejszych i subtelniejszych robót i rzemiosł potrzebne przez S. S. Suprasl 1788. 4to. str. 406 i spisu Kart 9.
(tylko tytuł nowy dodrukowany)

Pismo Marzec albo dwuraźne, przewoźne – Folga pod Kamień drogi w pies. ulem.

Sleszkowski Wojciech M. D.

1661. jako Med. i konsul krak. (: A. R. p. 974.)
Nie był on professorem, jak się pokazuje z akt rektorskich na str. 975. Porównaj Mulinowic Joannes M. D.

92

Mathias de Slonyowa

d. d. czy professor?

1492. A. Episc. 93. f. v.

Stonkowic Martinus

r. 1645 wraz z Radymińskim i Temberskim in Coll. minus vocatus /: Concl. Coll. maj. p. 182:/ t. r. 5 lipca obrany /: Coll. maj. : jednomyślnie seniorem bursy ~~Coll~~ jagiellońskiéj /: ibid. p. 183./ jako medicinae Doctor wspominany pod r. 1654. /: ibid. p. 290: R. 1654. 2 wrzes. obrany kanonikiem S. flor. ita, ut pro quartuali proximae S. Crucis procuret se ordinari /: Concl. Coll. maj. p. 297./ 9 maja 1658. na zebraniu koll. wielkiego naradzano się wzglęgem pogrzebu Stonkowica, qui absoluto munere officii decani in philosophia, post promotionem VV. Baccalaureorum repentina et inopinata morte praeventus est ex incendio /: ibid. p. 320./ Pogrzebano go d. 11. maja, zatrudnił się pogrzebem z ~~pamięci~~ dobréj woli przez względ na przyjaźń i dobre stosunki i powinowactwo z nieboszczykiem Mikołaj Sutkowski protonotariusz koll. wielkiego /: ibid. p. 321./ Stonkowicz miejsce nad lectorium peratis /: ibid. z r. 1658. p. 343./ Porô–

wraz wydane wspomniane Statuta nec non liber promotionum pod rokiem 1658.

Słonkowicz Marcin

r. 1648 będąc seniorem contubernii pauperum z kol. mniejszego powołany do większego / Conel. Coll. mai. p. 220./

1651. w Rachunkach Akad. / N. 37 Rationum liber w Archiwum str. 574 czytamy: Excellmo D. Martino Słonkovic ratione grammaticae hebraicae typis novo excusae iussu Md. Rectoris zapłacił prokurator 200 fl. – Tytuł tej rzadkiej książki w katalogu bibljoteki semin. akademii jest: Synopsis gramm. hebr. Martini Słonkowic. Cra. 1651. 8.

95

Marcin Stonkowicz.

Siarczyński w Obrazie wieku Zyg. III. t. II. p. 197 pisze, iż Stonkowicz w r. 1601 wydał grammatykę hebrajską; ale to jest błąd drukarski, bo w Rationes univ. z r. 1651 p. 574 stoi: Excel. D. Martino Stonkowicz ratione Grammaticae hebraicae typis novodvorsianis excusae jussu M. D. Rectoris fl. 200. — wypłacono.

Przypuszczony do wydziału fil. wraz z Radymińskim i Rolińskim † 1 mca. dekt. r. 1644. i ro- cząłem t. r. zaczął swój urząd.

A. 1644. (viij) Ordini professorum facult. philosophicae ~~simul~~ una cum Radyminscio et Rolinscio adscriptus et receptus.

Słonkowic Martinus (r. 1647 był rektorem szkoły lwowskiej)

podług Muczkowskiego (w Index lect. 1840/41) zwał się właściwie Niechrost rodem z Słonkowa czyli Słonczewa w dyjecezyi płockiej (lecz liber promotionum zwie go wyraźnie Słonkowic) r. 1633 został bakałarzem r. 1638 magistrem filozofii r. 1644 profesorem filozofii, r. 1645 Collega minor, r. 1648 Collega major (senior Contubernii Jagiellonii) i profesorem (tezins?) języka hebrejskiego, r. 1650 dziekanem filozofii i 1657 w akademii Krak. — R. 1658 gdy się z niezgaszonej świecy pożar wszczął u niego zginął w tym pożarze przyczem się jego pisma spaliły. był bakałarzem teologii i w końcu kanonikiem S. Floriana.

1) Quaestio de quantitate continua a M. Martino Słonkowic Collega ~~majore~~ minore publice ad disputandum in alma Academia Crac: in Lectorio DD. Theologorum proposita A. 1645 Men. Jul. d. 27. Cracoviae in off. Valeriani Piątkowski. 4º K. 6. (Filoz. 506)

ded. Venceslao Zamoyski castellano Leopoliensi patrono

zdaje się że Słonkowic był nauczycielem syna tegoż Wacława imieniem Stefana Zamojskiego

Kwestyja z filozofii (metafizyki?)

na odwrocie tytułu herb Zamojskich i 4 wiersze łac.

2) Quaestio physica de anima corpus informante a M. Martino Słonkowic Coll. Minore Contub. Jagelloniani Seniore publice in alma acad. Cracov. ad disputandum proposita 1648 Mensis Januarii (diei) Cracoviae apud Lucam Kupisz, 1648 4º K. 6. (Filoz. 505)

ded. Praemislao Domiechowski przeorowi cystersów w Mogile patrono

na odwrocie tytułu herb tegoż i 4 wiersze łac. przez Adamus Ordęga Phil et Eloq. Stud.

3) Theoremata logica ex cursu philosophico Vladislaviano in Acad. Cracov. per Joannem Lanckoronski Castellanid. Camenec. Phil. et Juris stud. ad disputandum proposita, assistente M. Martino Słonkowic Prof. A. 1649 d. 6 Decemb. Cracoviae in off. Christophori Schedelii. Fol. K. 13 ded. Georgio duci in Ossolin S. R. I. Principi Reg. Pol. cancellario... Joan Lanckoronski

(z pięknym herbem i sztychem tegoż Osso: lińskiego)

IX. 7. 42

3) A. Persius dowcipny wierszopis rzymski z Łacińskiego na polski wiersz przetłumaczony przez M. Marcina Słonkowica, Sławnej Akademiey Krak. Profesora. W Krakowie w druk. Krzysztofa Schedla J. K. M. ~~Typo~~ Typo. R. Pańskiego 1651. 4º kart. 14 czyli kart 3 i stron liczb. 22.
na odwrocie tyt. herb Habdank i 6 wierszy pol.
ded. ~~Janowi~~ Kazimierzowi Warszyckiemu (wojewodzicowi mazowieckiemu) wierszem

Tłomaczenie 6 satyr wyborne wierszem polskim – na boku noty prozą Persyusz między rzymskiemi klassykami niemal najtrudniejszy jest do tłomaczenia, trudność tę szczęśliwie i zwięzle Słonkowicz pokonał, język jego żywy i jędrny

(edycyja nadka bo się prawie cała 1658 spaliła.)

<u>item</u> – – staraniem J. E. M(inasowicza) powtórnie do druku podany. Warszawa ~~[illegible]~~ w druk. Korpusu Kadetów Mitzler. 1771. 8º. st. 40. (dodane tu życie Persiusza przez Minasowicza)

<u>item</u>. Warszawa 1796. 8º. (w bibl. Krak.)

4) Synopsis grammaticae hebraicae. Cracoviae apud Lucam Kupisz 1651. 8º. st. 85. K. 4. (dzieło rzadkie bo się spaliło)
(Jocher I. 69)

5) Tłomaczenie Juwenalisa satyr wierszem polskim (którego rękopism spłonął r. 1658)

Synopsis grammaticae hebraicae, in gratiam eorum, quibus cordi est linguae Sanctae notitia, ex praeceptis generalioribus Ortographiae, Etymologiae, Syntaxeos et prosodiae deducta per.... Cracoviae apud Lucam Kupisz S. R. M. typographum, A. D. 1651. 8º. kart 3 str. 85 i kart 4
ded. Jacobo Gorski J. U. Doct et Prof. eccl. cath. Crac. Canonico, Colleg. OO SS. Custodi Rectori Univers. Crac.
Autor rozróżnia 3 rodzaje liter hebrajskich 1) Majores sive Quadratae, któremi pisane Pismo św. 2) Minores sive Rotundae quibus communiter Rabbini utuntur. 3) Litterae currentes Judaeorum nostratium (Kursywa) (drukowane kosztem funduszu Bartł. Nowodworskiego)
(Cały nakład wraz z autorem spalił się r. 1658)

Słonkowicz Marcin.

1) A. Persius dowcipny wierszopis rzymski, z łacińskiego na polski wiersz przetłumaczony przez M. Marcina Słonkowica sławnej akademi-ej krak. professora. W Krakowie w druk. Krzysztofa Schedla J. K. M. Typ. R. Pańskiego 1651. 4º. k. 14.

Na odwrocie tyt. herb Abdank i sześć wierszy na pochwałę herbu, polskich.

ded. ~~[illegible]~~ Janowi Kazimierzowi Warszyckiemu wojewodzicowi mazowieckiemu – tu mówi że autor trudny do tłumaczenia, dedykacyja wierszem ale przyzwoita

Tłomaczenie samo 6 satyr gładkie, język czysty po bokach noty objaśniające tłomacza, który poto-czysto i jasno oddał zawiły styl autora. W notach zwięzłych widać głęboką znajomość literatury klassycznej. Przykład tłomaczenia: (Koniec Satyry 2)

O serca precz do ziemie zniżone od nieba!
Azaż wnosić nasz nałog do kościołów trzeba:
I mniemać że się cieszy Bóg tem, czem zła żądza?
Ta sobie wonne tworząc olejki sporządza,
Ta wełnę kalabryjską w szarłat zfarbowała,
Ta z macice wyrzynać perły rozkazała,

I kruszce roztopione lać z piasku grubego.
Grzeszyć i ta, ma jednak pomoc z błędu swego;
Ale złoto co proszę czyni na ofierze?
Snadź to co tątki dane od panny Wenerze.
Czemu Bogu nie dajem czegoby dać z swego
Dostatku zły syn nie mógł Messale Wielkiego;
Spraw godnych, i pobożnych i bogomyślności,
I serca przybranego w cnot doskonałości:
Kto mi się z tą ofiarą do kościołów stawi
Więcej mąką niż inszy swoim złotem sprawi.

– – – – – – – jeźli snadź co ładnie
(Ponieważ to ptak rzadki) lecz jeśli przypadnie,
Bydź chwalonym. Boć i mnie serce nie skościało.
Ale niechcę, żeby cnot granicą bydź miało
Twe pochlebstwo i chwała. Bo patrz z każdej strony,
Co w tej chwale? Tu nie wiersz syropem pojony
Akcyuszów o Trojej: ani piosnki owych
Panów nie trzeźwich: ani co na cytrynowych
Ławach piszą. Jeść umiesz ciepło nagotować:
Umiesz pochlebcy suknią wytartą darować:
I mówisz, prawdę lubię, co jest mów: o mnie to:
Jakoż? Chcesz powiem? Bredzisz. Gdyć chwalny poeto
Tłusty kałdun na długie zwisł półtory stopy.
O Janusie w twe bocian nie śmie dziubać tropy:
Ani jak oślich uszu rąk na cię stawiają:
Ani jak chart Apulski języka zwieszają.
(Satyra I.)

M. Adam Sloskowski ?? Collega et Prof. Acad. Crac.

[illegible]

Hic natus, Sacerdos Cons[illegible] 22 April. Ao Dni 1628

Ian. 21 Martij Doctor V. I. Crac. creatus Ao Chri
Postea 11 April. Canonicus Eccl. Cath. Premisliensis 1633.
[illegible] Ao qui [illegible] ab Illustrissimo Henri-
co Firley Eppo Eccle. institutus et ab Universitate
Acad. Crac. denunciatus. Feliciss. [illegible]
Deo benedictus

In summa

	16	Ian. [illegible] Acad. Crac. [illegible]
Anno [illegible] suae aetatis	26	2da [illegible] [illegible]
	32	Collega et Professor Acad. Crac.
	38	Sacerdos.
	39	Canonicus Premisliensis et Doctor V. I. Crac. creatus in Acad.

M. Adam Słoskowski ?.? Collega et Prof. Acad. Crac.

ἄλλων ἀμμι ... δῶρα λαχεῖν ἀλλων

Ubi natus, Sacerdos constitutus 22 April. A° Dni 1628

Jan. 21 Martij Doctor V. J. Crac. Creatus A° Christi 1633.

Postea 11. April. Canonicus Eccl. Cath. Premisliensis in-
troductus. A° quo Eximia clapsa ab Illustriss. Henri-
co Firlej Episcopo Eccle. institutus et ab Universitate
Acad. Crac. renunciatus. feliciss... [illegible]

In summa   Deus benedictus [illegible]

Anno Aetatis suae	16	Jan. ~~Acad. Crac.~~ [illegible]
	~~19~~	~~[illegible]~~
	26	2da Laurea [illegible]
	32	Collega et Profess. Nov. Acad. Crac.
	28	Sacerdos.
	29	Canonicus Premisliensis et Doctor V. J. Crac. in Acad.

99

Słostowski Hyacinthus

1) Epikrotęsis Samueli Formankowic Art. et Phil. Baccalaureo. Cracoviae, typ. Alex. Dymowski. 1646. fol. (Paneg. 269)

Słotwiński Konstanty ur. 1792 w Głobikowy, z ojca posiadacza trzeciej części Głobikowy i matki Brzezińskiej. Najmłodszy z dzieci kształcił się w szkołach tarnowskich i w Akademii Krakow. za czasów austryackich. R. 1809 porzuciwszy nauki prawne, udał się do Warszawy, gdzie odbywszy examin w szkole aplikacyjnej umieszczony w Korpusie artyleryi w Kompanii Kapitana Piętki. Wróciwszy po kampanii z Rosyi, zajął się gospodarstwem, następnie wstąpił do służby rządowej jako praktykant Urzędu obwodowego w Tarnowie. Tu umiał sobie zjednać zaufanie naczelnika Eschericha, który go polecił gubernatorowi Hauerowi baronowi, tak iż mu tenże pozwolił dokończyć kursów prawnych r. 1809 przerwanych. Następnie jako urzędnik pracował przy Gubernium lwowskiem za barona Hauera, w Kancelaryi nadwornej galicyjskiej w Wiedniu przez parę lat, jako Komisarz obwodowy w Jaśle i Wadowicach. Zrezygnowawszy za gubernatorstwa Lobkowitza z służby rządowej osiadł znowu na wsi w Głobikowej, zkąd go Książę Henryk Lubomirski Kurator naukowy Zakładu Ossolińskich, za zezwoleniem gubernatora Lobkowitza po śmierci Kanonika Franciszka Siarczyńskiego, na Dyrektora Zakładu Ossolińskich we Lwowie w październiku 1831 r. powołał. Słotwiński zajął się gorliwie Zakładem, pomnożył Bibliotekę i zbiory, skatalogował takowe wezwawszy na Kustoszowstwo Sławnego Karola Sienkiewicza, otworzył czytelnię, założył przy Zakładzie litografię i drukarnię w której wydawał dalszy ciąg Czasopismu naukowego; Tom VI Pamiętników o dawnej Polsce, Ossolińskiego rozprawy: O rozmaitem następstwie Piastów, Żółkiewskiego Historię moskiewską, Listy Jana III i inne. Okoliczność ta iż dyrektorowie litografii (Rudnicki)

i drukarni (Ząbkowski) mimo wiedzy Słotwińskiego wydrukowali potajemnie kilka pisemek patryjotycznych (n.p. Konfederatka Nr. 1 i 2. w której się mieściły poezyje Pola Wincentego, Wiersz N. Żaby, O towarzystwie wzajemnej pomocy) ściągnęła na Słotwińskiego najsroższe prześladowanie rządu. Przypisywano mu, bez dowodów atoli, tylko z podejrzenia zamiar spisku i jako byłego urzędnika tem ostrzej bo na kilkoletnie więzienie w fortecy Kufstein skazano. Podczas więzienia utracił Słotwiński żonę Julię Romerównę i 2 dzieci. Puszczony wreszcie r. 1845, podczas rzezi galicyjskiej został w Głobikowy okropnie przez rozhukane chłopstwo w lutym 1846 r. zamordowanym, pozostawiwszy 3 synów i córkę.

Konstanty Słotwiński wydał:

1) O Polsce, jej dziejach i Konstytucyi, tłomacz. z niemieckiego Jeckla. Lwów 1819. 8o. 4 Części.

2) Potok genealogiczny książąt i królów polskich Lwów 1819. 8o. z mappą sztychow.

3) Systematische Darstellung der in Unterthanssachen erlassenen Gesetze und Verordnungen. Lemberg 1826. 8o. 2 Tomy. (Dzieło to później przerobił Klunker)

4) Katechizm dla poddanych galicyjskich. Lwów 1832. 8o.

5) Lelum Polelum (Komedyja satyryczna na J. N. Kamińskiego) Lwów 1833.

6) Czasopismo naukowe zakładu narod. Ossolińskich. Lwów 1832, 1833 i 1834.

7) Zakon zbawiciela. Kraków 18.. (ogłoszony przez syna Stanisława)

W rękopisie zostawił: Pierwotne dzieje Polski – Tłomaczenie niektórych dramatów Szekspira – Opis podróży po Austryi – Poezyje i t. p.

101

(Słowacki)

Slovacius (Franciscus Cracoviensis, in Acad. Crac. a. 1613 Baccal., 1618 Mgr. Art. – obiit peste.

1) Quaestio physica de motu coelorum (in Acad. Crac. disputanda A. 1623 d. Augusti 19.) Cracoviae 1623. 4to (in off. Typ. Franc. Caesarii. K. 6. (Filoz. 507)

2) Epithalamium Andreae Petricovio et lectissimae virgini Annae Joannis Belza filiae (po polsku i po łaci.)

Stovaeus Petrus

Georgius XIII. Calendarium perpetuum instauraturus ad Academiam Cracoviensem literis mathematicos, qui tanti negotii curam susciperent, Romam invitavit at Petri Stovaeii, mathematici praestantissimi operam hac in parte fidelem feliciterque probavit. (Rękopism EE. II. 7. p. 67.) r. 1586. 4 lut. na posiedzeniu Koll. wielkiego upraszał, aby mu przed Adamem Wresnensis zachowano miejsce do wszystkich kanonij s. Floryana, na co też kollegium zezwoliło pod takiemi samemi jak dla Stanisła Squiernoviensis warunkami. – zob. pod Stanisł.

Stowies (: Concl. Coll. maj. p. 159.)

1572. jako praeceptor Collegii minoris (: A. K. p. 445.)

1580. jako maioris Collegii Collega et astrologus. (: A. K. p. 533.)

1581. d. 25 września na wzgląd na pismienne wstawienie się za nim Króla Stefana pozwolono mu na wyjazd do Włoch na lat trzy celem sposobienia się w nauce lekarskiej (: Concl. Univ. p. 340.)

103

M. Petrus Słowacius Med. Patavinus.

Coll. maj.

1581. (Concl. 326.) (Ibid. 340. d. 25 września 1581 w braku Słowacki, za ustawieniem się na prośbie króla Stefana otrzymuje pozwolenie udania się na naukę na drugiej do Włoch na lat trzy, z obowiązkiem dania zastępcy, tatem virum in locum suum sufficere, qui et astrologicas praedictiones annuas recte et diligenter conscriptas divulgare, omniaque officia, tam docendi, quam feriis cum dignitate obeat, lectiones legat astrologicas. (Concl. 341.) expectat et pard. 82.

1577 13. marca in astrologum electus (Ghiczki Esta...

1587 d. 6. czerwca obrany kanonikiem S. Flor. po śmierci Pauli Lodensis. Petrus Slovacius astrologus, Med. Doctor Patavinus (ibid)

1588 d. 9. stycznia umarł (ibid) pochowany ad SS. Trinitatem, bo był magnus Dominicanorum benefactor. (Ms. Necrographia Ord. praedicat. auct. Valeriano Lithvanide. fol. (Starowolski Laudatio pag. 29.)

1580 d. 8 Jan. wspominany jako maioris Collegii Collega et Astrologus. (A. R. 11. 533.)

Matthaeus Stržkowius Ostraviensis
C. Cath. Eccl. Olom.
1581. promotus (Cerul. p. 334.)

Słowacki Piotr

Phil. et Med Doctor.

1588. 11. Januarii Petrus Slovacius Med. et Phil. Doctor, Astrologus insignis, homo integer et facundus, praeter omnium expectationem mortuus est, et post aliquot dies in aede S. Trinitatis honorifice sepultus. [z Kalend. in 8-ber tyt. nie bibliot.]

105

Słowacki (Slovacius) Piotr syn Piotra rodem ze Zdakowa, kształcił się w Akademii Krakowskiej gdzie r. 1567 stopień Bakałarza, a r. 1572 Magistra Filozofii otrzymał. Zostawszy professorem w Akademii Krak. wykładał najprzód prozodią, później matematykę, w której sobie zjednał sławę niepospolitą tak iż Kalendarze jego rachuby wielce cenione były nietylko w ~~Niem~~ Niemczech, ale i w Węgrzech. Gdy papież Grzegorz XIII r. 1572 w celu uporządkowania i poprawy Kalendarza najsłynniejszych wówczas matematyków wezwał do Rzymu, napisał Słowacki z polecenia Akademii Krak. traktat w tym przedmiocie, który przesłany do Rzymu uzyskał pochwałę powszechną, a nawet podziękowanie listowne papieża. Będąc kanonikiem Kollegiaty S. Floriana i przytym zwyczajnym (ordinarius) professorem Astrologii, otrzymał r. ~~15~~ 1581 za wstawieniem się Królewskim, pozwolenie udania się do Włoch na 3 lata w celu wykształcenia się w naukach lekarskich. Zostawszy tamże Doktorem Medycyny, powrócił na swą posadę do Krakowa, gdzie zmarł d. 11/9 Stycznia 1588, pochowany u Dominikanów.

r. 1578 był dziekanem wydziału artyst.

(Ob. Bentkowski: Hist. lit. II. 310 – Sołtykowicz pag. 260. – Wiszniewski VII. pag. 368.)

Medyk i Astrolog.

1) Schreibkalender aufs 1583 durch M. Petrum Slovacium der löbl. Universität zu Krakau Astrologum gestellt auf den Meridian der Stadt Breslau. Breslau bei Joh. Scharffenberger 1582. 4º 3½ ark.

2) New und alter Schreibkalender auf das Jahr 1585 durch D. Petrum Slovacium der löbl. Universität zu Krakau verordneten Astrologum. Breslau bei Joh. Scharffenberger. 4to 3½ ark.

3) Kalendarium ... 1579. Nagyszombat. 8vo (K. 44) (Tłomaczył na węgierskie Lukasz Pécsi.) (Sign. A-F.)

4) Prognostyk na r. 1528 [827], po węgiersku druk. w Galgocz 1582. 8vo): Az eg forgasa szerint: ez 1582 :/ (Tłomaczył Maciej Slivonius)
(Ob. Szgnnyei Jozsef: Bibliotheca hungarica. Pestini
1 1878. 4to)

5) Kalendariom és az Egeknek 's Csillagoknak forgásábol az Idönek naponként való Itélete 1584 Esztendöre. Nagyszombat 1584. 8º (Tłomaczył na węgierskie Walenty Otmar.) wraz z Prognostykiem)
(Ob. Sandor Istvan: Magyar Könyvesház. Györött 1803. 8vo)

6) Ephemerides coelestium constellationum cum electionibus temporum ad a. 1583. Cracoviae, typis Andreae Petricovii. 12mo

7) Kalendarz swiąt. Kraków, druk. M. Siebeneycher 1583.
8) Judicium Magyar nyelven 1583, Bartfa, Dávid Gutges (et) 1583. 16º

106

9) Praktyka o Komecie widzianej r. p. 1577 dnia 10 Listopada przez Mistrza Piotra Słowacyusza ze Zdakowa Akad. Krak. Astrologa. (Kraków) 12°. ded. Piotrowi Duninowi bisk. płock. kanl. koron.

8) Prognostyx (Judicium) na r. 1583 po węgiersku, druk w Bardyowie (Bártfa) 1583.

9) Kalendarz planet rocznych i biegów niebieskich z wyborem czasów na r. p. 1588 przez Piotra Słowacyusza ze Zdakowa napisany. (Kraków) Andrzej Piotrkowczyk drukował. 12°.

10) Przestrzeżenie i obwieszczenie przypadków wszelkich z nauki gwiazd i biegów niebieskich na r. p. 1588 przez Piotra Słowacyusza ze Zdakowa w Philozophiey i w Lekarskiey nauce Doktora, Sławney Akademiey Krakowskiey Astrologa. 12°.
ded. Sebastianowi Lubomirskiemu żupnikowi krak, staroście dobczyckiemu... 1527
na odwrocie tytułu herb Lubomirskich i 6 wierszy polskich.

107

Movacius Petrus.

Kalendarium. Es ez mostani 1579 esztendöben törtenendö neminemü dolgokrul, annak fölötte az idönek naponkent könetkezendö allapatyarul iratot Itelet. Irta... ford. Pécsi Lukács. Nagy-Szombat 1579. 8vo K. 44 (sztlan levél)

Kalendariom és az Egekneg s Csillagoknak forgásából az Idönek naponként való ítélete 1584. Esztendöre. Magyarra forditatott... irásiból. Nagy-Szombat, nyomt. Otmar Balint.

Iteletec. Az eg forgasa szerint: ez 1582. Esztendöre.... irasibol: Magyarra forditatott Nikol Misconius Mathe irasabol meg elegyitetett. (Galgocz). 8vo

108

Słowakowicz Joan. A.
Med. D. et prof. ord. Consul Crac.
S. R. M. S.

1719. electus est per devicensum Decanus facult. med.
(Conl. fac. med. p. 92.)
1716 d. 16. lut (ibid. p. 125 to tak porównany pozyda lat w zapisach pisze) Słowakowicz Jan M. D. Consul Crac praesentavit privilegium doctoratus sui in ordine ad respondendum pro loco inter Clariss. DD. Doctores medicinae et inventum est optimum. — Vir de republ. literaria et metropoli hac regni optime meritus. Umarł 1721. około 21 maja (C. M. p. 6.)
1721. pro sepultura Cl. olim D. Słowakowicz M. D. per conscensum Universitatis floreni pro convivio Platonico dati 126. (N. 38. Ras. lib. str. 725.)

109

Słowakowicz Jan Antoni Cracoviensis
Baccal 1694.

Templum gratitudinis gentilitio circumfusum Szreniawa. Cracoviae 1700. fol.

Słowakowicz Jan Antoni Dr. Fil. i Prof.
Senior Szkoły P. Maryi w Krakowie r. 1701–1703. syn Stanisława Słowakowicza Dra Med. i Prof. rajcy Krak. i Elżbiety Domzałowny, urodził się w Krakowie, kształcił się tamże w Akademii gdzie r. 1694 otrzymał Bacal. a r. 1696 Magist. Filozofii otrzymał., wyjechawszy do Włoch uzyskał w Padwie stopień Doktora Medycyny, a r. 1716 d. 26 Marca otrzymał Professurę na Wydziale Lekarskim w Krakowie. Umarł nagle d. 26 Maja 1721. był rajcą Krak.

1) Sol nubilo sangvinis per Lechicos campos sparsi circumductus in aqvis gentilitiis divinissimi Thomae Aquinatis reconditus, ipso die recurrentis ejus solennitatis in basilica SS. Trinitatis ordinis Praedicatorum a M. Joanne Antonio Słowakowicz oratione panegyrica lucidior demonstratus Anno 1703. Cracoviae, typis Nicolai Alexandri Schedel. fol. Kart. 8. – Na odwrocie tytułu drzeworyt: herb Nałęcz i wiersze łacińskie: In arma perillustris ac magnifici Domini: Fascia cur superest nodo connexa sereno i t. d. przez Josephus Rogawski ensiferides bractaviensis in Universitate Cracovien. Grammat. Alumnus. – dedicatio: Ad perillustrem... d. Joannem de Rogaszyn Rogawski ensiferum bractaviensem... authoris prophasis... gdzie między innemi pisze: Certe diu desudabant saecula, ut talem Poloniae producerent prosapiam, quae majestuosa virorum foecunditate Regnum et meritis et triumphis fecundaret.... dalej wspomina

(Teol. 5409)

fratrem tuum amitinum (brata ciotecznego) Joannem Pokrzywnicki eccles. cathedr. Cracov. Praeposit. Gnesnen. Decanum. M. D. Lit. Reg. Supr. Referendarium Regni... o samym Rogawskim mowi: indissolubile foedus cum Illustrissima Morsztyniana domo inijsti, ibique et fidelissimam vitae sociam et filium patri non minus quam Patriae intentum Joannem Morsztyn dapiferum bielscensem nactus... rapta in funestam eclipsim Luna iterum orbem serenaveris fortunatissima conjunctione cum Soboloviana domo, optimum meliori sorte amicum sortitus Apolloniam Sobolowska. Invenisti in primo inclytae domus Sobolovianae antithalamo suppares Ecclesiae et Patriae Atlantes Praemislaum et Michaelem Sobolovios. Accessit virtutis tuae comes generosus d. Stephanus Stawski... (więcej nic wydusić nie można z tego jałowego panegiryku)

6) Responsio pro loco inter coelestis universitatis ordines labore non indecoro et heroicis virtutum actibus d. Casimiri Mrusiatowicz manifestata. Cracoviae typ. Univ. 1701. fol. (Paneg. 801)

2) Fortunatissimum novi seculi germen in gentilitio bisontis capite consurgens decori domus Dei continuo intentum... D. Casimirus a Lubna Lubienski... officioso calamo celebratum. Cracoviae ex off. Francisci Cezary 1701. fol. Paneg. Nr 678.

3) Holocaustum justitiae ex erepto terris ad supremum coelestis parlamenti judicium vocato d. Gasparo Chudzyński factum. Zamoscii typ. Acad. 1698. fol. Paneg. 133.

4) Quaestio medica de scorbuto. Cracoviae 1716. fol.

5) Wieża w tysiąc tarcz na obronę ojczyzny uzbrojona, nieba i ziemie Królowej protekcya, przy solennej introdukcyi bractwa Szkaplerza Św. do Kościoła Pileckiego Kanoników regularnych de poenitentia B. V. Mariae przez Jana Antoniego Nowakowica ojczystym wierszem reprezentowana f

P. 1695 d. 21 Listopa: Kraków w druk. Aka: fol. K. 6. ded. Domi... ...szyckiej wojewodzi... ...mirsk.

Storzkowskiego fundusz

1788. r. w Czerwcu Kapituła Krakowska nominowa-
ła na ten fundusz Jana Lickego, kandydata drugolet-
niego przykładającego się do nauk lekarskich. (p. N. 30
Akta rejencyi Kandydatów od r. 1788 str. 138.)

Słowakowic Stanisław.
fil. i med. dokt.

do kolleg. mniej. r. 1665. d. 13 marca powołany (: Conel Coll. maj. p. 399 :)

Był doktorem medycyny

wypisał kalendarze (: Bandtkie Hist. drukarń Krak. p. 201 :)

1659. Stanislaus Andreae Słowakowic Biecensis AAm. et P. D. a. 1659. d. 7 Junii inscriptus est in album studios. med. fac. (: Conel. facult. med. p. 85 :)

w Konkluzyach facult. med. str. 88 pod r. 1699. 22 sept. kiedy Słowakowic był dziekanem, czytamy: med. Doctoris et prof. ordinarii, Consulis Crac. Equitis aurati.

1662. jako fil. dokt. Akta Rect. p. 57.

1667 jako praepositus Coll. ~~maj.~~ min. (: A. R. p. 191 :)

1688. jako fil. i med. dokt. i prof. konsul krak. (: A. R. 456 :)

1693. A. R. p. 665.

Za młodu był nauczycielem domowym Konstantyna i Stanisława Zielińskich Kasztelaniców sierpskich, Dr. Med. został w Padwie, był 20 razy burmistrzem i rajcą Krak. Eques auratus, lekarz nadworny Stanisława Warszyckiego wojewody sandomir. + 1701 w sierpniu (+ 19 Septembr. 1701)

Syn jego Stanisław Dr. Med. i Prof. rajca Krak. sekretarz Król. był uczniem Kazalego w Padwie + 1721 w Maju. Kształcił się w Włoszech.

113

Słowakowicz Stanislaus Dr. Phil.

Collega minor Prof. ord. Astrologiae in Acad. Crac. 1668 posłował od Akademii do Warszawy na sejm r. 1670 – d. 13 Martii 1665 vocatus ad Collegium minus – Dr. Medic. et Prof. ab a. 1675 Consul Cracov. – Urodzony r. 1634 w Bieczu, został w Akademii Krak. r. 1650 Baccalaur. a r. 1659 Magister Art. Począwszy od r. 1659 zaczął uczyć się na medycynę i wykładał w Collegium minus filozofią, matematykę i geometrię. A. 1665 został Professorem Astrologii. R. 1669 udał się do Włoch gdzie otrzymał stopień Doktora Medyc. R. 1675 został Professorem Medycyny w Krakowie, będąc Kollega minor. R. 1679 d. 15 Sept. obrany rajcą Krakow. pełnił urząd burmistrza 1680, 1692, 1693, 1699, 1701 + 19 Septembr. 1701.

ozt. 1674 Z jej żony Elżbiety Domżałówny, która + 1677 zostawił synów Stanisława i Jana Doktorów Filoz. Z 2ej żony Franciszki Attelmajerówny pozostał Antoni, Franciszek, Teresa, Anna i Katarzyna.

r. 1701 wykładał jeszcze botanikę

1) Eclipsigraphia seu luminaria magna A. D. 1668 bissextili ... ad puncta ecliptica calculo astronomico ad praecepta Lansbergiana reducto deprehensa. Cracoviae in offic. typogr. Balthasaris Smieszkowic. 4to K. 7 z drzeworytami. Matem. 739.

ded. Andreae Wisemberg haeredi in Czechowice, Craiowice, Bestwinia, Komorowice S. R. M. cubiculario ... die 1 Januarii 1668. (Ten Wizemberg przed 5 laty kształcił się w Akad. Krak. potem w Niemczech, Włoszech, Belgii, Francyi kosztem Michała Zebrzydowskiego wojewody Krak. – Autor wychwala krewną jego Barbarę Langs. Jest tu herb Wizembergów drzeworyt: góra skalista podnią biegną w parze 2 lisy w koronach. Nad hełmem między 2 skrzydłami pół jelenia stojącego w obroże.)

Obliczenie zaćmień księżyca 1) d. 26 Maja 1668. 2) d. 18 Listop. 1668 i 3) d. 25 Octobr. 1668

2) Horographia albo Godzinnik, wschody zachody ... ukazujący, na merydyan Krakowski do lat circiter stu wyrach. Samu. Cracoviae, typ. Univ. 1680. 160

= Kalendarz świąt ruchomych na r. 1664. W Kazimierzu, w dr. Balcera Smieszkowica. 16

= Nowy i stary Kalendarz na r. 1667. Kraków w druk. Balcera Smieszkowica 4to (Pamięć pienotych porządków niektórych prowincyi Królestw miast i zakonów. Przestroga jak niebezpieczna rzecz jest Chrześcianom dawać się leczyć Żydom)

= Prognostyk albo przestroga z obrotów niebieskich przypadkowszelakich na R. P. 1664. 4to (dodatek do Kalendarza) K. 8. (Matem. 738)

– toż na R. P. 1667 Kraków w dr. Balcera Smieszkowica 1666. 4to K. 13 (Dodatek do Kalendarza) ded. Jędrzejowi Grudzińskiemu herbu Grzymała

– toż na r. 1668 [illegible]

Nowy i stary Kalendarz na r. 1669. 4o. i Prognostyk na r. 1669. w Kazimierzu w dr. Balc(erz)a Śmieszkowica. 4o.

(A. 21 Januar. 1674 i 17 Julii 1674)

Kalendarz na r. 1667 z Prognostykiem. Kraków w druk. Balcera Śmieszkowica 1666. 4o.

Kalendarz nowy i stary od r. 1676 – 1680 w Krakowie u Jerzego i Mikoł. Schedlów. 4to.

Kalendarz na r. 1683 (w druk. Schedlow (Animadwersya na Abrys Komety astronomicznej w r. 1681 d. 9 marca wydanej) 4o.

" " na r. 1684 (Chronologia o monarchii tureckiej)

" " na r. 1685 w dr. Franc. Cezarego (Dalsza chronologia o monarkii turecki.) 4o.

" " na r. 1688 w druk. Akad. (O mieszkańcach różnych wysp)

" " na r. 1699 (O owocach i wieku)

" " na r. 1702 (w druk. Akad.) (Martyrologogium.) 4to.

nowy i stary kalendarz (ostatni) na r. 1702. Kraków w dr. Akadem. 4o.

quam calculo Lansbergiano A. 1673 [...] expressam et deinde A. 1674 orbi formatico videndam proposuit.

2) Icon damnatae ad tenebras lunae. Cracoviae ex offic. Schedeliana 1674. 4o. K. 7. ded. Joanni Gonzagae Marchioni Myszkowski succamer. betrens. (obliczenie z zaćmień) (Matem 596)

3) Quaestio meteorologica de cometis publice ad disputandum proposita A. 1665 Julii die 20 Cracoviae apud Albertum Siekielowicz 1665. 4o K. 6. ded. Michaeli Zebrzydowski supremo Regni ... pisane pro loco in Universit. Crac. Matem. 597.

4) Quaestio medica de paralysi quam ... pro loco inter Medicae facultatis Doctores et Professores posidendo exposita A. 1675 d. 5 Septembr. Cracoviae, typ. Universitatis. 4o. K. 6. (Med. 662)

5) Postliminium Cometarum albo raczej niebo z dawna a niesłusznie Kometom przez filozofów odebrane, a teraz znowu prawem i wymiarem geometrycznym z okazyi świecącej w r. 1680 i 1681 w Grudniu i Styczniu Komety z przydatkiem krótkiego na końcu prognostyku przywrócone Kraków w druk. Akademickiej 1681. 4o (Ark A – F) Kart 38 z rycinami miedzio- w texcie – ded. Janowi Małachowskiemu bis. K. Krak. ... S. Słowakowic Med. Dr Prof. Consul. Crac. 1698. 4o (Matem 547)

6) Prognostyk abo Przestroga z obrotów niebieskich, względem przypadków wszelakich któremi niebo pregraża nam na Rok Pański 1664 .. przez M. Stanisława Słowakowica w Staw. Akad. Krak. Phil. Dokt. Astrologiey Profess. 4to. K. 8 (dodatek do Kalendarza na r. 1664) ded. Męcińskiemu (Matem. 598)
– toż na r. 1667. Kraków 1666. 4to – toż na r. 1680

7) Nowy i stary Kalendarz na rok Pański 1668 w którym wydana iest: nauka o wczesnem puszczeniu krwie. Kraków w druk. Balcera Śmieszkowica. 4o Kart. 14 (z tablicą drzeworyt Speculum plebotomimiae: figura anatomiczna – autor pisze że w Kalendarzach jego na r. 1666 i 1667 wydanych umieścił Astrologiczną Informacyą według której Medyk ludzkie ex hora decubitus może ratować zdrowie, jako dodatek do tego Kalendarza:

7a) Prognostyk abo Przestroga z obrotów niebieskich względem przypadków wszelakich .... na R. P. 1668. przez ... upatrzona Kraków, w druk. Balcera Śmieszkowica 1667. 4o. Kart 12 (Sign. E – G.) ded. Stanisławowi Myszkowskiemu Kasztelanicowi bełsk.

8) Nowy i stary Kalendarz na R. P. 1669: Przydany jest sposób wyrozumienia Komplexiey, obyczajów, szczęścia i nieszczęścia każdego człowieka. Tudzież opisanie ... i pionkom trafiającym. Kraków, w druk. Balcera ...

do tego 8a): Prognostyk albo przestroga z obrotów niebieskich na R. P. 1669. Kraków w druk. Balcera Śmieszkowica 1669. 4o. K. 7. (Sign. E – F. 3.)

9) Kalendarz świąt rożnych na r. 1672 wyrachowany. Kraków w druk. Wojciecha Goreckiego 16o K. 40 (jest tu rozprawa: Jak bardzo potrzebna rzecz, jest medykowi astrologia) –

114

Słowakowicz Stanisław Dr. Med. ur. 1634
+19 Sept. 1701.

Kalendarz swiąt rocznych na r. 1662. Kraków w dr. Lenczewskiego 16o

Kalendarz swiąt rocznych na r. p. 1664. W Kazmierzu w dr. Balcera Smieszkowica 16o

— toż na r. 1672. Kraków w dr. Wojc. Gorecz: kiego. 16o
— — 1673 tamże. 16o

Nowy i stary Kalendarz na r. 1664 z Prognostykiem. Kraków w dr. Balcera Smieszkowica 4to
— — toż na r. 1665. 4o
— — toż na r. 1668. Kraków w dr. Balc. Smieszk. 4o
— — toż na r. 1669. tamże. 4o
— — — 1670 tamże 4o

~~[illegible]~~

— toż na r. 1677 Kraków w druk Schedlów. 4o
" " " 1679 Kraków w dr. Akadem. 4o
" " " 1680 tamże. 4o
" " 1681 Kraków w dr. Schedlów. 4o
" " 1682. tamże. 4o
" " 1683 tamże. 4o
" " 1684 tamże. 4o

toż na r. 1685. Kraków w dr. Franc. Cezarego. 4o.
z Chronologią o Monarchii tureckiej ciąg dalszy

toż na r. 1686

toż na r. 1687 w dr. Schedlów 4o.

toż na r. 1689 w dr. Akadem. 4o.

toż na r. 1691.

— — r. 1692.

Nowy i stary Kalendarz na r. 1700. Kraków w druk. Akademickiej 4to (Martyrologium: Januarius et Februarius, potainie — Wiersze polskie przy każdym miesiącu).

toż na r. 1702. Kraków w dr. Akadem. 4o.

11
115

Słowakowicz Stanisław Józef (syn Stanisława Dra Med. Prof. rajcy Krak. i Elżbiety Domżałówny) – a. 1693 Bacal. – a 1696 Mgr Art. Dr Med. i Prof. rajca Krakowski, sekretarz Krol. Kształcił się we Włoszech † 1721 w maju.

1) Autumnales laureati honoris fructus ob virtutis et eruditionis meritum in X. VV. DD. primae laureae candidatis repraesentati. Cracoviae typ. Nic. Alex. Schedel, 1693. fol. (Poez. [illegible] 3063.)

2) Corona doctoralis excellentia virtutum et magnitudine sapientis animi promerita d. M. Petro Praczlewic ritu solenni collata. Cracoviae in off. Franc. Cezary 1698. fol. (Paneg. 1033)

116

Słowikowski Franciszek Baccal. Phil 1680 in Acad. Crac.

1) Vota życzliwego z Muzami Apollina przy akcie weselnym Franciszka Rolińskiego Fil. i P. O. D. i Panny Maryanny Bellonki córy Andrzeja Bellego rajcy krak., z powinszowaniem ogłoszone r. 1682 d. 5. Lutego. Kraków w druk. Franciszka Cezarego 1682. 4to (Paneg. 794)

117

Justus Słowikowski

jako Candidatus wspomniany 545 sk. w Aktach
Rels. z r. 1615.

Gabriel Gorloff. (A. R. 1643 f. 37v.) caesor
monetae.

23 czerwca wydano 869 flen 29 kr. Do końca kwietnia wpłynęło 1142 fl. 51 kr.

892 40
250 11
90
100
40
120

Pozostaje 273 flen 22 kr.

[...]ońca kwietnia wpłynęło 1142 fl. 51 kr.
[...]go września wydano: 900 4
242 47
Pozostaje 242
193
jest −59 47

118

Słowikowski Justus syn Krzysztofa rajcy Krak. – in Acad. Crac. Baccal. 1612, Mgr Art. 1615, Jur. Utr. et Theol. Dr Archipresbyter eccl. S. Mariae, Canon. cathedr. Crac. secret. S. R. M. + 1654 w dzień Zwiastowania N. P. Maryi mając lat 59. – R. 1652 zrobił zapis dla 3 uczniów Uniwersytetu Krak. kształcących się w Teologii, Prawie i Medycynie we Włoszech, na co kapitał w banku weneckim ubezpieczył.

1) Salutaris christianae pietatis ros contra vehementem purgatorii aestum, sive Confraternitas pro liberandis animabus e purgatorio et peccatoribus ad poenitentiam revocandis instituta. Cracoviae 1643. 4to typ. Petricovii. Teol. 3153.

2) Exemplar munificentiae Justi Słowikowski testamento expressae 1652. fol. (2ae edit.)
(Paneg. 1239. 1240. Prawo 4368)

119

Słowikowski Marcin
J. U. Prof.

1681. Senior szkoły Bożego Ciała (A. R. 327:)
1683. Actorum officii Rectoralis notarius. (A. R. p. 363:)
1683. 19 lut. jako fil. dokt. i prof. Cancelarii officii Rectoralis actuarius (p. A. R. 371:)
1688 jako fil. dokt. i prof. Coll. min. s. Michaelis in arce et SS. OO. Can. (A. R. 473:) wysyła na dyrektora do Poznania szkół: (na dyrektora jednomyślnie przez Uniwersytet obrany był)
1691. A. R. p 565.
1693 jako DD. i Professor. Tam też napisano, iż on był U. J. D. Romanus. (A. R. p. 675:)
w aktach Krakowa męskiej parafii przy kościele franciszkanów w Krakowie fol. 199 verso stoi wzmianka, iż Słowikowski s Th. et U. D. le... Crac. 1678 r. w marcu umarł. Być może zapomniany, bo tam już dłużej, a o śmierci innej wzmianki nie uczyniono.
1694. 5 febr. jako SS. OO. Canonicus secundi ministerii

Gorzianae fundationis /: A. K. str. 687 bis:/
O Słowikowskim zob. Bzovii Annales Ims str. 211.

120

Słowikowski Martinus Casimirus, Phil. Doct. et Prof. Collega minor, (1688) Canonicus colleg. S. Michaelis in Arce – r. 1693 został ~~Prof.~~ Praw – A. 1684 został Collega minor, Syndicus Universit. Senior Contub. Hierosol. – Baccal. 1673 – Mgr Art. 1674

1) Quaestio juridica de decimis, pro loco in Collegio U. J. Doctorum et Profess. Univ. Crac... dispu: tationi proposita, A. D. 1693 d. 19 m. Februarii. Craco: viae ex offic. Francisci Cezary. 4º k. 11. (sub rector. Christophori Sowinski S. Th. Doct. et Prof.) ded. Joanni Małachowski episc. crac. (Prawo 2720)

2) Quaestio meteorologica de fluxu et re: fluxu maris.... pro loco in Collegio minori.... A. 1684 d. 15 Julii. Cracoviae typ. Univers. fol. k. 2.

3) Quaestio juridica de legatis ~~[illegible]~~, pro loco inter Facultatis Juridicae Doctores et Pro: fessores obtinendo.. proposita. Cracoviae, typ. Univ. 1699. fol (Prawo 4357)

4) Notaty łacińskie do wykładu prawa rzymskiego (Mskpt w bibl. Kórnickiej Działyńskiego.)

Słowikowski Nicolaus Cracoviensis
Baccal. Art. 1635, Dr. Phil. 1638, Archipresbyter
eccl. B. Mariae, Canonicus cathedr. Crac.

1) Vindiciae pro Cornelio Tacito in Acad. Cracov. importunis convitiatoribus oppositae. Cracoviae, in off. Andreae Petricovii 1638. 4to.

122

Joannes de Schlupera S. T. prof

Slupera.

1450 dec. fac. artium. (: Concl. Univ. p. 13 :)

1475 jako kan. kr. wspominany (: Concl. 27 :)

1476. wsp. w A. R. p. 183 jako Can. Wratislaviensis in spiritualibus Cracov. generalis i Rektor Univ. com. aest.

1439. w konkl. Coll. maj. w maju 22. wspominany. p. 4.

1477. k. k. kr. (: Concl. Coll. maj. p. 122 :)

1479 (: Concl. Univ. p. 29.

ze Stupora Jan Kovalita

Jan z Ostupora

Johannes de Stupora

r. 1492. darowal rukopis Tomá-še z Akwino At. IV. 15.

Wto na konci stoí: Explicit prima pars summe de theologia sancti Thome de Aquino ordinis fratrum predicatorum finita in Alkas per me Johannem tunc plebanum feria quarta infra octavas pentecostes anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo septimo (1447) deo gracias, amen alleluia Jesus Christus Maria. Eodem die fuit anniversarium obitus matris. fol. papírowý.

Schmidt.

Ner

Pożyczyłem z Biblioteki UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

Schmidta Jahrbb. d. Medicin 1841 N. XI

i

Minerwy z r. 1841 przyty 2 z mcy Czerwca i Lipca.

oprawne w rycin tablic zawiérające

w katalogach bibliotecznych pod znakami
zapisane, które w takim stanie, w jakim je biorę, w czasie ustawami bibliotecznemi oznaczonym zwrócić przyrzekam.

Kraków dnia 30 *Miesiąca* Paźdz. 1841.

Dr Skobel

ze Słupcza

124

Mathias de Schlupcza Cancell. Posn.

1464. w Concl. Univ. na str. 20 stoi, iż uniwersytet ...
i praepositus antiquus
1456. wspominany jako magister we Rachunkach
BB. VII. 9. fol. 2. recto "Collegii Artistarum"
... prosit sibi recedendi de studio ad tria, ad quae
trahitur occasione cancellariae posnaniensis tam diu
quousque praedicta causa finietur; etiam sine sub-
stitutione absolutus est a laboribus. –

ze Słupcy

125

Martinus de Słupcza.

r. 1456. wykładał listy Owidiusza. Porównaj Index lect. z r. 1837.

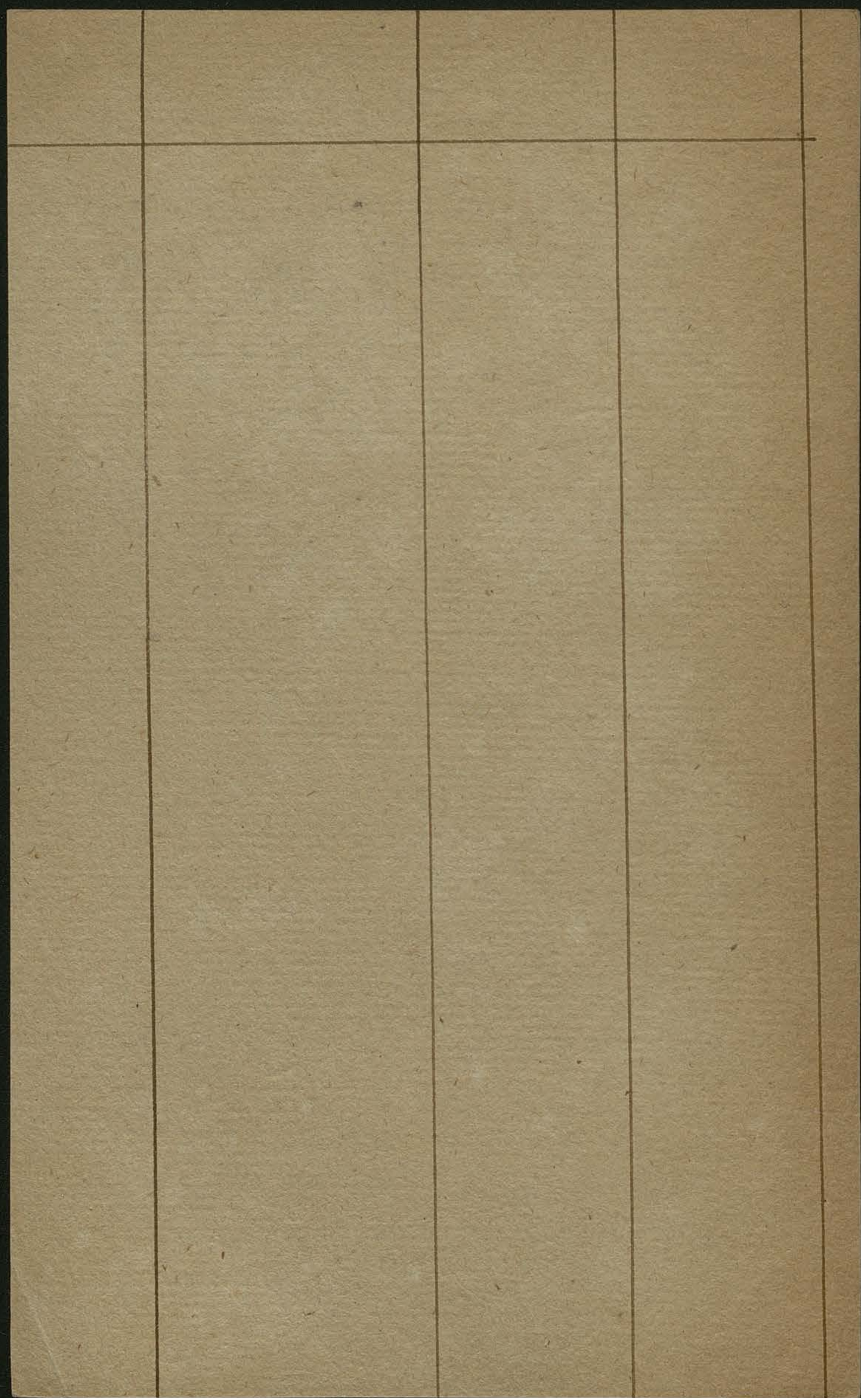
ze Stępocy 126

Laurentius de Stupcza.

1526. 10 Julii Doctor Laurentius de Stupcza respondit pro loco in iure (s. R. XII. 7.)

Noty Sradka

zab. r. 1560 m Augustus gdzie mówi patria mea Sradek zarata.

ze Skępora

127

Stanislaus a Skępza

theologus.

theologus et predicator insignis super psalmum 118... ...immaculati scripsit magnum volumen (z Notatki Stanisława Mikołaja z Prądka de Trothamicza pod znakiem N. VI. 5.)

Stupski Franciszek.

r. 1771. jeździł do Wiednia a 1772. wyjeżdżając na professora do Akad. Zamojskiej wyjednał sobie w wydziale filozof. zastrzeżenia sobie miejsca przez lat trzy w wydziale Uni. Krak. /: Acta facult. philos. N. 99. str. 60:/

~~Matthias de Szamotul.~~

~~maioris (?) Collegii collegiatus.~~

~~1524. 10 Julii licentiatum in iure canonico rece-~~
~~pit. f. Martinus de Ilkusz R. XX. 14.)~~

Słupski Franciszek

1771 d. 26 Junii prosi o pozwolenie na wyjazd do Wiednia i o zachowanie mu miejsca w Wydziale i uniwersytecie. D. dwóch pierwszych punktów przychylił się wydział, z trzeciem odesłał go do Uniwersytetu. Rob

Acta facult. phil.

Prokuratorom aby tego
[illegible]dantom i Urzędnikom
dali pomocy wojskowej
[illegible]zwanymi będą.

[illegible]z[illegible] Czerwca 1830 r.

130

M. Mathias Sluszowyjeer

1470 v akt. rekt. p. 67. jako decanus artium

Smaczniński Wincenty

fil. dokt. i prof.

1778. 20 marca incorporatus Universitati f. C.U. p. 280/
1782 20 lipca przybrany na viceprofesora Collegii
theologici. 1784 został professorem Pisma ś.—
x Jk. Smaczniński, Pisma Bożego prof. W starej
akademii, przy średnich swych talentach i praco-
witości, chwalebnie w szkołach i akademii pa-
długo genium ówczesnego panującego pracował;
teraz po reformie zostawszy prefektem Kon-
wiktu ś. Piotra, skłonny z natury, a podże-
gniony wyższych przykładem, zaczął za prywa-
tnym ubiegać się zyskiem. Zostawszy viceprofe-
sorem Collegium moralnego, wkrótce objął
katedrę mało sobie znaną, i pewnie też przy
spokojności i sposobnych talentach, mógłby być
stać się wybornym nauczycielem, gdyby, nadużycie
go funkcyja prokuratorska, nie przeszkadzało.
str. 7.:/. Wypisane z rękopismu „Stan nauk opisany
w Akad. Krak. opisany r. 1788. zob. Reforma Uniwersytetu.

„Jx. Smaczniński w r. 1777. właśnie podczas reformy Akademii miejsce w Coll. minori otrzymał i do akademii inkorporowany został. (J. Kołłątaj Raport o wizycie od r. 1780 do 1. lipca 1784.)

Smaczniński x. Prokurator szkoły głównej

Podobno od r. 1787 będąc pilnym, gorliwym i sumiennym prokuratorem jak to stwierdzają [illegible] delegacyi do słuchania rachunków prokuratorskich wyznaczona z r. 1795 na posiedzeniu szkoły gł. d. 5 grudnia podał się do dymisyi, której szkoła gł. nie przyjęła z powodu, iż nie zdał rachunków z lat trzech; ale ten mimo to oświadczył, iż już interesów prokuratorskich mimo wszelkich rezolucyi przyjmować nie będzie. /: N. 7. Protokół obrad ekon. str. 446 :/. Naznaczono mu termin do złożenia rachunków ~~dnia~~ 12 grudnia 1795 r. /: tamże :/

Ponieważ nota, przez JX. Smacznińskiego podana, zawiera w sobie wyrazy nieprzyzwoite, przeto na nię żadnej szkoła gł. nie daje odpowiedzi, zaleca jednak Sekretarzowi swemu, aby ową przy aktach zatrzymał. /: Protokół obrad ekonomicznych od r. 1796 do r. 1797 str. 20. Archiw. Uniw. N. 12 :/

133

Smacznin ski Vincentius, Dr Phil. et Prof.
Collega Minor ab a. 1777. Dr Teol. proboszcz w Bo-
binie + 26 Julii 1804, aetat. 59, sacerdot. 33. bene-
ficii 27 - a. 1763 Baccal. 1764 Mgr Art.

1) Dissertatio de corporum naturalium figura pro loco in Minori Collegio Univers. Crac. obtinendo A. 1777 m. Decembri in lucem emissa. Cracoviae typ. Semi-nar. episc. Acad. 8o. K. 2. str. 60. (filoz.)
ded. Casimiro Ząbkowski canon. cracov. tarnov. curato Dzia-łoszyc.
Filoz. 236.

1) De Scepticismo et quibusdam noxiis scepticorum opinionibus; Dissertatio pro summo in Philosophia doctoratus honore obtinendo. Cracoviae typ. Academ. 1824. 8o. K. 1 str. 28. K. 1
Filoz. 235.

Smacznin ski Wincenty drugi ur. 1802 + 1874

2) Propositiones ex classe IVta mathematicarum scientiarum depromptae 1767. 4o.

3) Placita quaedam philosophorum ex lectione controver-sistica desumpta. 1770. 8vo.

Smieszkowski Wawrzyniec

1628 12 stycznia otrzymuje pozwolenie odpowiadania pro loco inter doctores facult. med. (: Synopsi Statutor. Univ. N. 15. p. 37.)

1645 jako rektor: procancellarius Univ. (: A. K. p. 53.)

Smieszkowski bawił przez niejaki czas w Paryżu i bywał na dworze Henryka IV. jak się pokazuje z wspomnienia jego w żywocie Nowodworskiego, iż go król Henryk IV. kilkakrotnie o zdrowie i powodzenie się Nowodworskiemu wypytywał.

Koźmian w żywocie Bartł. Nowodworskiego Smieszkowskiego wszędzie Swierkowskiem nazywa.

Bawiąc w Rzymie napisał Lilia seu Aegloga in qua Daphnis obitum suae Lillae deplorat. Tę eklogę, jak świadczy notatka na niej pod By. l. 12. napisał tamże, dowiedziawszy się, iż jego żona, z którą tylko miesiąc żył w Krakowie umarła i przypisał ją Urbanowi VIII. papieżowi, et ob eam mirifice fuit probatus laudatusque.

Testament

Testamentu Śmieszkowicza kopię zob. w Dd. XVIII.
35. str. 215 – 242. – Rachunki przez exekutorów testamentu przed delegowanym ku temu Gabrycem Orzechockim fil. i med. dokt. i prof. Kor. Krak. uczynione zob. w aktach rektorskich z r. 1659. str. 850 – 875. także str. 877 – 879.

Śmieszkowicz legował sumę 70,000 zł. na założenie Contubernii Gelaniani (: A. K. ibid. str. 878 :)

Urodził on się r. 1590 d. 9. augusta (: N. 36. Liber testam. str. 3 :). Urodził się w Brzeznach (: ib. str. 4 :). Cały swój majątek winien był sztuce lekarskiej. Był zaś następujący:

40,000 złp. na Piastowie w powiecie Radomskim
Radomskiem z procentem 2000 zł.
12,000 na Pronaszku z proc. 900 zł. Pozbawiony kamienica za którą dał 6000 zł. tylko w pięć reparacyj włożył, i tę po śmierci za wszystkiemi sprzętami kazał sprzedać.
2,000 dukatów węgierskich
różnych rzadszych złotych monet przeszło 206 dukatów węgierskich ważących i jeden portugał wielki wartający 100 duk. węgierskich. Znowu około 300 dukatów, a między temi portugał koronacyjny Zygm. III. 15 dukatów węgierskich wartający, a drugi mający cesarza z żoną.

135

Macieja ces. z żoną.
1000 talarów – a wróżnych woreczkach około 3000 złp.
od Kapit. Witowskiego należało mu się 2000 złp.
Złoty pierścień cum diamante subfulvo ~~wart~~ oceniony na 300 złp przekazał do monastyru św. Krzyża i Anny wiele sreber – Zobellinis pellibus vestis serica kanaurca vulgo, vestis itineraria brevior vulgo palendran. Wyszczególniwszy dalej sprzęty i wspomniawszy o obrazach i bibliotece ~~tot~~ et alia quaevis, quae supererunt, haec omnia sic dispensari volo imo percupio. Inprimis haec mea mens, hoc meum maximum propositum est, ut erigatur Contubernium, Gelandum appellari posse apte existimo, ad significandum subobscure, id, quod pandeseimo renabuntur, cognomen meum asperum (p. str. 10. N. 26 Liber testament.) Istud autem contubernium erit pro educandis studiosis pauperibus, potissimum meis conterraneis Wierzbicanibus. Atque id statuo, ut duae partes sint Breztnensium, inter quos erunt primi, qui me sanguine contingunt vel aliqua necessitudine, tertia pars nobilium, qui sunt maxime urbis meae patriae, quorum res angusta domi, quo isti habeant adiumentum ad praerogativas nobilitatis literis bonis ornandas, ac ad munia reipublicae cum dignitate obeunda, ad quae illis per iura nobilitatis aditus patet. Vellem quoque in isto contu

bernio locum esse duobus Cracoviensibus, qui sint
propinqui Medicinae Doctorum, ad ordinem filii eo-
rum, qui testimonium eruditionis in Academia con-
secuti sunt; aut horum loco externorum medicorum
unde unde sint filii. Deficientibus autem istis habe-
bit ius praesentandi duos Cracovienses Spectabilis
Senatus Cracoviensis, quos quidem vellem esse consolata-
rum virorum necessariis. Si vero etiam Bonifacien-
ses deficient, succedant istorum loco, qui sunt ori-
undi e vicinis patriae meae oppidis, ut sunt Jerów,
Piatek, Sobota, Stryków, et ex aliis confinibus op-
pidis pauperioribus. Excipio enim Wolborienses et
Łowicenses, qui patronos habent magnates, et cum
sint opulentiores, tum ex illis alii egentiores a se-
is contribulibus adiuvari possunt.

Porro nobiles, nec populares, qui admittentur ad
contubernium, ut alios loco praecedant, congruum es-
se iudico.

Ad istud contubernium erigendum et ad providen-
da domus necessaria, destino et converto 70,000
flpol. computando in his illam pecuniae summam,
quae est super Piatków, et alteram, quae est su-
per Bronnik, atque addendo reliquum ad complemen-
tum ex fortunis meis supra nominatis, ut a tota
summa 70/m flpol. census provenientes contuber-

census provenientes, contubernio huic in omnibus vitae
prospiciendo inserviant. Patronos huius contubernii con-
stituo eosque per viscera christianae charitatis zeloque
academico, ut hoc libenter in se recipiant, obnixe precor et
obtestor Admod. RRDD. et Professores domus maioris vel
eius incolas totumque Collegium maius. Ipsi pro suo zelo
in Academiam post meam sepulturam, inito communi con-
silio, quantocius ante omnia domum Academiae vicinam
paratis pecuniis comparabunt; ipsi leges et institu-
ta ordinabunt, iuxta quae vivendum erit alumnis, et
omnia, quae ad regimen domus omnemque honestatem
pertinent. Cupio autem istam ordinationem fieri ad
eum plane modum secundum omnia, ut est in contuber-
nio Zyzinsiano, quod pariter ad normam contubernii
philosophorum legibus ad omnem disciplinam et hone-
statem institutum ac munitum est, atque iisdem Contu-
bernium hoc firmari volo. Ipsi vero e medio sui provi-
sorem eligent, quem v. Th. prof. esse cupio. Huius labo-
ri magno respondebit magna merces in coelo, qua D.O.M.
zelum academicum coronabit cumulatissime; annuus
eius erunt floreni 100. Ipsi determinabunt numerum
contubernalium, videlicet quot personae ex censibus
a summa principali provenientibus honeste possint edu-
cari. — Ipsi habebunt ius dubia quaevis et controver-

sias atque ambigua, quaecunque occurrent, circa regi-
men et statum contubernii decidendi ac definiendi, de
quibus, quidquid eiusmodi contigerit, ad illos referre te-
nebitur R. D. Provisor; imo integrum ipsis erit quae-
dam concedere, indulgendo aetati ac temporibus no-
stris. E. c. Nobiles in Contubernium recepti, ut vesti-
tu communi et usitato utantur, secus quam Legu-
lae iubent Contubernii sociorum et Philosophorum;
hoc enim ratio temporum exigere videtur. – Iidem pote-
statem habebunt summam principalem de bonis in
alia bona, si necessitas postulabit, transferendi et com-
moda contubernii in potiorem statum reducendi. Ipsi
Anniversaria duo pro anima mea instituent, alterum
in templo S. Annae, Posoniensis alterum. In haec an-
niversaria tantum convertant pecuniae, quantum
quodcunque anniversarium quam honestissime pro-
visum est, ut futuris temporibus quotannis pro me
deprecentur Altissimum, maxime in sacrosancto
Sacrificio, quod est unicum pro vivis ac mortuis
propitiatorium. Huic missae intererunt alumni,
DD. meos Patronos non obstringo, sed per medullas
christianae misericordiae quaeso, ut intersint. Dies
anniversarii sit postridie S. Laurentii, vel dies quo
eveniat, prout indicabunt magis convenire DD. mei
mei Patroni. Eodem ipso die anniversarii, inter DD.

137

anniversarii inter DD meos Patronos distribui volo
300 fl pol. in signum grati ac memoris animi pro ea cura
et studio, quod habebunt in Contubernio meo instruen-
do, conservando et ornando, atque ut in Domino mei recor-
dentur. Postridie quoque meae sepulturae postquam
absolverint convocationem de lapidea comparanda,
legesque contubernii conscripserint, similiter trecentos
illis florenos destino partite distribuendos inter omnes,
sed istos post sepulturam ex pecuniis meis paratis
numerandos; illos anniversarios in posterum ex censibus
annuis decerpendos. Porro in anniversaria dictam sum-
mam ex paratis pecuniis converti cuperem, secus enim,
si haec non suffecerint ad fundanda nominata anniver-
saria, de censibus contubernii annuis deradendum esset,
quotannis ut persolvatur. Verum tamen multis de causis,
primum ut fiat, valde cupio. Ipsi statuent hoc ratum
et fixum inter statuta et leges contubernii, ut Bre-
zinenses habeant commendationem cum sigillo a Magi-
stratu oppidi, testimonium vero diligentiae a Baccalau-
reo, qui regat eo tempore scholam, nec non indolis co-
gnitae Adm. R. D. Praeposito eccl. paroch. Brzezinensis,
Nobilibus erit satis habere testimonium ab ipso Adm. Rnd
D. Praeposito Brzezinensi, a D. vero Baccalaureo com-

commendationem ingenii, si Brezinii dederint operam literis, aut ubi ubi studuerint. Sine hoc testimonio neminem in contubernium adscisat R. D. Provisor. Quod ipsum testimonium poterit Red. Provisor inter prandium ad mensam, siquidem una secum prandent, iis, qui praesentes erunt recitare, atque ad dispiciendum proponere. Ipsi hoc quoque legibus contubernii adnumerabunt atque ad id R. D. Provisorem obstringent, ut ex censibus Contubernii quotannis numeret flor. 70 ita dividendo, ut pro festo S. Adalberti dentur 35, pro festo autem S. Galli alii 35 S. Baccalaureo, qui reget scholam Breznoensem. Hunc Baccalaureum, qui sit idoneus ad gubernandam scholam providebit R. D. Provisor Contubernii, atque illi transmittet assignatum didactrum per eum, qui recte ac fideliter ipsi reddat. De reliquo frequentem habendo scholam pro industria sua, erit faber suae isthic fortunae amplioris Baccalaureus. Quando autem erit necesse alium in locum prioris substituere Adm. R. D. ~~Praepositus~~ Breznensis autem, debebit eadem re mature facere certiorem Adm. R. D. Provisorem. – Ipsi semel in anno reponent et audient rationem accepti et expensi ~~a~~ R. D. Provisore, quod commode fieri poterit ipso die Anniversarii. p. N. 36. Liber testamentorum str. 1–11. / Na 17 stronie móvi: Proinde fidenter appello Almam Alticem Academiam, praecipue DD. meos Patronos Collegii maioris inca-

Patronos, Collegii maioris incolas, ut de hoc meo peculio, quod non parva cura et singulari parsimonia, genium in multis defraudans, eo consilio comparabam, ad istum finem et ad optatos fructus in educanda iuventute faciendos, quam plurimum pro zelo academico laborent. – Dalej na str. 18 poleca żeby natychmiast po pogrzebie Exekutorowie testamentu reddent aut potius reponent 18/m flor. quae sunt in auro cum mille taleris, ut ad illam summam quae est super Piastos et Pra-mnik complectatur 70/m pro Contubernio, et ut haec pecunia inferatur in aerarium academicum, donec in census fuerit locata. Legaty dla krewnych bardzo małe przyjęło po kilkadziesiąt, 200 lub 300 złpol. największy bo 1000 złp. legował swemu synowcowi Jędrzejowi Smiecikowskiemu, aptekarzowi w Łowiczu, si honeste se gerit et vult esse frugi. Nadwyżkę gdyby wystarczyło zlawszy na executorów władzę powiększania legatów dla krewnych ista tamen lege, ut propinquioribus gratia praestetur amplior ratione: Nemini vero, qui sit nequam, tametsi propinquissimo, quicquam conferatur, potius pauperibus erogetur. (ibid:). Obrazów część legował biskupowi Piotrowi Gębickiemu, patrono suo veteri, część Stanisławowi Lubomirskiemu, wojewodzie Krak. et generali Cracov. domino et patrono suo in memoriis animi argumentum. I innym też legował obrazy jakoto: do Stanisławek, Congregationi studiosorum. Reszty rzeczy nie woli exekutorów zostawił. Część biblioteki przeznaczył dla swej bursy; reliqua turba librorum usualium distribuatur

propinquis vel contubernalibus. Z naczyń srebrnych ka-
zał każdemu z prof. Koll. większego (i rektorowi univ.) toż dać. rentę zostawił
w uznaniu exekutorów. Był on uczniem Szałowskiego Adama,
któremu nieco srebra przekazał i exekutorem swego testa-
mentu wraz z Maciejem Krasowskim, s. A. Kanoni-
kiem, Albertem Dąbrowskim s. A. K. i Sołtanowskim.
wszystkim swoim uczniakom pomieszczonych po 200 złp. na
zawsze. Pisał testament d. 1. marca 1645 r. w którym na
końcu na opiekunów zaprosił Piotra Gembickiego, bisk.
krak. Stanisława Lubomirskiego, wojewodę krak. niegdyś
niej zaś Króla Władysława IV-go.

Smieszkowic Laurentius.

Żyje wówczas za Urbana VIII. papie. zob. w Bzovii Annales ecclesiastici T. XVIII.

In Rybna villa abbatiae Tinecensis znajduje się taki nagrobek:

Laurentius Smieszkowie medicinae doctor Zophiae Gasparis Watecki filiae, consorti suae (brevibus at deliciis) propter lectissimas animi et corporis dotes aeternum inoblitae, hic vero, dum partem orbis declinat peste sublatae, istoque loco sepultae A. D. 1622. Aug. 21. bimestris maritus (o lamentabile fatum) p. c. — (XVIII. S. 2. na okładce napisany.

Smieszkowicz Laurent. P. M. D. †1646. ~~†1642.~~

Collega major, Tolicanus ante aliquot annos
professor in celebri Patavinorum gymnasio lau-
ream doctoralem in medicina obtinuit, Cracoviae
respondit pro loco 8 febr. 1629. Magno virorum
gravissimorum senatorii et equestris ordinis totius
universitati consessu, brevi et accurato prooemio
praemisso, primo quaestionem vere gravem vereque
difficilem juxta partem utramque discussit, de-
inde eandem ex veteri academiae instituto
V. M. Stanislao Ricrzycki Cont. Brevi. Seniori
determinandam commisit. Cui haud difficile
fuit injunctum sibi officium explere, quod et
ingenio praestaret et ad eam rem ab Excell.
Praesidente praeclarissime instructus esset.
Fuit autem quaestio de natura scorbuti ad hoc
usque tempus occulta et incognita, deque ejus
propria et legitima curatione. Quod malum
invadente maritimas solum regiones obsideret, iis
temporibus jam etiam regnum hoc crudelissime
divexare coepit. Qua quidem quaestione et funda-
mentis propriis pluribus conclusionibus per di-
ctum D. Respondentem determinata, ab indeque
corrollariis deductis, luculentam et gravem
Excell. D. Praesidens orationem coepit. (A. an.)
będąc rektorem umarł r. 1646. jak niżej Rad.
w Annal. De contubernio Laurentiano ordinando
deliberatur in convocatione per Rectorem data, qui
sequenti die moritur. (A. an.), aevo longissimo
dignus, Dominus det illi gloriam aeternam. Rarus
enim est, qui scriptis et facultatibus suis Acade-

nium ornavit censu potissimum tenuiore non o-
mis Ecclesiae beneficiis vivens. Nam et Colle-
gii majoribus censum 300 fl. assignavit et
contubernium, cui vix par invenias, Galeni-
anum de novo crexit. Extat testamentum pla-
num affectus optimi et argumentum ingens
quam magnum sit vectigal pietatis et fruga-
litatis. Mor. anno Jud. r. 1646.

Reliquit non parvum censum pro studiosis
Acad. Crac. ex nobilitate, senatu Crac. et ...
Brescianensibus (?) (R. Annales)

Śmieszkowic był też rektorem (r.) jak czytam
w protestacyi ... r. 1657 d. 25 pazdz.
przeciw ~~...~~ ... kościelnego
na rektorstwo ... „Non infringit ... quia
Aesculapio illi, in arte medica celeberrimo Lauren-
tio ... fasces Academiae collati olim
fuerant, quantumvis non praelegeret actu,
~~...~~ ... quia Collegii majoris Profes-
soribus necnon juventuti studiosae Galeniano
in contubernio, abunde et magnifice impendit,
non voce sed re, quidquid labore et industria
ex praxi paraverat in ... — (Ks. Simon
Był też Universitatis Procancellarius. (... Laur.
Makowski w Lecturae ... magni ... Laur.
Śmieszkowicz.) dalej o nim mówi: Ubi in sapientiae
studio ita institit ut in Palladem et pietatem pari
... certaret studio. Maximum in eo semper fuit li-
terarum desiderium, philosophiae doctrina tanta, ut nul-
la

Smieszkowic (Gelasinus) Wawrzyniec (+1646)

10) Illmo et Rndmo Domino D. Andreae Lipski faustum ac felicem in suum Episcopatum Crac. ingressum M. Laurentius Smieszkowic Phil. et Med. Dr. et Prof. veteri suo Patrono magno affectu vena licet impari (ut inter Medicinae operosa negotia) lubens merito apprecatur. 4º K. 6 ~~Ode~~ Ode Monor. (1630) (Paneg. 462)

11) Πλαιαν Illmo ac Rndmo Dno D. Martino Szyszkowski in episcopatum Crac: feliciter ingredienti dicatus a M. Laurent. Smieszkowic. Cracoviae in off. typ. Lazari apud Matth. Andreovien. A. D. 1617. 4º K. 12. oda (Paneg. 992)

12) Hercules theologicus ~~ex~~ sive Ευτυχαρμονη Admodum Reverendo in Christo Patri D. Martino Campio Vadovio S. Theol. Doctori pro loco inter doctores S. Theol. obtinendo publice disputante a M. Laurentio Smieszkowic observantiae ergo conscripta Idibus ipsis Martii Cracoviae in off. typ. Francisci Cesarii A. D. 1617. 4º K. 6. elegia. (Paneg. 1057)

13) Ode in funere incomparabilis viri Admodum Rever. D. Martini Ptocii S. Theol. Baccal. et professoris dignissimi ad S. Floriani Canonici, Archidiaconi Curelovien. etc. etc. Viri de academia meritissimi conscripta a M. Laurentio Smieszkowic Professore Novodvorsciano. Cracoviae ex off. Andreae Petr. S. R. M. Typ. A. D. 1618. 4º K. 4 oda (Paneg. 708)

14) Declamatio qua suadetur Bohemis ut Serenissimum Ferdinandum armis positis regem recognoscant. Cracoviae in off. Math. Andreov. 4º K. 23. (etc) 1619. 4º (Hist. 3635)

Phil[illegible] 12 Octobris 1619.

15) Ode ad Sebast. Petricium 1621. 4º

Ornatis. virum

16) Ode ad Andream ~~[illegible]~~ Kazmierz ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ pharmacopoeum celebrem 1622. 4º (Cracoviae) in off. Math. Andr. 1622. 4º (Paneg. 371)

17) Victoriae primi biennii Serenissimi ac potentissimi Domini D. Vladislai IV Polon. et Suecorum regis Domini clementissimi a Laurentio Smieszkowicz Medicinae Doctore et Professore adumbratae A. D. 1635 Crac. in officina Andreae Petricovii S. R. M. Typogr. 4º K. 8. oda (Pamięt. 1103)

18) Triumphus thaumaturgae virginis S. Theresiae a Jesu fundatricis ordinis discalceatorum carmelitarum cum accepto nuntio de ejus felici inter divos et commemorabili adscriptione Cracoviae primum ejus solenne sub finem Julii 1622 celebraretur a Laurent. Smieszkowic Tylic eloquentiae professore debitae pietatis ergo ad imaginem olim triumphantium Romae conscriptus. Cracoviae excudebat Mathias Andreoviensis. 1622. sumptibus Barthol. Nowodworski. 4º K. 20. (wierszem ody)

integram durans hebdomadam

19) Elegia in funere Sebastiani Siradii S. Theol. sententionarii et professoris publici ad S. Florianum praepositi. Cracoviae 1617. 4º in typ. Math. Andreovien. (Pamięt. 877)

F (zwiat się Na grobów)

15) Ode ad Sebastianum Petricium Philos. et Medicinae veteranum doctorem. Cracoviae ex off. Andr. Petricovii 1621. 4º (Pamięt. 691.)

20) Ode tricolos tetrastrophos Andreae Lipski ep. lucor. 1621 Cracoviae ex off. Andr. Petricovii 4º K. 4.

21) Ode in funere Jacobi Janidlovii. Cracoviae in off. M. Andreovien. 1630. 4º Bat.

22) Ode in funere Stanislai Bokovii S. Theol. Doct. Cracoviae in off. Lazari, Math. Andreovien 1617. 4º

112

toż. Cracoviae 1645. 4o. Joannis de Torres Romani archiep. adrianopolitani

8) ~~22)~~ Salutatio academica (wydana w Ładwie) Nuntii apost. et legati de latere d. 23 Augusti 1645. 4o. Kart 4. (mowa przez rektora Śmieszkowica powiedziana do Nuncjusza)

23) Προσφωνησις ad Urbanum ~~L.~~ VIII de Annalium ecclesiasticorum post magnum Cardinalem Baronium Bzoviana continuatione. (Ad Urbanum VIII P. O. M. de Annalium ecclesiasticorum post M. Card. Baronium Bzoviana continuatione Laur. Smiescovicii Προσφωνησις. 4o. - w bibl. w Dzikowie)

24) Gelanii Daphnaei Anagrammata Stanislao Lubomirski palatino cracov. 4o. ~~[illegible]~~ (1621). Pamięt. 480.

(tytuł:) Virtuti ac meritis viri optimi et incomparabilis - Stanislaus Lubomirius (wiersze na ~~[illegible]~~ Stanisł. Lubomirskiego - przez Georgius Borastus et Daphnaeus Gelanius) O. m. i r. 4o. Kart 4.

[margin:] z podwójną powypra: wiechowim: skiej

(Ob. Laurus virescens dum Laurentius Smieszkowicz Phil. et Med. Dr. fasces academicos in felicissima rectoratus sui inauguratione pridie Non: Maji 1645 sumeret a Dionisio Politowicz Coll. Minor. Prof. exhibita. Ode. fol. patent. K. 1.)

25) Fundacya Bartłomieja Nowodworskiego ~~[illegible]~~ kawalera maltańskiego J. ~~K.~~ Mci dworzanina, kapitana harcerskiego z łacińskiego na polskie przetłumaczona przez Wawrzyńca Śmieszkowica. Kraków w druk. Andrzeja Piotrkowczyka 1619. 4o Kart 12 ded. plebanowi i obywatelom powiatu tucholsk... Wawrzyniec Śmieszkowic - w kopii są dwie fundacje Nowodworskiego... Smiesz(k)owic (ona po polsku)

26) Dwie fundacye Bartłomieja Nowodworskiego w sławnej akademii Krakow. i w tucholskiej szkole za życia szczodrobliwie uczynione z łacińskiego na polskie przetłomaczone R. P. 1619 przez M. Wawrzyńca Śmieszkowica a przez Bazylego Goliniusa na świat podane. Kraków w druk. Andrz. Piotrkowczyka 1622. 4o. (drugą fundacyą przełożył Bazyli Golinius kanonik Krak.) **) Ił. nieliczb. 4o to jest Kart 12 (pierwsza) i Kart 12 (druga fundacya) (Sign. A-C i A-C)

27) Epithalamium na wesele Sebastiana Wilczogórskiego i panny Zofiey Kazanowskiej napisane. Kraków Bazyli Skalski druk. 1616. 4o. K. 4. (Loez. 1539)

**) Wtóra i trzecia fundacya B. Nowodworskiego (Zapis dla Dominikanów w Warszawie 1622) 4o. Kart 4 z sygnaturą H. (widać że to był dodatek do tych dwóch fundacyj)

Są tej jego wiersze polskie na herby Wawrzyńca Gembickiego arcyb. gniezn. Andrzeja Prochnickiego arcyb. lwow. Henryka Firleja bisk. płock. Piotra Firleja wojew. lubelsk. Mikołaja Firleja kasztel. biec. w Sebast. Petrycego przekładzie Etyki Arystotelesa. 1618)

28) Ad Urbanum VIII Etokainia. Patavii 1624. 4to (w bibl. Ossol.)
— toż i ejusdem Lilla seu aegloga. Antverpiae 1632. 4to

29) Honori XVII juvenum applausus. Cracoviae 1611. 4to

30) Ill.mo et rev. Andreae Lipski faustum ac felicem in suum episcopatum Cracov. ingressum. 4to

30) In funere Petri Tylicki episc. Crac. Ode (ad Nicol. Zebrzydovium palat. crac.) Cracoviae 1616. 4to k. 10.
typ. Andr. Petricovii.

31) Mnema facti Barthol. Nowodworski. Cracoviae 1617. 4to
typ. Franc. Cezary

32) Votum in diem natalem Mart. Szyszkowski episc. Crac. 1621. 4to

33) Ode ad Nicolaum Pacium Samogitiae Episcopum, cum Joannes Broscius in Patavino Gymnasio Doctor Med. renuntiaretur. Patavii 1623. 4to (inter. Nsap. Broscius)

34) Wiersz na śmierć Z. Turobojskiej. Kraków w druk. Skalskiego 1616. 4to

35) Ode ad Leopolim 1619.
39) Ode ad Andr. Gembicki 1622

- 143

Śmieskowicz Wawrzyniec

Clarissimo et excellentissimo D. Laurentio Smieszkowic
M. D. Procancellarioque Lycaei Regni dignissimo
Laureati Fasces Academiae Cracoviensis Concordibus omnium
Doctorum et Professorum suffragiis in Universitatis
rectorem electo a quinque clarissimis atque doctissimis
viris oblati. Cracoviae in off. typ. Martini Philipowski
(1645) fol. K. 2. wydawca był Jan Toński Medycyny Doktor
jest to astronomiczne powinszowanie liche

Smieszkowic Med Dr. Procancellarius 1645 Ter Rector mortuus
Brzeziniis natus, praeceptorem habuit ibidem Lampadium polonice (Łoświatam)
od niego uczył się greckich poetów Teognidesa, Phocilidesa Hesioda z Brzezin
udał się do Akad. Krak. gdzie pod Adamem Opatoviusem się kształcił
po Simonie Haliczkim został professor Tylicianus miał mecenasa
Wawrzyńca Gembickiego arcyb. gniezn. i Georgii Ducis a Zbaraz castell.
Cracov. pisał panegir: Lacan Lechicus Barthol. Nowodworski; Principi
Vladislao, Martino Szyszkovio Episc. Crac Encomium, Regi Vladislao IV
Votum, Salutationes. – Ożenił się Smieszkowic ex familia Brusiniorum
virgine umarła żyła z nim pół roku umarła na powietrze (gdy bawił w Rzymie pisał na nią dilla)
Demissa Cathedra et Collegio Minori ad Medicina studium totum se contulit Patavium
adiit. Wróciwszy z Padwy respondit in Acad. crac. pro loco Doct. Medicinae – był w bibl. Krak

Rękopism wielki gdzie zapisywał wszelkie swe historyje kuracyj i spostrze-
żenia lekarskie. Umarł z powodu zgryzoty gdy Król Władysław IV żądał od
uniwersytetu 30,000 zł (przeznaczonych na kanonizacyję S. Jana Kantego) na
kupno księstw Raciborskiego i Opolskiego i gdy Król dał mniejszy zastaw od
pożyczonej summy Jacobus Gorski prawnik professor w lisie całą winę na
Rektora rzucił i szkodę mu przypisywał, dostał (n) przez Jezuitów wskutek tego
zwołał cały uniwersytet a mając mowę do nich padł wśród mowy tej pra-
wie nieżywy et intra biduum ipso die S. Mathei expiravit

Zrobił fundacyję Gelonianum contubernium —

Drugi raz się nie ożenił lubo wiele kobiet panien i wdów o niego się
starało. — Miał braci i siostry — synowcem jego był Andrzej Smieszkowic aptekarz w Łowiczu.

Założył 1646 Contubernium Gelonianum na śmierć jego pisał

wiersz Stan. Biezanowski. Orphaeus sarmaticus 1646.

syn Marcina Śmieszka; w Brzezinach d. gniezn.; r. 1609 zapis do metryki; bacal. 1611

Laurentius Smeszkowic (urodził się d. 9 August. 1590 Umarł 1646 mając 56 lat

Testament napisał ~~[illegible]~~ 19 marca 1645 (jest on in Libro testamentorum et

ordinationum post defunctos professores academiae Cracov. 1642. fo. 1–29)

Kazał się pochować w kościele S. Anny, sam sobie nagrobek napisał. Zebrał z prakty-ki le-

karskiej znaczny majątek zostawił 40000 złp. na wsi Piastowie w radomskiem, 12,000 złp.

(który w oryginale są przestarzałe) na Promniku Celarowskiem, kamienicę wartającą przeszło 12000 złp. z obiciami, meblami

skórą złoconą wybianemi; obrazami i altaną. 2000 czerw. zł. w gotowce, medale złote

ważące 206 dukatów, portugał ważący 100 czerw. zł. 300 czerwo zł (między temi portugał

koronacyjny Zygmunta III ważący 15 dukat.) 1000 talarów, 3000 złp. 2800 złp. u Ale-

xandra Kapsztyńskiego — pierścienie między temi jeden złoty z żółtym brylantem

wartający 300 złp. łyżek srebrnych z napisami 24, kandelabry srebrne 3, nalewka

z miednicą srebrna, kufle duże srebrne 7, Rostruchaniki dwa, kubki srebrne do 10

talerze, noże, solniczki, garnuszki, dzbany flasze srebrne, flasze z serpenty na

srebrem okute. Suknie jedwabne sobolami podbite, rysiami podbite, kobierce.

stoły marmurowe, (kamień ich kazał przedać) cyna. Testament ten za życia złożył u swego nauczyciela

Adama Opatoviusza kanonika Krak. którego exekutorem mianował.

Król Władysław IV mianował Smieszkowica swym nadwornym lekarzem

był on rektorem akad. Krak. + 1646. był nadworn. lekarzem Piotra Gem-
bickiego biskupa Krak.

[Left margin:] (czyli Śmieszka (metr.) 1611 Dr. fil. post collega minor mowa poeta.

[Left margin:] (co legowatna fundacyja Smiszk.

Smieszkowicz (Gelasinus) Wawrzyniec (+1646)

(używał także przybranej nazwy: Daphnaeus Gelanius) + 20 Septembr. 1646. – r. 1611 Baccal., 1612 M. Art., syn Marcina Smieszka z Brzezin dyec. gniezn. r. 1610 wpisany do metryki uczniów uniw. krak. – 1623 bawił w Padwie 1624 także i w Rzymie.

(Paneg. 895)

(Patavii 1624)

1) Lilla seu Aegloga in qua Daphnis obitum suae Lillae deplorat. Pastores colloquentes: Daphnis et Corymbus. 4º K. 4. (nie ma tytułu ani miejsca druku ale w Krakowie może drukowana) Na końcu przypis: „Eclogam hanc composuit Romae M. Laurentius „Smieszkowic cum inaudiisset suam uxorem cui mense „tantum unico cohabitarat vita functam Cracoviae de„dicavitque eam Urbano 8 pontifici et ob eam ab ipso „mirifice fuit probatus laudatusque." Ms. współczesny (wyszło bezimiennie) przedrukowane w dziele: Poetarum polonorum carmina pastoralia ex bibliotheca zalusciana iterum edita. Altenburgi 1779. 8º (wydał J. G. Boehmius) pag. 69–80.

Daphnis sive Aegloga qua Daphnis obitum Lillae suae deplorat. (druk 1632)

(2ª ed. Antverpiae ex officina Plantiniana 1632. 8º. Balthasaris Moreti)

Luctuosus occasus magni syderis in alma Universitate Cracoviensi D. Laurentii Smieszkowic Phil. et Med. Doctoris, Academiae Cracov. Procancellarii et rectoris lugubri calamo depictus autore A. Simone Stanislao Makowski Phil. Doct. et Profess. A. 1646 die funeri destinata 26 Septembris. Cracoviae in offic. typogr. Martini Filipowski. fol. K. 8. ded. Petro Gembicki episc. cracov.

Mowa prozą – Smieszkowic wierzył się w Padwie – pochwała ogólna bez żadnego szczegółu.

2) Γαμηλιον Clarissimo D. Joanni Mitkowski Artium Magistro, Phil. et Med. Doctori Insignique in alma Acad. Cracov. Professori ac decano dignissimo Hac Lectissimam virginem Annam D. Georgii Wienckowic filiam in sponsam ducenti ipso faustorum Nuptiarum die XV Cal. Octobr. 1617. amoris et observantiae suae testem M. Laur. Smieszkowic D. D. Cracoviae in off. Andreae Petricovii S. R. M. Typ. 1617. 4º K. 4. (oda)

(Paneg. 556)

3) Panegyricus serenissimo Poloniae Sveciaeque principi Wladislao post confectum bellum Turcicum Cracoviam votorum persolvendorum ergo venienti a M. Laurentio Smiesz Kowic professore eloquentiae Tylicianae dicatus. Cracoviae ex off. Andreae Petricovii 1621. 4º K. 12 proz. (Paneg. 3 1102)

4) Ode illustrissimo D. Stanislao Lubinski in episcopatum luceoriensem ex abbatia tynecensi cum ~~[illegible]~~ omnium candidis votis et ominibus ingredienti a M. ~~[illegible]~~ Lauren. Smieschowic nuper in Acad. Crac. Tylic. eloq. professore d.d.d. Patavij Typis Martinianis 1623. 4º K. 6. (Paneg. 505)

5) Quaestio de scorbuto pro loco inter Medicinae Doctores in alma academia Cracovien: obtinendo a M. Laurentio Smiesz Kowic Phil. et Med. Doct. publice ad disputandum proposita in lectorio DD. Theologorum 1629. d. 8 Febr. hora 14. Cracoviae in off. Andreae Petricovii. 4º K. 8. na odwrocie tytułu herb Wężyka i 6 wierszy łac. ded. Joanni Wężyk archiep. gnesnens.
wtedy gdy się skorbut zaczynał w Polsce idąc od morza novitate insignis atrocitate vix comparabilis cognitione obscurus et difficilis
skorbut pochodzi ze zepsutego fermenti melancholii, pochodzi z ~~[illegible]~~ żołądka i śledziony, autor mówi że choroba ta na północy gwałtownie działając różne formy przybiera i ukrywa się radzi używać Nasturcium aquaticum, Agriorapharnus, Becabunga, Cochlearia i upust krwi orz melancholiczn. – jest zaraźliwy. (Med. 663)

6) Laeta Lechia et vox Jagellonia ad recens inauguratum Poloniae regem Vladislaum Sigismundum M. Laurentii Smiesz Kowic Med. D[r] et profess. 1633 · VI Febr. Cracoviae in off. Andreae Petricovii 4º (Paneg. 1101)
K. 8. wiersz od Akademii

(Paneg. 1104) 7) Xenium votivum regi potentissimo Vladislao IV moschorum perduellium vindici felicissimo domino suo clementissimo D. D. D. Laur. Smiesz Kowic Med. Dr. et Prof. sub exordium 1634. Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1634. 4º wiersz K. 8. (inny od 6go Ikru)

(Paneg. 1021) 8) Salutatio academica illustriss. D. Joannis de Torres Romani archiepiscopi Adrianopolitani ad sereniss: Poloniarum et Sveciae regem Vladislaum IV nuncii apostolici et legati de latere a M. Laurentio Smieszkowic M. D. Almae Academiae rectore et procancellario habita d. 23 Augusti 1645. 4º K. 4 prozą.
Torres bawił będąc młodym w Polsce cum suo patruo eminentissimo.

(mowa przy doktoryzacji) 9) Nosce te ipsum seu de cognitione sui oratio a M. Laur. Smiesz Kowic Med. Dr. et prof. acad. Crac. rectore et procancellario cum secundae laureae candidatis licentiam obtinendi Magisterium in Artibus et Doctoratum in philosophia conferret habita in lectorio DD. Theologorum 1646 Martii 22. Cracoviae in off. Franc. Caesarii fol. K. 8 mowa na końcu Oda wierszem (Fil. 647)

Śmieszkowicz (Gelasinus) Wawrzyniec.

145

Bogarodzica y listy Wielkiego Kawalera za które Panie Boże day szczęście (b. m. i r.) 4° str. 43. Nr. Inw. 1414.
(wydane około r. 1624)

1. Bogarodzica. (pieśń)

2. List I. B. Nowodworski Akad. Krakowskiej i Szkole Tucholskiej w Warszawie w dzień S. Bartłomieja 1621. oświadcza że pierwszy i drugi fundusz sam uczynił że go akademia o to nie prosiła i zaleca aby w szkole tucholskiej u fary każdą niedzielę po mszy wielkiej śpiewali Bogarodzicę.

List II Akademik prawdziwy Kawalerowi wielkiemu akademiej miłośnikowi (Śmieszkowica?) (bez daty) dziękuje za 2 fundacie w Akad Krak. i w szkole Tucholskiej

List III Wielebnemu urodzonym szlachetnym i sławetnym plebanowi Urzędnikom ziemskim obywatelom powiatu Tucholskiego, rajcom i ławnikom miasta Tuchole Z. D. W Krakowie 9 Kwietnia. 1619 M. Wawrzyniec Śmieszkowic. - mówi iż podaje w druk fundaucję Nowodworskiego przetłomaczywszy z łacińskiego, mówi że po otwarciu szkoły S. ~~Bartłomieja~~ w Tucholi, Śmieszkowic pierwszy w dyalektyce i Retoryce uczył

List. IV Bartłomiej Nowodworski Zakonowi Dominika S. i Bractwu Rożanego Wianka. W Warszawie 1622. Zapisuje 2000 zł. aby co piątek mszę mieli za dusze kawalerów maltańskich polskich, a we środę mszę za szczęśliwe powodzenie maltańskich kawalerów w wojnach polskich, i aby bractwo różane śpiewało pieśń Bogarodzicę.

List. V. B. Nowodworski Koronie polskiej i W. Xięstwu Litewsk. W Warszawie 4 Marca 1627 dedykuje kazanie Fabiana Birkowskiego na śmierć Zygmunta Szczęsnego kawal. maltań. Grzedzińskiego 1626 w Warszawie miane

List VI Bart. Nowodworskiemu Brat Fabian Birkowski Zak. Dom. S. (mówi że Birkowski był kapelanem z wojskiem Władysława Królewica w Moskwie i patrzał na męstwo ~~Birkow~~ Nowodworskiego piękne o Akademii mówi) dedykuje Kazanie na S. Hiacinta i Jana Kantego.

List VII B. Nowodworskiemu brat Fab. Birkowski dedykuje mu Kazanie o Bogarodzicy i Nagrobek Osmanowi.

List VIII B. Nowodworskiemu brat Rajmond Myczelski zakonu S. Dominika dedykuje dziełko Sposób odprawowania Różańca Św. z łacińsk. przełożone.

List IX B. Nowodworski przewielebnej Kapitule i tumskiej farskiej szkole starej S. Jańskiej w Warszawie 1624. zapisuje 2000 zł aby co piątek mszę św. w kaplicy świętokrzyskiej (gdzie Nowodworski ma być pochowany) czytano msze za dusze zmarłych polskich kawalerów malt. a co środę msze za szczęśliwe powodzenie tychże żyjących kawalerów w wojnach polskich i aby co niedzielę po nieszporze ~~[illegible]~~ śpiewano pieśń Bogarodzica.

Pieśń o Wielkim Kawalerze (Nowodworskim) Towarzysz Roty Hetmańskiej pisał wiersży 38

(Trzecia fundacya B. Nowodworskiego. —

|: List IV-ty z tego dzieła drukowany także z dodatkiem: (Zapis wyderkafowy od OO. Dominikanów Kawalerowi Nowodworskiemu uczyniony (1622) w którym obiecują modlić się i 2 msze mieć za Bartłomieja Nowodworskiego z Nowodworc Kawal. maltań. Kapitana harcerzów Król. za jego ojca Grzegorza sędziego ziemsk. tuchol. i matki jego Barbary z Pawłowa, oraz za synowca Jerzego Nowodworskiego rotmistrza — dalej 32 wiersze pol. na pochwałę Nowodworskiego — i spis Dominikanów warszaw. 4to Kart. 4 (Sign. H.) (jest może ułamkiem dzieła jakiego)

Testament Śmieszkowica:

Na fundacyą contubernii Gelanii „Contubernium Gelanium apellari posse apte exis„timo ad significandum subobscure (id quod paucissimi rimabuntur) cognomen meum „asperum" pro educandis studiosis pauperibus potissimum meis conterraneis Brzezinensibus vel e viciniis patriae meae oppidis: Jeżow, Piątek, Sobota, Stryków — zapisuje 90000 zł. Andrzejowi Śmieszkowiczowi synowi brata którym ma w Łowiczu aptekę 1000 zł. córkom brata po 300 zł. córkom siostry po 200 zł. Służącym chłopakom, kucharce Zofii która u niego 15 lat była, Obrazy i rzeźby zapisuje swym patronom Piotrowi Gębickiemu bisk. Krak. Stanisławowi Lubomirskiemu na Wiśniczu obrazy: Córka Faraona Mojżesza z wody dobywa, Princeps cum sua sponsa (imago vetustissima inimitabili diligentia efformata) na drzewie, Dwa obrazy widoków malowane w Rzymie, 4 urny stare. — Dalej wszystkie obrazy mozaikowe (super marmore). Książki co lepsze między temi klasyki, Opera Hosii, Socolovii dzieła medyczne w pysznej oprawie: z Mathiole, dzieła Galena, Fernelii, Vesalii Anatomia, a Vega, Monsell z innemi co lepszemi do swej bursy — niektóre dzieła lekarskie Władysławowi Mitkowskiemu. (Testament)

Pieśń Bogarodzica drukowana oprócz w Statucie Łaskiego (w Herbescie, także w Statucie czyli tak zwanej Korrekturze Statutu Mikołaja Taszyckiego sędziego ziemsk. Krak. pod tytułem:

Statuta incliti regni Poloniae recens recognita et emendata Cracoviae apud Hieron. Vietor. 1532 fol.

[Smigel] 146

Joannes de Smygel M. D.

1514. 17 lipca pierwszy raz wspomniany jako dziekan wydz. lekarskiego. /: Concl. Univ. pag. 97:/

1518. 8. maii. D. Joannes de Smygel Artium et Medicinae Doctor, Civitatis Cracoviensis Notarius ac lector ordinarius medicinae in Universitate Cracoviensi, octava die huius mensis mortuus est. /: R. XII. 7:/

147

Mgr. Erasmus Smigmatoris
de Cracovia.

1522. d. 9 Martii Mgr. Erasmus Smigmatoris de Cracovia in abbatem de Mogila consecratus.
l. R. XII. 7:1. Czy był akademikiem? Był on uczniem tutejszego uniwersytetu i w r. 1518 wraz z Sebastyanem z Felsztyna został bakałarzem filozofii. Był on w stosunkach z Erazmem z Roterodamu

148

Smogius franciscus

W Farsalii Lukana wydanej in aedibus Ascensianis a. d. 1506. fol. min. w biblijotecznym exemplarzu dawniej pod znakami P. 11. 30 zachowanym na odwrotnej stronie ostatniej karty znajduje się przylepiona kartka drukowana następujące wiersze zawierająca:

Franciscus Smo. Ma. ad Ingenuum auditorem.

Qui cupis Emathias ingentes noscere clades,
Fatales Romę noxia damna simul.
Lucani doctum Questoris volve poëma,
Nobile quo possis nomen habere tuum.
Id tibi si pingueis vetuit dedisse Minerva,
Eruet obscurum Smogius ipse cito.
Proderit hoc olim tibi si versabêre summis
In rebus, siquidem hic decus omne manet.
Et tua fama brevi toto volitabit in orbe
Virtutis referet signa stupenda tuę.

Idem prelecturus Lucani Pharsaliam in lectorio Socratis hora.

149

Smoliński Joannes Baccal. Art. 1607 in Univ. Cracov.

1) Gratulatio virtute, eruditione, morumque praestantia excellenti viro, d. Joanni Bonicovio Magisterii et Philosophiae Doctoratus insignia in alma Academia Cracoviensi feliciter accipienti, conscripta A. 1605 d. 7 Martii. Cracoviae, in offic. typogr. Andreae Petricovii. 4to. k. 4 (wierszem)

(Bonikowski Jan z Krakowa – r. 1602 został Baccal. Art, r. 1607 Dr. Phil. – a później Dr. Praw.)

(Paneg. 55)

150

Smotuchowski Joannes

Ph. D. et Prof. Coll. min.

1737. wspominany w aktach rektorskich str. 670.
1741. wspominany tamże jako już nie żyjący /str. 804:/
a w aktach rekt. z r. 1753. str. 63. Smotuchowski,
gdzie mowa z sumy 5000 złp. po nim pozostałej miała
się utworzyć nowa kanonija w kościele kolegijaty
s. Anny w Krakowie. /: A. R. str. 63:/. a znowu na
str. 80 tamże Smotuchowski. Ta kanonija miała być dla
kolegijum mniejszego /: ibid str. 80:/

151

Smolukowski Joannes Jacobus (Cracoviensis) Phil. Doct. et Prof. – a. 1722 Baccal. – a. 1725 Mr. Art. – a. 1736 Collega min. Decanus fac. art.

1) Cynosura divinior virtutis et sapientiae splendore tenebrioni mundo allucens d. Catharina virgo et Martyr panegyrico cultu demonstrata A. 1725 d. 25 Novembr. Cracoviae typ. Academic. Collegii Maj. fol. K. 14. ded. Jerzemu Marcinowi Ożarowskiemu stolnik. krak. (na odwrociu tyt. 7 stychów herb Rawa z figurami emblemat: Henrich Czech sen. Cracoviae fol.) (Teol. 5070)

2) Horoscopus laureatae gloriae XIII (Candidatorum primae laureae ~~Classicae~~ signis ~~[illegible]~~ laudum allucens. Cracoviae, typ. Universitatis 1722. fol. (Poez. 3051)

3) Census virtutis et sapientiae theologicus honor ad merita Matthaei Kolendowic aestimatissimus. Cracoviae, typ. Universit. 1732. fol. (Paneg. 439)

152

Śniadecki Andreas

Coll. min.

zapisany w matrykule r. 1592. 116. fv.

1688. 14. czerwca Rektor Marcin Winkler za porwa-
nie do szkoły i pobicie Łampsona przez uczniów
szkoły S. Flor. na Kleparzu kilku uczniów wyrzu-
tuje ze szkoły i zaleca wsz. uczniom ut in-
tra limites omnis modestiae se contineant, Ju-
daeos ne infestent, injustas pensiones a cur-
ribus Judaeorum ne exigant, sed juxta anti-
quum morem et consuetudinem 6 grossis a quo-
libet curru sint contenti sub poena exclu-
sionis ex schola in casu contraventionis.
(A. R. p. 476.)

Wyjątek z listu do Jana Śniadeckiego. d. 10. 9bris 182

153

Szanowny Mężu!

Słusznie Cię obchodzi dobro i sława Akademii Krakowskiej; jesteś jej pra-
wym synem, przy swem zdaniu i czuciu na los onej nie możesz być oboję-
tnym. Tak jest, nie możesz być obojętnym, a przeto do Ciebie, jako
czułego syna należy niezbędnie wspierać i ratować tę, zmianami poli-
tycznemi i prywatnemi na starość zwątloną matkę. Mojżesz tylko się
znalazł, który wybawił Izraelitów z Egiptu, sam tylko Jan Śniadecki mo-
że skutecznie temi czasy z nieładu i niesławy wydźwignąć Uniwersytet Kra-
kowski, powrócić mu świetność utraconą. — Zbieg bowiem okoliczno-
ści publicznych i prywatnych, wewnętrznych i zewnętrznych jest takowy, iż
twoja tylko osoba, od razu wszystkie te załatwi i zaspokoi. Dziś twierdzeniem
mojem nikomu nie uwłaczam bynajmniej, ani też się unoszę pochlebstwem
ku twej Osobie — Wywód bowiem okoliczności tyczących się Akademii i
życia twego w zawodzie nauczycielskim obszerną byłby rozprawą, a wypad-
kiem onej sprawdzone twierdzenie moje. — Nie będę ponawiał powodów,
z któremi się, przed półtora roku, wzywając Go do przyjęcia Rektorostwa tu-
tejszej, wypisałem; nie ubyło onych bynajmniej, owszem czas zrządził no-
we. Przepaść bliska niebezpieczeństwem zguby zagraża, pora ratunku
nadzwyczajnie dogodna, a może też już ostatnia, której jeżeli przyję-
ciem offiarowanej sobie Rektoryi nie raczysz uchwycić, w historyi zna-
komitego zasługami żywota twego brakować będzie ważnej karty dźwi-
gniętego przez Ciebie Uniwersytetu Krakowskiego; i któż wie? cza-
liby potomność nie zapełniła onej żalami i utyskiwaniem swojem, ~~iż~~
za niezrządzone dobro, któreś mógł, i jako gorliwy Polak winien był
zrządzić!

Ale

Ale podobno za daleko się zapędzam, przebacz mey otwartości i zaufaniu: z ust i pism twoich naczytałem się gorliwości o dobro publiczne i sławy rodaków; niem powodowany, staję ~~się~~ ~~dziś~~ się natrętnym. — Nie wszystkim równy udział dały Nieba stać się pożytecznym Krajowi i ogólney ludzkości: przed sądem sprawiedliwey potomności możebym przyskał jakowy wzgląd zasługi, gdybym mógł acz pośrednio należyć do podźwignienia wiekopomnego Dzieła Jagiellonów i uratowania go od wieczney zagłady, do którey sporym dąży krokiem.

Jan Śniadecki

Urywek z Listu w r. 1821 do Śnia-
deckiej względem Akademii
Krakowskiey pisanego. Darował

Syn

Niżey wyrażeni dajemy tę na siebie Assekuracyę Prokuratoryi Szkoły Głowney Koronney Akademii Krakowskiey, iako przyimuiącymy na nasze Pensye Professorskie y Urzędowe Złotych Osm Tysięcy Dwieście Ni Zł. 8200. wyexpensowane w Warszawie y podane przez JPana Sniadeckiego Profra Matematyki y Astronomii w Interessach Akademii pracuiącego około przywrocenia spokoynosci. Ktore to Zł. 8200. rozdzielamy proporcyonalnie na Osob Jedenascie niżey podpisanych stosownie do Pensyi a prima Octobris Anni 1788vi ad 1. 8bris 1789ni w Etacie wyrażonych Ktorych Pensyi specyfikacya sequitur następ[u]iąca

~~Jmć X. Bonifacy Garycki od Zł. 7500 obligiuie się dać Zł. 853 gr~~
~~Winien iestem wypłacić Zł 853. na co się podpisuię X. B. Garycki.~~ Soluta
~~JX. Wincenty Smaczniński od Zł 9000. obligiuie się dać Zł. 1023-17~~
~~Winien iestem wypłacić Zł. 1023 gr 17 X. Smaczniński~~ Soluta Zł 1023 gr 17
~~JP. Sniadecki od Zł 8000 obligiuie się dać Zł. 909-25.~~
~~Winien iestem wypłacić Zł 909 gr. 25. J. Sniadecki mpp~~ Odebrane Zł 909. X. Smaczniński
~~JP. Jan Schaster od Zł. 8000 obligiuie się dać Zł.~~ 909-25.
~~winien iestem wypłacić Zł: 909 gr 25 Jan Schaster~~ Soluta
~~JP. Felix Radwański od Zł. 8000. obligiuie się dać Zł. 909-25.~~
~~Obowiązuię się wypłacić Zł. 909 gr 25 F. Radwański~~ Soluta
~~JP. Wincenty Schaster od Zł 8000. obligiuie się dać Zł. 909-25~~
~~[illegible]~~ Soluta
JX. Bogdanowicz od Zł. 6000 obligiuie się dać Zł 682-12
~~Winien iestem wypłacić Zł 682 gr 12. X. Bogdanowicz~~ Soluta
~~JX. Muszyński od Zł~~ 2000 obligiuie się dać Zł. 227=14.
~~Winien iestem wypłacić Zł. 227 gr 14 X Muszyński~~
~~JP. Scheidt od Zł~~ 7000 obligiuie się dać Zł 796=4.
~~obliguię się wypłacić Zł Poll. 796 gr. 4. J. Scheidt mpp~~ Soluta 13 Aug.
~~JP. Januszewicz od Zł~~ 4600 obligiuie się dać Zł ~~523=5.~~
~~obliguię się wypłacić Zł. 523 gr. 5. J. Januszewicz mpp~~
~~JP. Krusiński od Zł 4000 obligiuie się dać Zł 454-20~~
~~[illegible]~~
~~Obliguię się tę wszystką pensyę wypłacić Zł 454 gr 20 [illegible] Jan Krusiński mpp~~

Naszemi rękami własnymi podpisuiemy Dnia 4. Lipca Roku 1790.

Regestr JmćPP. Professorow Ktorzy już zapłacili wyżey wyrażoną wyłożoną Summę Zł. 8200.

1mus JP. Jan Sniadecki dnia 11. Julii 1790. solvit - - - - Zł. 909 gr 25
2dus X. Wincenty Smaczniński solvit dnia 12. Julii - - Zł 1023 – 17.

Dnia 12. Augusti oddałem wypadłe na mnie przez obligacyę wyżey wyrażoną Złd. Poll: 796. groszy 4. J. Scheidt dnia 13 Aug 1790

90. 13. Aug: oddałem W. JX. Prokuratorowi wyżey wspomnione Złot: 909 gr 25. J. Schaster.

Dnia 6 9bris 90 oddałem Prokuratorowi Zł 853. X. B. Garycki

Dnia 27. 7bris 90. Wypłaciłem Prokuratoryi summę wyżey zapisaną Zł. 909. gr 25.

Dnia 30. 7bris 1790. wypłaciłem Prokuratoryi summę wyżey wyrażoną Zł. 682. gr 12. X. Bogdanowicz

Die 10. 8bris 1790 R. wypłaciłem Prokuratoryi summę wyżey wyrażoną Zł. 523 gr 5. Januszewicz mpp

Die 9. 10bris 1790 Wypłaciłem Prokuratoryi Summę wyżey wyrażoną Zł 909 gr 25. F. Radwański

Die 28 Julii 1791. Wypłaciłem Prokuratoryi Summę wyżey wyrażoną flor: 454 gr 20 Jan Krusiński mpp

Dnia 22 8bris 1791 Wypłaciłem Prokuratoryi Summę wyżey wyrażoną Zł 227 gr 14. X. J. Muszyński

Śniadecki Jan

Ten dokument darował mi Antoni Dobrowski, [illegible] pisarz Trybunału.

156

Jan Śniadecki

1775/76 z. s. zapisany jako extraneus w piątej klasie disputantium. /: Metr. fac. phil. N. 92 str. 246 a na str. 248 między extranei magistri jako słuchający Historiam ecclesiasticam, de sacramento matrimonii, cursum speculativum et geometriam.

1776 aest. s. czytał Algebram /: ibid str. 250:/ a słuchał Historiam ecclesiasticam et Tractatum de virtutibus theologicis. ibid str. 251: pod lect. Galeni

1776/77 h. s. czytał ex algebra analysim problematum w lectorio Galeni. /ibid 254:/. W tymże czasie praeter propriam determinavit se 1. ad historiam eccl. 2, de virtutibus theologicis neutram tamen Commissario facultatis produxit, sed testes occupatos habere se coauditores dixit /:ib. p. 256:/

1777. aest. s. czytał Algebram /: ibid str. 260:/ a słuchał Cursum moralem i Hist. ecclesiast. /ibid:/

1778. 20 czerwca był, jako praesidens actibus disputationum ordinatis a se pro toga /: ib. str. 268:/

R. 1778/79 na str. 271 zapisany, iż bawi in exteris.

Z roku 1779/80 bawił in exteris.

„W r. 1781 rozpoczął dawanie matematyki wyższéj
w języku polskim, usposabiając najprzód uczniów w r.
pierwszym przez algebrę, którą w dziele swojém umie-
ścił pod tyt. „Rachunku algebraicznego teoryja". Tak
przysposobionym uczniom rozpoczął dawać matematy-
kę wyższą w r. 1782, któréj kurs zupełnie w dwóch
latach zakończył i na nowo od roku teraźń. szkol-
nego rozpoczął. Należy w tém miejscu oddać sprawie-
dliwość talentowi i gorliwości tego nauczyciela, iż przy
wielu zatrudnieniach, które podejmuje, jako sekretarz
szkoły gł., niesprawowany jest w pełnieniu obowiąz-
ków nauczycielskich, i kto tylko świadkiem jest
téj jego pracy, przyznać mu winien, że całą swoją
wiadomość w tak trudnéj nauce z największą
łatwością usiłuje przelać w uczniów swoich. Że
jednak matematyka wyższa przy największéj pra-
cy potrzebuje wyższego nad pospolite pojęcia, nie-
wiele dotąd uczniów rachować można, którzyby
prawdziwą z téj nauki odnieśli korzyść. Dwóch
tylko kandydatów, tj. pp. Szopowicz i Dzmidowicz
rzetelną dotąd są dla nauczyciela pociechą."
(wyjęte z Kołłątaja Raportu o reformie
od r. 1780 do 1go lipca 1784.)

Śniadecki Jan

1807 otrzymuje pozwolenie pobierania pensyi za granicą N. 412. Dzien. Akad.

Kołłątaj w swoich listach przez Kojsiewicza wydanych, napisał o nim T. III. str. 206. „P. Jana Śniadeckiego dowcip poznałem z Kalendarza i nie zawiodłem się na nim."

Śniadecki Jan

Kołłątaj w Raporcie o wizycie z r. 1780 do 15
lipca 1784 wspominawszy o wydaniu przez Śniadeckie-
go dzieła Rachunku algebraicznego teoryja tak da-
lej pisze „Profesor ten łożył pensyją swoją na
wydrukowanie dzieła pomienionego, a doświadczy-
wszy, iż do wydania całego kursu matematyki
dla uczniów szkoły gł. nie mógłby być w stanie
łożenia nakładów, czeka z przygotowanemi do
tego materyjałami, póki Prz. Komisyja nie za-
radzi tej do wzrostu nauk w kraju dla wszyst-
kich nauczycielów generalnej potrzebie". W in-
nem miejscu tj. przy końcu tego raportu tak o pisa-
tkliwie pisze: i doświadczenie nauczyło, że gł. Śniade-
cki najpracowitszy w szkole gł. nauczyciel, częścią przez
pełnienie obowiązków do urzędu nauczycielskiego przy-
wiązanych, częścią przez niedopuszczanie pracować
tym, których ustawy Prz. Kom. do pracy równie
jak i jego przeznaczyły, jest przyczyną, iż obo-
wiązki sekretarza nie ze wszystkiem wypełnia
–

nie bywają, lub tracą na doskonałości. Protokół obrad około nauk nie jest dotąd zaczęty, ani nawet szkoła się nie pomyślała o tém, że do tego tak ważnego interessu w znacznej części przywiązana jest kosztowna nagroda nauczycielów od Szczęść. Komisyi wyznaczona. Protokół rady wewnętrznego i rządu szkół nie jest oddzielony od protokołu ekonomicznego; protokół ekonomiczny nie jest w ręku tego, któremu Prz. Kom. sprawiedliwszych przyczyn powierzyć go chciała. Nie masz rozdziału w obradach, bo się na niego dotąd szkoła zgodzić nie mogła, a zatém tak jej nie przywiodł do tej doskonałości, jakiej idzie i zwierzchności po niej wyciąga i jej własne potrzeby. Wypada ztąd, że i te równie ważne okoliczności najlepiej poprawiona zostanie przez zwierzchność Prz. Kom. Gdy obszerne obowiązki sekretarza zdają się być niepodobne do pogodzenia z obowiązkami nauczyciela, bo albo w pierwszych nieporządek, albo w drugich opieszałość nastąpi musi, a Prześ. Kom. dała tylko od interim pełnić

159

ad interim patent JW. Śniadeckiemu, wypada potrzeba osobnego Sekretarza, który, aby był pomocnym do rządu Rektorowi, potrzeba druga jest, ażeby nie był zatrudniony w liczbie urzędników zgromadzenia. Mała prerogatywa na pozór, jest przyczyną, że wszystko idzie oporem bez subordynacyi rektorowi należytej i z przywłaszczeniem całkowitego rządu przez tego, który raczej być był powinien pod ręką rektora do wykonywania tak ustaw Edu. Kom., jako też i Dyrektoryi Szkoły Gł."

160

Sniadecki Jan

otrzymuje patent na profesora matematyki wyższej i astronomii od Komissyi Edukacyjnej d. 26 września 1781. /p. A. K. N. 27. str. 64:/. Ustanawia nieśmie swoich plecow potentów i pomiędzy profesorów. /: ibid:/

1787. d. 18 Styczn. na własne żądanie i oświadczenie iż swoim kosztem chce odbyć podróż potrzebną do Anglii i że przez ten czas w katedrze mat. wyż. i astr. przez Viceprofesora a w sekretaryacie szkoły gł. przez innego kolegę zastąpiony będzie, uzyskuje od K. Ed. pozwolenie oddalenia się od prac, które przy szkole gł. z przykładną gorliwością i chwałą dotąd podejmuje, na czas do podróży od d. 1. Kwiet. r. b. do 1go paźd. t. r. które mu K. Ed. dała, w tem będąc przeświadczoną iż wojaż przedsięwzięty a podany pak i dawniejsza bawienie się na naukach zagranicy odpowiednie przy skutkiem. Zalecała K. prokuratorowi szkoły gł. aby pensyja jemu należąca za ratę kwietniową r. b. teraz odbierającemu antecypatywie zapłacona była. /: N. 27 Protokół obrad str. 146:/

Śniadecki Jan

1781 13 listopada wraz z Felixem Radwańskim
do grona professorów szkoły koronnej przyjęty.
/ N. 4 Protokół st. 25./
1782. 6. paźd. mianowany przez K. E. Sekretarzem
szkoły głównej
1793. d. 9 lipca mając wzgląd Szkoła gł. na expens, któ-
ry JX. Śniadecki do Sejmu i Komissyi eduk. delegowany
w podróży przyjętej dla dobra Akademii ponosił, zleciła
JX. Prokuratorowi, aby mu z kassy Szkoły gł. 100 duka-
tów wypłacił. /. N. 7. Prot. obrad. ekon. st. 413./
1797 na posiedzeniu Szkoły gł. dnia 16 lutego złożo-
nem uczynił przełożenie, iż kończąc w tym roku
16 lat pracy professorskiej oświadcza Szkole gł. iż
dosiedziwszy terminu swej emerytury, lekcyi na przyszły
rok szkolny dawać nie ma ani obowiązku, ani
chęci. /. N. 8. Protokół obrad. st. 560./
1787. d. 18 stycznia dostaje

Śniadecki Jan

1783 4 paźd. Instygator sądów rektorskich zaskarżył Jana
Śniadeckiego przed tymże sądem, iż ten będąc sekretarzem
Szkoły gł. a zapomniawszy o obowiązkach i subordyna-
cyi z urzędu i osoby swojej JW. Rektorowi należytej, dys-
pozycyi tegoż JW. Rekt. w wydaniu konwokacyi in ma-
teryą rozumienia interesu na dzień 3. t.m. na godzinę dru-
gą naznaczonej sprzeciwił się, i onej, kilkokrotnie
rekwirowany, wydać nie chciał, przez co nietylko
Zwierzchności swojej stał się winnym, prawa i sta-
tuta Szk. gł. przestąpił, ale też ustaw Kraiu. Komisyi
nad edukacyą narodową przeciwnej nie zachował,
z publicznem zgorszeniem i zawodem dla JW. Rekto-
ra na naznaczoną obradę przybyłego, która dla zapo-
bieżenia nieporozumień między JX Józefem Sutanowiczem
I.T.D. KK Feliksem, prorektorem Kollegium theologów i JX
Wincentym Smaciarzyńskim tegoż Coll. wiceprofeso-
rem nakazał, i o której bardzo wielu profesorów
Szk. gł. już było uwiadomionych. (A.K.N. 24 str. 11.)
Dnia 8 paźd. t.r. rzeczony Instygator zeznał do akt rektor

skich, że od powyższej skargi ustępuje po uczynionej przez Fund. Prezesa i wielu profesorów szkoły gł. W. Rektorowi za gł. Sekretarza Jubileuszy, po uznanym błędzie przez tegoż i dopełnieniem przez niego przeproszenia. (ibid. str. 14.)

1787 r. 25 Kwietnia wniósł X. Trzciński, jako prezes Kollegii fizycznej do akt rektorskich manifest przeciw fakcyi przeciw sobie, której naczelnikiem był Śniadecki. (A. R. str. 114 i następne.)

Śniadecki Jan.

Mamy w mym zbiorku oryginalny list Kołłątaja z Warszawy d. 13 lutego 1788 roku, jak się domyślam do Śniadeckiego pisany. Z tego listu złożonego w Bibliotece Uniwersyteckiej wypisuję tu ustęp, który, jak mi się zdaje odnosi się do owej wielkiej kłótni ostatnie w tym czasie między Śniadeckim i jego zwolennikami a Księdzem Jędrzejem Trzcińskim dość długo z powszechnem zgorszeniem trwającej.

„Odpisuję na list WMPana de die 2 febr. 1788 pisany, ubolewam nieskończenie nad teraźniejszym stanem interesów Szkoły Gł., ubolewam również i nad zmartwieniem WMPana. Dziękuję za tę ufność, którą masz we mnie i za poufałe komunikowanie mi swoich uwag, które przełożyłeś na sesyi Szkoły Głównej. Jeżeliby było kiedy w mojej sposobności przyłożyć się do życzeń WMPana, tak jak stać się pożytecznym dla wszystkich osób Szkołę Gł. składających, miałbym sobie za ukontentowanie; lecz oddawać się w teraźniejsze między WMPanami zajścia, moja własna i ich nie

porwała spokojność. Życzę Im tylko jak najzgodniejszej jedności i cierpliwości, a sam czas może wszystko poprawić, jeżeli litościwa Opatrzność zachowa w całości los kraju powszechny".

Śniadecki Jan

1793 d. 6 października Szkoła gł. po przeczytaniu
na swém posiedzeniu listu Kasyera Lelewela,
w którym ostrzega Prokuratoryę Szkoły gł. iż ode-
brał polecenie od Komisyi Edukacyjnéj, aby nie
z funduszu pojezuickiego na potrzeby Tabelli aka-
demickiéj nie wypłacał, zleciła Szkoła gł. Sekre-
tarzowi swemu donieść Delegowanemu o zapadłem
rozrządzeniu Komisyi w liście Kasyera doniesio-
nem i oraz żądać po tymże Delegowanym, aby
przyłożył wszelkiego starania, aby przez wypłacenie
prędkie zaległéj pensyi pierwsze potrzeby pro-
fesorów zaspokojone były. Nadto Szkoła gł. opa-
trując Koszt dla JP. Śniadeckiego od siebie do Ko-
misyi i samego Delegowanego zleciła prokuratoryi
swojéj, aby dla tegoż JP. Śniadeckiego czerw. złotych
100 wypłaciła. (: N. 7. Protokół obrad. ek. str. 414.
415.:)

„JP. Śniadecki wyższej matematyki i astronomii
profesor. Mężowi temu nie masz równego gienjuszu

w szkole główney. Należy tèn do klassy wyższych
i duszą się nazwać może akademii. Ma znajo-
mość prawie wszystkiego w literaturze, jest praco-
wity, mocny w wymowie i piórze. W rzeczy kon-
pełny będzie, prędko w entuzyazm zapędzony być
może; ztąd przyjaciel rozsądny, umiejący wła-
dać rączemi jego rozumu sprężynami, potrzebny
mu jest koniecznie. Od czasu zakłócenia we-
wnętrznych prawie utraciła go literatura, po-
gorszego nietylko na chwałę i zaszczyt akade-
mii, ale całej ojczyzny pożytecznie pracował.
Talenta jego poznane na szkołach, ulubione
i wsparte zaraz zostały od JX Kołłątaja, wi-
zytatora podówczas. (str. 27). Wypisane z ręko-
pisma " Stan nauk ojczystych w akad. krak. opi-
sany w r. 1788" rob. Reforma Uniwersytetu.

165

<u>Śniadecki</u> Jan Chrzciciel Władysław

Baccal. Art. 1772, Dr. Phil. 1775.

1) In laudem divi Stanislai Casimiritani oratio, qua suae recurrenti annuae celebritati in sacratissimi Corporis Casimiriae ad Cracoviam aedibus M. Joannes Baptista Vladislaus Sniadecki AA LL. Phil. Doct. Matheseos Professor pro more academico A. 1776 d. 3 Maji publice proposuit. Typis Collegii Majoris Universitatis Cracov. 4o. K. 18 (ded. Joanni Cantio Donatiano Dobrzański S. Theol. Doct. Canonic. Lateranen. per Minorem Poloniam et M. Ducatum Lithv. praeposito Teol. 3160.

2) Propositiones controversae ex philosophia... Defendentur in Collegio majori A. 1775 d. 31 Martii. Objectis satisfaciente Joanne Sniadecki AA LL. et Phil. Secundae Laureae Candid. fol. str. 1.

3) Prześwietnej Kommissyi za wprowadzoną do Szkół Władyst. publ. reformę podziękowanie. 1777. 4to.

4) Mowa przy otwarciu nowo rozporządzonych matemat. nauk w Krak. miana 9 Listop. 1781. 8vo.

5) Kalendarz polski i ruski na r. 1778. 4to Kraków w druk. Akad. Kollegium wielkiego.

6) Extrait des écrits divers de Jean Śniadecki. Traduction de J. Flaget. Paris (impr. de J.-G. Dentu) 1823. 8vo.

7) Rachunku algebraicznego teorya. Kraków w druk. Szkoły główn. 1783. 4º. 2 Vol. (i Projekt dzieła pod tytułem: Rachunku... 12º)

8) Prześwietnej Komisyi nad edukacyą narodową, za wprowadzoną do szkół Władysławowskich publicz: ną nauk reformę, młodz. Akademii Krak. uroczyste podziękowanie przez J. Śniadeckiego klasy VI Prof. składa. (b. m. i r.) 4º. K. 4. Pocz. 2 iii.

9) Listy od r. 1788 do 1830 pisane. Poznań 1878. 8º. [illegible]

166

Sobczynski Antonius Sobek Bacal. Art. 1759 in Univ. Crac., 1760 Mgr Art.

1) Gemmae philosophici honoris virtuti eruditae in pretium × primae laureae Candidatorum oblatae dum in Univers. Crac. Art. lib. et Phil. Bacalaurei crearentur, metricis instrumentis probatae A. 1759 d. 27/6 Junii. Cracoviae, in typogr. Seminarii episcopal. Academici. Fol. k. 4. (Poez. 3067.)

ded. Martino Staniszewski pocillatori nurensi (wierszem)

167

Sobieniowski Józef rodem z Krakowa syn Józefa, został r. 1777 Bacal. Art. Univ. Krak.

1) Resolutiones dubiorum per regulas juris canonici et civilis ad disputandum. Cracoviae 1777. 4to (Prawo 2724)

Sobieski Marcus

1) Oratio gratiarum actoria serenissimo.. Vladislao IV Polon. et Sueciae Regi etc. pro Collegio Vladislaviano regaliter studiosae nobilitati in Academia Crac. recens extructo habita in Collegio Vladislaviano studiosae nobilitati in Academia frequentissimo Auditorio in praesentia... Petri Gembicki episc. Crac. et Andreae Gembicki Luceorien Episc. et amplissimi Capituli Crac. ab illustri et heroica indole iuvene d. Marco Sobieski Palatinida Russiae, in Academia Cracovien. Eloquentiae et Philosophiae studioso. A. D. 1643 die 2 Jun. Cracoviae, in offic. Christophori Schedelii S. R. M. typ. 4to kart 9. (Hipt. 3637. kr.)

163

Sobiński Joannes

Ph. Doct. Cust. Cath. Sim. Can.

ale nie był professorem (A. R. 1649. p. 298.)

<u>Sojecki</u> Hyacinthus Phil. Dr Prof. Grammat. in Scholis Novodvorsc. – A. 1740 Baccal. – 1741 Mr Art.

1) Pompa Baltassaris regis Babylonicae splendida post magnos luxus in luctum fatalem mutata in Oratorio Novodvorsciano comico tragice per Scholae Grammat. juventutem demonstrata. A. 1748 d. 20 Febr. Cracoviae typ. Collegii Majoris Univers. fol. k. 8 (treść dramatu w 3 akt. z pieśniami po pol. i po łacin.) ded. Jacobo et Francisco Sierakowskim castellanidis osvięcim. (synom Gabryela)

171

Nicolaus Sokolnicki Artmd.

A. R. 1527. p. 1093. był on też (medycyny) ciągle profesorem.
A. R. p. 1124.
Mgr. Nicolaus Sokolnyszky. (. A. R. 1522. str. 909.)
Długi czas procesował Sokolnickiego Mikołaj z Wieliczki M.D. i Protz z Obornik M.D. o słowa uszczypliwe, któremi ich obraził. Przed rektorskim dnia 11. lipca 1523 wskazał Sokolnickiego, by ich przeprosił tamtego, gdy go wobec biskupa Krak. obraził, w jego przytomności. (. A. R. str. 989. 990.) (Tego raz w obecności rektora w tejże wyznającego mieszkaniu.
1527 29. Augusti D. Nicolaus Szokolnyczky artium et medicinae doctor in praecincta caeteris itineris ad Lithuaniam cum Rmo Dno Episcopo Cameracensi, czyni układ z Uniwersytetem o dotacji przy bursie węgierskiej przez siebie zamieszkałej. (. A. R. 1093.)

Sokolnicki Mikołaj

nie profesor, ale pierwszy doktor medycyny
w Uniwersytecie Krakowskim przez Łukasza
Noskowskiego wraz z Adamem z Brzezin
i z Szymonem z Gramotut w r. 1527 d.
28 lutego promowowany, jako i Cornelius:
onus Universitatis — z tego roku p.
i utanowanego notatka Noskowskiego
w Almanachu Stoefflerowskim pod tym
rokiem uczyniona (R. XI. 3) przeświadcza,
według notatki tegoż Łukasza Noskowskie-
go w dniu, gdzie go wyraźnie primus medicus
in hoc studio nazywa, umarł d. 11 ~~Listopada~~ Września
1531 roku. —

z Sokołowa

Thomas de Sokolow D.D.

1511. a może i wcześniej był na naukach w Bononii, jak się pokazuje ze świadectwa, które uczynił przed rektorem uniwersytetu krak. przy sprawdzaniu dyplomatu Jana Noskowskiego D.M. (A. R. p. 745.)

174

Sokołowski Joannes Casimirus, Bacal. Art. 1731 in Univ. Crac.

1) Otium negotiosum, quies sub lauru academica VI primae laureae Candidatis dum primam in Artibus lib. et Phil. lauream capes: serent oblatum. Cracoviae, typ. Univ. 1731. fol. K. 9 (wierszem)

ded. Josepho de Wierzbica Remer Loricatae Cohortis vexillifero (herbu Grzymała)

(Remerowie nobilitowani przez Zygmunta III Jan Remer (dziad Józefa zostawił 3 synów: Jana Hieronima i Alexandra który pojąwszy Katarzynę (córkę Jana Czarnieckiego miecznika Krak.) spłodził Józefa (1731 żyjącego) i Andrzeja – Józef ożeniony z Strasżowską 2° voto Niewiarowską miał syna Franciszka.

175

[Kasper]

Sokołowski Gaspar Cantius Baccal. Art. 1720, Dr. Phil. 1723 in Univ. Crac.

1) Academia scientiarum divinissima virgo et martyr Catharina in Augustiniano eremo plantata. Cracoviae, typ. Univ. 1721. fol.

Teol. 5069.

176

Sokołowski Stanisław.

177

Stanislaus Sokołowski C.C.C.

1574. terminus redeundi dilatus ad ferias pentecost. anni 1575. (: Concl. p. 307.) Prorogatione mu termini powrotu z Włoch ad unum mensem ab hac die, quae est 15 maji. (: ibid str. 308:) d. 13 Junii znowu dla powrotu przyjęcia, ad primam juris (sic) post ferias s. Bartholomaei proximas prorogatus est (: Concl. 309:)
d. 27 sierpnia powrócił (1575 r.) z Włoch (: Eliski Ef. Lea.) d. 4. września podał do zebranego uniwersytetu prośbę już jako collegiatus Coll. majoris super admissione ad responsionem publicam in sacra theologia pro loco ut vocant, et incorporationem in facultatem theologicam, post assecutionem doctoratus in eadem theologia et promotionem in academia generali Paduensi. (: Concl. Univ. p. 309:)
1576. 12 grud. na zebraniu Uniw. czytano list królewski proszący o Sokołowskiego kanonika s. Flor. Uniwersytet daje mu pozwolenie oddalenia się na czas jak długo zostawać będzie w obowiązkach u króla, ale zięty dał zastępcę (: Concl. i Gliski w Ef. Leon. & Univ. p. 314.) +
1584. r. w czerwcu (?) zrezygnował z altaryi WWss. w kościele kat. krak. do której munus concionandi in majoribus solemnitatibus było przywiązane (: Concl. p. 351.)
Za jego staraniem r. 1575 d. 15 lutego bullae pontificiae pro donatione juris patronatus in praebendam de fundo Bronowice redditae sollicitudine M. Stanislai Szokołowski, munificentia Illustriss. Card. Horii gratis expeditae (: Gliski w Ef. Leon.)

+ Co do dochodów oddano rzecz do Kapituły s. Flor., a ta podobnie jak r. 1494 z Albertem Brudzewskim uczyniono wyznaczyła mu czyli przyznała quartaliter 16 groszy [illegible] [illegible] do tych 5 groszy od Jana Chr. przydała (: tamże p. 314:)

1575 d. 2. grudnia per Universitatem ad facult. theologicam remissus pro responsione publica. (Głocki w Ep Leor.)
1576. 26 listop. został kaznodzieją Taiemskim króla Stefana (ibid.)
1586 r. około s. Michała wprowadzony jako pierwszy proboszcz kollegiaty s. Flor. prezenty uniwersyteckiej (A. R. p. 548.)

1578 29 grudnia za rektorstwa Jakuba Górskiego Conclusum est (przez radę rektorską) ad praeposituram s. Floriani cuius ius patronatus Ser. Rex Stephanus Uti concessit pro prima vice praesentandam personam gratam S. R. M. quam Sua Maiestas designaverit, maxime vero, si ~~ingenio~~ e gremio Utis vel sit tunc, vel aliquando fuerit. (C. U. p. 320.)
1580 15 Styczn. na posiedzeniu Uti lectae sunt literae M. Stan. Jocolow Praep. Cat. Coll. s. Floriani primi praesentati ad eandem praeposituram per Universitatem post acquisitum iuspatronatus in perpetuum, munificentia S. R. M. et auxilio firmissimo Magn. D. Joannis Zamoyski, Cancell. Regni, sollicitudine D. Martini Glocii Vdrn. Can. Crac., quibus significavit, se, quemadmodum

se quemadmodum iniunctum ipsi erat per Utem diligentissime per magnatos et nuntios sollicitum fuisse in comitiis proxime Warssaviae celebratis de approbatione eiusdem donationis iurispatronatus praepositurae Sti Floriani Uti in perpetuum factae, ab omnibus ordinibus: iamque inter articulos constitutionum hoc quoque negotium scripto insertum fuisse, sed quoniam articuli et constitutiones descriptae non sunt nec sortitae effectum, in proxime futuris comitiis faciliorem iam futuram expeditionem eiusmodi approbationis. (: Cod. Univ. pag. 328:)

Głoski Marcin, Kłodawita i Sokołowski posłani do Magisty przez biskupa Kujawskiego, żeby sobie Batory z nich wybrał na kaznodzieję. Obrał Sokołowskiego. Bielskiego Kronika ed. Bohom str. 673:)

179

Sokołowski Stanisław

wysłany do Mogiły od Jana Drohojewskiego, bisk.
kujawskiego z Marcinem Glickim i Marcinem
Kłodawitą, aby się przekonali czyli Stefan Bat.
był ugruntowany w religii katolickiej, po co był
jeździł Ks. Sułkowski najprzód jeździł, obrany spo-
między kolegów został za teologa królewskiego.
(Bielski ks. VI. str. 673.). Zdanie o Sokołowskim
Bolognettego legata Grzegorza XIII. „concionator
propediem” zob. Łętowski Katalog. według któ-
rego pięć lat był królewskim kaznodzieją;
ustąpił on r. 1580 a więc tylko 5 lat był na
tej posadzie.
W tomie drugim dzieł swoich in praefatione ad
Capitulum Crac. mówi że per totum fere sex-
ennium apud Steph. regem zostawał. — Kończy
tę przedmowę partim, ut vobis rationem reddam
otii huius mei, domesticorumque, in quibus me,
non tam mea voluntas, sed neque vitae meae rati-
ones, quam tristissimus hic morbus meus per tot
annos detinet, latebrarum; partim quod me amatis,
ac sine ministerio ecclesiastico ministrum ecclesiae
pane alitis et sustentatis. Hoc igitur qualecunque
pensum nostrum, grato animo accipite, iudicioque

vestro amplissimo comprobate, hancque nostram labore ac morbis magis, quam aetate, accerrotam senectutem enutrite, ac valete. Dat Crac. 20 martii 1593.

Sokołowski Stanisław

---

w dedykacyi Karnkowskiemu Karanda Comportio
s. pro dote ecclesiastica orâ k. A11 f. v. tak mówi:
Tu enim studiorum meorum aliquando magnam partem
adjuvisti, tu me una cum amplissim. Cancellario, magnoque
belli duce Zamoscio, de manu tua Regi meo tradidisti;
tu usque adhuc amas et quantum potes ornas.

Gregorius XIII. papa Socolovium ob censuram orientalem suae Sanctitati dicatam Ecclesiaeque in propaganda fide catholica et profligandis haereticis studium impensum, literis vere paternis compellavit, benedictioneque apostolica impertitus est. Rzepnicki EE. 11. 7. p. 67.

1576. Socolovius z regi conceditur, qui per alium legit et ipse 16 m. contentus est ex Capitulo S. Floriani, sicut olim factum est cum M. de Brudzew.

Valent. ~~Fontanus~~ (med. dokt. mówiąc) po swoim obiorze na rektora mianej (AA. XIII. 20) mówi: divinus Socolovius, archidiacon beatae vitae, nodos corporis probe sibi objectos, virtute solvebat.

1564. d. oct. (30) Ober. powołany do Koll. mniejszego wraz z Marcinem Foxiusem (s. Consk. Coll. maj. p. 117.)

r. 1560. secundam lauream obtinuit. (s. Brzegorz z Efem R. IV. 9.)

~~Strój wojska polsk.~~

~~Rudawski Str. 23.~~

~~Poloni cristis coruscantibus galeas, phaleris praepeditis equis, thoracibus aheneis auro rutilantibus coruscabant (bitwa pod Pilawcami) narzeka na to Rudawski l. c.~~

W Annuae litterae Societatis Jesu za r. 1585 czytamy, iż: Erat tum regi a concionibus singulari prudentia ac doctrina vir Stanislaus So-colovius, quem postea domesticis vel negotiis, vel valetudine impeditum cum dimisisset, dicere a nostro, quem iam gustaverat, non est passus. Eo igitur domi militiaeque quintum iam annum usus est et hunc perpetuo apud se habuit (pag. 241.). Z tego wstępu atto wynika, że Sokołowski około r. 1580 wstąpił w kaznodziej-stwo nadwornego.

1580. Hoc anno circa festum S. Michaëlis Rdus D. Do-ctor Sokolovius, praepositus S. Flor. in Kleparz ad praesentationem Universitatis ex iure patronatus per Sacram Maiestatem Regiam concesso primus institutus est et pacificam ipsius possessionem accepit. (Notatki Glickiego w Aktach Kapit. pod tym rokiem str. 578.

157

Sobolowski Stanisl.
perstavit precio Marcina Kruzyapa
Germano Graecia et Turco-Graecia.
cf. Vitae Germanor. Stud. et opera
meliorii Adami Solerii Francof.
1615. vol. 1. p. 488.

Huc redacti sumus, ut neque morbos,
neque remedia morborum perferre possi-
mus. Sobolowski v Peregrinus str. 41.

Sokołowski Stanisł.

herbu Gozdawa, w domu Jakuba Bieleńskiego, bisk. lace-
demońskiego, sufragana płockiego, brał nauk początki. (Zob.
Praefatio concionis pro cultu et adoratione Jesu Chr.
in Eucharistiae Sacramento.) Tu uczył się pod Jakubem
Górskim. Friese Christian Teof. w wydanych przez
siebie Socolovii Peregrinus Versus. et lyr. Mizleri-
ana 1759. mylnie pisze, ~~iż za Dziatkiem~~ odwołując
się do Starowolskiego Hekatontas str. 148, mylnie pi-
sze, iż za dziekaństwa Górskiego 1561 został bakała-
rzem filozofii, a drugiego wśpół następnego roku magistrem.
Wsparty od Bieleńskiego udał się do Włoch gdzie słu-
chał Sigoniusza i Vettoriusza. Tu też żył szczególniej
z Hieron. Rozdrażewskim, później bisk. włocławskim, którego studiorum suorum
a prima aetate fautorem i inspectorem nazywał.
(Praef. Justus Joseph.) Po powrocie do ojczyzny w Krak.
przez wiele lat jak mówi Friese za Starowolskim de clar.
Orat. p. 32 wykładał teologiję. Został proboszczem
s. Fl. a później kanonikiem Krak. ks. Był biegły w grec-
kim i hebrajskim języku. Został kaznodzieją Stef. Bat.
(Starow. Hek. str. 148.) Okazywał się wszędzie industri-
us, sobrius, eruditus, constans atque pius (Star. l.c.).
Zawsze i często zaszczycany królewskiemi względy
bronił jego sławy w Peregrinus alumnae virtutis quae-
rela. — Friese mówi o nim, że autoritate sua, qua et post

Regis mortem valebat a Regni Statibus zatwier-
dzenie Konstytucyą z 1590 r. probostwa wyjednał.
/: Marangonius in Theatro Paroch. T. II. fol. 376:/
Umarł r. 1593 VII Idus Aprilis. /: Trzesc. str. 3:/
Uwieńczył go Kazaniem pogrzebowem Fabianus Bir-
kovius, qui, relicta, ob recusatam sibi canonicatus
dignitatem, alma acad. Crac., ubi magna cum applau-
su docuerat, instituta s. Dominici professus fuerat
/: Trzesc. l.c. str. 3:/ Porównaj Wierzbicki Kazania Tom
4:/. Jak go cenił papież Grzegorz XIII znać z jego li-
stu do niego d. 12 maja 1584 pisanego. /zob. Praef.
in Operibus Socolovii:/ Zaszczycali go swemi wzglę-
dy i łaską: Jeremijasz, patriarcha carogrodzki, Sta-
nisław Karnkowski, arcyb. gn., Stan. Hozyusz kard.
/list z r. 1579 22 maja in Operibus Socolovii
post praefationem:/, Piotr Myszkowski, bisk. kr.
Piotr Kostka
Rozdrażewski włocł. i pomorski,
Chełmiński, Andrzej Caligarius episc. Brittonori-
ensis, nuntius apostol. ad Regem Stephanum, Ja-
kub Bieleński, bisk. laodiceński, sufragan płocki,
Jan Zamojski kancl. i het. w. kor., Marcin Leśniowol-
ski, kaszt. podlaski, Stanisław Górecki, Jakub Gor-
ski, Jan Kochanowski, który wiersz o nim napisał,
Simon Simonides, quod carmen in eius obitum scri-
psit, tudzież Andr. Schoneus i inni /Trzesc. l.c.
str. 4:/. Schonaei Ady extant quoque in notis So-
colovii in Evangelia Matthaei, Marci et Lucae.
Inter discipulos, quos magnos et doctos reliquit, erat

reliquit, sunt memorandi: Simon Rudnicius, Varmiensis antistes, z pamięci Nackow. M. p. 66, Martinus Leśnowolscius, qui postea castell. Podlachiae fuit, Ibolic. Sokolovii Quaestoris sui praefectus et Matthias Kladinius, Samogitiae Archidiac., Vilnensis praepositus, S. Apostolicae Sedis notarius et Regis Stephani secretarius z Starow. Eloq. p. 149. O jego dziełach piszą Starowolski i Niesiecki. Ostatni mylnie podaje, że jego dzieła wyszły we dwóch tomach w Krak. in fol. 1591. Jego dzieła w jednym tom zebrane w Krak. wydane, a tom który Nies. za drugi uważa, est opus singulare, po jego śmierci 1598 r. w Krak. wydane. Bibl. Załuskich zawierała, jak mówi Janocki l.c. str. 6 non tantum omnia eius scripta, sed et varias eorum editiones. I Letowski mylnie mówi, że wszystkie jego dzieła wyszły w jednym tomie 1586 str. 69.

Jego dzieła: Opera Crac. in off. Lazari 1591. fol.

Letowski ma 1572 (?)

W nich są:

1/ a/ Censura Orientalis ecclesiae Crac. Laz. 1582 f.

b/ Colon. 1582. 8. w niektórych exempl. 1583. ale to jedno. — Bibliotheka Krak. ma 1583.

c/ Dilingae 1582. 8.

d/ Parisiis per Franc. Feuardentium, Franciscanum. 1584 et Ferrara et Notola.

e/ germanice durch Joh. Bapt. Ficklern. Ingolstadt bei David Sartorio. 1583. 8vo.

II. Ultima responsio protestantium ad censuram

Gorski w swej książce animadversio sive Crusius Col. 1586 broni tej książki. Porównaj te książki i ustęp Letowskiego na str. 68.

et videt iudicium Patriarchae Constantinopolitani
Crac. Lazar 1583 4. opusculum rarum
b, Tirsanio Augustae Trevirorum. 1586. pod tyt:
Sententia definitiva etc. Editio nitida
et perrara.
III. a, ad Wirtenbergensium Theologorum etc. bre-
vis responsio. Crac. 1584. 4. texto
Mrerenio. Ed. rarissima.
b, Ingolstadii in off. Wolfgangi Ederi. a.
1585. 4. Herburtus a Fulstin dedica-
vit eam Guilielmo, Bavariae Duci et ad-
iunxit Socolovii dedicationem ad Jacob.
Gornicum.
c, Augustae Trevirorum 1586. 8 ap.
viduam Emundi Hatoti est nitida
de et rarissima. – Epistola vero
Ieremiae, patr. Const. ultima, quae
incipit „Quandoquidem" non est addi-
ta, invenitur tamen in libello praefi-
xo supra iam allegato sub titulo senten-
tia definitiva.
Ten theolog, archimandryta z którym przesy-
łał direkte Jeremiasz z Konstantynopola
uwiadomiony uwiadomiona ~~przy~~ o uczyniony ch wyda-

w niektórych wydaniach Censurae orientalis,
jakoto Krak. Kol. Dilling i Paryskiej, lecz mam
ją w tłumaczeniu niemieckiem, przywodzi Friese
l.c. wraz z przekładem Sokołowskiego. str. 10.

IV. a, De verae et falsae ecclesiae discrimine libri III. quibus adjecta est pro dignoscendis et fugiendis falsis dogmatibus eorundem Concio. Crac. off. Lazari 1583 ed. nitida et admodum rara. Niesiecki mylnie pisze, iż wyszła w Krak. 1584 in fol. i że drugie wydanie w tymże roku ogłoszone w Kolonii in 4.

b, Ingolstadii in off. Wolffgangi Ederi 1584. 4. ab ipso autore et emendatior et castigatior et plani nuper reddita cum indice.

c, Coloniae 1584. 8. ap. Maternum Cholinum.

V. Pro religione catholica ad Petrum Mircovium, Ep. Crac. (Oratio). Crac. 1584. 4.

VI. Pro cognoscendis et fugiendis falsis prophetis et eorum doctrina jest to Oratio pierwszy raz wydane pełny t.: Concio de vestitu et fructu haeresum. Leopoli 1578. 4.

Friese mówi l.c. p. 12. Versio polonica editioni, qua utor, margini est ascripta. Niesiecki allegat editionem de anno 1578 Nissae in Silesia impressam in 4, sed fortasse est error loco F. Ista oratio adjecta est libro de verae et falsae ecclesiae di-

F Nissae Silesiorum exc. Joan. Crudger. 1578. 4. ma bibl. Univ. Jagiell.

crimine.

VII. ~~De causis ultimi excidii Hierosolymitani~~
Excidium Hierosolymitanum sive de causis ultimis excidii urbis illius. Crac. Lazar. 1580. 4. opusculum rarissimum.
NB. Tak niniejsze pismo iti E

VIII. a) Epithalamion Episcopi cum sua sponsa ecclesia sive de consecratione Episcopi sermo, Crac. Lazari 1580. opusculum perrarum.
b) Romae fuere st. l.c. str. 13. [illegible]
Extat adhuc alia libelli istius editio in Bibliotheca Zaluscana Romae impressa.

IX. Pro cultu et adoratione Jesu Christi in Eucharistiae Sacramento, cum ded. ad Fr. Bielensium Ep. Laced.
1e ed. Crac. off. Lazari 1582. 4.
2a ibid. 1584. 12. ambae sunt rarae.
Est quoque Parisiis impressa et adiecta ~~lena~~ cura orient. eccl. — Daniel Sogonius eam polonice versam edidit Crac. Lobor. 1590. 4.

X. Compositio sive pro dote ecclesiastica ~~et~~ et haereditate Christi. Crac. Laz. 1582. ~~4.~~
4a editio rarissima. Editio alt—
~~Latuschi zapewne pro [illegible]~~
~~4~~

185

Editio altera in off. Andr. Petric. 1632. 4.
et haec quoque est rara.

XI. Pro vera et catholica libertate cum praef.
ad Joan. Zamoscium.

Od čísla V do XI. stojí sedm powyšších
kázaní zegtu mów kościelnych wydane w jednym
tomie z Kolonii 1587. 8. ap. Matern. Cholinum et editio ista est rarissima. (v Jocher I. str. 14.) [pod tyt.: Orationes ecclesiasticae VII. Coloniae ap. Matern. Cholinum 1587. 8.]

XII. Nuntius salutis sive sermones V de
incarnatione. Crac. Lazari 1588. 4. rara.
Versio polona a Joan. Januszio ele-
ganti et compto stylo conscripta, impres-
sa est Crac. 1590. 4.

XIII. Iustus Josephus sive in Jesu Chr. Dni no-
stri mortem et passionem meditationes V.
Crac. off. Lazari 1586. 4. rarissima.

XIV. Epinicion sive gaudium paschale.
Invenitur quoque in prima editione
Justi Josephi post V. meditationes,
sed non separatim est impressum.

XV. Narrationes

XV. Partitiones calendariae ad Petrum Costkam, Ep. Culmensem. Crac. off. Laz. 1589 raras

XVI. Quaestor sive de parsimonia atque frugalitate, ad Mart. Leniscovolscium Crac. 1589. in off. Laz. 4. libellus iste inter rarissima Socolovii scripta est annumerandus. — Bibl. Univ. Krak. ma Cracoviae in off. Lazari. 1590. 4.

Omnia haec scripta in operibus inveniuntur: Stan. Socolovii et Opera Crac. in architypogr. Regia et calendariea Lazari edi 1591. in fol. cum praef. ad Sigism. III.

XVII. In Evangelia Matthaei, Marci et Lucae notae. Crac. Lazari 1598. fol. opus splendidum et rarissimum. Załuski tytułu jeden, który miał exemplar widział. Napisał ie autor r. 1593. i wydał. Nakoniec trzy dykował kapitule krak. Oratio Schonea de laudibus Socolovii.

XVIII. Epithalamium sive benedictiones nuptiales ad Sereniss. Sigismundum III. Crac. Lazari. 1592. 4 rarissimum.

186

rarissimum.

XIX. Posthumus Stanislai Sokolovii de ratione studii per M. Jacobum Janidlovium Sledziekowski hunc donatus. Crac. in off. And. Petricovii 1619. 4. cum praef. ad Nicol. Wolscium.

XX. Officia propria Patronorum Provinciae Poloniae — ex mandato synodi Petricoviensis conscripta, autoritate autem Illmi Card. Georgii Radzivilii, Ep. Crac. edita. Venetiis apud Juntas, specimen rarissimum in 8vo maiori.

Alia ed. prodiit Antverpiae 1611. ex off. Plantina, et adhuc alia Venetiis a. 1701. Te pzywodu Sreie. Biblijoteke Uniw. Jagiell. posiada jeszcze:

Coloniae Agrippinae ap. Cornelii ab Egmondt et Socior. 1629. 8. — Venetiis ap. Juntas 1629. 8. Venetiis ap. Cieras. 1642. 8. — Colon. Agripp. ap. Balthasaris ab Egmond et Socior. 1682. 8. Accessit huic editioni Officium gratiar. actionis pro victoria ex Turcis obtenta a. 1621. die X Octob. a S. Rituum Congreg. recognitum et approbatum.

XXI. Officia propria SS. Patronorum Regni Sueciae ex vetustis Breviariis eiusdem Regni deprompta etc. Colon. Agrippinae Bibl. Univ. ma: Crac. ex off. Franc. Caesarii s.a. 8.

sumptibus Cornelii ab Egmondt et sociorum.
1644. Editio splendida et rara. — Ibid. sumptibus Balthas. ab Egmond et socior. 1682 (ma B. U. Kr.)
XXII. Officium militare. Crac. 1589. cum dedicatione ad Joan. Zamoscium. in 12mo — inter rarissima Socolovii scripta numerandum est.
XXIII. Peregrinus seu sacrae virtutis quaerela a St. Socol. a. 1587 conscriptus cura et sumptu Christiani Theoph. Friesii. Varsaviae ex typogr. Mizleriana. 1759. 4. IV. stron 51.
Łętowski str. 69 mówi iż pisał mowy pobożne (cupamna o offiara) i o obronie nowego kalendarza.
Opis postaci Sokołowskiego rob. Łętowski str. 69 i Poprawa obyczajów polskich str. 80.
Podług Morangoniego in Thesauro parochi T. II fol. 376 miał też wydać Libellum de confessione i Sermonem de peccatore Domini. Błąd Wypisanego jakoby Sokołowski odzywał teologów wirtemberskich do Jeremijasza na tamże przetożył /: T. VI 213 przyp. 320: /. Porównaj Łętowski str. 71.

ad VII et VI.

III. Tak niniejsze jak i poprzedzające pismo było wydane we Lwowie r. 1578 bez nazwiska drukarza pod tyt.

Conciones duae: altera de vestitu haereticorum et fructu haereseon; altera de causis supremi excidii Hierosolymitani. Leopoli. 1578. 4.

Stanislai Socolovii, Can. Crac. apud Steph. I.
Poloniae Regem Concionatoris Opera. Crac.
in Architypogr. Regia et Ecclesiastica Lazari
edita A° 1591. fol. 1. Karcie tyt. stoi:
Stan. Socolovii C. Cr. Operum Tomus primus
ad Sereniss. Sigism. III Pol. Regem ~~...~~ tej Praefacyi Kart 3.
Zatem na jednej Karcie list Grzegorza pap. XIII
do Sokołowskiego i z dwóch listów Hozyusza
do tegoż urywki. Następująca Karta fol. 1.
zawiera Catalogum librorum. tj.

1, Censura Orientalis
2, Ultima Responsio Tubingensium ad tertium Patriarchae scriptum, ex gr. in lat. conversa.
3, Ad Wittenbergensium Theologorum invectivam.
4, De verae et falsae eccl. discrimine.
5, Orationes ecclesiasticae septem.
6, Meandrus salutis.
7. Justus Joseph
8, Partitiones ecclesiasticae
9, Quaestor sive de parsimonia
10, Naenia funebris Simonidae ad Stanisl. Socolovium de morte Jacobi Gorscii

cały tom zawiera 789 str. liczbowanych
na ost. str. fol. a. zaczyna się Index locuples
primi tomi operum zawiera 15½ Kart nieliczb.
Potem ostatnia Karta ma seriei alphabeti.
a na odwrotnej stronie Cracoviae in Archity-
pographia Regia et Ecclesiastica, Lazari
Anno Domini 1591.

S. 11. fol. 1. verso wierzch Psalm. 118 Loquebar de testimoniis tuis in conspectu Regum, et non confundebar. Karta następna ma taki tytuł Stanislai Socolovii C. Cr. apud Stephanum primum Regem Poloniae, concionatoris operum Tomus secundus. Crac. in Architypogr. Regia et Ecclesiastica Lazari editus. 1598 fol. Następna karta zawiera Socolovii ad Amplis. Capitulum Crac. Praefatio z. 1593. podpisana. dalej na karcie 4tej Prologus incerto authore. od str. 1-555. Notae evangelicae in Matthaeum. od str. 557-665 in Marcum. od 665-745 in Lucam. od str. 746-75[?] Odae tres funebres de laudibus Stanislai Socolovii Steph. Regis Poloniarum, quondam Theologi viri integerrimi et eloquentissimi: (auctore) Andreas Schonaeus. ~~dalej~~ Nakoniec Index complex Tomi secundi kart 14 nie liczbowanych. Na 15tej str. Orac. in architypo. Regia et ecclesiastica Lazari a. D. 1598.

Ten drugi tom ma też odmienny tytuł bez oznaczenia iż jest drugim tomem jak następuje: Stanislai Socolovii Canc. Crac. Serenis. olim Stephani primi Regis Poloniae Theologi In Evangelia Matthaei Marci et Lucae notae Cracoviae in architypographia Regia et Ecclesiastica Lazari editae MC(Ɔ)XCVIII.

1 Ad Wirtenbergensium Theologorum invectivam, quam cum Jeremia patriarcha Constantino-politano de Augustana confessione actis et scriptis per eos graece et lat. editis, praefixerant, brevis responsio. Cracov. 1584. 4. ed. rarissima.
cum ded. ad Jacob Gorscium

2 Ingolstadii in off. typ. Wolfgangi Eder 1585. 4. Herbestus a Fulstin dedicavit eam Guilielmo Bavariae Duci et adiecit secularis dedicationem ad Jacobum Gorscium.

3, Augustae Trevirorum 1586. 8. ap. Edmun[dum]

Censura orientalis ecclesiae [illegible] – Crac. in off. Lazari 1582. fol.

To jest [illegible] greckie [illegible] do Sokołowskiego list Theolepti Archimandryty gdy on z Konstantynopola przesyłał ono greckie Jeremiasza patryjarchy dicto, które jakoby na język łaciński przełożył. Ten list i przy innych wydaniach Censurae orientalis jakoto: Coloniae 1582 (a w niektórych exemplarzach 1583, (bo to jest trzecie wydanie)) apud Maternum Cholinum 8. Dilingae 1582. 8. Parisiis 1584. Accessit autoris (sic) Concio de Eucharistiae sacramento. Omnia post editionem primam diligenter recognita, et a mendis purgata: etiam notis marginum illustrata per H. M. Franc. Feuardentium, Franciscanum in Acad. Paris. Prof. Theologum. Parisiis ap. Arnoldum Sittart 1584. 8. perrara. We wszystkich tych czterech wydaniach znajduje się wydrukowany list Theolepti Archimandritae

~~J Uwagę (?) pisarzy (?) z listu Jeremiasza (?)~~

bawiąc tam z Królem Stefanem

z którym się Sokołowski we wrześniu r. 1580 był powrót, z Carogrodu do naszej piasz, gdzie mu przysłał oryginał Censuram Orientalis Eccl. Jeremiasza patryarchy Carogrodzkiego po grecku napisanej. W wydaniu dzieł Sokołowskiego Crac. ap. Lazar. 1591. fol. nie masz tej listu. Tłumaczenie niemieckie z przekładu Sokołowskiego pod tyt.: Censur oder Urtheil der orientalischen Kirchen und ihres Patriarchen zu Konstantinopel, über die Augsburgische Confession. — durch Herrn Joh. Bapt. Ficklern, der Rechte Doctorn — aus ~~dem~~ Latein ins Teutsch. etc — zu Ingolstadt bey David Sartorio anno 1583. 8. Tu nie masz listu Theolipta archimandryty.

Zob. Praefatio ad Gregorium XIII.
De vera et falsa calendae discrimine Crac. ad Serenis. Steph. Polon. Regem libri III. Crac. off. Lazari 1583 fol. Niemiecki wykład podaje w wyroku r. 1584. w fol. i tegoż roku Colonia 4. od którego Ingolstadii in off. Wolffgangi Eder 1584. 4 przez autora poprawiona z regestrem. O. Mz Calendae 1584. ap. Matern Cholinum. 8.

Mgr Johannes de Pysdri Decr. Doct.

Mgr Johannes de Pysdri dictus Coczwara decr. doctor pleb. s. Annae et praedicator ad s. Barbaram mortuus 24 septembris 1472. IX. 2.

w Opera w r. 1 – 1591.

190

XX. Officia propria Patronatum Provinciae Polonae etc.

Biblijoteka uniwersytecka posiada wydania:

Cracoviae in off. Lazari 1599. 8

Venetiis apud Juntas ~~[illegible]~~ 1613. 8.

Venetiis ap. Juntas 1629. 8.

Colon. Agripp. ex. Cornelii ab Egmondt. et socior. 1629. 8.

Venetiis ap. Ciotas 1642. 8.

Antverpiae ex off. Plantiniana Balth. Moreti 1643 12-o

Colon. Agripp. ex. Balthas. ab Egmond et socior. 1665. 8.

Ibidem. 1682. 8. Accessit huic editioni Officium gratiarum actionis pro victoria ex Turcis obtenta anno 1621 die X. Octob. a s. Rituum Congreg. recognitum et approbatum

Venetiis 1695. 4.

Venetiis 1701. 8

191

Responsio. Ultima responsio Protestantium ad Censuram et iudicium Patriarchae Constantinopolitani, de articulis Augustanae confessionis Stanislao Socolovio interprete. Cracov. typ. Lazari 1583. opusculum rarum.

Idem opus Augustae Trevirorum ap. Edmundum Hatoti 1586. tit: Sententia definitiva Jeremiae contra opera Thomae Sunobbigii edita — edito nitida et persana.

/: W Opera T. I. od str. 141–146 :/

Petrus de Varschovia

1559. Collega Collegii maioris

192

herbu Gozdawa rodem z Krakowa

Sokołowski Stanisław (+1593 mając lat 56.

ob. Herburt Jan Felix

(Ob. Socolovius, oratio in ejus anniversario habita in Collegio Juris=
consultorum Cracoviae pridie Calend. April. 1594 pag. 415–437 w
Fabiani Bircovii: Orationes ecclesiasticae. Cracoviae 1622. 4to)
A. 1561 Baccal. in Acad. Crac. 1564 Mgr Art. – za młodu chował się w domu Jakuba
Bieleńskiego biskupa lacedemońsk. sufragana płock. Ukończywszy nauki w
Krakowie, potem zwiedził Włochy, Rzym i Padwę. Był Profesorem Teologii w Uniw. Krak.
Zygmunt August nadał mu szlachectwo. Polecony za kapelana na dwór Stefana Batorego otrzymał
probostwo S. Floriana i od Piotra Myszkowskiego bisk. Krak. Kanonię katedr. Krak.

1) Concio de vestitu et fructu Haereseon Stanislai Socolovii Concionatoris regii. Nissae Silesiorum excudebat Joannes Cruciger 1578. 4o. K. 11.

2) Stanislai Socolovii Conciones duae: Altera de vestitu haereticorum et fructu haereseon; altera de causis supremi excidii Hierosolymitani. Leopoli 1578. Impressum in officina Nicolai Scharffenbergii Typographi S. R. M. 1578. 4o. K. 32. (item) Nissae Silesiorum, excudebat Joannes Cruciger 1578. 4to. K. 14.

3) Excidium Hierosolymitanum: sive de causis ultimi excidii urbis illius.. Stanislai Socolovii Concio. Cracoviae in off. Lazari. 1580. 4o. str. 43. (Wierzb. p. 87 No 390)

4) Pro cultu et adoratione Jesu Christi in Eucharistiae Sacramento Stanislai Socolovii... Concio. Cracoviae in off. Lazari 1582. 4o. K. 3. str. 43. (ded. Jacobo Bieleński episcopo Lacedemoniensi sufrag. plocens. – edukował się jego kosztem)

(Wierzb. p. 98 No 424)

Oczci i chwale Pana Chrystusa przez Dun. Sigoniusa przełożone. Kraków 1590. 4o.

5) Compositio sive pro dote ecclesiastica et haereditate Christi, ad Ordines Poloniae Regni, Stanislai Socolovii concio. Cracoviae in off. Lazari 1582. 4o. K. 4. str. 94. 2. (ded. Stanislao Karnkowski archiep. gnesn. (Wierzb. p. 95 No 425)

6) Stanislai Socolovii: Oratio ecclesiastica Pro dote ecclesiae Dei et haereditate Christi. Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1632. 4o. K. i str. 64. (drugie wydanie)

7) Partitiones ecclesiasticae. Ad Petrum Costcam episcopum culmensem. Cracoviae in off. Lazari 1589. 4º. str. 38. K. i (w kształcie rozmowy między Andrzejem a Sokołowskim autor wychwala sławnych kaznodziejów polsk. Melchiora dominikana, Aquilinusa, Benedykta, Obremskiego, Leopolitę i Pilznenczyka rektora akad. Krak. – Na ostatniej karcie: Simon Simonides Leopolien. wiersz – O kaznodziejstwie)

ded. Petro Kostka episcopo culmensi.

8) Sententia definitiva Jeremiae patriarchae Constantinopolitani de doctrina et religione Wirtembergensium Theologorum, una cum Antidoto ultimae responsionis eorundem ad Censuram Patriarchae, a Stanislao Socolovio editae, cum ejusdem in margine annotationibus. Addita est praeterea ejusdem Stanislai Socolovii ad Witembergensium theologorum invectivam responsio. Opera Thomae Sunobbigii edita. Augustae Trevirorum apud viduam Emundi Hatoti 1586. 8º. str. 84. ded. Bartholomeo a Petra Treverensi decano ... Th. Sunobbigius (mówi że przed 2 laty wyszło to pismo Sokołowskiego – ob. Nr 10)

9) Stanislai Socolovii... Ad Wirtembergensium Theologorum invectivam quam actis et scriptis suis cum Hieremia Patriarcha Constantinopolitano de Augustana confessione editis praefixerunt brevis responsio. Augustae Trevirorum apud viduam Emundi Hatoti 1586. 8º. str. 80 ded. Stanislaus Socolovius Jacobo Gorscio praeceptori suo.. Cracoviae Idibus Augusti 1584. (przedruk)

item Cracoviae in off. typ. Lazari 1584. 4º str. 4. 52. 4. ded. Jacobo Gorscio praeceptori suo 1584 item ~~[illegible]~~ Ingolstadii ex off. typogr. Wolfgangi Ederi 1585. 4to str. 12. 60 ded. Guilielmo Bavariae duci palatino Rheni... Joannes Foelix Herbort a Fulstin, Ingolstadii XIV Cal. Octobr. item: Augustae Trevirorum apud viduam Emundi Hatoti 1586. 12mo str. 80.

10) Ultima Responsio Protestantium ad Censuram et Judicium Patriarchae Constantinopolitani, de Articulis Confessionis Augustanae Stanislao Socolovio interprete, cum ejusdem in margine annotationibus, Constantinopoli ex Patriarchio allata. Cracoviae in off. typograph. Lazari 1583. 4º. K. 10 ded. Petro Miscovio episc. crac. (tę Censurę pisał jak się zdaje Joannes Brentius prof. w Tubindze a tłómaczył po grecku Marcin Crusius prof. w Tubindze dla patriarchy Jeremiasza) toż. Augustae Trevirorum 1586. 12º bez tyt. Sententia definitiva Jeremiae patriarchae Constantinop.)

10) Stanislai Socolovii Quaestor sive de parsimonia atque frugalitate. Cracoviae in offic. Lazari 1589. 4º str. 53. (na odwrocie tyt. 2 wiersze przez M. Joannes Foxius i 4 wiersze przez M. Andreas Schoenens) ded. ad Martinum Lesnovoscium castell. Podlachiae. (swemu niegdyś uczniowi) (w kształcie rozmowy – polityka?)

Szafarz albo o pokazowaniu utrat [?] St. Januszowski. Kraków 1589. 4º str. 62 w druk. Łazarzowej.

11) Posthumus Stanislai Socolovii De ratione studii per M. Jacobum Janidlovium J. U. Doct. et Prof. luce donatus. Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1619. 4º K. 12. ded. Nicolao de Podhajce Wolski Reg. Pol. supr. marschalco ... J. Janidlovius (gdzie mowi że własnie jako rektor zapisał do metryki uniwersyt. wnuka Wolskiego) 1619 ipso die Translationis S. Stanislai. – ded. Nicolao Wolscio capit. Krzepic... S. Socolovius A. 1572 – (do dyalektyki zaleca Gorskiego dzieła i Organon Arystotelesa – do retoryki Cycerona i Quintiliana – do wymowy Demostenesa, Isocratesa, Cicerona – najprzod wyższych z niższych szkół czytać Epistolas Ciceronis, Comentarii Caesaris, Terentii Comoedias dalej Virgiliusa i Liviusa – Philosophiam, Mathematicam, Geografiam – do tłomaczenia rzeczy używeć mowy ojczystej. – Dzieło ważne pod względem pedagogiki przebija już w niem znaczny postęp w naukach humanitarnych i odstrychnięcie się od scholastyki)

12) Officia propria Patronorum provinciae Polonae per rev. Stan. Socolovium Can. Crac. ex mandato synodi Petricovien. conscripta, autoritate autem Georgii Radzivili epis. Crac. edita. Cracoviae ex off. Lazari 1596. fol. str. 8 i 74.

12) Officia propria patronorum Regni Poloniae. Antverpiae 1615. 4to ibid 1638. 8vo – Venetiis 1653. 4to item Cracoviae in off. Lazari 1599. 8vo – Venetiis ap. Juntas 1629. 4to – Coloniae 168[?] Venetiis ap. Juntas 1613. 8vo – Coloniae 1629. 8vo – Venetiis ap. Juntas [?] 1665. 8vo – Coloniae [?] 8vo – Venetiis 1642. 8vo – Antverpiae Plantin. 1643. 8vo – Coloniae (egemplar) [?] Coloniae 1682. 8vo (ex manuscripto edita cum vita auctoris)

Venetiis 1694. 4º
Venetiis 1695. 4º
Venetiis 1701. 8vo

13) Peregrinus sive laesae virtutis querela. Varsaviae 1759. 4to (edit. Friese) Paneg. 944.

14) In evangelia Matthaei, Marci et Lucae notae. Cracoviae in Drukarni typographia Lazari 1598. fol. str. 8. 752. 29.
Test. 4958.

(Wierzb. p. 94 No. 422)

15) Censura orientalis ecclesiae de praecipuis nostri saeculi haereticorum dogmatibus. Cracoviae in off. Lazari 1582. fol. str. 12. 235 ded. Gregorio Papae XIII Teol. 4954.

item. Coloniae ap. Maternum Cholinum 1583. 8vo str. 16. 417.
item. Dilingae excudebat Joannes Mayer 1582. 8vo str. 16. 399.

16) De verae et falsae ecclesiae discrimine libri III. quibus adjecta est pro dignoscendis et fugiendis falsis dogmatibus Concio. Cracoviae in off. Lazari 1583. fol. (ded. Stephano regi.) str. 16. 238. 1

item. Coloniae ap. Maternum Cholinum 1584. 8vo str. 24. 432. 4
item. Ingolstadii ex off. typ. Wolfgangi Ederi 1586. 4to K. 8 str. 294. 7.

(Wierzb. p. 86 No. 389)

17) Epithalamion episcopi cum sua sponsa ecclesia sive de consecratione episcopi sermo. Cracoviae in off. Lazari 1580. 4to str. 9. 120. 1 (Mowa miana in consecratione Joannis Andreae Caligarii Brittonoriensis episcopi, ap. Nuntii in Comitiis Varsav. — ded. J. A. Caligario.

Sprawiedliwy Jozeph albo o Męce i Śmierci Pana naszego Jezusa Krystusa Rozmyślania, na polskie przetłumaczony przez X. Jana Przybysławskiego. Kraków w druk. Łazarz. 1596. 4to str. 18. 319. 1 (który był proboszczem w Tarnobrzegu)

18) Justus Joseph sive in Jesu Christi mortem et passionem meditationes. Cracoviae in off. Lazari 1586. 4to str. 12. 236. 1. ded. Hieronymo Rozrażewski ep. Cuiav. 1586.

Kościół wielki o wcieleniu Syna Bożego przez Jana Januszowskiego przełożony. Kraków, w dr. Łazarzowej, 1590. 4to str. 321.

19) Nuntius salutis sive de incarnatione. Cracoviae, ex off. Lazari 1588. 4to str. 203. 3.

20) Orationes ecclesiasticae VII. Coloniae ap. Maternum Cholinum 1587. 8vo str. 16. 589. 4.

21) Opera. Cracoviae in architypogr. Lazari 1591–1598. fol. 2 Vol. Tom I str. 12. 789. 33. – Tomus II (ibid) 1598. fol. str. 8. 751. 29

23) Epithalamion sive benedictiones nuptiales ad Ser. Sigismundum III Pol. Reg. et Annam Austriacam conjugem ejus a... missae. Cracoviae in archetyp. Lazari 1592. 4to K. 16.

Do rzędu opiekunów i przyjaciół Sokołowskiego należeli: Królowie Zygmunt August i Stefan Batory, papież Grzegorz XIII, Jeremiasz patriarcha carogrodzki, Stanisł. Karnkowski arcyb. gniezn., Stanisł. Hozyusz kardynał bisk. warmijski, Piotr Myszkowski bisk. krak., Hieronim Rozdrażowski bisk. kujawski, Piotr Kostka bisk. chełmiński, Andrzej Caligerius bisk. brytoneński nuncyusz, Jakub Bieleński sufragan płocki, Jan Zamojski kanclerz, Marcin Leśniowolski kasztel. podlaski, Stanisław Grzepski, Jakób Górski, Jan Kochanowski, Simon Simonides, Andr. Schöneus i inni.

22) Conciones quatuor apud Ser. Reg. Pol. maiestatem habitae. Coloniae apud Maternum Cholinum 1583. 8vo str. 6. 296 (Obejmuje No. 17

Ob. Sigonius Daniel.

Sokołowski

fil. dokt. i prof.

1691. szkoły Bożego Ciała senior (A. K. p. 566.)
już r. 1693. na początku czerwca nie był nim.
(A. K. p. 676.)

195

potaiemną zdradę, albo złości przeciwney strony, lub oczywiście, lub przemyślnie powstały, tedy przez takową zdradę wszelkie expensy nowych zdobywaiące nadgradzać będzie, y ciężko o złości bydź powinien ukarany, na karcie 424.

Memoryał do JW. Oraczewskiego Rektora S. S.

Jaśnie Wielmożny Panie y Dobrodzieju

Uważaiąc sobie skuteczne rady, y sprawiedliwe zawsze reflexye J.W. P.a Dobjo, a przekonany będąc o pełnym dobroci sercu iego, zanoszę ieszcze raz żal moy przed niego serdeczny, tąz ten ieszcze Noty moie składam, w łaskawe ręce Pańskie. Czynię to nie koncem tym, ażebym miał kiedyżkolwiek przy samym obstawać uporze, bo ten ani myśli iest moiey, ani moim zwyczaiem, ale szczegulnie, że tkliwe serce moie, zaspokoić się niemoże, ponieważ tak przenikaiące do żywego, w stanie Akademickim dolegliwości, które, ażeby pomyślnym dla mnie sposobem, osłodzone zostały: pozwolisz J.W. Panie przełożyć sobie następuiące prozby moie. Pragnę naypierw bydź uwiadomionym, kto też to był, tak okropnym początkiem nadniu poświęconym Woyciechowi Świętemu w roku 1786. nieznośney zguby moiey, tak co się tyczę honoru, tey to naymilszey y naykosztownieyszey w pożyciu każdego człowieka cząstki, iako też y maiątku moiego, przez wyrzucenie mnie z własney rezydencyi, y rozrzucenie rzeczy moich po studenckich habitacyach mniey zabespieczonych, bo te, y znacznie nadwerężone, y poczęści

rozkradzione zastałam. Jezeli Przeswiętna Szkoła Głowna
Dekret nato wydała zmnieysza rzecz byłaby dla mnie,
bo spodziewam się, że utey znalazłbym przecie w niniey-
szey okolicznosci względy: ale ieżeli iedna lub dwie osoby
sprzysięgły się z instynktu swoiego, na moie zniszczenie
prawdziwie zgwałcili, y Prawo Boskie, y Prawo natury,
y ludzkie, ktore krzywdy nikomu czynic nie dopuszczaią.
Z tego tedy powodu, iak nayusilniey doprászam się
J.W. Pa Dobrodzieia, izeby Szkoła Głowna ieżeli takowy dekret
ná mnie wydała! wydać mi go raczyła per Extractum
legalizowany de die et Anno datum. wszak acta nemini
Denegaenda; iák mieć chce Prawo. Nie będzie to zás
zuchwalstwem moim, bo lubie záwsze spokoynosć, w
czym wzywam Bogá za swiadka, gdy przed się wezmę
usilnie oczyszczać się z mego obwinienia. Skoro nie-
pozyskam Łaski Przeswiętney Szkoły Głowney w wydániu
mi pomienionego dekretu. Jowszem mam honor donieść
J.W. Pa y Dobrodzieiowi, że via Juris w tey okolicznosci iśćbym
musiał. Nieprzepomnam ieszcze y o to doprászać się
czyli J.W. JmcX. Kołłątay Poprzednik J.W. Pa y Dobrodzieia
wiedział o teyże czynnosci, lub nie? Raczysz J.W.
Panie y Dobr. przez wrodzoną łáskawosc swoię, y wielką
serca dobroć, przychylić się do tego interessu, ażeby Prze-
świętna Szkoła Głowna nie uchyliła skutecznych dla
mnie względow y pomyślney rezolucyi. Zostaię
z wysokim poważaniem J.W. Pa Dobrodzieiá powolny sługa
M. Woyciech Szkotowski S.T.D. Pl: Chr: D. C. mpa

Szkotowski Woyciech.

Sokołowski X. m. Woyciech
f. Dr. fil. Professor Bursy Jeruz.
Dziekan Kollegiaty Olkuskiej

1782 Wiersz ku pamiątce rezygnacyi drugiej Szp. Akad. Kozierowskiej bez adwitalicyi.ch. Powitanie Kommissarzów od Nay. Pana i Prześw. Stanów skonfed. do Księstwa Siewiersk. Akad. wyznaczonych

1777 22 lut. obrany Seniorem bursy Jeruzalem. p. kl. U. p. 264. Podczas reformy i od nauczycielstwa w szkołach i od Senioryi bursy usunięty.

W liście do podkomorzego J. bez oznaczenia nazwiska pisanym mówi: 7 ⊕ Wkraczając w stan jakikolwiek przychodzimy do ustaw w nim przez Rządców utrzymywanych, ani powinnością naszą nie jest nowe w nim kreować prawa. Potomność zaś pogardzająca poprzedniego wieku ustawami przeto że nie w guście jej czasów wykonywane były, równie jest niesprawiedliwą, jak niebaczną na los swój w przyszłych pokoleń. Tak ja wy- ały, a nie mogąc się przekonać, aby lat 20 w pracy dawnego układu gorliwie podejmowanej strawione mieć miały bez wszelkiej dla mnie nagrody przeto, że nowy wprowadzono układ, śmiem wzywać Łaskawego JWPD.

I początek tego listu zob. na str. 2giej dalej 3ciej

wstawiewając za mną do Rządowi szkoły niniej-
szej gł., a osobliwie do Jx. Oraczewskiego, komisa-
rza, w krótkim czasie Rektora szkoły gł. Jeżeli
Akademija niezdatnym mnie sądzi do usług swoich,
dla tego że-m dawny, miedzie przez wzgląd ten że-m
pracował tak jak dawni, którym się powodować
powinności mojej było, chcieliż osłodzić przykry stan
niniejszego poniżenia udzieleniem emerytalnej pen-
syi, której ~~kilku~~ [już] kilku już poniżejszym nie odmówiła.
Niech w ciemnych gmachach swoich obmyśli dla
mnie przytulenie, w którem bym spokojnie nagro-
dy strawionych lat moich używając, mógł na na-
szy wzrost jej patrzyć i uwielbiać jej sprawie-
dliwość, na której teraz uskarżać się
przymuszony jestem.

Oczekuję z rąk Pańskich ulepszenia losu
mojego, a powierzając się z zaufaniem Jego
protekcyi, wyznaję, że jestem z najgłębszym usza-
nowaniem JWPD. powolny sługa X. m. Wojciech So-
kołowski. —

Jaśnie W. P. i D. Lat 20 nieprzerwanie poświęca-
jący usługi moje Ojczyźnie w pracach akademickich, za
zreformowaniem szkół od urzędu nauczyciela oddalo-
ny, a świeżo bezprawnie postawiony pod seniorstwa
seniorstwa, gdy widzę, że mnie nienawistnej mnie
strony wszelkie króli w szkole gł. czynione zrobi-
ły nieklu-

197

zrobiłaby nieskuteczność, szukam niniejszą notą,
którą z uszanowaniem w ręce Panów składam,
protekcyi obywatelskiej.

Pomimo wszystek czas stanu akademickiego pracą
wałem tak, jak urządzenie dawnej Akademii chcia
ło; nie pojmuję zatem, jakimby prawem prace dawne
moje iść miały w ostatnie zapomnienie, i nie zo
stawiając innej pamiątki lat i zdrowia trawione
go na wykonywaniu powinności włożonych na
mnie przez dawną Zwierzchność, prócz żalu, z ma
złem moim, ale bez korzystnie uptynionego wieku.

Wkraczając w stan jakikolwiek przychodzimy
i t.d. na stronie trzeciej wiersz pod znakiem ⊕.
/: N. 5 Protokół Not - nota 67:/
List powyższy pisany był do Podkomorzego Kra-
kowskiego. pisany, jak się zdaje
1793. 3 marca. Szkołaj. kanonija fundi Petriciana
z kolegiaty s. Anny Sołtykowskiemu większością głosów
oddała /: A. 8. Protokół obrad str. 488:/

…nia 14 Stycznia 1840 r.

Mikołaj Tyszkowski

S. Bogorowski Prof.
Sdz. Lic. S. Anny.

198

Sokołowski Woyciech.

1, Kazanie na dzień S. Jana Chrzciciela miane w Kościele d. 24. czerwca. w Krak. w Dr. Jakuba głown. 1783. 8.

/: jako D. fil. Akad. Krak. Dziek. Koll. Olkuskiey Bursy Jeruzalem Senior

2) Kazanie na dzień B. Kazimierczyka w Kościele JJ.XX. Kanoników Lateraneńskich pod tyt. Nayświętszego Bożego Ciała na Kazimierzu miane, w Krak. w Dr. Szk. gł. 1785. 8.

/: jako Dziek. Olk. Pleb. Chroszczobrodzki, Bursy /: pod Siewierzem:/ mila Jeruzalem Senior:/

3, Kazanie w wigilią niepokal. poczęcia Nayśw. Maryi Panny miane na Żłobku u WW. JmćXX. Franciszkanów Obserwantów. w Krak d. 7 grud. 1787. 8.

/: już nie był Seniorem:/

Żłobek kaplica bernardyńska gdzie dzisiay oberża Krotka

Sokołowski usunięty w czasie reformy z grona akademickiego wielokrotnie potem starał się, żeby mógł być przy którey ze szkół woiewódzkich umieszczony. w roku

1786 podał notę na Sejmie obywatelskim, w której
prosi ich o wstawienie się za sobą do Szkoły Gł. iżby
mu, jak się wyraża, za jego dwudziestoletnie nieprze-
rwanie nauczycielskie zasługi, dała pensyą emerita-
rium i także mieszkanie, bo los jego fortuny cale
niepomyślny czyni go niezdolnym do najęcia miejsca.
Na tej prośbie podpisał się jako fil. dokt. Dzie-
kan Olkuski, Pleban Chroszczobrodzki (: N. 5
Protokoł not. Nota 67 :). Był on nauczycielem
w Szkołach Krakowskich.

199.

x. Sobotowski

1791. podał się między innymi kandydatami o konferowanie sobie wakującej kanonii kaznodziejskiej w kolegijacie WWss. ale tę szkoła gł. x. Ziembińskiemu oddała. Sobotowskiemu zaś żądającemu w swej nocie pensyi emerytalnej, odpowiedziała, iż do tej sami tylko Akademicy dawniej inkorporowani do szkoły gł. prawo mają, szkoła gł. do żądań x. Sobotowskiego przychylić się nie może, gdyż nigdy nie był inkorporowany. /: N. 8. Prot. obrad str. 427:/

Ca 2o

Sokołowski Wojciech Jerzy ksiądz

Bacal. in Univ. Crac. 1766. Dr. Fil 1771 – pleban w Chróścobrodzie, dziekan olkuski 1790.

1a) + Imago magni et religiosi in S. Joanne Cantio, ab Andrea de Korabniki Waxman dapifer[ida] Novogroden. Scholae Rhetorices alumni sub assistentia Dni Alberti Sokołowski oratione panegyrica demonstrata. Cracoviae, typ. Semin. Acad. 1772 d. 25 Octobr. 4to k. 14. ded. Floriana Amanda Janowski abbati tyniec. . . . . A. S.

1) Wiadomość obrządków praw i ustaw Królestwa Polskiego w trzechletnich ćwiczeniach Szkoły Grammatyki młodzi podana. Cracoviae typ. Coll. Maj. Univ. 1776. 4to k. 4.

2) Ku pamiątce uroczystego obchodu prymicyi drugich Augustyna Sariusza Kozierowskiego biskupa adrateńsk., archikatedr. gniezn. kanon. prałata mstowsk. d. 29 Czerwca 1782. Kraków w dr. Semin. Bisk. Akad. 1782. 4to k. 4 (wierszem)

3) Kazanie w wigilię Niepokalanego Poczęcia N. Maryi P. Kraków 1787. 8o.

4) Powitanie Adama Męcińskiego kaszt. spicymirsk. Nepomucena Grodzickiego krajczego koron. Wojciecha Bartochowskiego podczaszego wieluń. Felixa Skorupki łowczego krak. i t. d. Komissarzów do Xięstwa Siewierskiego Obywateli miane d. 4 Lipca 1790. fol. k. 2.

5) Proloquium ad Martinum de Siemienski de Siemienski in Univ. Crac. J. U. Comissarium et Visitatorem delegatum, Canonicum Kielcensem d. 20 Octobr. 1801. 4to

* 6) Wiadomość o Xięstwie Siewierskim i o Szlachcie tegoż Xięstwa. (b. m. i r.) (Warszawa 1790) fol. k. 4.

|: Jerzy Radziwiłł Kardynał Administrator bisk. krak. nadał indygienat Siewiersk. Fryderykowi Laczek. – Ob. Wiadomość o Xięstwie Siewierskim przez Olechowskiego 1787) – Michał Poniatowski Administrator bisk. krak. od d. 1 Marca 1782 objęcia Administracyi aż do 8 Octobr. 1789 następnym osobom nadał szlachectwo: a) Józefowi Habowskiemu pisarzowi grodzk. siewiersk. 1784 fer. 5a ant. f. S. Margarethae. – b) Stanisławowi Olearskiemu sędziemu grodzk. siewiersk. 1786 fer. 5a ipso die exaltat. S. Crucis potwierdzenie nadania szlachectwa jego ojcu Kazimierzowi Olearskiemu przez Kardynała Lipskiego nadanego. c) Augustynowi Jankowskiemu 1787 fer. 5a post dom. Cantate. d) Filipowi Karosemu Kapitanowi wojsk kor. 1787 fer. 3a post f. Divisionis Apostolorum. e) Stanisławowi Słodkowskiemu subdelegatowi grodzkiemu siewiersk. 1787 fer. 2a post festum SS. Innocentum. f) Gabrielowi Bodurkiewiczowi (synowcowi Kazmierza kanon. krak.) 1789 sabbato in crastino f. S. Dorotheae. g) Tomaszowi i Felixowi Borakowskim braciom patronom warszaw. 1789 fer. 2a post domin. Ramispalmarum. h) Grzegorzowi Zacharyaszowiczowi kanon. katedr. gniezn. 1789 fer. 4a post dom. Jubilate. i) Franciszkowi i Piotrowi Rakiettym braciom patronom warszaw. 1789 sabbato post domin. Jubilate. k) Janowi Ernestowi baronowi de Scheffler Konsyliarzowi J. Kr. M. 1789 fer. 3a post dom. Rogationum. l) Kasprowi Męciszewskiemu sekretarzowi Król. subdelegatowi grodzk. siewiers. m) Stanisławowi Minockiemu kanon. katedr. krak. i jego bratu Dominikowi 1789 fer. 3a in crastino festi S. Margarethae. – r. 1790 wcielono udzielne Xięstwo Siewierskie do Korony. (daty oblat w grodzk. aktach Siewierskich)

201

Scholcz (Szolc, Solcius) Jan urodzony w Krakowie, kształcił się w akademii Krak, gdzie r. 1611 pierwszy stopień a r. 1615 Doktorat Filozofii otrzymał. Doktorem Medycyny został r. 1619 w Padwie.

1) Theses medicae de arthritide et lithiasi ad disputandum propositae in florentissimo Gymnasio Patavino a Joanne Sulcio Crac. Patavij typis Laur. Pas. Impress. Camer. 1619. 4to K. 7. Na końcu: Disputabuntur publice sub felicibus auspiciis.. Joannis Dominici Marcsii Vicentini Almae Universitatis DD. Artistarum Syndici.. d. 28 m. Aprilis... ded. Laurentio Gembicki archiepiscopo gnesn.... Joannes Sulcius Crac. (gdzie pisze że będąc bardzo młodym, winszował mu przy wstępie na arcybiskupstwo)

2) Epithalamium na wesele JM. P. Zygmunta Oleszniekiego i JM. Panny Magdaleny Misiowskiej, Stycznia d. 11 przez Jana Solcinsa w Naukach wyzwolonych i Filozofiey Bakałarza. W Krakowie 1615. 4to Kart 10.

W dziele 1) są zdania medyczne, o chorobach Arthrisis (Thes. I–XXVIII) i Lithiasis (Thes. XXIX–XXXV), o przyczynach choroby, o lekarstwach, (wszystkie te tezy zajmują kart 4)

Solcius (Scholc) Gaspar urodzony we Lwowie z oj=
ca Kaspra Scholca i Krystyny Szymonowiczówny (siostry
poety Simonidesa), kształcił się w Akademii Krak. i we Włoszech,
Doktor Filoz. i Medyc. był professorem w Zamojskiej Aka=
demii, gdzie 6 razy piastował godność Rektora + d. 4 August. 1653.
r. 1611 wpisany do metryki Uniw. Krak.

1) Naenia in mortem clarissimi et doctissimi viri Stanislai Jacobeii Curzelo:
viensis, e[illegible] Medici et Mathematici celeber:
rimae Academiae Cracoviensis Collegae majoris et Professoris
publici, Gasparis Solcii. Cracoviae in off. Andreae Petricovii,
A. D. 1612. 4to Kart 8.

* 2) Hymen nuptialis spectatissimo viro d. Stanislao
Bryknero civi Cracovien. lectissimam virginem Susannam
in matrimonium ducenti, clarissimi viri d. Joan. Alnpek Cos.
Leop. f(iliae). Anno D. 1624. Nov. 24. C(aspar) S(olcius) M(edic.)
D(octor) f(aciebat). Zamosci, in typogr. Academiae excudebat
Simon Nizolius. 4to Kart 6 (na końcu herb drukarni Akad. Zamojs.)
|: wierszem :|

3) Dedicatio ad Thomam Zamoscium in opere: Simonis Simo=
nidae Manes Barbarae de Tarnow. Zamoscii 1610. 4to

* 4) Epithalamium in nuptias Alexandri Krzywczycki militum S. R. M. praefecti et Elisabethae Gniewosz (per Gasparum Schulz). Samoscii 1606. 4to k. 6.

5) Manes Barbarae de Tarnow, ad Thomam de Zamoscio filium unicum (poema Simonis Simonidae). Zamoscii in typographia Academiae (1610). 4to k. 6.

Ded. Stanislao Comiti de Tarnow Castellano Sandomir. Capit. Bros. censi.... Caspar Solcius (gdzie pisze iż wydaje tę pracę stryja swego Simonidesa)

Barbara ~~[illegible]~~ (córka Stanisława Tarnowskiego Kasztelana Sandomir.) żona Jana Zamojskiego Kancl. Kor. zmarła 27 kwietnia 1610; syn jej Tomasz Zamojski.

203

Soldadyni Paweł
Med. Doct.

1758. d. 17 lut. incorporatus Universitati p. Conel. Univ. p. 651.

204

Soldadini Paweł, ur. w Krakowie z ojca aptekarza, Dr. Med. i Prof. 1757, r. 1761 został kanonikiem w Gnieznie, gdzie + 12 marca 1785. został Baccal. 1745, a r. 1747 Mgr. Art. był Seniorem Szkoły P. Maryi w Krakowie.

1) Columnae virtutis et honoris VII Candidatorum primae laureae Cracoviae E artificio poetico erectae. 1745. fol. typ. Univ. Poez. 3047.

2) Manipulus laureas Jagellonicas complectens. Cracoviae 1747. fol. LXIX secundae laureae Candidatis oblatus. Poez. 3046.

Solfa

205

Johannes de Treubel Misnensis

districtus

M. et Th. D. Physicus Sigismundi I.

tandem Can. Crac. Wratisl. Warm. etc qui

obiit in 81. anno aetatis suae a. Chr. 1564

in Aprili (DD. III. 58)

Johannes Benedicti de Treubel Misnensis ~~dictus~~

A. et M. D. Regis Sig I physicus C. Crac

[illegible] etc diem extremum clausit 1564 d.

30 marcas, anno aetatis 81. completo (Lyb.

Leon.) Zob. pod r. 1505 matryk[illegible] Univ

w bibliotece

1519 novembr. Doctor Joannes Benedicti de Tre-

biel medicus et Dominus Joannes Zefrieta

Bethman redierunt ex Italia die sexta men-

sis huius. (Pertachii Almanach.)

206

Mgr. Johannes Benedicti de Treubes
Misnensis Dr. physicus Sigismundi I
tandem Canonicus Cracov. Vratisl. Var-
mien. Glogovien qui obiit anno
aetatis suae 81 fere completo
A. 1564 die 30 Mart. hora 14

Joannes Benedicti 1519 d. 1 Apr.
Venetiis Fol 812.

Johannis de S. Sophia De Padua
Scriptum super 12 Fen et Cano
nem 3m Avicenae 1430 pisany
w Wenetyi
emit Venet 3 Ducaty

1564
81
83

Solfa, Jan de Trebul (syn Benedykta (Joannes Benedicti)

urodz. r. 1483 w Trebul (Treubel) dyecezyi miśnieńskiej w Łużacyi. R. 1505 zapisał się w poczet uczniów uniwersytetu krak. gdzie r. 1507 został Baccal. a r. 1512 Magistrem nauk wyzwolonych. Udawszy się do Włoch, kształcił się r. 1517 w medycynie w Bononii; r. 1518 bawił w Rzymie, w Neapolu i r. 1519 w Wenecyi w Kwietniu Węgrzech. Wróciwszy do Polski został lekarzem nadwornym Zygmunta I, a później Zygmunta Augusta. Zostawszy księdzem protegowany przez Piotra Tomickiego, Samuela Maciejowskiego i Jana Tarnowskiego Kasztelana krak. otrzymał (kustodię łowicką) kanonie: wileńską, warmijską, warszawską, krakowską, sandomierską, głogowską, (kustodię łowicką) wrocławską. Będąc mistrzem dekretów, otrzymał od cesarza Karola V. szlachectwo. Umarł roku 1564 d. 30 marca o godzinie 14, skończywszy blisko 81 lat. (Ob: Janociana III. p. 11. Jarosiorowski I. p. 1809). Zygmunt August mianował go prałatem proboszczem warmijskim, a Jan Przerębski arcyb. gniezn. Kustoszem Kollegiaty w Łowiczu. (Ob. Acta Tomiciana). Był poetą. Zwano go zwykle Lusatus.

o sobie pisze: Qui puer ignotas fueram transmissus ad oras – Semper divorum munere fultus eram (De humatione corporum)

r. 1530 był plebanem w Bochni.

Umarł r. 1564 w Kwietniu (d. 30 Marca) mając 81 lat, jak świadczy przypis w rękopiśmie astronomicznym darowanym przez niego Akademii Krak: „Johannes de Treubel „Misnensis districtus, „med. et Theol. Dr. Physicus Sigismundi I. Canon. Cracov. Vratisl. Varmien. qui obiit in „81 anno vitae suae „Anno 1564 in Aprili."

1) De morbo Gallico (circa 1510? przed r. 1521) najrzadsze

przedrukowane in Collectione Luisini.

(Solfa w tej zaraźliwej chorobie zaleca maść merkurialną i kąpiele).

2) Libellus novus de causis, signis et curatione pestilentiae, ad praeservationem simul et curam ejus mali apprime utilis. Cracoviae impressum per Hieronymum Vietorem, impensis Marci Scharffenbergk, 1521. 4to Kart. 14 (ded. Petro Tomitio epist. Posnen. Vicecancellario Regni et multis in locis auctus)

2a ed.... Libellus... nunc denuo revisus. Cracoviae, (Kraków) drukowano u Matysa Wirzbięty na S. Jana ulicy, 1555. 8vo K. 8.

Lazarus Andreae excud. 1552. 8o Kart 32.

2) Nauka rządzenia ku ostrzeżeniu powietrza morowego, od przezacnego Doktora pana Jana plebana bocheńskiego, z łacińskiej rzeczy w polską przełożona.

(Autor zaleca podczas powietrza unikanie dotkniętych zarazą morową, czystość, dyetę i podaje wszelkie znane środki. Głównie zaś zachwala środki czyszczące, pomiędzy którymi zachwala Rheum ponticum vel lithvanicum jako surrogat Rhabarbaru. - Gdy się dymienice ukażą radzi upust krwi. — Na czele książki jest wiersz Krzyckiego na pochwałę dzieła)

(w Dzikowie)

3) Regimen de novo et prius Germanice inaudito morbo quem passim Anglicum sudorem alii Gurgentionem appellant, praeservativum et curativum hujus et cujusvis epidemiae utilissimum. Cracoviae per Hieronymum Vietorem 1530. 8o. (na czele wiersz na autora przez Wawrzyńca Parmenata) Solfa powiada iż pierwszą wiadomość o potnicy angielskiej nowej chorobie otrzymał od Maurycego Ferbera biskupa warmijskiego (który w czasie tej epidemii w Anglii się znajdował) bawiąc z Królem na Litwie.
Przy tem dziele wyszło zarazem: Hieronymi Aurimontani e Ferimontanis Art. et Med. Doctoris Perhorrendae pestilentialis Ephemeris, quam falso Sudatoriam luem vocant curandi ratio. Cracoviae per Hieron. Vietorem 1530. 8o.

(w bibl. Krak.)

Wierzbowski II No 975 na ed. tyt.: Per Hieronymum Vietorem Cracoviae impressum 1521. 4to K. 12.

4) Marci Tullii Ciceronis Partitiones oratoriae: in quibus omnis ars oratoria brevissime continetur et omnis dicendi facultas una cum verborum et sententiarum pondere divino quodam artificio tradita est. Magister Joannes Solfa Ad Lectorem (2 wierszy łac.) (pod tem herb Krakowa) (na końcu pierwszej strony ostatniej karty:) Tuli Ciceronis Oratorie sive Rethorice expliciunt. Impressum Cracovie per Florianum Unglerium. (bez roku, około 1512) 4to kart 22 (A-E iiij)
Na odwrocie tyt. ded. Magister Joannes Solfa de Trebul Francisco Bonar S. D. (uczniowi swemu - wychwala stryja jego

„patruum tuum Andream Bonar insignem olim
„divi Floriani praepositum (?) qui et graecae et
„romanae linguae calentissimus et merito virtu-
(Padua?) „tis Antenorea urbe (?) in Rectorem inclytae Uni-
„versitatis, uno omnium nationum consensu
„uno omnium ore delectus est... (?)... Vale et
„Hexasthicon non caperata fronte leges velim."
potem: Ad Fulviam Antonii uxorem. (6 wierszy) –
Na drugiej karcie poczyna się samo dzieło: Marci
Tullii Ciceronis de partitione artis rethoricae
liber ad filium suum Ciceronem (całe dzieło pisane
o wymowie w kształcie rozmowy pomiędzy Cice-
ronem synem a Markiem Tulliuszem ojcem.
Na ostatniej stronie Wiersz łaciński na śmierć Cyce-
rona ~~...~~ przez Cornelius Severus. – (Całe dzieło
drukowane gotyką) (tytuł w obwódce – u góry Orzeł zygmuntowski – na dole herb Krakowa).

5) Hippocratis Coi Epistola moralis disputationem Demo- (w Dzikowie)
periti continens ~~H~~ Renutio ~~...~~ interpretat~~...~~e. Cracoviae impressum (~~typis~~ (w Kórniku)
(Joannem Haliczae. 1540. 8º maj. (Sign. A – C3) (kart 19) okt. 2½ k. cum Epistola Mecaenati in sanitatis conser-
vationem elegantios conscripta.
Przedmowa ded. wierszem Janowi Tarnowskiemu Kasztel. Krak. ... Joannes Benedictus Doctor

6) ~~.....~~ De visionibus ~~.........~~ et revelationibus (edycyję in 8º mam)
naturalibus et divinis. Cracoviae in officina Hieronymi
Vietoris, 1545. 8º maj. kart 20. (k. 6) (w bibl. Krak.)
ded. Joanni Comiti a Tarnow.... Joannes Benedictus.
2a ed. Moguntiae apud S. Victorem, typis Francisci Be- (w bibl. Krak.)
hem 1550. 8º k. 36.

7) De humatione corporum mortuorum et refrigerio (w bibl. Walewskiego)
animarum a corpore exutarum, libellus. Cracoviae ~~typographia~~
~~Lazari~~ 1564. 4to (bezimiennie.) kart 21. (Sign. A – Eiiij i karta) (dictus regius Doctor, Canonicus Cracov. Custos Lovicen., (do czytelnika)
na tytule: Joannes Langus Joanni Benedicto 8 wierszy łacińsk.
ded. Capitulo Loviciensi... Joannes Be~~nedict~~ Physicus ~~regius~~, Canoni-
cus Crac. Custos Loviciensis. Cracoviae d. 13 febr. 1564. – Na końcu dzieła 19 wiersze Joan. Bene-
dicti i Adami Schröteri poe-
tae laureati (lectori)

(Bryłacza jednak przysłowie: Dum moritur dives, concurrunt ubique cives: dum pauper via videtur unus et alter.)

W dziele tym powstaje autor na Luteranów, i broni z teologicznej strony pogrzebów w kościołach, i nabożeństwa za zmarłych, dowodzi cytatami teologicznemi że dusza żyje po śmierci, że istnieje czyściec, i że nabożeństwa zaduszne potrzebne, wigilie, anniwersarze, trzydzieszczyzny, jałmużny (czysto teologiczne)

(w bibl. Ossol.)

8) Historica narratio rerum variarum in hac sexta mundi aetate, omni hominum generi utilissima et iucunda, (nunc ab ipso autore recognita et multis in locis aucta. Cracoviae apud Lazarum Andreae, A. 1542. 4to

ded. Joanni Przerembscio archiepisc. Gnesnen.

1a edycyja wyszła r. 1540 tajnie autorowi skradziona, bez wymienienia drukarni.

4a ed. Cracoviae in off. Lazari 1579. 4to K. 39

3a ed. Cracoviae 1560. 4o (Sign. A–J6.) ded. Joanni Przerębski archiepiscopo gnesn. Joannes Benedictus Cracoviae 1559.

9) Phalecium endecasillabum Magistri Joannis Solfa (wiersz na pochwałę Andrzeja Krzyckiego z 16 wierszy) w dziełku Andr. Critii: In Sigismundi reg. et Barbarae connubium Carmen. Cracoviae ap. J. Haller 1512. 4to

(w bibl. Krak.)

toż samo w Acta Tomiciana II. p. 27.

10) podobny wiersz w: Critii religionis et reipublicae querimonia.

Ob: Ad rev. patrem ~~exim~~ium virum S. R. Maj. Doctorem Joannem Benedictum Canonicum Cracov. Varmien. Vilnen. parochum Bochnensem artis medicinae Professorem Epistola Valent Eckii (v. l. etc.) 4o in titulo Joan. Dantisci tetrastichon ad Joan. Bened. p. A2b in reditum eius Davides Milesius Nissaenus. 4to (1 ark.)

(w bibl. Czartor.)

są 2 edycyje: jedna kursywą i druga kursywą i antykwą

Solfa

Libellus novus de causis et curatione pestilentiae, ad preservationem simul et curam eius mali, apprime utilis. – Cricius lectori (6 wierszy) (na końcu dzieła:) Impressum Cracouiae per Hieronymum Vietorem, impensis domini Marci Scharffenbergk A. D. 1521. 4to Kart 14 (Sign. a – d 2) Na odwrocie tytułu: Joannes Benedicti Artium et Medicinae Doctor, reverendiss. Petro Thomitio d. g. Episcopo posnaniensi et Regni Polon. vicecancellario.
Autor widział mor 1517 in Septembre cum esset Bononiensi in studio, podczas oblężenia i głodu – r. 1518 był w Rzymie i w Alt-Sohl w Węgrzech

Solikowski Jan Dymitr z Sołek herbu Bończa ur. 1539.
w województwie sieradzkiem z rodziny szlacheckiej lecz mniej
zamożnej. Kształcił się w akademii krak. gdzie się odznaczał
skromnością, pobożnością i dobrym postępem w literaturze
greckiej i łacińskiej. Wydoskonaliwszy się we Wittembergze i we Włoszech gdzie
w Rzymie wyświęcony na kapłana, zostawał na dworze Jakóba
Uchańskiego arcyb. gniezn. Walentego Dębińskiego kancl. w. kor. i
Jana Chodkiewicza kasztel. wil. którzy go Zygmuntowi Augustowi
polecili. Wstąpiwszy na dwór tegoż króla jako sekretarz 1564, posło-
od r. 1564 po kilkakroć do książąt pomorskich, do Prus, miast Gdańska
i Elbląga w sprawach królewskich. R. 1568 wysłany do Danii wraz
z Piotrem Kłoczowskim i Marcinem Kromerem, godził króla duńskiego
z Szwedzkim. R. 1574 na sejmie gdy Firlej marszałek. w. kor. drukarza kazał
pojmać za wydrukowanie dzieła: Rozsądek o warszawskich sprawach,
(w którem dowodził iż król może niedotrzymać paktów podanych mu
przez różnowierców) przyznał się publicznie Solikowski do autorstwa,
a gdy mu zagrożono processem, wzięli go duchowni w obronę twier-
dząc iż to jest ich powszechne zdanie. — R. 1574 wysłany do Francyi
dla skłonienia króla Henryka do powrotu. Przybywszy do Paryża niezastał
króla wyjechał więc na przeciw niego do Chamberi, gdzie go z wielkim za-
lem zastał na balu danym od ~~[illegible]~~ xięcia sabaudzkiego, upatrzywszy spo-
sobną porę, gorzkie mu wobec matki czynił wyrzuty że król Polskę opuś-
cił; ~~[illegible]~~ ile możności starał się utrzymać Polaków w cierpli-

wości na powrot Króla i w tym celu wydał bezimiennie: Probi et Galliae ac Poloniae amantis viri Oratio 1575 (gdzie wykazywał jak potrzebnym był powrót Henryka do Polski) Król Henryk ociągał swój powrót do Polski i ledwie tylko swych posłów Bellegarde i Pibrac wysłał do Polski którzy nic nie wskórali tylko nową elekcyję wyznaczony. Wtedy to ze złości postanowił Henryk kilku młodych ze szlachty którzy na naukach w Paryżu bawili, zatrzymać jako zakładników; ledwie Henryka Solikowski odwiódł od tego przedsięwzięcia jako niegodnego królewskiej godności i ubliżającej. Wreszcie na prośby Henryka wrócił Solikowski do Polski aby na sejmie interes jego popierać. W podróży przez Szląsk radzono mu aby się niepokazywał, bo tamtejsza szlachta mocno była na Henryka zawzięta i na jego doradzców. Mimo tego Solikowski jawnie wystąpił i wymową swą szlachtę owę na stronę Henryka przeciągnął. Gdy Batorego obrano, Duchowieństwo mając wątpliwość o jego ~~[illegible]~~ wyznaniu wysłało Solikowskiego. Spotkawszy w Śniatyniu Króla w nocy miał z nim tajną rozmowę, wskutek której odwiódł Króla od przychylności do roznowierstwa do którego już w Klausenburgu należał. Nazajutrz Król w przytomności szlachty słuchał pobożnie Mszy Św. i całował Ewangelią co wszystkich przekonało o prawowierności. Sześć lat bawił Solikowski przy Stefanie jako radzca. R. 1576 podjął się trudnego poselstwa do Cesarza Maxymiliana II z doniesieniem elekcyi Stefana. Cesarz mający nadzieję być obranym na tron polski ze złości ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ przy powrocie pojmał go z Krotowskim wojewodzicem Kujawskim pod Ratyzboną i przez 4 miesiące w Lincu w więzieniu trzymał pod pozorem jakoby to byli szpiegi tureckie dla zamordowania cesarza przez Batorego wysłani. Po śmierci cesarza wrócił Solikowski z Krotowskim do Polski i został kapelanem królewskim — R. 1578 posłował do Stanów pruskich do Królewca w interesie Ansbacha, a 1581 do Rygi mianowany Administratorem Inflant — R. 1583 mianowany Arcybiskupem lwowskim — 1585 jeździł z obedyjencyją do nowo obranego papieża Syxta V. Wróciwszy do Polski z Rzymu nie zastał już Batorego przy życiu. Złośliwi zarzucali jakoby to poselstwo miało na celu wyjednanie rozwodu dla Batorego z Anną Jagiellonką, co Solikowski na sejmie wymownie zbił.

Żył w przyjaźni i listował z Justem Lipsiusem z którem go zapoznał Dawid Hilchen sekretarz król. Justi Lipsi Epistolarum selectarum Chilias. Francoforti 1627. 8º obejmuje 3 listy a) pag. 318 Cent. II Nº 45 z Lowanium III Calend. Januar. 1599 z grzecznościami b) pag. 345 Cent II Nº 82 z Lowanium XV Calend. Majas 1601. odpowiadając pisze przez Hieronyma Ferrerio z grzecznościami c) pag. 876 Cent V Nº 22 z Lowanium 1603. III Calend. Junii 1603. odpowiada wychwalając bawiących w Lowanium dwóch synów wojewody sendomirskiego których mu Solikowski polecił.

Z listu do Cyrylla (Pegas ?) archimandryty alexandryjskiego i exarchy pisanego przez Lipsiusa XV Cal. Majas 1601 (pag. 348) widać iż Solikowski w pismach Lipsiusa lubował, że je do Grecyi posłał i z Cyryllem który wtedy bawił we Lwowie żył w przyjaźni.

Bellarmini Roberti Epistolae familiares Pragae 1753. 8º str. 16 Epist IX pisze Bellarmin z Rzymu 25 Novembr. 1600 do Solikowskiego odpowiadając na list w którem mu tenże winszował przy objęciu kardynalstwa i wnuka swego (nepotem) bawiącego w Rzymie polecił którego Bellarmin jednak dla choroby jego nie widział – z resztą grzeczności.

Roselli Hanibal: Esclepius Mercurii Trismegisti 1590 dedykowany Janowi Dymitr. Solikowskiemu. – oraz Bochnensis Andr. (Lubelczyk): Bellum theologicum adversus Furcas 1597.

R. 1587 w Warszawie w Kościele metropolitalnym oddawał Królowej Annie różę złotą, którą sam Solikowski przywiózł od Syxta V. papieża.

Solikowski kształcił się najprzód w Akademii Krak., później w Uniwersytecie Wittenberskim – r. 1575 Scholastyk łęczycki, Kanonik kujawski, kustosz sandomirski od 1583 arcybiskup lwowski. Ob. Nehring (biografia 1860); Chodynicki (Dykcyonarz) Łopacki Józ. (Pszczoła polska. Lwów 1820 T. I str. 105)

Oratio in funere Sigismundi Augusti. Cracoviae in off. Scharffenbergi 1574. 4to 10 ark. (i w Kromerze edit. Colon. 1589)

Ephemeris sacra super psalmos, Evangelia, Epistolas. (Jocher III p. 20 № 5733)

Meditatio seu explicatio Psalmi 67: Exurgat Deus. Cracoviae in off. Lazari 1597. 4to (Jocher II p. 26 Nr 2418)

Fastorum Christianorum disticha (edita a nepote Alberto Solicovio) Cracoviae 1607.

Commentarius brevis rerum Polonicarum a morte Sigismundi Augusti Poloniae Regis a. 1572 mortui. Dantisci, sumptibus Georgii Förster 1647. 4to ark. 2 i 231 str.
(toż po polsku:) Krótki pamiętnik rzeczy polskich od zgonu Zygmunta Augusta 1572 r. do r. 1590, przełożył Władysław Syrokomla. Petersburg i Mohilew 1855. 8vo

In ortum Chimaerae (10 wierszy łacin. w Orzechowskiego Chimaera)

Idea apocalyptica (podług Pengla ma być dziełem Solikowskiego a nie Orzechowskiego)

Solikowski Jan Dymitr. † 1603 d. 27 Junii, aetat. 64 annor. – natus 1539. 212

Honos paternus Illustrissimo Principi Regni Poloniae Senatori ac Reverendissimo Antistiti et Domino Johanni Demetrio Solikowski D. G. Archiepiscopo Leopoliensi a suo Monasterio Sieciechoviensi reverenter et perquam honorifice habitus et a Sebastiano Acerno Sulimirien. Consule Lublinen. conscriptus. Cracoviae in off. Jacobi Sibeneycher. A. 1602. 4° kart 22.

1.) Verus Martini Lutheri triumphus editus opera Matthiae Sirinii Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1604. 4to k. 10

1.) Joan. Demetrii Solikowski Poemata De natali Jesu Christi. De tribus Magis. Iconica meditatio passionis et resurrectionis Dominicae. Craco. LXII (1562) L. S (Scharfenberg?) 8° K. 50. czyli K. 52. (w bibl. Uniw. lwow)

herb Krzysztoporskiego: wiersz

ded. Joanni Christoporski S. R. M. Secretario patrono suo

wierszem mówi gdy zachorował na naukach będąc: mało nie umarł Krzysztoporski będąc razem w Witemberdze na naukach z Solikowskim pisał do ojca jego który mu pieniędzy przysłał

a) Joan. ~~Jas~~ Demet. Solikov. In Natalem ~~D~~ D. N. Jesu Christi Carmen ładne drzeworyt Zwiastowanie (anioł z chorągwią przepulcie smok): Narodzenie drzeworyt ładny (klęczą nad sklepieniem

b) J. D. Sol. De Tribus Magis. Carmen (drzeworyt jeden król zdemuje czapkę Matka boska z dzieciątkiem)

c) J. D. Sol. Meditatio passionis et resurrectionis dominicae cum iconica timoris ex consideratione peccatorum et laetitiae acquiescentis in Deo descriptione 2 5 drzeworyt. (1. Panna Marja i Krzyżem mietła monogr. IB. – Jezus Ukrzyżowany z łotrów P. Maria i l. Jan – Pan ~~?~~ z Chorągwią i rószczka I. B. – Zmartwychwstanie z boku stoją ~~ze~~ Jezus w Otchłani w oknie djabeł –

d) Ad eundem Joan. Christoporski Joan. Dem. Solikowski Epistola quondam Viteberga scripta (wiersz)

w którym opisuje chorobę ~~Chytraeusowskiego~~ swoją w Witembergu

De S. Joanne Baptista Ode.

2) In funere D. Sigismundi Augusti Poloniae regis Magni Ducis Lithvaniae &c Oratio Joan. Demetrii Solikovij a Solki regii Secretarii (drzeworyt popiers Zygmunta Aug. i następ. 6 wierszy:

~~Regiomont~~

Sigismundus moriens coelos abiturus in altos,
  Cum gemitu et lachrymis talia verba dedit:
Haec duo Sarmatiae regno, quod reximus, opto:
  Primum, ut perpetuo libera colla gerat.
Alterum, ut eveniat cunctis, quod quisque meretur:
  Haec duo sunt regni vita salusque mei.

4º K. 39 na końcu: Impressum Cracoviae in officina Nicolai Scharfenberger A. D. 1574.

drugi raz w Kromerze bazyl. item osobno podług Gleya w Biografie univer

na odwrocie tytułu herb królewski Zygm. Aug. i pod nim: Ad inclytam Lechiam Andreae Tricesii equitis Poloni Epigramma. (14 wierszy) – dalej In funere D. Sigismundi Augusti .... Oratio – śliczna mowa w niej wiernie maluje ówczesne stanowisko Polityczne Polski – bezwzględnie maluje w niej wady i zalety Polaków – pochwałę oddaje słuszną Bonie Sforzy, lecz oraz bolesne politowanie nad jej moralnym upadkiem, nad wychowaniem kobiecym i zniewieściałym Zygmunta Augusta, wspomina bezwzględnie i bez pochlebstw o małżeństwie Króla z Barbarą o złem pożyciu z Katarzyną – wspomina iż go Król do Króla Duńskiego wraz z Piotrem Kłoczewskim wysłał dla zawarcia pokoju z Janem Xiem Finlandskim który uwolniony wtedy został z więzienia Eryka w tej podróży byli w wielkim niebezpieczeństwie życia bo morze koło Rostoku nie dobrze było zamarzłe

Vasoviae 1573 (może to myłka) i wedyzji Kromera Kolońskiej 1589 str. 701.

Kromer wysłany później przyprowadził w Szczecinie to przymierze do skutku prośby król natychmiast nawet od jedzenia wstając przyjmował tylko był opieszały w ich expedycji! lubiał muzykę umiał po łacinie, włosku niemiecku, wszelkie narzecza słowiańskie a przedewszystkiem doskonale po polsku umiał nomenklaturę rzemiosł, sztukę wojenną, był hojny nader lecz był nimis cunctator – zgoła następuje najgłaśniejsza, chwali Annę Jagiellonkę

In obitum Sigismundi Augusti Polon. reg. Carmen Jacobi Heliae Galli (12 wierszy) 1) Epicedion Serenissimi Principis D. Sigismundi Aug. D. G. olim Polon. regis 2) Rex Mortuus ad Subditos 3) Ad Henricum successorem 4) Ejusdem Serenissimi D. Sigismundi Augusti Polon. reg. Carmen epitaphion (po grecku 4 wiersze) 5) Aliud (8 wierszy po grecku) 6) Eidem supremum Vale (4 wiersze) Andreas Tricesius –

3) Joannis Demetrii Solicovii a Solki Regii Secretarii Urania: sive coelestis electio Dnn. Stanislao et Bernardo Maciejoviis Clariss. Poloniae Patriciis, amicitiae et amoris mutui ergo J. B. M. (Stanisł. Bern. Maciej ?) i herb Ciołek drzeworyt. 4º K. 16 na końcu ☩ Cracoviae in officina Scharfenbergiana A. 1574.
na odwrocie tytułu: Ad Sacrum Musarum coetum Andreas Tricesius (16 wierszy) — Uraniae Argumentum (proza) — Urania wiersz mitologiczny treści o obiorze Henryka Walezego na tron polski. Takze Andreae Tricesii Ad Serenissimum Henricum Polon Reg. anagram od początkowych liter
Ad Joan. D. Solicovium Andreas Tricesius (2 epigramata)

4) Hamaxa sive currus religionis et reipublicae Jacobo Uchanicio oblatus. Cracoviae Lazarus Andreae impressit. 1564. 8º K. 4. (jest w bibl. Ossol. XLIII. C. 26. 604)

5) Prussia regi optimo felicitatem 1566. (s. l.) 4º K. 4 (w bibl. Ossol. XLIII. C. 25 5..

6) " item edita ab Alberto Solicovio. Cracoviae in officina Jacobi Siebeneycheri 1602. 4º (w bibl. Ossol. XLIII. C. 25) item. Rigae 1599.

7) Ad Livones paterna et amica Paraenesis. Zamoscii 1600 in typis Academicis 4º str. 49 (w bibl. Ossol. LIII. B. 4. 296) — (toż.) Rigae 1599. 4to
ded. Petro Tylicki ep. varm.

8) Do obywatelów inflantckich napomnienie ojcowskie i życzliwe z łacińskiego przełożone. We Lwowie drukował Paweł Żelazo 1600. 4º K. 14 (w bibl. Ossol LIII. B. 4. 295)

9) Quaerimonia ducatus Lithuaniae ad Sigismundum Augustum 4º (s. l. et a.) (w bibl. Ossol. XLIII. C. 25 586)

10) Christianorum fastorum disticha collecta ab Alberto Solicovio. Cracoviae typis Jacobi Siebenegcher. 4º (w bibl. Ossol. XLIII. C. 28 625)

11) Rozsądek o warszawskich sprawach na elekcyi przeszłej do Koronacyi należący. W Krakowie u Mateusza Sibeneychera (bez r.) 4º K. 10 (1574) (w bibl. Ossol. LIII. B. 3. 28)
dzieło to wyszło bezimiennie. R. 1574 Firlej marszałek koronny drukarza Siebeney-

chera za to dzieło wsadził do więzienia lecz gdy się Solikowski do autorstwa przyznał, wypuszczony. Posłowie zaskarżyli Solikowskiego przed Henrykiem Walezym, lecz gdy Solikowski dowodził że to dzieło wspólnie z biskupem włocławskim pisał wskutek polecenia Króla zeszłego, sprawa została umorzona. — Widać więc że to pismo wyszło 1573 w czasie bezkrólewia. Solikowski sam to opisuje w Kommentarzu st. 25. 26.

~~[illegible]~~

12) Lukrecya rzymska i chrześciańska. J. D. S. (b. m. i r.) (Kuttenbógtej?) 4to K. 8 wierszem — ded. Dorocie Krzysztoporskiej

13) Probi ~~[illegible]~~ et Galliae ac Poloniae amantis viri ad Gallos et Sarmatas Oratio. Basileae 1575. 4to ark 3½ (Kart 27)
(i w Kromerze ed. Coloniae 1589 st. 721)
sam o tem wspomina w Commentarius pag. 35.

F (de inopinato discessu regis Henrici e Polonia in Galliam a. 1574 mense Junii)

~~14) [illegible] Prussiae sub Sigismundo Augusto (~~ ~~[illegible])~~

Zostawał w korespondencyi z Katarzyną de ~~[illegible]~~ Medicis która mu po ucieczce Króla Henryka z Polski pisała: „Pourquoi „avez-vous laissé partir mon fils? Si vous l'aviez gardé, vos „affaires et les nôtres seraient en en meilleur état." widać że matka była przeciwną ucieczce syna Henryka i nalegała na jego powrót do Polski.

* 14) Prussia ducalis ejusque sub rege Augusto tumultus. s. l. et. a. 4to K. 4) (wydane bezimiennie ob. Gadebusch III. str. 180. — Wiszniewski T. VI. p. 305.) wierszem.

15) Acta et constitutiones Synodi dioecesanae Leopoliensis A. D. 1593 d. 14 m. Februarii celebratae. Leopoli 1593. 4to K. 22. (W końcu mowa x. Marcina Laterny S. J. superiora rezydencyi lwowskiej przy rozpoczęciu Synodu)

2a ed. Cracoviae in off. Andr. Petricovii 1594. 8vo 4½ ark. czyli Kart 44.

* 16) Discours d'un Polonais Catholique sur la fuite de Henri III de Valois hors Royaume de Pologne. Paris, André le Coq. 1574. (anonime)

214

Solikowski w pamiętnikach opowiada wypadki ogólne znajome ważniej ze kraju jowe i z pism charakter jego szczery otwarty gorliwy o dobro kraju, mówił prawdę (cf. Mowę) bezstronności — nie wielki przyjaciel Zamojskiego — niewidać w nim stronnictwa — nieskalanej cnoty prawy i szlachetny — sumiennie pełnił obowiązki — biskup wzorowy, apostolski pilnował czystości wiary — chociaż wielkopolanin jako arcybiskup przejął się miłością dla swej ruskiej ziemi treść pamiętnika głównie panowanie Batorego

Przekład Syrokomli lichy pomimo uczonych not grube błędy jak np. Krotosz (Krotowski) Bonkowski starosta (praepositus) Trzcicki, Bodzantin (zamiast Bendzin) Gorecki wojew. sieradzki. Piotr Potylicki kasztelan przemyski (Potulicki?)

215

1) Honor paternus illustrissimo principi Regni Poloniae Senatori ac Reverendiss. Antistiti et Domino Joanni Demetrio Solikowski Dei gratia Archiepiscopo Leopoliensi, a suo Monasterio Sieciechoviensi reverenter et perquam honorifice habitus. Et a Sebastiano Acerno Sulimiricen. Consule Lublinen. conscriptus. Cracoviae, in officina Jacobi Sibeneycher A. D. 1602. 4to K. 22 ded Krzemienskiemu przeorowi Sieciechowskiemu – w końcu tego panegiryku prozą jest opis klasztoru i miasta Sieciechowa. Solikowski został opatem Sieciechowskim po Józefie Wereszczyńskim bisk. kijowsk. o którym pisze Acernus że klasztor podszargał, dobra zniszczył, obdłużył i pozastawiał. – Dedykacyja datowana: Lublini XVI. Calend. Aprilis 1601 Sebastianus Acernus Sulimiricen. Consul Lublinen. O sobie pisze: Gleba ista agri satis, ut scis, laboriosi et ingrati, cum quo ego parva cum utilitate, non sine quorundam invidia luctor

Solikowski Jan Dymitr.

1) Series legationum Ill^mi et Rever^mi Domini D. Joannis Demetrii Solikowsky archiepiscopi Leopol. &c. &c. Cum Thraenodia adjuncta a Joanne Theodoro Solikowski A. F. Calissii in officina typographica Joannis Wolrabj Anno Dnj 1603. 4º. K. 9.

Ded. Georgio Mniszek de Honczyce palatino Sendomirien: nec non Leopolien: Samborien: &c. &c. capitaneo domino et fautori suo colendissimo Joannes Theodorus Solikowski S. et F.

W niej mówi: Undequadragesimus jam agitur annus .... ex quo Joan. Dem. Solikowski patruus et patronus meus amplissimus non multum egressus annum vigesimum Reipub. Polonae singulari ratione suam consecraverat industriam. – Chwali poselstwa jego odbyte między którémi najważniejsze do Syxta V i do Liwonii przez rok cały – mówi że wydaje notaty krótkie Solikowskiego o swych poselstwach (dedykacyja ma kart 3)

dalej: Illustrissimi antistitis Joannis Demetrii Solikowsky archiepiscopi Leop: Legationum series manu ejusdem annotata, quas in /.

lucem edit Joan: Theodorus Solikowsky A: F; Nepos infel: P: M: P: L: postquam te fata tulerunt, Calissii 1603. Legatio a me suscepta est 1564. 1. Adducaś i t. d. ostatnia roku 1598 (kart 2)

dalej: Threnode monocolos. Joanni Demetrio Solikowsky a Solkj, archiepiscopo Leop: patruo et patrono amplissimo, familiae Solikowianae columini; qui curis pub: et priv: solutus V Kal: Julii Anni 1603 aetatis suae 63 ad aeternam quietem concessit. (oda kart 3)

na końcu: Dicata piis cum lacrymis a Joanne Theodoro Solikowski nepote A: F. in Collegio Caliss. S: J: Studioso gratit: et P: D: M.

Legatio a me suscepta est:

1. 1564. Ad duces Pomeraniae, A. D. 1564 a 20. Sept. usque ad 7. Nov.
2. 1565. Ad Gedanenses.
3. 1565. Ad Ducem Barmium Seniorem Stetinum a 17 Apr. usque ad 30. Aug. protracta.
4. 1566. Ex Comitiis Lublinen. ad Ducem Prussiae et status antequam Commissarii mitterentur a 15. Jul. usque ad 4. Sept. perduravit.
5. 1566. Denuo ad Ducem, Status et Commissarios et Capitaneos Prussiae a 2. Sept. usque ad 9. Novemb. prolongata.
6. 1566. 1567. Denuo ad Ducem Seniorem et Juniorem, Consiliarios Ducis et Ducissam, Cardinalem et Castellanum Gedanensem a 1. Dec. usque ad 21. Jan. suscepta.
7. 1567. Ad ducem Prussiae a 12. Apr. usque ad 4. Augusti obita.
8. 1567. Ad Comitia Heiligbeilen. ad Ducem Prussiae, quae propter pestem translata fuerant Rustemborgum, a 12. Sept. usque ad 13 Martii Anni 1568 est protracta.
9. 1568. 20 Martii mortuo duce et Ducissa Prussiae, in Prussiam ante sepulturam a 29 Martii usque ad 1 Maji.
10. 1568. Rursum per Regem jussus redire ad Sepulturam, cum M. D. Castellano Gedanen. a 5 Maij usque ad 3. Junii mansi.
11. 1568. Ad Comitia Heiligbeilensia per Julium et Augustum.
12. 1568. Cum M. D. Palatino Brestensi et M. D. Castellano Gedanensi, ad Elbingenses ivi.
13. 1568. In Daniam cum M. D. Petro Kloczewsky a 13. Octob. usque ad festum S. Trinitatis insequentis anni 1569.
14. 1569. Rostochium ad paicificandos reges Daniae et Svetiae cum Reverendiss. D. Cromero et M. D. Petro Kloczewsky a 10 Nov. usque ad 18. Febr. 1570.
15. 1570 In Prussiam ad Ducem Albertum Fridericum a 4. Apr. usque ad 31. Maij.
16. 1570. Stetinum ad paicificationem Regis Daniae et Svetiae a 2 Julii usque ad 12. Januarii anni 1571.
17. 1571. Ad Capitulum Varmiense a 6. Febr. usque ad 4. Aprilis.

—

./.

— 1574. In Galliam nomine aliquorum Senatorum.

18. 1576. Ad Caesarem Maximilianum II Ratisbonam, ibi fui detentus Lincij, cum M. D. Kroczowsky Palatinide Junovladisl. per 4 menses.

19. 1578. Regiummontem, ad ordines Prussiae pro Ansbach. cum M. D. Palat. Plocen. D. Potulicky, et D. Castellano Lublinen. D. Firley.

20. 1581. Rigam ad juramentum suscipiendum ab ea, cum D. Venceslao Agrippa.

21. 1582. Administratio Livoniae Ecclesiarum ac Politiae, cum Reverendiss. Episcopo Vilnen. locum tenente Regium, usque ad Quadragesimam.

22. 1585. A festo S. Martini Romam ad Sixtum V pontificem max. cum obedientia, Redii 1586, circa festum Omnium Sanctorum. Mortuus Rex Stephanus quem amplius vivum non vidi.

Ultimo. 1598. In Livoniam ex Comitiis Regni Commissarius destinatus ibidem exegi annum integrum multis laboribus.

Haec ego pro patria.

218

Solikowski Jan Dymitr

Ob. Juszyński II 199. Chodyniecki III 158.

1) Verus Martini Lutheri triumphus contra Thrasonicum ejusdem Triumphum a quodam Lutherano confictum A. D. 1568 ab Ill. piae memoriae Joanne Demetrio Solikowski archiepiscopo Leopolien. olim conscriptus nunc vero in lucem editus, opera et studio Matthiae Sysinii S. Theol. Doct. C. S. Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1604. 4º. k. 10.

(Zyznowicz)

na odwrocie tytułu herb Rudnickiego i 4 wiersze. Tac
ded. Simoni Rudnicki Canonico Cracov. Math. Sysinius
mówi że te wiersze pisał Solikowski mając 28 lat gdy za króla w Królewcu urząd publiczny sprawował. Solikowski odbył 24 poselstw
Ad Manes J. D. Solikovii (wiersz przez M. S.)
dalej: Verus Martini Lutheri triumphus (wiersze Solikowskiego) (3 kartki)
dalej Ad Lutherum apostrophe M. S.
Divo Martini Lutheri elogium ab Andrea Frusio Soc. Jes. wiersz

2) Bractwo Lwowskie Bożego ciała. To jest nauki pożytki, odpusty, ustawy i przestrogi bractwa przenadostojniejszego Sakramentu ciała y krwie Syna Bożego z litanią o tejże Świętości y z modlitwami za bractwo. Postanowione we Lwowie w kościele metropolitańskim i zarazem farskim i do druku

(to i po łacinie:)

Societas S. Annae per Poloniam, Lithuaniam, Russiam et alias S. Regis Poloniae ditiones instituta. Cracoviae in off. Lazari 1590. fol. str. 18

podane za wolą i wiadomością JWielebnego Pana i Ojca J. M. X. Jana Dymitra Solikowskiego arcyb. lwow. We Lwowie z drukarniey Macieja Garwolczyka 1592. 4º k. 17.

Solikowski bawiąc w Rzymie za Stefana Bator. na wzór bractwa w Kościele P. Maryi in Minerva utworzył to bractwo we Lwowie. Ustawy, litania modlitwy i pieśni – chodzili z processią na Boże Ciało.

2) Adjunctum Testamenti Illmi et Rever. in Christo Patris et D. D. Joannis Demetrii Solikowski Archiepiscopi Leopoliensis cum paraphrasi Mathiae Sisinii S. Theol. Doct. C. S. Cracoviae in officina Jacobi Sibeneycher 1603. 4º k. 4 (powinno być 3 arkusze)
(nie całe jest tylko ~~leg~~ Adjunctum znajdujące się przy dziełach Solikowskiego lecz paraphrasis brak)

i na odwrocie tytułu herb Solikowskich i 4 wiersze łac. Pismo to poświęcone x. Hieronimowi Solikowskiemu opatowi wąchockiemu, którego stryjem był arcybiskup Jan Dymitr.

3) Meditatio seu explicatio psalmi LXVII: Exurgat Deus et dissipentur inimici ejus. Ad illustrissimum Cardinalem Radzivilium episcopum Cracovien..... Cracoviae in officina Lazari A. D. 1597. 4º str. 16 (końca brak)

ded. Georgio Radziwił Cardinali.... Hieronymus Solikowski archidiaconus leopoliensis Leopoli d. 21 Novembr. 1596 (mówi że mu stryj jego Arcybiskup lwowski pozwolił to swoje pismo wydać; chwali Radziwiłła że go wspierał gdy w Krakowie do szkół jezuickich chodził. – Jest to wykład psalmu wyszedł anonime tylko z przedmowy poznać autora)
(Cały exemplarz jest w bibl. Ossol. I XLVI. E.²)

219

Sołtykowicz Józef

1788. r. był w szkołach przygotowych prof. prawa.
1792 w liczbie jeszcze jest tu profesorem prawa.
1792. 2 listopada jako prof. prawa w tych szkołach, podaje
do Szk. gł. oświadczenie, iż chce się zająć utworzeniem tak
[illegible] gr. franc. jako i wypisów do stopni postępu [illegible]
uczących się najstosowniejszych, i prosi o wyznaczenie de-
cyzyi skoro tę pracę ukończy.
W podaniu bez daty do Szk. gł. wzmiankowanem pisze,
iż w układach sejmu grodzieńskiego, które dotyczą intere-
sów edukacyjnych był projekt założenia w Lublinie ka-
tedry prawa natury, ekonomicznego, politycznego i naro-
dów, prosi zatem żeby Szk. gł. przez wzgląd na wielo-
letnią jego w tych przedmiotach pracę. wrazie, gdy-
by Kom. Ed. założenie publ. prawa lekcyi w Lublo-
nie za przyzwoite i potrzebne uznała, jego na tę
posadę polecić raczyła /: Prot. N. 3. Protokół Nr N. 207 :/
W podaniu do Szk. gł. ed. 6 paźdz. 1795 pisze, że w roku
rewizyi szkolnej okolicznościami krajowemi przymuszony
został w innych szkołach obowiązki nauczycielskie dopeł-
niać, teraz zaś dla słabości zdrowia, znajdując się

w koniecznej potrzebie uchylenia się na jakiś czas
od nich, prosi Szk. Gł. żeby na umówionego zastępcę
Andrzeja Markiewicza, z redukcji szkół warsz. ka-
przybyłego rzeczpolitej i uchylającego się także pracujące-
go na etacie mającego być na ten rok szkolny uło-
żonego umieściła /: N. 3. Prot. nos. N. 218./
1797 jesienią zastępował go Andr. Markiewicz jako pro-
fesor prawa.
W podaniu swojem ~~bezdziatny~~ do wizytatora jak tyle innych pisze
iż przez 13 lat przepędził w zawodzie akademic-
kim, a podług ustaw Kom. Ed. nie znajduje się jak
dopiero półtrzecia roku na zastępstwie pracującym
w stanie nauczycielskim, a tak półjedenasta roku
wytracono z jego zasług. Tym zaś smutniejsze czyni
to w nim umysłe wrażenie, że chcąc starać się jako
najzdatniejszego w powołaniu swojem, wydarta mu ty-
le lat niedaremnej pracy. Kiedy bowiem otwiera-
no pierwszy raz Konwikt dla kandydatów w r. 1780.
Jotkowski już natenczas lat trzy prawie w stanie
akademickim podług wyrażeń czasu owego pracowa-
wszy i stopień dokt. fil. otrzymawszy, mając wszel-
ką łatwość wyjechania na uczenie szkół, tak jak

tak jak inni jego towarzysze wpół promocyi uczynili,
udał się dobrowolnie do Konwiktu s. Piotra, chcąc korzy-
stać z nowo zaprowadzić się mających nauk.

Wystawiano naówczas miejsce te jako fundament
dalszej w stanie akademickim promocyi, zapewniano
pierwszeństwo w awansach wszystkim tą drogą idącym do
nauczycielstwa, nie wspominano o potrąceniu lat po-
winności z liczby zasług, nie mówiono iż lata strawio-
ne w Konwikcie nie wnijdą w rachunek lat przepra-
cowanych. Po wszystkich atoli ustawach P. Komisyi wy-
właśnie dopiero roku kiedy Konwikt zamknięto
tj. w 1783, wszystko się obróciło na opak. Ci którzy
nie szli drogą Konwiktu uznani są za actu pracujących
i zasłużonych; ci, którzy kandydatami byli, którzy inne
przyrzeczenia, inne widoki, inne prawa mieli stawia-
ne przed oczyma, nagle zobaczyli się być przymuszonymi
do stracenia marnie dziewięciu lat pracy, z których pryn-
cypalnie 6 nauczycielstwa nietylko wytrącaniem dorob-
kowej pensyi sz od P. Komisyi za obmyślony traktamen-
fundusz wetowane, ale nadto jak gdyby za karę jako
z massy zasług wyrzucone.

Gdyby dawne ustawy były ocalały, nie byłbym jak

rok dopiero jeden rozszerzony! dzięki nowym, iż
mi nadto półtora roku życia przyczynił. Ale ja-
każ to różnica od lat 13tu? — Podług nowej usta-
wy szkoł. trwa lat 9 tj. 3 kandydackie a 6 pro-
fesorskich i przez tego i część znaczną dochodu.
Mówiąc o pracy kandydackiej piszę że i w dawniej-
szym zawodzie akademickim nie obeszło się bez na-
łożenia i usilności i tak trzeba było pocić
czoło, chorować na ślęczeniu pisząc oracyje, decy-
dy, gotując się na examina, oppozycy, akty, dy-
sputy, jak teraz użyteczniejsze trudy podejmu-
je. W tem podaniu podpisał się jako profe-
sor prawa w szk. przygł. krak. (t. N. 3. Protokół od
r. 1779 do r. 1796. (Nota 262.)
1783 był profesorem prawa w szkołach lubelskich
W r. 1786. dnia 20 stycznia Jołłykowski już od dwóch lat by-
dąc profesorem w Lublinie wraz z Girtlerem i Za-
rzeckim został oskarżony przez X. Trefflera Rekto-
ra wydziału Małopolskiego o opieszałość w pełnieniu
swych powinności i nieuległość dla swego przełożone-
go (...). W tłumaczeniu się swojem pisanem z dnia
25 lutego uczynionem, gdzie najprzód broni swych kolegów
spółoskarżonych a następnie i za sobą przemawia
tak się [illegible]

221

nakoniec wyrazia. „Jeżeli wreszcie te wszystkie remonstrancyje z wypełnej prawie pisane rozpaczy, nic nie wskurają w oczach sędziów moich; jeżeli wyrok przeważy się na stronę mocniejszego, czego po sprawiedliwości ich spodziewać się nie mogę; tylko przynajmniej niechaj zlota gtu uczyni mi łaski i miłosierdzia, ażebym był uwolniony od tego stanu, w którym przebywszy lat dziesięć, w też spokojnie doczekałem się honoru i promocyi, widzę się być odartym z pierwszego, zdesperowanym o drugim, widzę się być nieszczęśliwym i otoczonym zgrają nieprzyjaciół, a nieprzyjaciół, których uprzedzenia o mnie przez niedobrych ludzi wszczepione, takiemi uczyniło. Ile pierwej miałem ochoty do pracowania i emulacyi w powołaniu moim, tyle teraz w sobie czuję wstrętu i oziębłości, będąc ściemiężonym niewinnie. Oddam resztę majątku mego na dopłacenie lat niedosłużonych z powinności. Pójdę z gołemi rękami, póki mi siły porostają, szukać kawałka chleba w jakiejkolwiek pracy, który acz kolwiek mniejszy, słodszy mi będzie, bo go będę używał w pokoju. — Jeżeli zaś te moje słowa nadto zuchwałe wydawać się będą tym, którzy je roztrząsać mają, niechaj stanie przed ich oczami ta maxyma, że gdy kogo niewinnie a ustawicznie karzą, stara się grzeszyć, aby darmo nie cierpiał.

/. N. 5. Protokoł Nov. nota 31./. — X Treffler wpo

X. Treffler w zaskarżeniu swojém przeciw Sołtykowiczowi wy-
wyraża się między innemi, iż „znając jego popędliwość
i pasyję, która podobno i w Krakowie nie jest tajna,
nie chce go bynajmniej wyciągać na dalsze imper-
tynencyje dla własnej jego ochrony" i t. d.

1794. 16 marca na posiedzeniu Szkoły gł. złożył prośbę
aby, jeżeli Komisyja Eduk. wedle ustawy Sejmu Grodzień-
skiego uzna za potrzebne i przyzwoite ustanowienie pu-
blicznej katedry prawa w Lublinie, mógł być za profe-
sora do tejże katedry użyty. (s. N. 8. Prot. obrad str. 522.)
1793. w raporcie wizytatora Sołtykowicz prof. prawa w Szko-
le gł. Krak. prosi, żeby mu z omyłki etatu r. 1789 na 90, wy-
muszony mu półtora roku do emerytury w etacie na r. 1794/95
poprawiono, aby łaskawie zamiast roku tego dobrowolnego uwol-
nia zapisano mu 7½ z pensyją zł. 1475. do niego przywią-
zany. Ta omyłka stąd wynikła, że on będąc tylko trzy lata
na funduszu kandydackim, lat 6 z powinności odrabiał, kiedy
tylko 4½ odrabiać był powinien. Spodziewa się on, że kiedy
K. E. innym lata w etacie poprawiła, i jemu tej sprawiedli-
wości nie odmówi. Szkoła gł. zaś wyraźnie donosi, że Sołtykowicz
przez cały ciąg swego nauczycielstwa pilnie i porządnie do-
pełniał obowiązków swoich. (s. N. 10 Prot. obrad str. 156.)
Sołtykowicz na r. 1794/95 uczył w Szkołach warszawskich a na r. 1795/96
za pozwoleniem Szkoły gł. dla słabości zdrowia uczył przez substytuta
zastrzegłszy sobie pensyję dorobkowej (s. tamże str. 168.)

Johannis esticampiani sum

Johannis Somerfelt sum

Liber legatus pro libraria Artistarum maioris
collegii per venerabilem virum magistrum Johannem de
Somerfelt sacre theologie baccalarium olim custodem
collegii collegiatum orate pro eo

Johannes de Zunnerfelt

1487. w akt. rekt. wspomniany także magister Joh. z de Zomerfelt, p. 377.
r. 1495. decanus artium

1513. Joannes de Zammerfeld clericus.

Zunnerfelt, jak się zdaje umarł r. 1500 lub 1501.
bo w aktach rekt. z r. 1501. p. 660. jest wzmianka
o exekutorach jego testamentu tojest Michale
z Wrocławia maioris Collegii Collegiato i mistrzu
Janie kaznodziei niemieckim przy kościele P. Marji.
Zdaje się, że umarł w styczniu 1501. r. bo ~~[illegible]~~ wierzy-
ciele w tym czasie skarżyli exekutorów testamentu wy-
żej wyrażonych i Leonarda Myszkowskiego.

Sommerfelt

1494. feria sexta ante Matthaei Magister Zumerfelt vocatus ad Collegium (majus) pro introitalibus solvit tres flor. (: Liber perceptor. Coll. maj. pag. 95.) v témže roku commut. hyemali byl praepositus coll. maj. (tého pag. 96.)

225

Johannes Sommerfelt.

1498. w akt. rekt. p. 123. jako decanus artistarum
ale ta kartka mylnie tam wklejona.
1492 r. akt. rekt. p 506 jako minoris collegii collegiatus.
Inny to będzie Johannes Nicolai de Zommerfelt 1420 r. za rektorstwa Jakuba z Zaborowa
wpisany w matrykule.

Joannes de Zamorfelth jako artium baccalaureus
wspomniany r. 1524. (Coll. Privilegia documenta et acta
Coll. ab a. 1440 do 1702. pag. 42.

Magister Joannes Zomerfelth już r. 1509 nie
żył. Exekutorem jego testam. był Michał Wrocławczyk (. Regestr. supellect. Coll. maj. N. 69.
str. 35.) – Umarł podobno r. 1505 28 sierpnia.
zob. Ephemerides w Bibl. Uniw. R. XVII. 15.

226

Sommerfelt Jan.

Jego staraniem wydana Grammatica Petri Helie u Marcina Flach Argentinae 1499. 4. w dedykacyi Sommerfelt umie-ścił datę Cracovie 17 Kalend. Junias 1497.
rob. XI. 6. 64.

Czy Kak.? Ktrzyniec jest jedno co Sommerfelt.

Ewr. Ma

Hochwürden un

überreichen wir beigehend ganz ergebenst,
auf der hiesigen Königl. Universität währe
legenheits-Schriften. Wir benutzen zugleic
Hochwürden und Wohlgeboren unse

Breslau den 20ten Ap

227

Sommerfelt Joannes.
d. T. B.

Był Collega maior, pała tej pokazuje znapisu na książkach, przez niego bibliotece legowanych

Jego uczniem był jak świadczy Rudolphus Agricola Hydroburgius Rhetus w przedmowie do modus epistolandi Joannis Aesticampiani itd. u Hier. Viet. w Krak. 1522. wydanego Marek Szarfenberger, którego nakładem ten modus wyszedł. Dalej w tej przedmowie do Marka mówi Agricola. Tu Marce optime, ut memoriae tui praeceptoris immortalem gloriam addas, nec operae, nec impensis parcis, qui cum omnium disciplinarum studiosissimus fuerit, oratoriam simul et poeticam facultatem in Cracoviensi gymnasio cum omnium admiratione professus est. Był ten Agricola przyjacielem Marka, jak się w tej przedmowie wyraża. Datował ją Viennae ex off. nostra 1515.

Ioannes Aesticampianus Sommerfelt.

Książka Ricardi de media villa super ~~quartum~~ quarto sententiarum, niegdyś własności Johannis Sommerfelt Esticampianus i przez niego bibliotece darowana, zawiera następującą ręką Brodzyusa (?) pisaną wzmiankę: Iste Joannes Sommerfelt erat vir doctissimus et multarum Academiarum vel ut tunc vocabantur studiorum universitatum perlustratione clarissimus, alias vocabatur Aesticampianus, quia Sommer Germanis est aestas. Felt (sic) vero campus. Silesius fuit ex Sommerfelt non procul a Glogovia majori. Facit illius mentionem Henricus Agrippa in epistolis, quod legerit Plinii naturalem historiam in studio Coloniensi.+ Faciunt et alii in academia Lipsiensi de schola ab ipso fundata.

J. Janotzkis Nachrichten II, 82; III. p. 160 et seqq. w Freiburgu pod Lipskiem założył szkołę (Vitae Germ. Melchior Adami p. 58) a w Lipsku nauczał przed r. 1513 (ibid. p. 107) zkąd invidia expulsus zapewne do Freiburga przeszedł.

+ ~~w Kolonii bawił w 1499~~

Był w krakowskiej Uniw. przyjęty bakałarzem in artibus sub mag. Mich. de Wyelun 1481. a magistrem pod Janem de Sylesia 1485.

Klüpfel w przypisie do Celtisa życia na str. 93 mówi o nim, że
a patria Sommerfeld in Lusatia inferiore ita nominatus, dicitur
etiam Rhagius, a vocabulo Räk, quod ut notat M. Denis p. 124.
Wiens Buchdr. quo nomine ejus patrem vocatum fuisse censet. Był
on w Krakowie uczniem Celtisa jak się pokazuje z listu Joannis
Dalburgii do Celtesa pisanego. Nonis Novemb. 1502. barbarissima
~~loca~~ Sarmatiae loca nazywa Krak. Dalburg. Źródła do życia Aesti-
campiana ob. u Klüpfela l.c. p. 93. Aesticampius uczył w Lipsku, w Mogun-
cyi i Krakowie.

1168

229

Sommerfeld (Aesticampianus, Rhagius) Joannes, zwał się właściwie Rak, syn Jana, urodził się r. 1457 w Sommerfeld w Łużacyi, kształcił się w Akademii Krak. gdzie r. 1491 d. 19 Maja w poczet uczniów wpisany został. Tu zapoznał się w Krakowie z głównemi krzewicielami humanizmu z Filippem Kalimachem (któremu Rak nagrobek napisał: „Hic jacet a patria"...) Janem Ursinem (Baer – uczeń Pomponiusa Laeta), z szlachcicem Andreas Pegasus, Bernhardem Viliseus (Wilczek) rajca Georgius Morinus (Morstin), astronomem Albertem Blar (Baccalarius Albertus de Brudzewo), wrocławskim patrycyuszem Sigismundus Fusilius (Gossinger), poetą Laurentius Corvinus (Rabe z Neumarkt – 86: Bauch: Laurentius Corvinus, Zeitschrift d. Vereins für Gesch. Schlesien. 1883. Bd. XVIII p. 230). Poznawszy się z Konradem Celtis zostawał z nim w żywej korrespondencyi (Listy w bibl. nadworn. cesarsk. w Wiedniu), a nawet w liście z d. 15 Maja 1498 wzywa Celtes Rhagiusa aby mu u krakowskiego drukarza Szweipolda kupił książki ruskie; przez tego Celtis zwierzał mu się o swych miłosnych stosunkach z Hasiliną (Hassia córka Stencla Schwarza) – R. 1499 wyjechał Rhagius z Krakowa do Włoch, bawił w Wenecyi, Bononii gdzie uczęszczał jako uczeń (uniwersytet). Roku 1501 pojawia się w Bazylei jako poeta laureatus, otrzymawszy wieniec w Rzymie. Później wykłada w Akademii w Moguncyi r. 1502, w Frankfurcie, w Lipsku. Umarł ten

+ 31 Maji 1520 aetatis 63 annorum. (w Krakowie był tylko uczniem – lecz nie professorem)

Sommerfeld Rhagius dnia 31 Maja 1520 mając 63 lat. Uczeń sławnego Celtisa, odznaczył się jako poeta i jeden z celniejszych humanistów. [Ob: Fiedler Daniel: De Joanne Rhagio Aesticampiano disputatio. Lipsiae 1703. – Bauch Gustav: Johannes Rhagius Aesticampianus in Krakau, seine erste Reise nach Italien und sein Aufenthalt in Mainz, w piśmie Archiv für Litteraturgeschichte herausgegeb. v. Dr. Franz Schnorr von Carolsfeld. Leipzig 1884. 8º XII Band. 3 Heft, pag 321–370, dobrze napisana rozprawa w której autor krytycznie rozróżnił Jana Sommerfelda professora Kollegium większego w Krakowie † 1509, od Jana Sommerfelda Rhagiusa poety † 1520, których często z sobą mieszają.

(K. Bibliothecar in Dresden)

1) Cebetis Tabula. Francphordiae impr. Nicolaus Lamperter et Balthasar Murrer 1507. 4º

1) Epigrammata Johannis Aesticampiani. Impressum Lypsiae per Melchiorem Lotter 1507. 4º.

ded. Jacobo de Liebenstein archiep. Moguntinensi.

2) Grammatica Martiani Foelicis Capellae cum Joannis Rhagii Aesticampiani rhetoris et poetae praefatione. Francphordiae impr. per Nicolaum Lamperter et Balthasar Murrer, 1507. 4º.

3) Aelius Donatus de figuris cum Joannis Rhagii Aesticampiani Epistola (s. l. et a.) (Francfordiae 1507) 4º.

ded. Joanni Huttichio Moguntinensi.

4) Commentarii Johannis Rhagij Aesticampiani Rhetoris et poetae laureati in Grammaticam Martini Capellae et Donati figuras. Francphordiae impr. per Nicolaum Lamperter et Balthaser Murrer, 1508. 4º.

Somerfeld Joannes (Aesticampianus) miał być rodem z Łużycy. R. 1479 przybył do Krakowa, gdzie w Kursie letnim 1479 za rektorstwa Jana z Oświęcimia wpisany do Metryki: Johannes Mathiae de Zomerfeld. R. 1481 został Bacal. a r. 1485 Mgr. Filozof. – Od r. 1487 Kursu zimowego jako Docent (Extraneus de facultate artistica) wykładał wymowę. – R. 1488 w Kursie zimowym policzony w poczet Professorów Collegii minoris, a r. 1494 Collega major w Kursie zimowym będąc zarazem Decanus facultatis artisticae. Ostatni raz wykłada w Kursie letnim 1501 Listy Franciszka Niger i wtedy to jak się zdaje r. 1509 umarł, bo niema już o nim śladu w Księdze Diligentiarum – a Liber promot. pisze o nim: „Collega major, quartana in decanatu (?) mortuus," bez podania roku. Pisano go Zomerfelt, Zummerfelth, Sommerffelt.

podług Regestrum supellectilis umarł Somerfeld 1509 roku.

1) Modus epistolandi Magistri Joannis Esticampiani alias Sumerfelelt Viginti genera epistolarum complectens. Per me Florianum impressum. 1515. (na tytule drzeworyt: S. Florian. – na końcu dzieła: Impressum est hoc epistolarum opusculum Cracovie a Floriano Unglero Anno dni 1515. 4to kart 16 (Sig. A – Dij.) druk antykwą. Pomiędzy listami są także:

Comendetur Rectori Ursinus doctor medicine oratorque pro auxilio prestando. (N. poleca Jana Ursina doctor integerrimus homo singularis ingenii et virtutis ad vestram achademiam iter facit propter quasdam artes profitendas)

Ursinus

Laudatur Calimachus oratorque philosophus magisterque artium apud Joannem Ducem Misnensem. (N. poleca Janowi Księciu Misnii, który na nauki do Krakowa zjechał, aby sobie wziął za nauczyciela Callimacha, którego chwali z dzielności wymowę, filozofię, życie przykładne)

Lamentatur Magister Joannes apud Ursinum doctorem medicinae de exilio suo quod propter accusationem cuiusdam nebulonis crimine laesae maiestatis patitur.

Consolatur Magistrum Joannem Joannes Ursinus Doctor
Medicinae pro exilio suo quod accusatione cuiusdam nebu-
lonis patitur. (List Ursyna do wygnanego profesora akadem.)
Exponit Calimachus testimonium apud Joannem civem Vratisla-
viensem de filio Cracoviae morante apud eum diffamato
(chwali ojcu syna)
Exponit Calimachus Jeronimo Aretino conditionem Universi-
tatis Cracoviensis et praesertim cujusdam viri Alberti
mathematici optimi quem ipse cupit scire (na 9tej karcie
...„habet nostrum gymnasium hac tempestate in omni fa-
„cultate clarissimos viros, praecipue tamen in naturalium
„rerum cognitionibus perspicacissimos et in celiferis astro-
„rum motibus indagandis non minus etiam eruditissimos,
Brudzewski Wojciech „inter caeteros habet quendam virum Albertum Vigellum
„hominem mathematicae adeo a multis annis studiosum,
„ut nihil eum fugiat, quod vel Euclides ipse vel Ptholomeus
„claro quisque suo ingenio perlustravit: quaeque oculum
„nostrum fugiunt ita discentibus suis demonstrationibus
„in medium affert, ut luce clarius tanquam visa intelligan-
„tur"... str. 9 na odwrocie)
Congratulatur Calimachus Hieronimo Aretino pro gradu
magisterii adepto, quem merito consecutus est.
Exhortatur Calimachus Hieronimum Aretinum ad dolorem ca-
piendum per mortem cuiusdam viri clarissimi in studio phi-
losophiae (nostrae universitatis ...)
Fidem facit Dux Misne C. Mario de humanitate, virtute, prudentia
et eloquentia qua preditus est
Fidem familiaritatis facit Kazimirus rex Poloniae (ad Vladis-
laum regem Ungariae suum primogenitum) Joanni Calimacho
suo secretario (noster medicus) in Ungariam proficiscenti.
Edicit Kazimirus rex Polon. Vladislao regi Ungariae filio suo ut cum
Joanne Alberto suo fratre pacem ineat et concordiam.
Inhibet Fredericus Cardinalis Joanni Barucio Decret. Doct. Canonico
Crac. ne circumveniat dolo suos diecesanos – et promovet Joannem
Marium ad decanatum ecclesiae Cracoviensis.
Epitaphium Joannis Esticampiani per Joannem Lupulum Bodmanensem
(6 wierszy)

2) Modus epistolandi Magistri Joannis Esticampiani alias, Sumerfelt, viginti genera epistolarum complectens. (tytuł w ozdobnej ramce z cyfrą Hallera $\overline{H}$ – na końcu dzieła: Impressum Cracoviae in edibus famati viri domini Joannis Haller, ciuis Cracouiensis, Anno redemptionis humanę 1519. 4to Kart 18 (Sign a – d4) druk antykwą wydanie niezmienione co do textu)

3) Modus Epistolandi Joannis Aesticampiani. Viginti genera epistolarum complectens castigatissime impressus, mendis quibusdam emaculatus, distinctionibus, subdistinctionibusque, ut quisque locus exigebat, diligenter appositis, ut vel mediocriter eruditus, in hoc opusculo privata lectione proficere possit. – Rudolfus Agricola Hydrobergius Rhetus. Si blesae vitio i t. d. (8 wierszy – tytuł w ozdobnej ramce z cyfrą $\overline{H}$ – na końcu:) Impressum Craouiae per Hieronymum Vietorem 1522. 4to Kart 16 (Sign a – d3.) druk antykwą.

Na odwrocie tytułu: Rudolfus Agricola Marco Scharffenberger Bibliopolae Cracoviensi salutem optat. Vienne ex officina nostra 1515. „Misisti ad Hieronymum nostrum Vietorem quoddam de componendis epistolis opusculum Joannis Aesticampiani praeceptoris quondam tui hominis eruditissimi, ut typis elegantioribus ... prodeat... (Aesticampianus) Oratoriam simul et poeticam facultatem in Cracoviensi Gymnasio cum omnium admiratione professus est. Ego quum philosophiae addictus Cracoviae agebam, Michael Vratislaviensis ecclesiae divi Floriani Canonicus Collega studii Cracoviensis praeceptor in philosophia meus – pokazał mu skrypta Estykampiana, z których poprawił)

Epitaphium Joannis Aesticampiani per Rudolfum Hydrobergium (10 wierszy na końcu zamiast nagrobka napisanego przez Jana Tumulus, który w dawnych edycyach.)

Aesticampianus Joannes (de Sommerfeld) syn Macieja (Mathiae), kształcił się w Uniwersytecie Krak. gdzie r. 1479 w letniem półroczu jako uczeń zapisany, ~~w~~ r. 1481 stopień Bacal. a r. 1487 Magist. in Artibus otrzymał. Od r. 1487 wykładał jako docent (extraneus) na wydziale filozoficznym; r. 1488 Collegiatus minor, r. 1494 Collegiatus major et Decanus facultatis artist. wykładał (Horacego) poetykę, retorykę, Donata Grammatykę, Listy Francisci Nigri, Seneki i Cycerona. Był professorem jeszcze na wiosnę r. 1501. Umarł (jak pisze Liber promotionum) na dziekaństwie w skutek kwartany, r. 1509 ~~przed r. 1510~~. Biegły w języku greckim i w literaturze klasycznej, żył w epoce przejścia nauk scholastycznych w humanistyczne. – Bibliotekę swą (znaczną) zapisał Kollegium większemu.

1) Grammatica Petri Heliae utilissima veri Prisciani imitatoris, cum Magistri Johannis Sommerfelt brevi quadam commentatione in eundem. Argentinae, apud Martinum Flach 1499 4to (w bibl. miejs. wrocł.)

ded. Joanni Haunolt S. Theol. Bac. Canonico ... Sommerfeld Joan. .. Cracoviae d. 16 Maii 1497.

2) Libanii Graeci declamatoris disertissimi, beati Johannis Chrisostomi preceptoris Epistolae, cum adiectis Johannis Sommerfelt argumentis et emendatione et castigatione clarissimis. (s. l. et a.) 4to
K. 155. Ded. Mathiae Drzewicki vicecancellario Regni Pol.
.... J. Sommerfelt.... Cracoviae d. 23 Martii 1504.
|: dzieło to wyszło nakładem Jana Clymes księgarza Krak. r. 1504 – i obejmuje 522 listów Libaniusza, tłomaczonych z greckiego przez Franciszka Zambeccari profesora w Perugii. :/ (w bibl. nadworn. w Monachium) (i w bibl. Uniw. Krak.)

3) Modus epistolandi Joannis Resticampiani, viginti genera epistolarum complectens. Cracoviae, 1510. 4to (w bibl. miejsk. Raczyńskiego w Poznaniu)
– toż. Cracoviae ap. Flor. Ungler. et Wolfgang. Lern 1513. 4to K. 18 (w bibl. Ossolińsk.)
– toż. Cracoviae ~~ap.~~ Flor. Ungler impress. 1515. 4to (w bibl. Jagiel. i Czartorysk.) K. 16.
– toż. Viennae ap. Hieron. Victorem 1515, mense Martii. 4to (w bibl. Ossolińsk. i w bibl. Król. w Wrocławiu)
Ded. Marco Scharffenberger bibliopolae Cracov. ....
Rudolphus Agricola (junior) Hydroburgius Rhetus (Wasserburg nad Bodensee)... Viennae 1515.
– jest tu i nagrobek dla Resticampiana wierszem przez Agrikolę, który pisze o sobie że był uczniem Michała z Wrocławia w Uniwersyt. Krak.
– toż. Cracoviae, ap. J. Haller 1519. 4to (w bibl. Jagiell. i Czartorysk.) K. 18
– toż. Cracoviae, ap. H. Victorem 1522. 4to (w bibl. Jagiellon. i Czartor.) K. 16.

Sommerfelt Joannes (Aesticampianus, ~~Rhagius~~) rodem z Łużacyi, kształcił się w akademii krak., gdzie r. 1481 został Baccal., a 1485 Magister Art. – r. 1487 wykładał już jako docent (Extraneus de facultate) filozofię – r. 1487 był już Collega minor, a od r. 1494 Collega major. – R. 1494 i 1495 był dziekanem wydziału artystycznego. – R. 1501 w kursie letnim ostatni raz przychodzi w spisie professorów wydziału filozoficzne-go – jak się zdaje przeszedł później do wydziału teolo-gicznego, którego był Baccal. już r. 1497. Umarł ~~[illegible]~~ r. 1509 ~~[illegible]~~, albowiem Liber promotionum facult. philos. pisze o nim „factus maior Collegiatus, quartana in „Decanatu mortuus."

1) Grammatica Petri Heliae utilissima, veri Priscia-
ni imitatoris: cum Magistri Johannis Sommerfelt brevi
quadam commentatione in eundem. (na końcu) Opus Petri
Heliae hexametro confectum carmine... impressum fuit
arte denique et impensis providi viri Martini Flach ci- nieliczb. 14 i liczb.
vis Argentinensis A. D. 1499, Quinto Idus Aprilis. 4to k. (417 (431) razem).
Ded. Joanni Haunolt Vratislavien. et Lanicien. Canonico
adolescenti patricio, discipulo suo... Joannes Sommerfelt,
datum Cracoviae XVII Kalend. Junias 1497. – dalej Joannis
Sommerfelt (Decastichon) ad Lectorem. (w bibl. Krak.)
(Jest to grammatyka wierszem ułożona w XI wieku przez Piotra
Heliae podług zasad Prisciana, z komentarzem Sommerfelda)
(na jednym exemplarzu dopis, że ten komentarz napisał właściwie Jan z Stobnicy.)

2) Modus epistolandi Magistri Joannis Esticampiani alias Sumerfelt, Viginti genera Epistolarum complectens (na końcu:) Impressum est hoc epistolarum opusculum Cracovie a Floriano Unglerio 1515 Kart. 16. na ostatniej stronie: Epitaphium Joannis Esticampiani per Joannem Lupulum Bodamensem (6 wierszy)

— (toż) (Viennae impr. Hier. Victoris 1515. 4to (wydał Agricola kosztem marka Szarfenbergera)

— (toż) Impressum Cracoviae in edibus Joannis Haller civis Cracovien. 1519. 4to K. 18 (Epitaphium na odwrocie tytułu)

— (toż) Impressum Cracoviae per Hieronymum Victorem 1522. 4to Kart. 16. (na tytule 8 wierszy Rudolfus Agricola Hydroburgius Rhetus — ded. Rudolfus Agricola Rhetus Marco Scharffenberger Bibliopolae Cracoviensi.. Viennae 1515 gdzie pisze iż Szarfenberger posłał do Wiednia do Hieronyma Wietora to dziełko nauczyciela swego dla przedruku tegoż — pisze dalej Agricola że był na naukach w Krakowie, gdzie był jego nauczycielem w filozofii Michael Vratislaviensis kanonik S. Floriana) — Są to wzory listów różnych autorów n.p. Ursinus, Callimachus; między innemi list Callimachi ad Hieronymum Cretinum opisujący stan uniwersytetu Krakow. i wychwalający Alberta (Brudzewskiego?) matematyka znakomitego — List Króla Kazimierza Jagiellończyka polecający swego lekarza (medicus) jadącego do Węgier w interesach. — Tegoż Króla list do tegoż Władysława Króla węgier., aby z bratem Janem Albertem żył w spokoju i wojny nie wiodł.

[do Władysława Króla węg. syna swego

(pierwsza edycya tego dzieła wyszła w Krakowie 1510. 4to)

234

<u>Soscius</u> Bartholomaeus Ravensis

(Dr. Phil. in Univ. Crac.

1) Pallas academica venerabilibus XII secun: dae laureae Licentiatis coronas elargiens, dum Art. Magistri et Phil. Doctores renuntiarentur virentibus metri corymbis exornata A. 1648 m. April. die 27. Cracoviae in off. typ. Francisci Caesarii. 4to. k. 10. (wierszem) (Poez. 2833)

ded. Joanni Romiszowski Praeposito infulato Lascensi, Scholastico Cracov. Gnesnen. Lan: cicien. Canonico, S.R.M. Secr. (h. Jelita) ... B. Soscius

235

Sosenkowski Maciej

fil. dobr.

1778 wysłany do akademii poznańskiej. (: A. R. kr. 1081:)

Soszyc Jacobus Cracoviensis Collega minor, Director Collegii Bialensis 1639. – Senior Scholae Corpor. Christi 1635. – rodem z Krakowa, został r. 1626 Baccal. art. a r. 1629 Mgr Art – w końcu został Profesorem w Akademii Zamojskiej; był też Dyrektorem Kolonii Bialskiej – r. 1637 został Collega minor, zrezygnował, zostawszy proboszczem i profes. w Zamościu.

1) Testimonium observantiae illustrissimo Andreae Gembicki ~~Abbati~~ Episcopo Luceoriensi, Abbati Trzemesznensi quum primo ac fauste Cathedram Luceoriensem ingrediebatur exhibitae. Lublini in off. typographica Annae Viduae 1639. fol. Kart 17 (Prozą panegiryk – ded. Joanni Zamoyski Supremi olim Poloniae Cancellarii Thomae filio capitaneo Kałussiensi.... M. Jacobus Soszyc – na odwrocie tyt. herb Jelita drzeworyt z wierszami studentów bialskich: Joannes Brzoska i Zbigneus Urowiecki. (Hist. 4227 br.)

2) Quaestio de natura materiae primae in Acad. Crac. publice ad disputandum proposita Mense Aprili d. 20. Cracoviae in off. typogr. Matth. Andreoviensis A. D. 1635. 4to Kart 6. ded. Rectori et Professoribus Acad. Crac.... .... J. Soszycz (Filoz. 513.)

237

Sowiński Krzysztof.
fil. dokt. i prof.

1674. 10 stycz. ad Coll. min. vocatus (: Concl. Coll. maj. p. 473:) 1675. 2. listop. przy rozdawaniu porad kollegium mniejszego o nim napisano: E. vero D. Christophoro Sowiński postquam ab exteris redierit dabitur (: ibid. p. 479:) 1676. za mało do koll. wielkiego powołany, lubo in exteris degens (: ibid. 479:)
1677 d. Dominico post octavas Epiphaniae quae fuit 17 Januarii Exim. Christ. Sowinski ab exteris redux primo ad mensam accessit, deinde ad utramque vocem et regiam professionem [illegible] ex unanimi consensu admissus est (: ibid. p. 485:)
1667. A. R. p. 197.
1688. jako Dziekan S. filoz. (A. R. p. 476:) i Coll. maj. Judici S. T. prof.
1692. jako S. T. D. i prof. (A. R. p. 578.) Coll. maj.
~~1693. jako Cantor philos. senior (A. R. p. 657.)~~
w r. 1687 liczył lat 45 syn Andrzeja i Agnieszki, urodził się w miasteczku, Wsiołopolu (: Processus Canonizat. Joh. Cantii II, fol. 1304:)

miał on tytuł Sekretarza JKMci /: N. 38
Kat. lib. str. 312:/.
Uczynił fundacyą 12000 zł. pro cursu polemi-
co; lokowana na księgarniach wielkich i małych.

Sowiński Krzysztof Franciszek urodzo:
ny w Małej Polsce (w dzień Podwyższenia S. Krzyża)
przybył za młodu do szkół krakowskich gdzie
się nim wuj jego Florian Lepiecki Dr. i Prof.
Teologii ~~[illegible]~~ kanonik S. Floriana opieko:
wał. Ukończywszy nauki w szkołach nowodworskich i w uniwersytecie Krak.
gdzie został 1664 Baccal. a r. 1666 Drm filozofii
przyjął obowiązek nauczyciela domowego u
Maxymiliana Fredry kasztelana lwowskiego
Poźniej był nauczycielem w szkołach nowodworskich w Krakowie i Lubrańskich
w Poznaniu: skąd go wzywał do swego dworu
Jan Karol książę Czartoryski podkomorzy kra:
kow. i jako nauczyciela z synem swym Mikołajem
Kazimierzem późniejszym kanonikiem krakow.
do Lowanium, Paryża i Włoch wyprawił. W akademii Sapienza romana
w Rzymie został Sowiński Drm S. Teologii. Bawią:
cego jeszcze we Włoszech mianowała akademia kra:
kowska professorem w Collegium minus. ~~[illegible]~~ Po
powrocie do kraju, wykładał Sowiński najprzód
w akademii krakow. filozofią jako profesor 1674
zwyczajny, potem był profesorem w Kollegium
większem: a w końcu r. 1691 uzyskawszy w aka:
demii krakow. stopień Dra Teol. i profesora

Przed wyjazdem do Włoch Stanisław Warszycki kasztelan krak. dał mu kustodią pilecką.

wydział filoz. 1680

od 1691 kilkakrotnie obierany był kilko krotnie to dziekanem, to rektorem akademii. Wysyłany na sejmiki i sejmy walne od akademii, witał jako rektor akademii r. 1697 przejeżdżającego do Krakowa na koronacyą Augusta II, ~~[illegible]~~ od któregoto króla dostał tytuł sekretarza królewskiego. Obok kanonii S. Floriana, WWSS. i pileckiej trzymał Sowiński także bogate probostwo w Proszowicach; będąc oraz prowizorem Contubernii Philosophorum i szkół Nowodworskich. Umarł po długiej chorobie (w dzień S. Kazimierza) (d. 4 Marca r. 1699 pochowany d. 10 Marca w kościele S. Anny. (Ob. Bielecki Martin: Salve aeternumque vale Christophoro Sowinski S. Theol. Doct. et Prof. ~~[illegible]~~ dum piis ejus manibus justa funebria ad aedes D. Annae persolverentur expressum A. 1699 d. 10 Martii. Cracoviae typo. Universit. fol. K. 7. styl. lapid. — Sowiński Gaspar Phil. Doct. et Prof.: Aeternus virtutum et meritorum splendor Christophori Sowinski S. Th. Doct. dum ei justa funebria persolverentur demonstratus 1699 d. 10 Martii. Cracov. typo. Universit. fol. K. 4. styl. lapid. — Dzielski Albert: Majestas theologico honore paludata in Christophoro Sowinski dum pro [illegible] in Univ. Crac. pro loco inter S. Th. Doctores responderet refulgens. Cracov. typo. Nicolai Alexandri Schedel. 1691. fol. K. 7. stil lapid. — Orminski Thomas Franciscus profess. matheseos: Apsis summa eruditae virtutis et sapientiae cathedra theologica ~~[illegible]~~ dum Christoph. Sowinski S. Th. Dr. Romanus pro loco inter S. Th. doctores publice disputaret. Cracov. ex off. Franc. Cezary 1691 fol. K. 3 stil lapid —)

(Podgurski Samuel Joannes: Sublimitas theologici honoris felici passu Christophori Francisci Sowinski dum inter S. Th. Doctores in Univ. Crac. cooptaretur. 1691 d. 12 Junii. Cracov. typ. univ. fol. k. 4. styl. lapid. — Prokopowicz Casimir Phil. Doct. profes. rector in schol. Novodvorsc. Splendor theologici honoris et sapientiae in Christophoro Franc. Sowinski solenni actu suae responsionis pro loco inter S. Theol. doctores obtinendo exhibitus. Cracov. typ. Universit. 1691. fol. k. 8 styl. lapid.)

Sowiński Krzysztof wydał.

1) Srzeniawa żalem obfitym płynąca albo Treny ~~[illegible]~~ żałosne na śmierć Marianny Sicińskiej ze Żmigroda. Kraków drukiem Krzysztof. Schedla 1674. fol. (Paneg. 1187)

2) Panegiryki (z panegiryku Sopińskiego zdawałoby się wypływać iż Sowiński pisał panegiryki: Fascia na Jana Małachowskiego biskupa Krak. — i Abdanicorum celsitudo na Michała Warszyckiego wojewodę sandomirsk.) Ob. Mazurkowic Valent: Fascia meritorum Joan. Małachowski ep. Crac. Cracoviae 1681

3) Quaestio physica de concursu causae primae cum secundis… ad disput. proposita A. 1674 d. 25 Januar. Cracoviae apud M. Jacobum Moscicki fol. k. 2. (Filoz. 911)

4) Quaestio theologica de praedestinatione ... proposita A. 1691 d. 15 Martii. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. (Teol. 1691)

5) Quaestio theologica de visione Dei ... pro loco inter S. Theol. Doctores proposita A. D. 1691 d. 12 Junii. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. (Teol. 4343.)

6) Apsis summa eruditae virtutis et sapient. cathedra theolog. Cracoviae 1691. fol.

~~7) Magnitudo animi sap. et virt. L. J. Kojeckii S. Theol. Doct. et Prof. Cracoviae 1691. fol.~~

~~8) Rerum post~~

Sowiński Tomasz

1693. czy to ten sam co Krzysztof...? Zapewne nie ten sam, bo Krzysztofa, gdyby miał drugie imię, toby je przy tytułach jako rektora wypisano. Tomasz r. 1693. wspomniany jako Contubernii philosophorum senior. (A. R. p. 657.)

Sowiński Thomas Joannes Dr. Phil.

Senior Contub. Philos. Collega minor (1696) – Baccal. 1686, Mgr. 1688 – Decanus fac. Art. Collega minor 1698. 1705. – r. 1691 rector Scholae S. Annae.

1) Quaestio logica de substantia ... pro loco in Collegio minori ... A. 1696 d. 31 Martii. Cracoviae typ. Univers. fol. K. 2. (Filoz. 856)

2) Magnitudo animi sapientiae ac virt. utis in Paulo theologico honore coronata Joan. Wojewodzki S. Th. Doct et Prof. triumphans. Cracoviae 1691. fol. (typ. Univ.), K. 5 stil. lapid. (Paneg. 1671)

3) Novum posthumae memoriae monumentum venerandis fratrum Almae Acad. Cracov. cineribus erectum in nova S. Annae basilica erectum, et festo transportationis ossium eorundem die consignatum A. 1696 d. 19 November. Cracoviae 1696. fol. typ. Universit. Kart 5 (stilo lapidar.)

Speiser Anselm

1) Bibliotheca Ossoliniana sive Catalogus librorum quos olim possedit Josephus Comes Ossolinski palatinus Podlachiae, quorum auctio fiet 24 Junii 1803. Cracoviae typis Josephi Georgii Trassleri 1803. 8vo, str. VIII. 594.

243

Joachim Speronowic

S. Theol. Doctor Romanus /: A. R. 1653. p. 607./
r. 1641. z koll. mniejszego do większego powołany /: Conel. Coll. maj. z r. 1641. p. 163:/
r. 1646 kanonikiem s. Flor. p. Coll. maj. obrany /: Conel. Coll. maj. p. 185./ będąc Cursus Vladislaviani professor.

r. 1641. 3 lipca obrany prof. języka greckiego fundacyi Skonera /: Conel. Coll. maj. p. 165./ będąc juz regius professor i Canonicus s. Annae. nie długo był on tym professorem, bo juz z r. 1646 20 marca na sessyi Kollegium wielkiego była mowa o wyborze prof. języka greckiego, który do później-szego czasu odroczono /: Conel. ibid. p. 187:
Umarł r. 1662. czyli też 1663. /: ibid. p. 382. był on senior pater.
1643. v. akt. rekt. f. 27. v. jako Collega minor wspomniany, ale to musi być pomyłka. bo na str. 35. f. r. jest jako Coll. major. (zob wyżej)
f. 46. v. akt rekt. z r. 1644. nazwany Spernowicz.
1650. 18 lut. od biskupa krak. Piotra Gembickiego otrzymuje pozwolenie udania się

do Włoch dla widzenia miejsc świętych. Od-
był on wtedy plebanem propoweckim. [a. k.
p. 318.] Powołanie narok jeden:
1653. privatus duobus ascensibus tantum ad
beneficia juxta statutum Krokierzianum
non ad alias dignitates, za to, iż już dawniej
wiele był osób pobił, za co już kara wygna-
nia przez kollegium wielkie była nań orzeczo-
na, a teraz znowu się z Stanisławem Wiecior-
kowskim pobiwszy, pięć czy sześć razy aż do
stłamania na nim kija uderzył go, za co sta-
~~Officium Coll. majoris judicii~~ przez Commu-
nitatem na karę postawiona go dwóch awan-
sów zostało ukarany. Rektor wyrok ten
w skutek appellacyi Sprzonowskiego i Wiecior
kowskiego, co do pierwszego w całości, co do Dru-
giego, iż dopiero pobity przeciwnika zbił
tylko na usunięcie od jednego awansu za-
twierdził. Nakazał oraz żeby Koll. większe
przeprosiło, a wzajemnie karę darował. [a. k. p.
566.] Był on cursus theol. Oblonkovianus professor [p. 607.]

Obstawkowiani profesor /: A. R. p. 607

1658 r. 11 paźdz. gdy często pijany na sesye przychodził a szczególniej d. 11 paźdz. r. b. tak, iż dla hałasów, krzyków, obelg na profesorów miotanych, ani na polecenie rektora uspokoić się, ani z posiedzenia wyjść nie chciał, sesyję rozejść się musiano. Wielokrotnie o nieprzyzwoite życie procesowany tak przed kolegium wielkim jak i przez wydział teologiczny ukarany, że ostatnio postępek przez sąd rektorski, consensu Universitatis voce activa et passiva na lat trzy privatur, ut tandem aliquando discat prudenter tacere, qui nunquam didicit bene loqui.

/: A. R. p. 771 :/

Niedawno bo świeżo do wydziału teologicznego przyjęty, przez to dwie godziny hałasował na sesyi wydziału, a powodu tej niespokojności voce activa et passiva na lat trzy privatur i do sesyi nie miał być wzywany. Uchwalił to wydział d. 15 maja 1658, a Rektor zatwierdził wyrok 17 maja t. r.

/A. R. p. 775 :/

1657 9 octobr. Instigator officii skarzy go: iu Jacob. Speronowic I. U. D. et prof. v. flor. dec. coll. maior. nam cum ordinarie ad omnes convocationes tam facultatis, quam Universitatis temulentus soleat accedere et insolenter sese gerere, alios scommatibus verbis proscindere, in aliorum vota involare, ita, ut nullus DD. Prof. libere suam possit proferre suam sententiam possit proferre. Nunc non ita pridem 16 Sept. cum ebrius ad convoc. univ. venisset, ausus est DD. Doctoribus Professoribusque convitiari, in omnium sententias involare, seria Univ. negotia interturbare, et alia turpia multa ac obscoena, quae in illo loco pietatis ac maiestatis pleno nefas est cogitare, nedum dicere, et cum nec suasu amicorum, nec precibus et mandato V. Magnificentiae quiescere voluisset, nec silentio sibi imposito moderari, nec iussus exire obtemperare curasset, sed turpiter ac temerarie in Magn. Vestrae aliorumque DD. Doctorum et Professorum honorem debacharetur propter ipsius linguae petulantiam, inobedientiam ac scandala plurima Universitas (alias seria tractans negotia) solvi omnino debuit, inauditu exemplo. Petit itaque ipsum tanquam rebellem inobedientem, scandalosum et incorrigibilem ex notorio facto puniri, non modo iuxta reformationem Dobrovicenii, sed tanquam incorrigibilem toties

incorrigibilem, toties monitum ac processatum, nec un-
quam ad meliorem frugem redactum, vel a coetu alio-
rum excludi, vel tanquam membrum putridum ab Univer-
sitate reiici; ne ceteri per benignitatem V. Magn. hac
eius impunitate toties provocati, facile effervescant,
ac superiorum Doctorum totiusque Universitatis insultent
honori. Taka była skarga bedela oraz instygatora Ma-
czata Piotra Pruszczana. Gdy też pozwany ani sam
ani przez pełnomocnika nie stawił. Rektor d. 11.
Octobr. wydał wyrok, w którym powstawszy przyj-
re sądowy dodaje ultra tres horas continue lit-
gavit, i dawniej o podobne niecnoty przez Communi-
tatem domus i przez wydział teologiczny był karany,
licet gravissimas poenas promeruisset, tamen ad
benigniorem sententiam inclinantes, eum ex hono-
toris enormissimoque facto omni consortio Univer-
sitatis, voce activa et passiva privandum esse
duximus, prout per praesentes privamus ad trien-
nium, ut tandem aliquando discat prudenter ta-
cere, quod nunquam didicit bene loqui. Elapso
vero triennio ad convocationem Universitatis rea-
et, quam pro parte nostra commissorum supplex
deprecabitur, sanctissime promittens, se nil tale

in posterum acturum etc. (: A. R. str. 768-772:)

Speronowski był t. j. D. i prof. Praepositus SS. OO. s. Floriani Decanus. in antiqua Korzyn pargamenis ~~1658. mens. Octobr. 17ma~~ Theologica facultas unanimi consensu wydała nań wyrok przez r. 1658. d. 15 maja z porządku, iż go zaskarżył Dziekan de inauditis clamoribus, rixis, contumeliis, convitiis, probris in regium et DD. Doctores per duas et amplius horas vibratis a DD Speronio recenter in facultatem recepto. To ścigał cum maximo scandalo DD. Baccalaureorum expectantium eandem horam convocationem illi a D. decano intimatam — in multis congressibus violentiam et notoriam clariorum personarum iuxta statutum insl. Univ. sub rectoratu Nicolai Dobrocieski a. 1603 ex unanimi consensu censuit privandum et privat activa et passiva voce ad biennium, nec ad ullum congressum facultatis vocandum, admittendum. De lectionibus tamen et horis in suo ordinarie capiendis certior fieri debet per bedellum, per quem in scheda tam lectionem, quam horam, qua illa legere placuerit mittere decano tenebitur, et servata hora de notato in suo tamen loco, et Patri eiusdem facultatis, ri legere voluerit. (: A. R. 775:)

1659. 15 Jan. w aktach rektorskich wspomniany jako Concionator eccles. cath. Crac. Marianus (: 799:)

1659 die 30 Octobr.

1659. d. 3. octob. Instygator uniwersytetu bedel Adam Pa-
procki wniósł przeciw Joachimowi Speroniusowi 1. Phil.
i prof. quod licet ipse multis annis de continuatis et
affectatis a se rixis et contumeliis professorum, de enor-
mibus percussionibus presbyterorum, violatione pacis et
quietis acad., turbatione publicorum Universitatis actuum
et aliis scandalis, iam toties in academia citatus, proces-
satus et punitus fuerit et de facto sit, nihilominus me-
lior factus nova, novis abusus rixis, contumeliis, scan-
dalis, cumulare audet et praesumit, prout non ita
pridem in convocatione Universitatis die 15 Sept.
anni praesentis, in stuba collegii maioris, horis pome-
ridianis celebratā, fundandis et bene potius tuendis,
decretā academiae, quorum authoritate et instituta
sancitā suadente, ab actibus Universitatis ad aliquot
annos suspensus erat, violavit totamque convoca-
tionem inauditis clamoribus et insolenti vociferati-
one turbavit, quosdam et primarios professores ac
doctores probris, contumeliis, convitiis et maximis
iniuriis affecit, et dum a M. D. R. paterne monere-
tur, ut tandem sui memor abscederet, convocatio-
nem non turbaret, sed, si quas praetensiones habe-
ret, via ordinaria pacate ageret, exinde statim mul-
to maiores clamores, cum stupore et maximo scandalo

iuniorum professorum excitavit, nec ab eadem convocatione, toties monitus, abscedere voluit. Quo in succantu ante dicta decreta et obedientiam ac reverentiam Mcti R. debitam conculcavit contra iuramentum toties praestitum, et circa inscriptionem in album, et incorporationem theologicae facultati de honestate doctorum, se eoque ut incorrigibilem, iuramenti violatorem et praemissorum scandalorum inveteratum sacerdotum percussorem de gremio Universitatis atque de tota academia petiit proscribi ac cetera prout de iure venerint decerni. /: A. K. str. 875:/. Był on naten czas, jak się zaczyna, senior w collegio maiori senior pater. /: ibid. str. 883:/. Rector cum Speronius ad contenta propositionis sibi ab Instigatore iudicialiter proposita directe respondere noluisset, sed solum tergiversaretur et finaliter a iudicio se contumaciter subtraheret, ideo licet eundem iam prorsus incorrigibilem et in praemissis pacis academicae turbationibus inveteratum, habituatum et maxime scandalosum, uti eo nomine in iudiciis acad. multoties citatum, processatum, iudicatum ac puniendum esse videmus, tandem hoc proscriptione dignum esse censemus, nihilominus adhuc saltem hac una et ultima vice, habentes adhuc spem eius reformationi, ad benigniorem inclinati sententiam, eundemque citatum activa et passiva

activa et passiva voce aeque in sua facultate et in Universitate, omnique consessu in actibus publicis ad sex annos, a data decreti praesentis computandos, privandum et ac destituendum duximus, prout privamus et destituimus, ac insuper eidem D. Speronio publicam toti Universitati et doctoribus ac professoribus a se laesis faciendam deprecationem iniungimus, idque sub poena proscriptionis ipso facto irremissibiliter incurrenda. /: A. R. str. 886. /. Od tego wyroku przez Rektora d. 8 paździer. nika wyrzeczonego Speronius apelował ad DD. Consiliarios Universitatis. /: ibid. 886: /
1660 10 Maii za rektorstwa Adama Roszczewera Speronius actor principalis petiit, iudicium Consiliariorum causas numero tres per viae appellationis ad iudicium praesens devolutas admitti et de eis cognosci, ac bene appellatum, male vero iudicatum adinveniri sententiasque contra se latas tanquam iniquissimas retractari. Te wyroki były: 1, Rektora Kolińskiego odsądzający go na lat trzy czyli privans voce activa et passiva. Iudicium Consiliariorum controversiis bene perpensis, attentis quoque defectibus in dictae causae processu, utpote citationis mandati, eo considerato, quod non iuxta praescriptum statutorum Universitatis sententia haec lata sit, tum quod processus iste

tempore feriato sit contra autorem praesentis appellationis formatus; tum quod undecunque professori a cathedra absentare sese et quovis discedere licet; insuper quia in hac causa idem fuit iudex et actor: ideo his de causis eandem sententiam nullam adinvenit, eamque uti notorie iniustam retractandam esse duxit, prout de facto retractavit decreto praesentis vigore, beneque appellatum, male autem iudicatum adinvenit. /: A. R. str. 915:/

Co do wyroku wydziału teologicznego pozbawiającego Speronitusza voce activa et passiva w wydziale na lat trzy, przez rektora zatwierdzonego, takie dla braku formalności uchylił Sąd Consiliariorum, przeciw któremu protestował Jurkowski dziekan wydz. teolog. /: A. R. str. 918:/

Co do pozbawienia go przez Rektora Jurkowskiego voce activa et passiva na lat pięć, i ten wyrok dla braku formalności uchylono. /: A. R. str. 920:/

W testamencie swoim tak o sobie pisze: Ceterum quia probe satis memini me in hac domo sancta priora contra Patres meos itidem et confratres moribus datis praestantis scandalo suum exemplis, rogo per Dei misericordiam etc. /: st. 36. Testamentorum liber str. 118:/

(Speronowic) — Chencinensis

Speronius Joachimus (Dr. Phil. Prof. Theol. prof. Novodworsk. S. Th. Dr.)
canon. S. Floriani, parochus Proszov. († circa [redacted] 1638 ?)
Praepositus OOSS. † 1663. — Baccal. 1627 — Collega Minor et Deca:
nus Artist. 1638 — Colleg. major. Prof reg. graec. lingv. Canon. S. Annae 1643.
Baccal. Art. 1627, Dr. Phil. 1629, Decanus Art. 1638 et 1643 Coll. maj.
Prof. reg. Graec. liter.

1) Botrus Cypri coelestis de divinio:
ribus gratiae Dei vineis decerptus. A. 1652
Cracoviae in off. typogr. Lucae Kupisz. fol.
K. 9. (Quaestio theologica de gratia habituali)
ded. Petro Gembicki episc. crac. (Teol. 4344)

2) Charites Lechiacae ser. Caeciliam Renatam in Polon. reginam Vladislao IV divinitus destinatam ... consalutantes. Cracoviae ex off. Fr. Caesarii 1637. 4to (Paneg. 1107)

3) Debitum pietatis Jacobo Vitellio oblatum. Cracoviae 1638 in off. Stanisl. Bertutowic 4to (Paneg. 1063)

4) Gratulatio Theodato Oginski filio Alexandri signiferi trocensis (Cracoviae 1635. 4to in off. Andr. Petricovii. (Paneg. 625)

5) Hellanodice virtuti XXIII primae laur. Candidatis Cracoviae 1638. 4o in of. Stanisl. Bertutowicz (Poez. 2836)

6) Lugubris lessus in moestissimo funere Jacobi Zadzik episc. Cracov. Cracoviae 1642. 4to in of. Franc. Caesarii. (Paneg. 1190)

7) Quaestio theologica de satisfactione Christi Domini. Cra:
coviae 1658. fol. in of. viduae et haered. St. Bertutowic.

8) Sospes votum pro felici et exoptanda incolumitate Adami Opa:
towii conceptum Cracoviae 1638. 4o in of. Franc. Caesarii. Paneg. 646.

9) Threni lugubres in funere Jacobi Naymanowic. Cracoviae, 1641. 4to in of. Fr. Caesarii. Paneg. 596.

10) Utraque civis Stanislaus comes Lubomirski palatinus Cracov. Cracoviae 1638. 4to ex typ. Fr. Caesarii
K. 18 (proza mowa)

11) Quaestio theologica de vero supernaturali cognoscendo. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1651. 4º
Teol. 3168.

12) Applausus 8 Musarum cum Phaebo accurrentium Vladislao IV. Cracoviae impressi Novodvorsc. 1633. 4º.
Paneg. 1106.

Spiermer

249

Nicolaus Spiermiri de Crac.

1449. Conct. Univ. p. 11.

Nicolaus Spiczmer. Cantor Eccl. Crac.

1449. jako Cant. Eccl. Crac. (: Cont. univ. - pg. 10:) wattant rektorstwie w r. 1469. str. 29. jest wzmianka iż fan Montyn był exekutorem testamentu ? doctoris Spiczimiri.

Spiczyński Hieronim pisał się też po łacinie: Polyconius.
(Ob. Coxe Leonard) (herbu Larissa) (obacz Wymens Francis)

O Ziołach / tutecznych y zamor= / skich y o mocy ich, / a kthe, / mu Księgi lekarskie wed= / le regestru niżey / no= / wo wypisanego, / wssem wielmi / vżyteczne. / Craccoviae / Apud Haeredes Marci Scharfenberger, / Civis ac Bibliopolae Cracconiensis. / Anno. M.D.LVI. (1556) fol.

(Tytuł w bogatych obwódkach w kształcie bramy. W górze tarcza z orłem polskim przepasanym literą S, podparta przez 2 dzieci siedzące, pod tem dewiza: Umbra alar. tege nos - na spodzie herb miasta Krakowa w wieńcu. Wyrazy podkreślone, drukowane czerwono, reszta czarno)

(Wierzbow. p. 33 N.º 147 na tytule podr. 1554 dla tego że ten rok na drzeworycie stoi)

K. 1 tytuł. - Na odwrocie: Regestr tytułów ksiąg głównych. - pod tem herb Szarfenbergerów z r. 1554 drzeworyt.

K. 1 Przedmowa. Żywiąca rzecz wszelka (o czterech żywiołach i o własnościach lekarskich) - pod końcem jest 8 drzeworycików małych z ptakami i zwierzętami.

K. 14. Regestra (Sign. BB-EE.): : Regestr o ziołach - o zamorskich - O wodkach - Zwierząt - O ptacech - O rybach - o kamieniach. = Regestr na wszelkie niemoczy. = Regestr na rozmaite niemoczy... przez wszytko ciało - Tractat o rodzeniu człowieczem - Nauka o puszczaniu krwie - o stawianiu baniek - o przyrodzeniu znamion niebieskich - o przyrodzeniu planet - o przyrodzeniu części czterzech roku - O przyrodzeniu a sposobu dwanaście miesiączow - O nauce barwierskiej - O mierze aptekarskiey - Wykład wrzodow i niemocy rozmaitych

z Łacińskiego na polskie – Czasy zbierania ziół. = Regestr osobliwy o naturze y o mocy kamienia drogiego..

List 1–247 (Sign. A – Z, a – x.) /: Tekst dzieła z drzeworytami: Kart nieliczb. 247 – Karty czyli Listy 3. 4 są opuszczone w edycyjach z r. 1542 i z r. 1556 / Karta 108 w edycyi z r. 1556 jest ~~[illegible]~~ mylnie oznaczona 109

Spiczyński Hieronim

O Ziołach | tutecznych y zamor= | skich y o mocy ich, a | ktemu Kxięgi lekarskie, | wedle regestru niżey | napisanego, wszem | wielmi użyteczne. | — Cracoviae apud Viduam Floriani Un | glerii. Anno Dñi M.D.XLII. Cum Gratia et Privilegio.

fol. Kart 2 (tytuł i dedykacyja), kart 10 (Regestra i Przedmowa), Listów (czyli kart po jednej stronie liczbowanych) 1–242. (druk. w 2 kolumnach z drzeworytami)

Tytuł w bogatych obwódkach w kształcie bramy. W górze tarcza z orłem polskim przepasanym literą S, podparta przez 2 dzieci siedzące, pod tem dewiza Umbra alarum tuarum nos. – na spodzie herb miasta Krakowa w wieńcu. Tytuł drukowany czerwono, miejsce druku i rok czarno. — Na odwrocie tytułu: drzeworyt. herb Abdank – pod nim wiersze polskie. –

Karta druga: dedyk. Wielmożnemu P. P. Stanisławowi Olbrichtowiczowi Gasztołtowi Woiewodzie Troczkiemu .... Dan w Krakowie, Lata Bożego 1542. Helena Florianowa. (w tej dedykacyi między innemi pisze ... „O ktorych wszech „rzeczach daliśmi są sprawę y też pan Hieronym Spy= „czyński rada miasta Krakowa herbowny W. S." ...

~~Kart 10 Regestra~~ Na ostatniej karcie: List 242.... Narodowi Hieronym Spyczyński.

1) List 1–97. „Poczynaią się Kxięgi które mogą być wezwany Ogród zdrowia. Abowiem w nich są wypisane natury ziół rozmaitych" ....

Edycya 1a z r. (1542) ma Listy: 56 (zamiast 59) 131 (zamiast 132) 164 (zamiast 191) 167 (zamiast 173) Exempl. Bibl. Uniw. Krak.

Edycya 2a (1556) 167 (zamiast 173) 169 (zamiast 175) 109 (zamiast 108)

drukowane w 2 ~~[illegible]~~ szpaltach – Każda strona ma u górze i na dole ozdobną ramkę, pomiędzy którymi w ramce na górze List 6, List 11 verso, List 14, List 15, List 18, List 26, List 33 verso, List 41 List 44, List 50 verso, List 54 verso, List 57 verso, List 67 verso, List 70, List 78 verso, List 80 verso, List 83 verso, List 84 verso, List 87 verso List 115 – mają rok 1536, w edycyi z r. 1556 = zaś w edycyi z r. 1542 są też same ramki z r. 1536 na Listach 21 verso, 27, 30 verso, 37 verso, 54 verso, 56 verso, 61 verso, 68, 69, 82, 83 verso, 91 verso, 96 verso, 120) – prócz tego nad pojedynczemi rozdziałami roślin są krótsze ramki. –

Rozdziałów w tej części czyli roślin z drzeworytami jest 261. Rozdziały z napisem Capitulum w edycyi z r. 1542 mają od I do CxCviij (198) ~~[illegible]~~ liczbę rzymską od Capitulum 199 – 261 liczbę arabską (W edycyi z r. 1556 od Capitulum 1 – 261 wszystkie mają liczbę arabską, tylko od Capit. 199 – 261 w tej drugiej edycyi mają odmienne ramki.) –

Text w obu edycyach ten sam (z małemi różnicami, tylko pisownia niece odmienna miejscami

List 3 i 4 przez omyłkę w obu edycyach opuszczony

List 29 w edycyi z roku 1542 ma u górze mylną paginacyę 92 (zamiast 29)

2) O Wodkach ziół rozmaitych. List 98 – 104.

3) Wodki które służą na głowne boleści. List 105 – 109 (1/4)

3) Jako Oleyki sprawowac ku leczeniu. List 109 (3/4)

4) Poczyna się tu wypis rzeczy zamorskich. ~~[illegible]~~ List 110 – 116 v. (Capitulum 1 – 24) ~~[illegible]~~ O rzeczach Korzennych Trzeci rozdział. List 113 v. – 116 v.

5) Czwartha część O owoczach y o Ziasieniu... List 116 v. – 125 v. (Capitulum 25 – 55.) –

6) Piąta Część o Kliioch rozmaitych List 125 v. – ~~[…]~~ 129.
(Capitulum 56 – 70)

7) ~~[…]~~ O Kruszczoch rozmaitych Szosty rozdział...
List 130 – 135. (Capitulum 71-92) /: Edycya z r. 1556 ma napis
nieco odmienny: „Szosty rozdział O Kruszczoch
rozmaitych.” :/

8) O rzeczach żywych ku lekarstwam służących to iest
o Zwierzętach, o Ptaszech y o Rybach, /: naprzód o Bydle domowem :/ List 135 v. – 141 v.
(Capitulum 1–18)
Edycya z r. 1543 tym się różni: ma napisy nad rozdzia-
łami w ten sposób: Agnus.
(ramka)
Baranek.
Capitulum 1. – podczas gdy edycya
z r. 1565 ma napisy w ten sposób: Agnus Baranek. ramka
Capitulum 1.

W edycyi z r. 1543 Rozdział 3 (List 136 v.) zaczyna
się: „Wieprz abo Kiernoz nie trzebiony, po
Greczku”... – W Edycyi z r. 1556 zaś: „Kier-
nos albo wieprs nie trzebiony po Greczku”

9) Druga część o zwierzętach lesnych niektorych ku lekarst-
wam przysłuszaiących. List 141 v. – 146.
(Capitulum 19 – 36)

W edycyi z r. 1543. przy rozdziale 29 Mustella jest
~~[…]~~ ramka dzieląca, której w edycyi z r. 1556 brakuje

10) O Ptakoch rozmaitych Trzeci rozdział. List. ~~[…]~~ 146 – 154.
Capitulum 37 – 67.

/: W edycyi z r. 1556 jest napis: ~~O~~ Trzeci Rodział (sic) o
Ptakoch rozmaitych. :/

11) Czwarty. rozdział O Rybach rozmaitych.... List 154–164. (ninog)
Capitulum 69 – 117
/: W edycyi z r. 1556 przy Capit. 113 Felchus jest ramka, której brak w edyc. z r. 1542 :/

12) O Kamieniach drogich ..... List 164 v. — 166.
Capitulum 1 – 44:

Wedyc. z r. 1542 List 169 Capit 27 Jacintus jest drzeworyt odmienny mężczyzna idący z latar-ką – W innych edycyach mężczyzna stojący obok stołu i moździerza.

|: W edycyi z r. 1542 zaczyna się Cap. 1. „Adamas tego kamienia więtsza ..... – zaś w edycyi z r. 1564: „Kamienia tego Adamas więtsza ...
W edycyi z r. 1542 Cap. 31 Magnes (List 170) ma ramkę – której w edycyi z r. 1564 brakuje :|

13) Poczyna sie tractat o rodzeniu człowieczym ...
List 167 – 189. Capitulum 1 – 15.
W edycyi z r. 1542 Cap. 5 (List 178) „Lekarstwa kto-rych (sic) pozywanie ...” ma ramkę dzielącą napis, której to ramki w edyc. z r. 1564 brakuje: „Lekarstwa Kthorych (sic) pozywanie ...
(jest tu o rodzeniu – chowaniu – leczeniu dziatek)

W edycyi z r. 1556 List 172 ma mylną paginacyę: List 169 (zamiast 172)

14) Poczyna sie tractat to iest nauka pospolita o puszcza-niu krwie, dla zdrowia ciała potrzebna, a zwłaszcza która żyła naprzeciw którey niemoczy iesth użyteczna, przez Mistrza Andrzeia z Kobylina ku pożytku pospolitego człowieka po polsku napisana, Lata Bożego M. D. XLij.
List 190 – 194. (jest tu także o stawianiu baniek – na końcu)

Toż samo jest i w Sienniku z r. 1564 tylko (List 417) jest: Przedmowa Hieronima Doktora tego który stary Herbarz ten pisał.” – a w Spiczyńskim z r. 1542 i 1556 natomiast stoi (List 191): „Nauka czwarta o pozna-niu żył...”

15) „Według biegu niebieskiego: Kthoremu Pan nad wszythkiemi rzeczami swiata thego, moc niezmierzona dał, Ktho chce na powietrzu zmienienie albo którez kolwiek rzeczy, czas słuszni ku sprawowaniu potrzeb, aby było wiedziano, jako tu niżey o thym wypisano.”
List 194 vers. — 202.
[O znamionach niebieskich |: w edyc. 1542 są drzeworyty zodyaku kwadra-towe, a w edyc. z r. 1564 ozdobniejsze okrągłe inne :| – O planetach niebieskich |: w edyc z r. 1542 drzeworyty kwadratowe piękniejsze – w edyc. z r. 1564 figury planet bez ramek :| – O rządzeniu według planet – według aspektów – według miesiący.)

16) Poczyna sie nauka o poznawaniu vriny to iesth moczu.... List 202 vers – 209.
(Obliki vryny – Qualitates)

17) Nauka o znamionach w ludzkich niemoczach, przez niektore znaki pewne, wedle nauki Lekarskiey. Przy tym rządzenie barzo dobre przeciw Powietrzu moro=wemu, y tież lekarstwa niemniey dobre ydoswiadczo=ne czasu thegoż: A naprzod nauka o Pulsie, to iesth znamiona poznać serdeczney żyły tępania a ruchania zdrowego człowieka. List 209

a) O znamionach w niemoczach ludzi. List. 209 – 210.
b) Barzo dobre rządzenie przeciw powietrzu morowemu y też lekarsthwa niemniey dobre y doswiadczone tegoż czasu. List 210v. – 216. (toż samo jest w Sienniku, ktory tylko dodał swoją przedmowę)

18) Eperientie: to iest lekarstwa barzo dobre, przez Doctory y Baby wiele a częstokroć doświadczone. List 216 – 237. (niema w Sien=niku)
(Rozpoczyna:) „Ku Czytelnikowi Pozdrowienie. Rozu=mielichmy być... przyłożylichmy wam istothne, pew=ne lekarstwa na rozmaite choroby w tey sławney Koro=nie Polskiey doswiadczone. Czo gdy od nas za wdzięcz=ne przyymiecie, a rychło roskupicie będziemy o tym myslić, że wam ieszcze więczey tego skarbu pan JH. S. przymnożyż będzie raczył. Miey się dobrze."
(List 225 v.) Proch wyborny, ktory strzeże głowy, oczu, uszu, od wszytkich chorob złych ..... Jam też Jeroni=mus z doctorow naniższy u ludzi szlachetnie a wysoce uro=dzonych, za łaską Boga miłego wielką sławę wziął dla dowo=du w iego pożyteczności....."

(List 226): „Obyczay a rządne chowanie przeciw dychawicy. Jest napisano od doctora Rawy przeciwko dychawicy....."

19) Nauka Barwierska. List 237 – 240.
(Recepty – na rożne choroby – i maści)

19) Juz teraz będziemy powiedać o Mierze Aptekarskiey, o sprawie, o purgowaniu, w ziołach, w prochach, y też w Korzeniu, kthore rzeczy są potrzebne każdemu Barwierzowi. List 241 – 247.
(Aptekarska Sprawa: Lektwarze n.p. Składanie mistrza Berchtolta (List 241 v.) – Maści – Mydło.)

20) Wykład wrzodow y niemocy z łacinskiego na Polskie. List 246 verso i 247.
Czasy zbierania ziół, kwiatkow, korzenia, nasienia y owoczu. List 247.
Polskiemu Narodowi, Hieronim Spyczynsky R.C. wiele dobrego. List 247 verso. (Zakończenie)
„Juvenalis zaczny składacz..... A z tąd poiąc możemy, przed tym Narod Polski być wielkiey u ludzi powagi, y silney dostoynosci: kthory thež w męznosci, w stałości, w wierności, w sprawiedliwości Narody inne zawsze przewyższał..... A gdzieby się chciał dostatecznie wywiedzieć o walkach.... o tym niecz na przodku w Kronice Xiędza Wapowskiego..... O rządzie, o sprawiedliwości Narodu tego, Krolow, Książąt, Woiewod byłoby wiele pisać, czo dali Bog w rychle osobliwemi Księgami wam opiszemi (: edyc. z r. 1556 ma: opiszemy). Wszakoż i dziś Sigmunta Krola Polskiego i radiego, rząd, swiątości, miłosierdzie, sprawiedliwości nie mal wszitkie inne Krzescianskie Krole y pany przewyssa..... proszę za to y pilnie upominam, pamiętaymy na przodki nasze, kthorzy o sławę swą, y potomkow swych, ni

statków, ni zdrowia swego nie litowali język swoy miłowali, wyższyli, bronili, obcemu językowi nigdy go posthumiać niedopuszczali, strzegąc w tym z pilnością, czci swey, prawa przyrodzonego y vstawy Pana Boga wszechmogącego, Któremu samemu bądź cześć y chwała wiekuista. Tym Księgam Koniec."

Edycya z r. 1542 w ogóle tym się różni od późniejszych: iż ma ramki drzeworytowane w górze, u dołu i w texcie odmienne n.p. List 237 ma u dołu ramkę z głową, List 239 z dwoma zwierzętami, List 243 z temiż samemi zwierzętami, List 244 toż samo, List 247 z 2 głowami Smoków = w edycyi zaś późniejszej są innego kształtu z kwiatów ramki na tych Listach, a List 244 ma ramkę z głową ludzką.

Edycya z r. 1542 ma na odwrocie tytułu herb Abdank – a inne edycye mają zamiast tego: Regestr Titułow Ksiąg głownych ... i herb Scharffenbergerów z r. 1554.

Edycya z r. 1542 ma dedykacyą do Gasztołta – której ~~[illegible]~~ pienia ~~[illegible]~~ w późniejszych i tej karty brakuje

Edycya z r. 1542 w Księdze I o ziołach ma napisy: Kapitulum (sic) i przytem liczbę rzymską od 1 do CxCviij, a od Capitulum 199 (List 75) – 261 liczbę arabską – inne edycye mają zaś od Capitulum (sic) 1 aż do 261 wszędzie liczbę arabską.

Edycya z r. 1542 List 113 Capitulum 10 Senes ma drzeworyt rosliny odmienny – niż w edycyi poźniejszej.

Edycya z r. 1542 w Oddziale: O zwierzętach (List 135) ma napisy nad pojedynczemi rozdziałami w ten sposób iż najprzód idzie w jednem wierszu nazwa łacińska, potem ramka, potem nazwa polska, potem Capitulum – w późniejszych edycyach nazwa polska i łacińska w jednym wierszu, potym ramka, potym Capitulum.

Edycya z r. 1542 (List 102) ma „Wodka Maioranowa iest cie....” – późniejsze edycye mają: „Maioranowa Wodka iest cie...”

Wedycyi z r. 1542 List 19 Kapitulum xxxvij Capillus veneris-
Matki bożey włoski. Steenratte... „Landecta z Janem
Mezue.... Wezmi matki bożey włoskow, mleczu wysokiego,
ieleniẽ° ięzyka po garsci, nasienia ogorkowego, malono-
wego, citrullowego, baniowego, nasienia Kurzey nogi y
laktucanego a z tych rzeczy uczyn sirop z cukrem...."
W późniejszych edycyach n.p. 1556 to miejsce brzmi: „Mat-
ki bożey włoski. Landecta z Janem Mezue.... Wezmi
matki bożey włoskow, mleczu wysokiego, ieleniego ięzyka
po garsci, nasienia ogorkowego, malonowego, citrullowe-
go, banionego (sic), y też nasienia Kurzey nogi, y lac-
tuczanego a z tych rzeczy uczin sirop z czukrem...."

Spiczyński Hieronim (czyli Jarosz) herbu Larissa urodził się w Wieluniu z ojca Bartłomieja rajcy wieluńskiego (który r. 1490 w Uniwersytecie Krak. uzyskał stopień Bakal. Nauk wyzwolonych) i matki Katarzyny. Osiadłszy w Krakowie, r. 1528 pojął za żonę Elżbietę córkę Stanisława Czipsera a wdowę po Macieju Mathla. R. 1532 został rajcą krakowskim po śmierci Łukasza Noskowskiego Dra Med. – R. 1536 był opiekunem Małgorzaty córki Stanisława Stosza rzeźbiarza, a wnuczki sławnego Wita Stosza. Gdy Spiczyńskiemu r. 1539 pierwsza żona zmarła, pojął w powtórnem małżeństwie Annę córkę Katarzyny Łowiczowej, za którą dostał kamienicę przy ulicy św. Jana. Spiczyński jako rajca, obrany został r. 1542, 1546, 1550 burmistrzem, przyczem także ~~[illegible]~~ obowiązki lonhera (ekonoma i kassyera) miejskiego pełnił. R. 1548 zaskarżył go niesłusznie przed królem krakowski cech krawiecki, jakoby przeciw królewskim rozkazom miał mówić. Dorobiwszy się znacznego majątku, złożony chorobą, r. 1550 w niedzielę Zielonych Świąt w kamienicy swej przy Floryańskiej ulicy (Nr 344 nov. / 556 antiq.) spisał testament.*) Kamienicę tę po śmierci ojca podzieliły się jego dzieci: syn Jan i córki Anna, Barbara, Dorota, i Katarzyna (żona Jana Ujejskiego) r. 1559. Spiczyński jako biegły w języku łacińskim i polskim, pracował już od r. 1527 pod przybranem nazwiskiem Polyconius dla drukarzy krakowskich Unglera i Szarfenbergiera, (wydawszy następujące dzieła:

./.

*) Testament ten źle odczytany i z licznemi pomyłkami odrukowany w Kośmiński Stanisł.: Słownik lekarzów polskich. Warszawa 1884. Zesz. III str. 473.

(Lekarzem ani Doktorem Med. nigdy nie był, tylko tłomaczem i korektorem.

1) O ziołach i mocy gich. Kraków, Florian Unglerius imprimował 1534. 4to (jest to skrócony i przerobiony przekład dzieła Hortus sanitatis – wspólnie z Stefanem Falimierzem dokonany.)

2) O ziołach tutecznych i zamorskich i o mocy ich. Cracoviae, apud viduam Floriani Unglerii 1542. fol. Kart XII i 242. (Zupełnie przerobione i powiększone wydanie Zielnika wprzódy razem z Falimierzem wydanego.) ded. Olbrychtowi Gasztołdowi wojewodzie trock... Floryanowa.
— (toż) Cracoviae, apud haeredes Marci Scharfenberger, 1556 fol. Kart XVI. i 247.

[Stanisławowi Lezowi

3) Murmelii Joannis: Oratiunculae variae puerorum usui expositae. – Mamherley Reden. – Namowy rozliczne. W Krakowie wybijano przez Jeronyma Victora 1527. 4to Kart 28 (wydane wspólnie z Leonardem Koxe; Spiczyński zowie się tutaj Polyconius.)

4) Ułomacył też pisemka ascetyczne: Tarcza duchowna. Kraków u Unglera 1533. 12mo i – Pozdrowienie członków Jezusowych. Kraków u Unglera (1533) 12mo
|: jednak bez wymienienia swego nazwiska :|

(Spiczyński Zielnik)

O Ziolach tuteczných y zamorskich y o mocy ich, a kthemu Księgi lekarskie wedle regestru niżey nowo wypisanego, wssem wielmi użyteczne. Craccoviae Apud Haeredes Marci Scharfenberger Civis ac Bibliopolae Cracoviensis. Anno M.D.LVI. fol. - tytuł w ozdobach drzeworyt. z Orłem Zygmuntowskim i herbem Krakowa. Na odwrocie tytułu: Regestr Titułów Księg głownych - dalej Przedmowa (razem z tytułem kart nieliczb. 16 Sign BB - EE 2 to jest: tytuł kart 1, Przedmowa kart 1., Regestr kart 14.) - Sam text: „Poczynaią sie Księgi które mogą być wezwany Ogród zdrowia. List 1 - 242 (Na odwrocie listu ostatniego 242 jest odezwa: „Polskiemu narodowi Hieronim Spiczyński R. C. wiele dobrego" - „Tym Księgam koniec." List 1 - 97 (zioła krajowe)

– List 98: O Wodkach (List 107 verso: Wodka doswiadczona na oczy ktore się oparzysthe, od Paniey Woiewodziney Kaliskiey – List 109 verso: Syrop trawiacy y pod czesciq purguiący, Lubricatius, od Doctora Miechowity. – List 109 Syrop naprzeciwko Kordiacznej niemocy, od Doctora Miechowity..... Jako Oleyki sprawowac ku leczeniu....) – List 110 Tu sie poczyna Wypis Rzeczy Zamorskich ✠ (Scklo-vitrum) – List 13. Szosty rozdział O Kruszczach.... – List 135 verso: O Rzeczach żywych (Dzika Koza – Dammula) – List 164 verso: O Kamieniach drogich – List 173 mylnie oznaczony liczbą 167: Poczyna się Tractat o Rodzeniu Człowieczym ...1. – List 186 verso: Lekarstwa o rozmaitych niemoczach dziecinnych – List 190 Poczyna sie Tractat to iest Nauka pospolita o Puszczaniu krwie.... przez mistrza Andrzeia z Kobylina ku pożytku pospolitego człowieka po Polsku napisana Latha Bożego. M. D. XL. ij. – List 194 verso: Według biegu niebieskiego...

(Oznamionach niebieskich..) – List 202 verso: Poczyna się Nauka o poznawaniu uryny, to iest moczu, ... – List 209 Nauka o Znamionach w ludzkich niemoczach ...... List 210 verso: Rządzenie barzo dobre przeciw Powietrzu morowemu..... List 216: Experientie: to iesth Lekarstwa barzo dobre, przez Doctory y Baby częstokroc doswiadczone... List 225 verso: „Sam tez Jeronimus z Doctorow naniszy v ludzi slachetnie a wysoce vrodzonych, za łaską Boga miłego „wielką sławę wziął, dla dowodu w iego pożytecznosci, „w niemoczach przerzeczonych. Ktory tak ma być „vdziałan (prosek z chlebem)... List 226 „Jest napisano „od Doctora Rawy przeciwko dychawicy.... – List 238 Nauka Barwierska – List 241 Już teraz będzie... o Mierze Aptekarskiey – List 247 (ostatni) verso: Polskiemu Narodowi, Hieronim Spyczynski R. C. Wiele dobrego:.. Tym Xięgam Koniec."

258

inne: Szczaw (Cap. 6) Szałwia polna (Cap. 20)
Złotogłów (C. 21), Barszcz (C. 26)

Barszcz (Branca Ursina)
Ćwikła (Beta)
nazwiska roślin inne
Kamienna łebiotka (C. 33)
Złotnik (C. 42)
Dzięgiel zamorski (C. 50)
Trzebula (C. 52)
Wielka ożanka (C. 53)
Mała ożanka (C. 54)
Głowienka modra (C. 57)
Polny kmin (C. 60)
Ptasze gniazdo (C. 61)
Dyptan biały (C. 62)
Wątrobne ziele (C. 67)
Czemierzyca biała (C. 68)
Brodawnik wielki (C. 74)
Włoska kamianka (C. 75)
Biała gorczyca (C. 76)
Jesion (C. 80)
Orzeszki (C. 81)
Trędownik (C. 82)
Wodna babka (C. 84)
Paproć (C. 85)
Wroble proso (C. 88)
Benedikt (C. 90) i t. d. są inne drzeworyty

259

Spinek Stanislaus Cracoviensis,

Baccal. Art. 1673, Dr. Phil. 1674. in Univ. Crac.
(miał braci: Jana i Andrzeja studentów 1674)

1) Varii multijugae eruditionis flores ex le=
tepotentibus philosophiae naturalis campis de=
cerpti, inque unum Conclusionum physicarum ca=
lathum 44 cellulis distinctum repositi, a. 1674 d. 1 Maii Cracoviae,
ex off. Schedeliana 1674. 4to. K. 3, str. 30 czyli kart 28. (tezy)
ded. Nicolao Słowikowski S. Th. et J. U. Doct.
Canonico et Archipresb. Crac. praeposito Kielcensi ... S. Spinek. (herbu Syrokomla)
(Filoz. 515)

260

Stanislaus de Srzebrna Górka.
A. Stanislaus de Gorka.

1495.

czyli Sremius.
Andreas Sremensis J. D.

1588 otrzymuje pozwolenie udania się do Włoch na czas do końca kursu półrocznego. 20 czerwca. (A. R. p. 120).

1587 obrany profesorem prawa kanonicznego, z zastrzeżeniem, żeby rezygnował lectionem Justinianeam. (Concl. Univ. p. 367.). Obrano go na zebraniu prof. teol. prawa i med. 18 września.

ze Śremu

262

M. Ioannes Sremensis th. prof.

1573. d. 10 czerw. obrany seniorem bursy filozofów p. Conel. p. 288: i 1581.

1584. 17 kwiet. wołał rektor uniwersytet celem wystuchania zestanych ad królowej Anny postanowików, którzy wprowadzenia na zgromadzenie oświadczyli: Quoniam Sacra Reginalis Mtas Cracovia discedit Warschoviam, et ibidem Ecclesia destituta est verbi Dei praedicatoribus, propter adversam valetudinem eorum, qui hoc munere ibidem cum dignitate fungebantur, petit sua Mtas, ut ex Academia Cracoviensi habeat verbi dei praedicatorem Venerabilem Mgrum Ioannem Sremensem ab trina ad triennium, servatis illi in ordine vocationis suae loco, ascensu et gradu tractat. in s. th. Hanc gratiam ipsi per universitatem praestandam pollicetur se omnibus modis, studiis et beneficiis suis sua Reginalis Majestas compensaturam. Z uwagi na przyjście żądania królowej i przez wdzięczność dla rodu Jagiełłów, którym uczelnia wiele zawdzięcza, żądaniu propemodum exsicario była wydzielone nato, hac tamen conditione adiecta: quoniam Joh. Srem. collegiaturam tenet ordinariam theologiae, ne eadem facultas absque ordinario suo fiat, in locum suum substituat lectorem in theologia, et non in alia facultate. Quodsi lectorem theologiae, quem loco sui substituat, habere non possit, tunc eandem ordinariam theologiae resignet et aliquam aliam vacaturam auspiciat, in qua omnia collegiaturae suae et collegii onera

atque functiones ejus, secundum ordinem et leges tangendas per alium diligenter et fideliter expediat. /Con. ct. Univ. f. 350./. Tamże na str. 367. r. 1587. d. 18 wrz. electus est in professorem ordinarium canonici juris, ita ut in instanti resignaverit lectionem Institutionum. Et quoniam multum refert, ordinarium lectorem tanquam ducem professorum reliquorum esse diligentem, ibidem diligentiae et laborum, quos subire debebit admonitus est per D. Rectorem.

1582. 18 czerwca promotus Th. Baccal. eligitur lector expcod. ordinarius /Gesch. d. f. Lec./ r. 1577. w Registrum librov. wspomniany jako Collega minor /. f. 4. v./

M. Simon Szrem.

prof. astrologiae

1465. 17 maja uchwalono: Magister Simon de Szrem debet suspendi a solario et lectura sua per decursum unius anni propter rebellationem et inobedientiam suam, et quod rector debet substituere et ordinare alium lectorem in astrologia pro uno anno, qui substitutus solarium dictae lecturae integre tollere debet. Szrem. Iż za rok nie poprawi, nie ukorzy i nie przeprosi, to inny ma być na jego miejsce obrany. (: Conel. 20.)

1470. w Registrum Communitatis Collegii Artistarum BB. VII. 9. na str. 10. czytamy: A. d. 1470 d. 16. aprilis Ego mag. Joh. de Oswanczym fiscarius domus recepi tres marcas cum sex grossis a mgro Jacobo de Zydsow, quas retinebat in vim trium marcarum, quae fuerunt arestatae per domum Magistro Simoni de Szrem propter negligentias per ipsum commissas.

W jego miejsce powołano mgra Jakuba de Zalyeschye (: Ibid. :)

264

Simon de Srem Professora

prof. Astrologii rob Notatka

Około r. 1470 arrestatae tres mascae per dominum Collegii majoris magistro Simoni de Srem propter negligentiam per ipsum commissam, f. Liber perceptor. et exposit. per fiscarios Coll. maj. p. 10. BB. VII. 9. in 4°.

1465 com. hyem. Dnia 17 maja za rektorstwa Piotra Gassowic, rebellis magister Simon de Srem de collegiatura astrologica quoad salarium et professionem ad annum motus — a reszta na jego miejsce zastępcą mianował Jakuba z Zalessa f. Radymnicki pod r. 1465.

Sroczyński Bonaventura Bacal.
Art. 1751 Univ. Crac.

1) Meta gloriae in primo passu honoris philosophici V. primae laureae Candidatis prae:fixa dum AA. LL. et Phil. Baccalaurei crearentur, adornata. Cracoviae, typ. Universit. 1751. fol.

(Poez. 3066)

266

Staciewski Gaspar Baccal. Art. 1657, Dr. Phil. 1661 in Univ. Crac.

1) Róża misterna w wirydarzu helikońskim wśród zimy cudownie wykwitnąca a przy solennym akcie weselnym Kaspra Winklera mieszczanina i kupca krak. i Elżbiety Formankowiczówny córki sławn. pam. Jana Formankowicza rajcæ krak. ofiarowana. Kraków, w druk. Łuk. Kupisza 1658. 4to.

Pang. 1140.

Stalicki Walenty

r. 1661. 6. wrześ. do koll. mn. powołany jako magister extraneus /. Concl. Coll. maj. p. 370./ accepit altare SS. Apostolorum Petri et Pauli in Eccl. Coll. B. O. /. Concl. Coll. maj. p. 378./
1667.

268

Stalicki Valentinus Baccal. Art. 1638 Mr. Phil. 1642 in Univ. Crac., Senior Contub. Phil. 1646.

1) Faelix auspicium ab utriusque luminaris Seren. Vladislai IV Reg. Pol. Ludovicae Gonzagae Reginae Pol. consociationem exhibitum. Cracoviae in off. typ. Franc. Caesarii 1646. 4to (prozą) K. 16. (Paneg. 1108.)

2) Quaestio physica de anima in communi. Cracoviae in off. viduae Lucae Kupisz, 1661. 4to K. 4. (Filoz. 516.)

269

Stanczewicz Jan

fil. dokt. i prof.

1666. A. K. p. 155.

Doctor Standonck mortuus 1 Novemb. 1505.

Mart de Abt. R. XI. 14.

ze Staniszewic

271

Joannes de Stanischowyce D. Bac.

Coll. min.

1479. (Cont. p. 29.)
1504. Joh. de Staniszewyce jako praepositus Collegii majoris com. acad. i t. theol. professor (: Liber perceptor coll. maj. pag. 161.)

272

Joannes de Stanyschewycze S. T. Lic.
s. t. prof. C. s. flor.

1485. Concl. p. 35. jako M. art.
1491. 14 wrześ. obrany provisorem Bursae pauperum.
p. Conclusiones.
r. 1493. w pierwszem półr. rektor. gdzie w Conclusiones
pisano go de Stanczewicze i Stanyschewicze.
Za jego rektorstwa na posiedzeniu Uniwersytetu
uchwalono odtąd odprawianie corok anniwersarza
za duszę króla Kazimierza Jagiellończyka.
1483. jako proboszcz Coll. majoris p. Concl. Coll.
maj. f. 34.
1504. Coll. maj. praepositus p. Concl. ibid. f. 44.

273

Stankar Franciszek
prof. lit. hebrajskiéj

1556 r. sprowadzony p. Samuela Maciejowskiego
bisk. krak. wykłada psalmy Dawida (. Lauter-
bach Arrian. Soc. str. 54.)
Stankar przyjechawszy z Włoch i owszem z Ge-
nu samego, prosił, aby mu pozwolono raz jaki czy-
tać w Akademiéj, że się Teologiem pisał. Obżało-
wanie przeciw Ob. Jezuitom A°.
Stankarus nad wolą Teologów był podany p. Sa-
muela Maciejowskiego, nie między teologi, ale mię-
dzy filozofy professorał, i tamże teologowie po-
strzegli, że był herezyarcha i z niesławą wyrzu-
cony był. Tarcza obrony professorów Akad. Krak.
r. 1623. C. f. v.
Zob. Zdanie Horyusza o pobożności Akademii
w liście do Stefana Bat. Praeclaridae Vindiciae
B4 f. v. i Orzechowskiego Chimaera.
w treści, łatwo odkryto, że był heretykiem i

z Akademii oddalono: ~~pulsus a nobis, non tantum~~

Tempore Regis Sigismundi Augusti, venit in aulam Regiam nescitur unde, doctissimus aliquis philosophus, politicus etc. cujus seventrae admiratione Rex ~~per~~ com-motus, voluit tanto homine Academiam ornari. Resistebant Academici, volentes, ut pro loco ~~re~~ sponderet, juramentum fidei et Rectori praestaret; sed pervicit authoritas regia; tandem cum vix tertiam lectionem fecisset, detectus est esse hereticus, ut de facto fuit perditissimus ille Stancarus, qui totam Poloniam infecit: pulsus a nobis non tantum Collegio, sed et urbe, nequicquam reclamante Rege et nobilitate. ~~Id~~ cad. controv. Uwomek z Uwag nad Decio I. Rotae Romanae f. 283 verso.

Machatar Jan fil. Kolt. i prof.
Coll. minor
1662 Ak. p. 17

Johannes Stankonis D. M.
C. Crac.

1470 w akt. rekt. wspomniany jako membrum universitatis /p. 65./
1471. jako Can. Crac. /: Acta Episcop. N. III. f. 48. f. v./
1487 w aktach bisk. krak. fol. 377 recto. Już r. 1494 nie żył, a biskup Fryderyk królewicz wspomniany jako executor jego testamentu /: ibid 109 f. v. takie 114. f. v. gdzie mówi, iż ipse doctor Stankonis agens in humanis in collectorem denarii s. Petri in regno Poloniae deputatus a dudum fuerit.

Stanowski Jan fil. dokt.

1787 jako prof. emeryt. (a. k. w. 68.)

